KERALA AGRICULTURAL UNIVERSITY

COLLEGE OF HORTICULTURE

"Hi-Tech Agriculture, The Future of Kerala"

Sterling Services

Soil Testing • Water Testing • Safe Substrate • Nutrient Drain Analysis • Greenhouse Construction Consultations • Seeds/Seedlings/Planting Materials • Water Management/Irrigation Scheduling • Agronomic Services • Fertilizers/Fertigation Scheduling • Plant Protection • Nutrient Analysis • Quality Analysis/Certification

Sterling Farm Research & Services Pvt. Ltd.

Sterling House, Pettah, Poonithura P.O, Cochin-38, INDIA.
Tel: +91 484 230 7874, Fax: +91 484 230 3453
Email: sterfarm@neopeat.com, fertilizersterling@gmail.com,
Visit: www.coirsubstrate.com, www.neopeat.com

SAVE THE EARTH · Sterling Farm · PROTECT THE ENVIRONMENT

Contact: **Kasaragod** - 9447322979, **Kannur** - 9388959437, **Calicut / Wayanad / Malappuram** - 9349387563, **Trissur / Palakkad** - 9349387558, **Ernakulam** - 9349387569, **Kottayam** - 9387819209, **Idukki** - 9387891299, **Alappuzha / Pathanamthitta** - 9388959438, **Kollam** - 9349387566, **Trivandrum** - 9349387560 / 9349387566

message

I am immensely delighted that the College Union 2011-12 has brought out the college magazine, *Oridathoridathu* in time, which is having intense emotional significance for the students, teachers and staff of our college. In addition to being testimony to the warm memories of the by-gone year, it provides an arena for expression of thoughts, suppressed in their hearts, which the students try to expous with every breath. This magazine is of high literary standard and artistic value, finding resonance with our daily life and provocating our consciousness through frank discussion of the contemporary issues that plague our society. I appreciate the entire team behind this aesthetically pleasing praiseworthy venture.

With Best Wishes,

Dr. Valsalakumari P. K.

Associate Dean

College of Horticulture

message

One more issue of the magazine of the College of Horticulture is ready for release. As in the previous years, the release of the new college magazine *Oridathoridathu* is eagerly awaited by the staff and students of the college. All are anxious to see what is new in the magazine. The magazine serves as an illustrated record of the campus life during the previous year. In addition, it is the canvas for exhibiting literary talents of the members of CoH family. I am sure that the magazine will be liked by all and will be preserved as a valuable treasure by all concerned.

The magazine is the outcome of lot of hardwork, co-ordination, persuasion and painstaking efforts of the magazine committee lead by Mr. Amal Jamal, Student Editor and Dr. P. A. Joseph, the Staff Editor. Congratulations to them for the excellent work they have done. I hope that the magazine will be appreciated by readers.

With Best Wishes,

Dr. C. T. Abraham
Former Associate Dean
College of Horticulture
& Patron, Students' Union

message

കൂട്ടായ്മയുടെ കരുത്തിൽ, ഏറെ അച്ചടക്കത്തോടെയും, ചിട്ടയോടയും, ആസൂത്രണ [illegible] സൗഹൃദങ്ങളുടെ വസന്തം വിരിയിച്ചാണ് 2011-12 ഹോർട്ടികൾച്ചറൽ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയൂണിയൻ പടിയ റങ്ങിയത്. അഭിനന്ദനങ്ങൾ!

തിരക്കേറിയ പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയിലെ കലാലയ സർഗ്ഗാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ [illegible] മാർന്ന അടയാളപ്പെടുത്തലാണ് നിങ്ങളുടെ ഈ കോളേജ് മാഗസിൻ. ക്രിയാത്മക സ്വഭാവമുള്ള [illegible] വർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ ചുറ്റുവട്ടങ്ങളും ചേർന്നത് തന്നെയാണ് ഈ 'ഒരിടത്തൊരിടത്ത്'. പോയ [illegible] ഹോർട്ടികൾച്ചർ കോളേജിൽ സംഭവിച്ച ഇണക്കങ്ങൾ, പിണക്കങ്ങൾ, കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ, വിമ[illegible] കുറുമ്പുകൾ, അഭിനന്ദനങ്ങൾ, തമാശകൾ, പരസ്പര വെല്ലുവിളികൾ, ശാക്തീകരണങ്ങൾ, പ്രതികരണങ്ങൾ കാർഷികരംഗം കാര്യങ്ങൾ കോർത്തിണക്കിയ ഒരു ഓർമ്മസൂക്ഷിപ്പു ഗ്രന്ഥമാണിത് [illegible] 'നൊസ്റ്റാൾജിയ' ഏറെ സുഖമുള്ള നോവും സന്തോഷവും തരുന്നതായിരിക്കും. കാരണം [illegible] ളേയും അവരുടെ അദ്ധ്യാപകരേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേവലം ഒരു കോളേജ് മാത്രമല്ല [illegible] ക്കോസ്' അതൊരു വികാരമാണ്. അത്തരം വികാരങ്ങൾ ഉത്തമസൃഷ്ടികളിലൂടെ പ്രതിഫലിച്ച [illegible] ങ്ങൾ

'ഒരിടത്തോരിടത്തി'ലുണ്ട്. നാട്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത, എന്നാൽ തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥ[illegible] വിദ്യാർത്ഥിയൂണിയൻ. ഔദ്യോഗികനേതൃത്വം കൊടുത്ത യൂണിയൻ പാട്രൻ പ്രൊഫസർ [illegible] അബ്രഹാം സാറിനും മറ്റു യൂണിയൻ അഡ്വൈസർമാർക്കും നന്ദി. 'ഒരിടത്തൊരിടത്ത്' മനോഹരമായി [illegible] ല്പനചെയ്ത സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ ശ്രീ. അമൽ, സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ പ്രൊഫസർ ഡോ. പി.എ. ജോസഫ് [illegible] റിയൽ ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ, എന്നുവേണ്ട ഈ മാഗസിനു പിന്നിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ [illegible] രേയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

സസ്നേഹം

പി അഹമ്മദ്

അസോസിയേറ്റ് [illegible]

വിദ്യാർത്ഥയൂണിയൻ 201[illegible]

message

``ഒരിടത്തൊരിടത്ത്`` 2011-12 ഹോർട്ടിക്കൾച്ചർ കോളേജ് മാഗസിന്റെ പേരാണ്. ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ, അദ്ധ്യാപകർ, അനദ്ധ്യാപകർ എന്നിവരുടെ സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് സമ്പന്നമാണ് ഈ മാഗസിൻ. ഒമ്പത് ബാച്ചിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഏകദേശം 100 അദ്ധ്യാപകർ, 42 അനദ്ധ്യാപകർ എന്നിവരുടെ സാഹിത്യ അഭിരുചിയാണ് ഇതിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. സാഹിത്യരചനകൾക്ക് വ്യക്തികളുടേയും സമൂഹത്തിന്റേയും ചിന്താഗതിയെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. കുട്ടിക്കാലത്ത് കേട്ട കഥകൾ മനസ്സിൽ നിറം പിടിപ്പിച്ച ഓർമ്മകളായി നിൽക്കുന്നുണ്ടാകുമല്ലോ?

ഈ കോളേജ് മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കുന്നതിന് സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ ശ്രീ.അമൽ ജമാൽ എടുത്ത ശ്രമങ്ങളും യാതനകളും ഞാൻ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു. മാഗസിൻ കമ്മിറ്റിയുടേയും സ്റ്റാഫ് എഡിറ്ററുടേയും സേവനങ്ങൾ യഥാകാലം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ശ്രീ. അമലിന് സാധിച്ചു. ശ്രീ. അമലിനോടുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്താൻ പറ്റിയ വാക്കുകൾ എന്റെ കൈവശമില്ല. ഈ മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കുന്നതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അസോസിയേറ്റ് ഡീൻ നൽകിയ പ്രോത്സാഹനവും സഹായവും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയട്ടെ. അതുപോലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സ്റ്റാഫിന്റെ സേവനവും ഞാൻ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു. സാഹിത്യ രചനകൾ തന്ന് ഈ മാഗസിനെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, അദ്ധ്യാപകർക്കും, അനദ്ധ്യാപകർക്കും പ്രത്യേകം നന്ദി. ഈ മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ, കച്ചവടസ്ഥാപനങ്ങൾ, മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കും എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി.

ഡോ. പി.എ. ജോസഫ്,
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

EDITORIAL

“ഒരിടത്തൊരിടത്ത്...”
“Once upon a time”,
“Somewhere far, far away”

Most stories we used to like as children began as such- and they speak in volumes of what imparted such warmth to these stories that they continue to haunt us…

A sense of timelessness, the universality of the human condition across all places and people, a sense of wonder and joy at the mysticism and the remoteness of distant shores- all these, and, the fact that we could relate to these characters, sparked a primeval joy and excitement in us. We never got tired of these tales recounted over and over again in the dawn of our lives… Somewhere in the deepest corners of our hearts, we imagined that we would grow up and lead lives worthy of a story- idealistic, full of principles, adventurous, brave and purposeful- indeed we believed as children that our story was unfolding to turn out to be such a one…

Magazine Committee

Jithin

Ancy

Ashley

Dhanesh

Shafeeq

Akhisha

Arunjith

Gokul K. Gopi

Megha

Sai Parvathy

The Crew

Staff Editor	Dr. P. A. Joseph
Student Editor	Amal
Magazine Committee	Jithin V.V., Ancy U.A., Ashley Mathews Dhanesh Kumar, Akhisha, Arunjith P., Gokul K Gopi, Megha L.M., Saayi Parvathy
Illustrations	Jishnu K.J., Megha, Gokul K. Gopi, Jain T.V.S., Dhanesh Kumar, Amal
Layout	Merson Raphael
Printing	Ebenezer Thrissur

Periodicity of Publication	Annual
Printer's Name	Dr. P.A. Joseph Prof. Department of Agronomy College of Horticulture
Publisher's Name	Amal
Nationality	Indian
Address	Student Editor to the Students' Union 2011-12 College of Horticulture KAU, Vellanikkara, Thrissur

Published under the authority of the Magazine Committee 2011-2012

Declaration

I, Amal hereby declare that the particulars given above are true, to the best of my knowledge and belief

Sd/-

Amal

Special Thanks

Dr. A.T. Francis, Dr. P.K. Rajeevan, Rajees P.C., Arun P.B., Jishnu K.J., Shafna Kalarikkal, Akshay Sasidharan, Aravind K.S., Anoop Aalampady, Sujith A.D., Sangeeth, Vishnu S., Sreepriya Prasad, Balachandran Soman, Arun Paul, Anuja Akathoottu, Athul B.M., Nithin K., Sameer Muhammad, Avinash, Renjith M.T., Nithin S., Nishidha, Abhijith P.H.

ഒന്ന് കേൾക്കണേ..... ഇത് അവന്റെ പുസ്തകമാണ്..... അവന്റെ കഥ കോപ്പിയടിച്ച് എഴുതിയ പുസ്തകം......

തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട, നിങ്ങളെ നാടോടിക്കഥകളുടെ ലോകത്തേക്ക് നയിക്കാനൊന്നും ശ്രമിക്കുകയല്ല....

ഇത് നമ്മുടേം കൂടിയാണ്.   പക്ഷേ സത്യം പറയുമ്പോ ഒരു ഒളിവും മറവുമൊക്കെ നല്ലതല്ലേ.....?

പേറ് 7–32
തീണ്ടൽ 33–96
മംഗലം 97–142
സതി

SBT reaches rural Kerala like no other banks.

With support to more Self Help Groups (SHG) and with more people holding no-frills account with us, SBT makes banking, a reality for every Keralites

SBT's Biometric Smart Card

NREGP wages can be distributed at their doorsteps through a simple finger identification system.

SBT lends its support to farmers:

• SBT Kisan Gold Card • Kisan Credit Card • Dairy Farming – Ksheera Samrudhi
• Rabbit Farming – Rabbit Plus • Vegetable Cultivation • Flory Culture
• Pisciculture – Mathsya Plus • Quail Farming • Coir Sector – Golden Fiber Plus

And other attractive Agri loans and insurance schemes.

SBT makes rural Kerala smarter.

SBT

STATE BANK OF TRAVANCORE

'A Long Tradition of Trust'

KAUC BRANCH, Vellanikkara

Toll Free No. **1800 425 5566**

പേറ്

ഒരിടത്തൊരിടത്തൊരിടത്തൊരിടത്തൊരു ചെക്കനുണ്ടാരുന്നു... ഓനെ പെറ്റിട്ട അമ്മയും പേറ്റു നോവിനു കൂട്ടിരുന്ന അച്ഛനും സ്നേഹക്കൂടുതൽ കാരണം ഓനൊരു നല്ല പേരിടാൻ പോലും മറന്നു പോയത്രേ.....

അപ്രത്തും ഇപ്രത്തുള്ള ചെക്കൻമാരും പെമ്പിള്ളേരും ആയിരുന്നു ഓന്റെ ഉലഹം.... അംഗൻവാടീല് യശോദ ടീച്ചർ ആംഗ്യപ്പാട്ട് പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴും, പേരെഴുതാൻ പഠിപ്പിച്ചപ്പോളും, ഉപ്പുമാവ് കൊടുത്തപ്പോളുമെല്ലാം ഓളോന്റൊപ്പം തന്നെ ആയിരുന്നു..... അതുകണ്ട് ബാക്കി ചെക്കന്മാരെല്ലാം പറഞ്ഞൂത്രെ.. '' ഓക്ക് നിന്നോടൊരിത്ണ്ട്..''

പിന്നെ എൽ.പി. സ്കൂളിൽ കൃഷ്ണൻമാഷ് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴും ഓരെല്ലാം ഓന്റൊപ്പം തന്നെണ്ടാരുന്നു.... ഓളും.... സ്കൂളില് ലാസ്റ്റ് ബെല്ലടിച്ചാൽ കണ്ടത്തിന്റെ വരമ്പത്തൂടെ, തോടിന്റെ വക്കിലൂടെ കേറിപാറക്കന്ന് കൊട്ടപ്പഴം പറിക്കുമ്പോളും, അറേക്കാല് തെയ്യം കാണാൻ പോവുമ്പോളും, പൊടിക്കളത്തില് വെള്ളാട്ടത്തിനു പോകുമ്പോളും ഓള് നെഴല് പോലെ പിന്തുടർന്നപ്പോ ഓനും തോന്നി... '' ഓക്ക് എന്നോടെന്തോ ഒരു ഇത്......'' ''വെലുതാവ്മ്പോ എനക്ക് നിന്നെപ്പോലൊരാളെ മംഗലം കയിച്ചാമതീന്ന്'' നാലാം ക്ലാസ് കഴിയണ ദെവസം ഓള് പറഞ്ഞപ്പോ അത് ഒറപ്പായി.

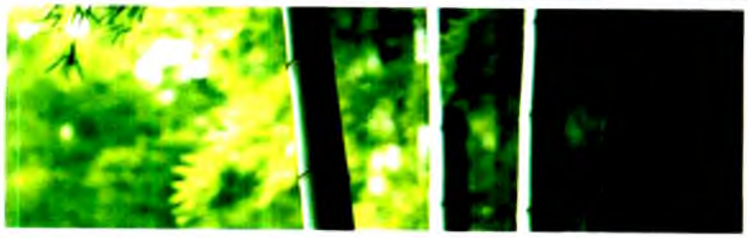

A place where nature calls home. Midst the foggy air, lush green all around and water beyond the hedges, your dream home beacons!

~ BLOOMS ROCKY MEADOWS

Break away from the chaos of city, into the serenity of nature offered to you at doorstep in contemporary villas. Have a trip of your lifetime on the majestic mammoth around the organic farm. Learn and experience Wayanad! Carry back a memory that will recall you forever.

~ BLOOMS GREEN FARM

Services offered by us:

- Resort & Serviced villas
- Organic farm (includes Kennels, Diary & Poultry farms etc.)
- Elephant safari
- Real estate & Development projects (Villas & Plots)

+(91) 999 555 22 99 / 33 11(Kerala)
+(91) 999 555 33 77 (Reservations)

Blooms

www.bloomsgreenfarm.com
bloomsgreenfarm@gmail.com

പണ്ടുപണ്ട്

പൊട്ടക്കണ്ണിൽ വീണ കുറ്റിരുട്ടത്ത് മുത്തശ്ശിക്കഥയിലെ പാഴ്‌വേലകളാലോചിക്കുകയായിരുന്നു. കൂനനുറുമ്പിന്റെ കാലുകെട്ടിയിട്ടോ, ആലിലക്കണ്ണന്റെ കണ്ണുകെട്ടിയിട്ടോ എങ്ങനെസമയം നിർത്തണമെന്ന ആലോചനചട്ടിത്തലയിൽ മഞ്ഞുവീണ് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നു. അങ്ങേതോ വീട്ടിൽ സന്ധ്യാനാമം കൂനിക്കൂടിയ നേരത്ത് നെറുകയിൽ രാസ്നാദി തിരുമ്മാത്തതിന് അപ്പുവിനെഅമ്മ ശകാരിക്കുന്നു. “അപ്പു ജലദോഷം പിടിക്കും.” കണ്ണിലേക്കൊലിച്ചിറങ്ങിയ മഞ്ഞുതുള്ളിയോട് ചിരിക്കാൻ വീണ്ടുമൊരു പാഴ്ശ്രമം എട്ടുമണിക്കൂട്ടം പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക് പോകുന്ന വരമ്പിൽ എനിക്ക് പിറകിൽ മറഞ്ഞുനിന്ന് ദൂരെ ചൂരലുമായിപോകുന്ന കണക്കുമാഷിനെപേടിയോടെ നോക്കുമായിരുന്നെന്ന് വെയിൽച്ചിന്തുകൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്താറുണ്ട്. കൈമടക്കിലെ കൺപീലി ഊതിവിട്ട് “ദൈവമേ മാഷ് സ്കൂളിലെത്തല്ലേ...” എന്ന നിഷ്കളങ്കമായ പ്രാർത്ഥനകൾ എവിടെയോ മുഴങ്ങുന്നു.

ശ്രീജ ബി.
ഡിപാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ്
അഗ്രി. എക്കണോമിക്സ്

ഓർമ്മകൾ കാടുകയറുകയാണ്. നേരം വെളുക്കാൻ നാഴികകൾ ബാക്കി... വയലും, കൊറ്റിയും, കുരുവിയുമെല്ലാം പെട്ടെന്നാണെങ്ങോട്ടോ പോയത് അതെല്ലാം പുസ്തകത്താളുകളിൽ ദിവസങ്ങളായി മാറിയതുമുതൽ എന്റെ നാളെകളെ എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. മടങ്ങാത്ത കൈവിരലുകളും മറന്നുവെച്ച കുന്നിമണികളും ചേർത്ത് എണ്ണം തെറ്റുകയാണ്. നാഴികകൾക്കു വിനാഴികകൾക്കുമപ്പുറം ഒരുപക്ഷെ ഞാനും... ദൂരെ അപ്പു പഠിക്കുന്നു “മാർച്ച് 22 ലോകജലദിനം... ജൂൺ 5...” പൊട്ടിയ ചട്ടിക്കഷ്ണങ്ങൾ കാലിൽകൊള്ളാതെ മാറ്റിയിടുമ്പോ അമ്മ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു “നാശം...” അമ്മ കാണാതെ പാഴ്ക്കോലത്തിന്റെ കിടപ്പുകണ്ട് മടങ്ങുമ്പോഴാണ് ആ വൈക്കോൽ കെട്ടിന്റെ ഒരറ്റത്ത് ഒരു കുഞ്ഞുകൺപീലി അപ്പുശ്രദ്ധിച്ചത്. അണിവിരലിൻതുമ്പിൽ നിന്നത് പ്രാർത്ഥനകളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് പറക്കുമ്പോഴും പൊട്ടക്കണ്ണിലെ മഞ്ഞുതുള്ളി തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ വീട്ടിലെ ഊട്ടുപുരയിൽ നിന്നൊരു കഥ ഒഴുകിവരുന്നു. “പണ്ട് പണ്ട്... വളരെ പണ്ട് ഒരു നോക്കുകുത്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

അമ്മുക്കുട്ടി ഫ്രം അമേരിക്ക

1 കുട്ടിക്കുപ്പായം

അമ്മൂമ്മയ്ക്ക് എത്ര ഒരുക്കീട്ടും മതിവരുന്നില്ല. "ആ എല തൊടച്ച് വച്ചതല്ലേ? പായസത്തില് മധുരം ശര്യല്ലേ കുട്ടാ? കായയ്ക്ക് വറവു കൂട്യോ എന്തോ? വറുത്തേലിശ്ശേരി ഇതുവരെ പാകായില്ല്യേ ജാനു? കുട്ടി എത്താറായി" നൂറുകൂട്ടം ചോദ്യങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെവെപ്രാളപ്പെട്ട് അമ്മൂമ്മ ഓടി നടക്കാണ്. കാത്തുകാത്തിരുന്ന് അമ്മൂമ്മേടെ അമ്മുക്കുട്ടി വരുന്നു.

"അമ്മൂമ്മെ അമ്മുചേച്ചി വരുണൂന്നും പറഞ്ഞ് കെടന്നോടി നടന്ന്ട്ട് വല്ല അസുഖോം വരുത്തിവയ്ക്കണ്ടാ ട്ടോ."

"എനിക്കൊരസുഖോം വരില്ല്യ കുട്ടാ"

അമ്മുക്കുട്ടി അമ്മൂമ്മെടെ മൂത്ത മകൻ സേതുരാമന്റെ ഏകസന്താനമാണ്. തറവാട്ടിലെ ഒരേയൊരു പെൺതരി. ഏറെക്കാലമായി അവർ അമേരിക്കയിലാണ്. ആറുവർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്കു വിരാമമിട്ട് ഇന്ന്" അവർ വരും. പിന്നെ അമ്മൂമ്മയും ഓടി നടക്കാതെ തരമുണ്ടോ?

"അമ്മുക്കുട്ടി ഇപ്പോ വലുതായിട്ടുണ്ടാവും. ലേ ജാനു. അവൾക്കെന്റെ അമ്മേടെ ഛായയാണ്. നല്ല വെളുത്ത വട്ടമൊകം. കറുത്ത് ചുരുണ്ട മുടി പൊറത്തങ്ങനെപരന്ന് കെടക്കും. മുണ്ടും നേര്യതും ഉടുത്ത് അമ്മ വന്നാല് ആൾക്കാര് എണീറ്റ് നിന്ന് തൊഴും. മഹാലക്ഷ്മി തന്നെ."

അമ്മൂമ്മേടെ കാത്തിരിപ്പിന് വിരാമമിട്ട് അമ്മുക്കുട്ടി വന്നു. കാലിലെ നീരും വേദനയും മറന്ന് അമ്മൂമ്മ ഓടിയെത്തി. കാറിൽ നിന്നിറങ്ങിയ അമ്മുവിനെകണ്ട് അമ്മൂമ്മയൊന്ന് ഞെട്ടി. അമ്മുക്കുട്ടി ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പഴും പണ്ടത്തെ മാതിരി ആ കുട്ടിക്കുപ്പായം മാത്രം മാറീട്ടില്ല്യ.

അമ്മൂമ്മെ അമ്മുക്കുട്ടി വന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഇതെന്താ കുട്ട്യേ ഇത്രേം ചെറിയ കുപ്പായമിട്ടിരിക്കണേ?

"ഇതാണ് അമ്മൂമ്മെ ഫാഷൻ"

"ചേരേനെ തിന്നണ നാട്ടീപോയാ നടുക്കഷണം തിന്നണംന്നല്ലേ... ഹ...ഹ..." സേതുരാമന്റെ വക.

"ആഗോളതാപനോം വിലക്കയറ്റോം, പോരാത്ത

തിന് അമേരിക്കേലെ സാമ്പത്തിക മാന്ദ്യം. ഇത ഒരു തരം ചെറുത്തു നിൽപ്പാണ് അമ്മൂമ്മേ" ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ അമ്മൂമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

2. എഴുത്തച്ഛൻ

"അമ്മുക്കുട്ടി വന്നോണ്ടാണോന്നറിയില്ല ഇന്നത്തെ സന്ധ്യയ്ക്ക് നല്ല ചോപ്പുണ്ട് ല്ലേ കുട്ടാ?" "പിന്നെ ഇന്നലെം ഇതുപോലെന്ന്യായിരുന്നു" ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ പറഞ്ഞു.

"ശര്യാവും. പക്ഷെ എന്താന്നറിയില്ല ഉള്ളിലെ സന്തോഷംകൊണ്ടാവാം കാണണ കാഴ്ചയ്ക്ക് വരെ പുത്യമാതിരി തോന്നാണ്."

അമ്മുക്കുട്ട്യേ... കുട്ട്യാ കുന്തം നെലത്ത് വെച്ചിട്ട് സന്ധ്യക്ക് വെളക്ക് കത്തിക്ക്. കാർന്നോന്മാർക്ക് സന്തോഷാവട്ടെ. ഇവട്ത്തെ മഹാലക്ഷ്മീടെ കയ്യീന്ന് ഒരു തിരി കിട്ടാൻ അവർക്കും ആശ കാണില്യേ.

അമ്മുക്കുട്ടി മൊബൈല് എടുത്തുവെച്ച് കുളിക്കാൻ പോയി. കുളികഴിഞ്ഞ് അമ്മൂമ്മ തന്നിച്ചുവച്ച പട്ടുപാവാടയിട്ട് പൂജാമുറിയിൽ തൊഴുതു. "ശരിക്കും മഹാലക്ഷ്മി തന്നെ" അമ്മൂമ്മ ഉള്ളിൽ കരുതി. അമ്മുക്കുട്ടി നിലവിളക്ക് കത്തിച്ച് ഉമ്മറത്തേക്കു നടന്നു.

ദീപം...ദീപംന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വയ്ക്കു മോളെ.

"ദീപം... ദീപം..."

അമ്മുക്കുട്ടി തുളസിത്തറയിൽ വിളക്കുവയ്ക്കാൻനേരം അമ്മൂമ്മ രാമായണം വായിക്കാനുള്ള ഒരുക്കത്തിലായി. വട്ടക്കണ്ണടയെടുത്ത് മുഖത്തുവച്ച് ചമ്രം പടിഞ്ഞിരുന്നു. കാലിന് നല്ല നീരുണ്ട്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നിവർത്തിവയ്ക്കണ്ടി വരുന്ന സ്ഥിതിയാണ്. കണ്ണും ശരിക്കും പിടിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും അക്ഷരം തെറ്റാതെ ചൊല്ലാനുള്ള അറിവുണ്ട്. അമ്മുക്കുട്ടി തിരി വച്ച് വന്നു.

"ആങ്ഹാ. ഇന്ന് അമ്മുക്കുട്ടി വായിക്കൂ ട്ടോ. അമ്മൂമ്മ കേൾക്കട്ടെ."

"ഇതെന്താണമ്മൂമ്മെ"

"ആദ്ധ്യാത്മരാമായണം. എഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിപ്പാട്ടാണ്. നല്ല ഈണത്തില് ചൊല്ലൂട്ടോ. കർക്കടകത്തില് ഇത് വായിക്കണത് നല്ലതാട്ടോ."

"രാമായണം മറ്റേ സീതേടേം രാമന്റേം സ്റ്റോറിയല്ലേ. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഒരു കാർട്ടൂണുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ എഴുത്തച്ഛന്റെ കഥ കേട്ടിട്ടില്യാ. അതാരാ മുത്തശ്ശീ?"

"എന്റെ കുട്ടിക്ക് എഴുത്തച്ഛനെഅറിയില്ലേ?"

"ഇല്ല്യ"

"കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരേം ചെറുശ്ശേരിനേം പൂന്താനത്തിന്യേം ഉള്ളൂരിനേം ആരേം അറിയില്യേ."

"ഇതൊക്കെ ആൾക്കാരാണോ! എന്തൊരു വായിൽ കൊള്ളാത്ത പേരാണ്!"

അമ്മൂമ്മ അമ്മുക്കുട്ടിയെ നോക്കി.

"അമ്മൂമ്മെ എനിച്ച് പഠിച്ചണം." കുഞ്ഞമ്മുക്കുട്ടി കൊഞ്ചുന്നു. അമ്മൂമ്മ കുഞ്ഞിക്കൈപിടിച്ച് സ്ലേറ്റിൽ എഴുതിച്ചു "അ ആ ഇ ഈ..."

"അമ്മൂമ്മ എന്താ മിണ്ടാത്തെ? എഴുത്തച്ഛനാരാ പറയൂ."

"പണ്ട് പണ്ട് മലയാള നാട്ടില് ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്ക് മാത്രേ ഈ രാമായണം മഹാഭാരതോം ഒക്കെ വായിക്കാൻ പാടുള്ളായിരുന്നു അതും സംസ്കൃതത്തില്. മറ്റുള്ളോർക്ക് എഴുത്തും വായനേം നിഷിദ്ധായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛനെന്ന്..." "പ്ലീസ്. ഒന്നു ഷോർട്ടായി പറയൂ. എന്തിനാണിത്ര വലിച്ചുനീട്ടുന്നേ?"

"എസ്.എം.എസ്. പോലെ, അല്ലേ അമ്മുചേച്ച്യേ?" ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ ചോദിച്ചു.

"അതെന്താ കുട്ടാ എസ്.എം.എസ്." അമ്മൂമ്മ അന്ധാളിപ്പോടെ അവനെ നോക്കി.

ട്രീം...ട്രീം... അമ്മുവിന്റെ മൊബൈലിലേക്കൊരു എസ്.എം.എസ്. അവളോടിച്ചെന്നെടുത്തു

ബിപ്... ബിപ്... ബിപ്... റിപ്ലേയ്ക്കായി അവൾ മൊബൈലിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ ഞെക്കിക്കൊല്ലുന്നു.

"അമ്മൂമ്മ പറയൂ, ആരാണ് തുഞ്ചത്ത് രാമനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ..." പിന്നെ ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ അമ്മൂമ്മയെ ശ്രവിക്കാൻ ഉത്സാഹത്തോടിരുന്നു.

"കുട്ടാ നിനക്ക് കഥ എസ്.എം.എസ്. ആക്കിത്തരണോ?"

അമ്മൂമ്മയ്ക്കത് വശംല്യ. "ഏയ് വേണ്ടാ, അമ്മൂമ്മേടെ കഥ കേൾക്കാൻ നല്ല രസമുണ്ട്..."

നീനു ചന്ദ്രൻ
അരിസ്റ്റസ്-10

ഞാൻ പണി മൂത്രാ ഒപ്പാർത്തിപ്

നല്ല മഴ, സ്കൂൾ തുറന്നിട്ട് ഒരാഴ്ചയായി. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഏഴാം ക്ലാസിലാ... തോടും പാടവും ഒന്നായി. ഇന്ന് സ്കൂളില്ല, കാരണം റോഡിൽ അരപ്പൊക്കത്തിനു വെള്ളം. എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ സ്കൂളിൽ പോയി (ഞാനും, നൗഫലും, ശെരീഫും, കുഞ്ഞുട്ടിയും). തലയിൽ ബുക്കുവെച്ചുകെട്ടി പാടത്തൂടെ വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കടന്നുപോയി. ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടായി കൂടെ നീന്താൻ രണ്ടുമൂന്നു നീർക്കോലികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വെറുതേ... ഒരു കമ്പനിക്ക്...

മഴ കുറഞ്ഞു... വെള്ളമിറങ്ങി... പടിഞ്ഞാറേ കണ്ടത്തിലെ ചെളിയിൽ ഒരു മൂരി കിടന്നുമറിയാ... അതിന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ ചേറ്. വെളുത്ത സുന്ദരിമൂരിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിറം Light Cream Yellow. അത് മഞ്ഞനായരുടെ കന്നാണ്. നായരവിടെ മൂരിയോട് ദേഷ്യത്തോടെ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നു. അതിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ട ചില വരികൾ ഇങ്ങനെ... "അവിടങ്ങട് കിടന്ന് മറിഞ്ഞ്യോ... കുളിപ്പിക്ക്യാൻ ന്നെ കിട്ടില്ല്യാ... മുക്കില പീടി അങ്ങാടീലൂടെ ദേഹം മുഴുവോൻ ചെളീം കൊണ്ട് ആൾക്കാരെ മുന്നിലൂടെ അങ്ങട് നടക്കാ. അപ്പൊ നീ ശരിക്ക്യും നാണം കെടും."

ഞാൻ: "ന്താടാ നൗഫലേ ഇയാള് ഇങ്ങനൊക്കെ പറീണത്?"

നൗഫൽ: "മൂപ്പരാൾക്ക് കൊറച്ചു പിരിലൂസാ"

അതോണ്ടാ അയാളെ പേരില് 'മഞ്ഞ' കൂട്ടി വിളിക്ക്ണത്."

വല്യുപ്പ തൊടിയിലെ തേങ്ങയിടുന്നതിന്റെ ചർച്ചയിലാണ്. ബീരാൻ കാക്കയുമായി, അഘോരമായ ചർച്ച.

വല്യുപ്പ: "ബീരാനേ, അല്ലാപ്പോ.... ഞമ്മടെ തേങ്ങ ഇടാനായല്ലോ. ഇജ്ജെജാരാളെ ഒപ്പിച്ചോണ്ട് വാ..."

ബീരാൻ: "ആ ചങ്കരൻ ബാബുനെഒപ്പിച്ചാം..."

വല്യുപ്പ: "ഓൻ ആള് സെര്യല്ല 'കാപ്പണീം മുക്കാച്ചോർക്കും' അതാ ഓന്റെ പോളിസി."

ബീരാൻ: "ഇന്നാ പിന്നെ ഞാൻ ഞമ്മടെ പോക്കരെ വിടാ... പിന്നേയ് ഞാൻ എറങ്ങാ... പാത്തു വളാഞ്ചേരി CH-ലാണ് ഇതുംകൂടി ആയാൽ ഞമ്മള് ആറാമത്തെ കുട്ടീടെ ബാപ്പയാകും. ഓള്ടെ പ്രസവം സുഖാവാൻ ഇങ്ങളും ദ്വോർക്കീട്ടോ..."

വല്യുപ്പ ലണ്ടനീ പോക്ക് നിർത്തി. ലണ്ടനീന്നു വന്നപ്പോ ഒരുപാട് സിഗരറ്റ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. 555 ആണ് ... ദിവസോം ഒന്നുവീതം ഞാനതിൽനിന്നും അടിച്ചുമാറ്റും. ഉച്ചയ്ക്ക് നരിമടയിൽ പോയവലിക്കും. പിന്നെ വലിയോടു വലി. ശരീഫ്: "ന്റെ കാക്കാബീറാൻ ഇപ്പാർക്കും വാങ്ങീന്റെ വലിച്ചു ദുബായിലൊന്നുമല്ല വെറും ഒരു ഹോട്ടലുപണിക്കാരൻ ഇൻക്ക പെരീന്ന് ഇതൊക്കെത്തന്നെ നക്കാൻ കിട്ടൂ..."

ഒരു ദിവസം നരിമടയിൽനിന്നും തിരിച്ചുവരുന്ന വഴി ഞാൻ വലിച്ചോണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്റെ മുമ്പിൽ അറബി പഠിപ്പിക്കുന്ന സൈനുദ്ദീൻമാഷ്. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ വെപ്രാളത്തിൽ കത്തുന്ന സിഗരറ്റ് പാന്റ്സിന്റെ പോക്കറ്റിലിട്ടു. ഭാഗ്യവശാൽ മാഷിന്റെ മുമ്പീന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, എന്റെ 'തുട' പൊള്ളി ചെറിയ വട്ടത്തിലുള്ള നല്ല ഭംഗിയുള്ള പൊള്ളൽ.

വീടിന്റെ തെക്കേ അറയിൽ ഒരു അലമാരയുണ്ട്. അതിലാണ് വല്ല്യുപ്പാന്റെ ചില്ലറ പൈസ ശേഖരണം. ഒരുസം ഞാൻ വല്ല്യുപ്പാനോട് 2 രുപ ചോദിച്ചു. എന്റെ കയ്യിൽ എന്റേതു മാത്രമായി ആവശ്യത്തിലധികം പേനകളുണ്ട്. ചുവപ്പു നിറത്തിലുള്ള stick easy പേനയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ആ രണ്ടുരുപ. പക്ഷെ, വല്ല്യുപ്പ 1 പൈസ പോലും തന്നില്ല. ... പൈസയ്ക്ക് വെളുത്ത ... ആയി കിട്ടുമായിരുന്നു രണ്ടുരൂപ. ഇനി ചോദിക്കാതെ കിട്ടുന്ന സ്ഥലം ഒന്നേയുള്ളൂ.. അലമാര. ഞാൻ അലമാരയോടു ഒന്നും ചോദിക്കാതെ, ഒന്നും മിണ്ടാതെ, ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതെ അതിന്റെ ഡോർ തുറന്നു 2 രൂപ കൈക്കലാ

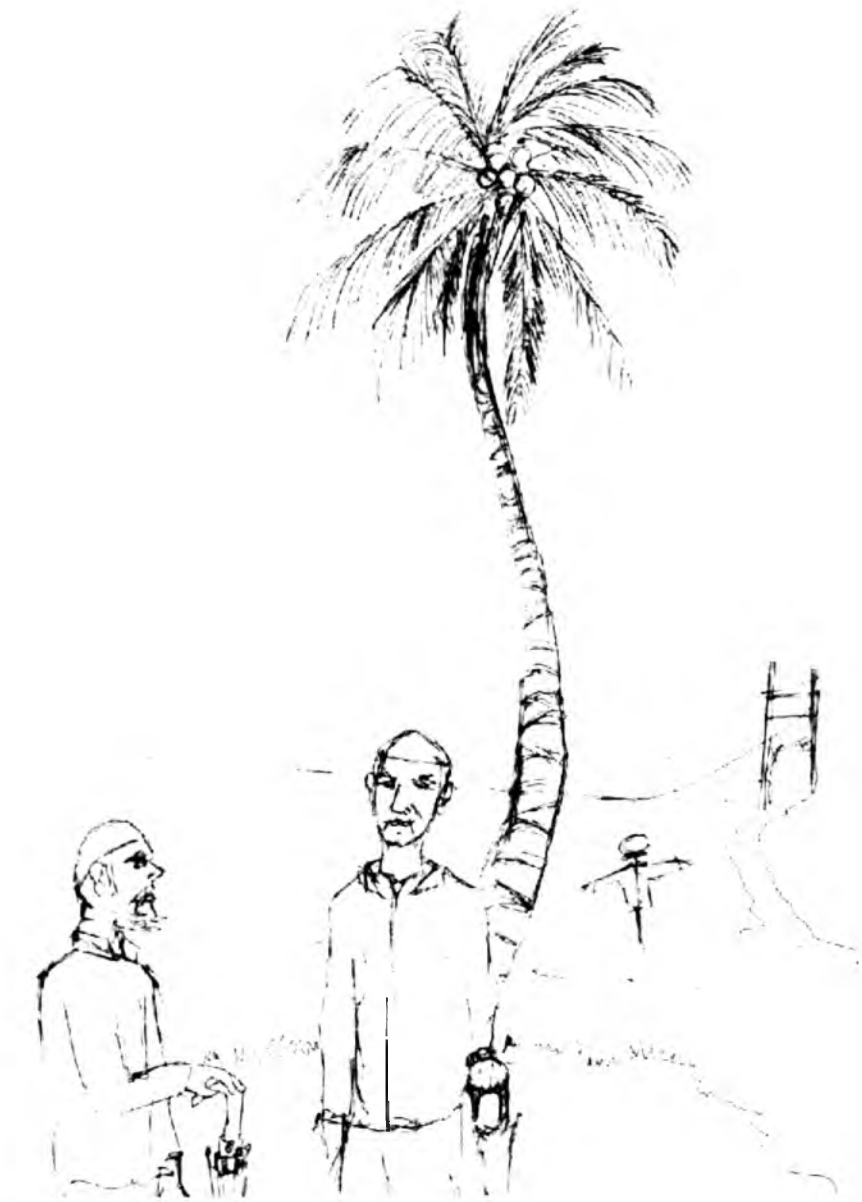

ക്കി. പക്ഷേ, ആ കളവു ദൃശ്യം വല്ല്യുപ്പ തൊട്ടടുത്ത വരാന്ത യിൽനിന്ന് ഒപ്പിയെടുക്കുന്നുണ്ടാ യിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം എന്റെ മുമ്പിലെത്തിയ ആ വലിയ രൂപം എന്റെ കുഞ്ഞു മുഖ ത്തേയ്ക്ക് ആഞ്ഞടിച്ചു, ഇങ്ങനെ അലറിക്കൊണ്ട്: 'കക്കുന്നോടാ നായേ... ഇപ്പൊത്തന്നെ തുടങ്ങ്യാ വലുതാവുമ്പോ ഇജ്ജാരാകും!!?" ആ അടിയുടെ ശക്തിയിൽ ഞാൻ മൊസൈക്കിട്ട തറയിൽ മുത്തമി ട്ടു. നല്ല വേദന... തല കറങ്ങു ന്നുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം. പക്ഷേ, എന്തായാലും ഞാൻ ഹാപ്പി. കാരണം രണ്ടുരൂപ ഇപ്പോഴും എന്റെ കുപ്പായക്കീശ യിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.

വൈകുന്നേരം സ്കൂൾ വിട്ടുവ ന്നാൽ പ്രധാന വിനോദം തൊട്ടടു ത്തുള്ള തോട്ടിലും കുളത്തിലും ചെന്ന് ചാടിക്കുളിച്ചു കളിക്കൽ. വൈകീട്ടും തുടങ്ങ്യാൽ നേരം ഇരുട്ടുന്നതുവരെ തുടരും വിവിധ യിനം കളികൾ-നീന്തൽ മത്സരം, തൊട്ടുകളി, വെള്ളത്തിനടിയിൽ മുങ്ങാങ്കുഴിയിടൽ, തോട്ടിലെ വെള്ളാരംകല്ല് പെറുക്കി ശേഖരി ക്കൽ, വെള്ളത്തിനടിയിൽ ശ്വാസം പിടിച്ചു നിൽക്കൽ, തോട്ടിന്റെ അരികിലുള്ള മാവിൽ കയറി തോട്ടിലേക്കുള്ള ചാട്ടം, കൈതപ്പൂ പറിക്കൽ... അങ്ങനെയ ങ്ങനെ...

വീട്ടിലിരുന്ന് ലെത്ത്യാക്ക വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അമ്മാവൻ. ആള് കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. വീട്ടിലെത്തിയാൽ അങ്ങേരുടെ പ്രധാനപരിപാടിയാണ് എനിക്കും നൗഫലിനും ട്യൂഷനെടുക്കൽ. വൈകീട്ടു അഞ്ചു മുതൽ ഏഴു വരെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കുളിക ളികൾ... സ്വാഹാ.

ഓഗസ്റ്റ് മാസമെത്തി, ഓണ

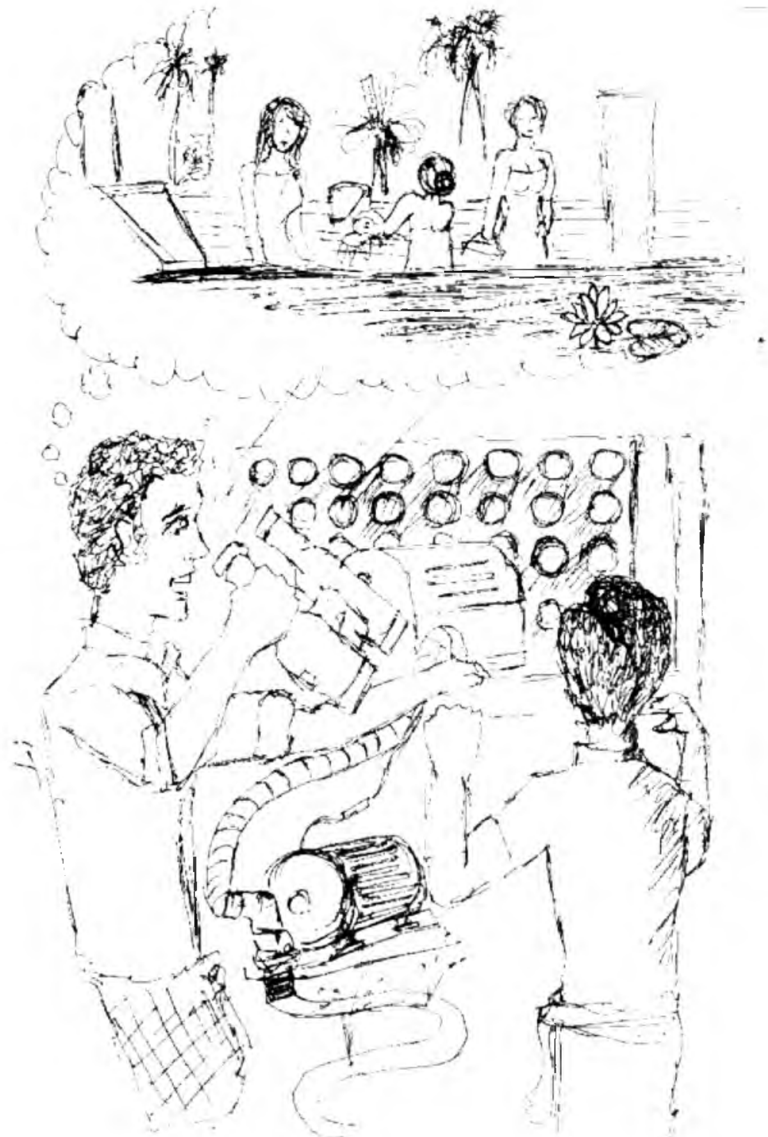

ക്കാലം. തിരുവോണദിവസത്തി നായ് ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്. കാരണം, തിരുവോണദിനം അയൽവാസിയായ അപ്പുണ്ണി ശിപായിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നും ശർക്കര ഉപ്പേരിയും പാലടയും കിട്ടും, ഫ്രീയായി, മതിവരു വോളം. ഓണത്തിന്റെ ഒരൊറ്റ ദിവസം കൊണ്ടുള്ള ഈ പാലടവി തരണം കൊണ്ട് ശിപായിക്ക് ഒരു നഷ്ടവും ഇല്ല. ലാഭമേയുള്ളൂ. കാരണം നോമ്പുകാലമായാൽ പൊരിച്ച പലഹാരങ്ങൾ (സമൂസ, ഉന്നക്കായ, പഴംപൊരി, ഉണ്ടപ്പൊ ടി, മുട്ട+ചമ്മന്തി, ബജി, കട്‌ലെറ്റ്) അവർക്ക് കൊടുക്കും... നോമ്പുള്ള 29/30 ദിവസങ്ങളിലും.

പാടത്തു കൊയ്ത്തുകഴി ഞ്ഞാൽ പിന്നെ തുടങ്ങും ക്രിക്കറ്റും ഫുട്ബോളും. അസ്ഹ റുദ്ദീന്റെ കൈക്കുഴ വെച്ചുള്ള കളി കണ്ട് ഞാനങ്ങേരുടെ ഒരു ഫാനാ യിരുന്നു. ഒരു ദിവസം സി.കെ. പാറയുമായി ഞങ്ങൾ മത്സരത്തി നിറങ്ങി. വേദി, പറമ്പാംകുളം സ്റ്റേഡിയം. പറമ്പാംകുളം ഒരു വലിയ കുന്നാണ്. അതിന്റെ മുക ളിൽ നിരപ്പായ സ്ഥലമാണ്

ഗ്രൗണ്ട്. പച്ചപ്പുല്ലു നിറച്ച ഒരു വലിയ ഗ്രൗണ്ട്. എന്നത്തേയും പോലെ അന്നും ഞങ്ങൾ തോറ്റു. പക്ഷേ കളി കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങുംവഴി ആ കുന്നിൽ പ്രകൃതി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലതും കരുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാവൽപഴം, പറങ്കിമാങ്ങ, ചെറിയ അരുവിയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ശുദ്ധമായ വെള്ളം... ഇതെല്ലാം ഉള്ളിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും തോൽവിയുടെ ക്ഷീണം മാറും.

പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു. ഒഴിവുകാലമായി. തോട്ടിനു മുകളിലുള്ള മോട്ടോർ പുരയിലിരുന്ന് പെണ്ണുങ്ങളുടെ കുളിസീൻ കാണലാണ് നൗഫലിന്റേയും കുഞ്ഞുട്ടിയുടേയും പ്രധാനവിനോദം. ഞാനും ശെരീഫും ആ ഗെയിമിൽനിന്ന് വിട്ടുനിന്നു.!! (പേടി, പേടി എന്ന ഒരൊറ്റ വികാരംകൊണ്ടു മാത്രം, അല്ലാതെ ആഗ്രഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല) ഒരു ദിവസം ആ ഗെയിം നിന്നു. കാട്ടോട്ടിലെ കുഞ്ഞിമോൻകാക്ക അവരെ പൊക്കി, തൊണ്ടിസഹിതം (വൈരങ്കോട് വേലയ്ക്കു നൗഫൽ വാങ്ങിയ ബൈനോക്കുലർ)

യു.പി. പഠനം കഴിഞ്ഞു. ഹൈസ്കൂൾ പഠനത്തിനായി സ്കൂൾ മാറണം. എന്നെ ഉപ്പ തിരൂരിലേക്കുമാറ്റി, ഒരു പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ. മാഷന്മാർ നന്നായി തല്ലുംന്ന് ഉപ്പ പറഞ്ഞു. അഥവാ

പഠിച്ചാൽ അവനവനു കൊള്ളാം. അല്ലേൽ, 5 രൂപയുടെ ചൂരൽവടിയുടെ പാടുകൾ കാണാം. നമ്മുടെയൊക്കെ ചന്തിയിൽ.

ഇപ്പോൾ രാവിലെ ചോലയിൽനിന്നുള്ള കുളി ഒഴിച്ചു നിർത്തിയാൽ മറ്റൊരു വിനോദവുമില്ല. തോടില്ല, കുളമില്ല, നീന്തൽ മത്സരങ്ങളില്ല, നരിമടയില്ല. പറമ്പാംകുളമില്ല... ഉള്ളത നാലും അഞ്ചും നിലയിലുള്ള വാർപ്പിച്ച സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ. ഒപ്പം വാഹനങ്ങളുടെ ഹോൺ ശബ്ദങ്ങൾ.. ആ പഴയ ജീവിതം... ആ പഴയ കാലം... ഇനിയൊരിക്കലും തിരിച്ചുകിട്ടില്ല.

റജീസ് പി.സി.
സോപാനം-05

The Candle's Life

The Candle's Life

I twist, I turn, I wink, I wank
I burn myself as time goes by
I swing when mind is swooshing by,
It snaps my head which is glowing frank.

I set up my own mighty glow
But lit up by some alien hands.
When something strikes me on my head
I burn and bicker in an awful row.

My life is like a marathon race
Where wind and water are wicket gates
I wipe off darkness off this globe

At last the passive waves of mighty glow
And then its dusk a pause of row
It's time to wind up every blow
For ever and ever an eventual glow

Greeshma Jayasuran
Falcons- 12

Forever

The passions for choices and
the withering of dreams
will never veil the queen of admiration
Everyone says, its all about present
but, then there was a past
though the future can be a missed dream
Flashing colours and thrillig pleasures
can mould any soul
But, a perfect soul is melted
melter in the colourful moments
of the withdrawn past
Crushes and squeaks in the past are
buried beneath the rocks.
The joyous past are framed with sandals
The frames are decorated everytime I peep back
The precious sandals are always kept
in their best, the best in my life
No queries, no worries in this present can
dampen the rhythm of my past
they are always with me
Though within the frames
I could feel our palms tugged together
My friends, they were and are
always my best
the rhythm forever

Aparna K. Gokul
Falcons -12

ചപലമാം കൗമാര ചിന്തകൾ പുത്തനാൾ
ആത്മാവിൻ നാഥയായ് കളിവീട്
യൗവനത്തിൻ ചിന്തകൾ പൂക്കുവാൻ
ബാല്യസ്മരണകൾ കൂട്ടിനെത്തി
വിൺമേലെ, ചാരുതകൾക്ക് കീഴെയായ്
കുന്നിൻ ചരിവിലൊരു കളിവീട്
ഉടഞ്ഞ വഴിയമ്പലവും താഴെ
തകർന്നടിഞ്ഞതാവാം ശിൽപങ്ങൾ
അന്തിത്തിരിയാൽ ശോഭിച്ചെന്നുമീ
വിഗ്രഹത്തിൻ തിരുനടയിൽ
കുണുങ്ങിയെത്തും പൂഞ്ചോലകളെ
തഴുകി വരുന്നൊരു കുളിർ തെന്നൽ
കാലം ചേർക്കും കൈക്കോണുകളിൽ
പാറി വരുന്നൊരു ഋതുതെന്നൽ
മനസ്സിലെന്നും സ്മരണകൾ വീശി
കാലം മാറ്റിയ കളിവീട്
പോയ മറഞ്ഞോരെൻ ബാല്യകിനാവിൽ

ജാസ്മിൻ കെ.
ഫാൽക്കൺസ്-12

FACT വളങ്ങൾ

പുഷ്ടിയുള്ള മണ്ണിനും ആരോഗ്യമുള്ള വിളകൾക്കും

മേന്മ തെളിയിച്ച ഫാക്ടംഫോസ് 20-20-0-13 നും അമോണിയം സൾഫേറ്റിനും പുറമെ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത വളങ്ങളും പ്രത്യേക വിളകൾക്കായുള്ള സവിശേഷ കൂട്ടുവളങ്ങളും മേൽത്തരം പുതിയ ഓർഗാനിക് വളങ്ങളുമായി ഫാക്ട് കർഷകർക്ക് മികച്ച വിളവെടുപ്പിന് കൂടുതൽ പിന്തുണയേകുന്നു. ഇതിന് പുറമേ FACT തങ്ങളുടെ FEDO, FEW തുടങ്ങിയ ഡിവിഷനുകളിലൂടെ വ്യവസായ മേഖലയെയും പിൻതാങ്ങുന്നു.

മികവുറ്റ വളങ്ങൾ:
കാലങ്ങളായി ഏതുവിളകൾക്കും അനുയോജ്യമെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഫാക്ടം ഫോസ് 20 - 20 - 0 - 13, അമോണിയം സൾഫേറ്റ്

ഇറക്കുമതി ചെയ്ത വളങ്ങൾ:
DAP, MOP UREA എന്നിവ ഫാക്ട് ഇറക്കുമതിചെയ്ത് കർഷകന് ലഭ്യമാക്കുന്നു

പ്രത്യേക വിളകൾക്ക് സവിശേഷ കൂട്ടുവളങ്ങൾ:
ഏലം, റബർ, നാളികേരം തുടങ്ങിയവയുടെ കൃഷി കൂടുതൽ ലാഭകരമാക്കാൻ കാർഡമം മിക്സ്ചർ, റബർ മിക്സ്ചർ, കോക്കനട്ട് മിക്സ്ചർ, എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേക കൂട്ടുവളങ്ങൾ

സിങ്ക് ചേർത്ത വളങ്ങൾ:
കൂടുതൽ ഉത്പാദന ക്ഷമതയ്ക്കായി സിങ്ക് ചേർത്ത സിങ്കേറ്റഡ് ഫാക്ടംഫോസ്, സിങ്കേറ്റഡ് ജിപ്സം എന്നിവയും വിപണിയിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജീവാണുവളങ്ങൾ:
ബയോഫാക്ട് എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേക ജീവാണുവളങ്ങളും ഫാക്ട് കർഷകർക്ക് നൽകുന്നു

FACT ജൈവവളങ്ങൾ:
അകൃത്രിമമായ പദാർഥങ്ങൾ അടങ്ങിയ FACT ജൈവവളങ്ങൾ മണ്ണിനു പുഷ്ടിയേകാൻ സഹായിക്കുന്നു. FACT ജൈവവളങ്ങൾ സിറ്റി കംമ്പോസ്റ്റുകളിൽ നിന്നുമാണ് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്

FACT ഓർഗാനിക് പ്ലസ്:
മണ്ണിന് പുഷ്ടിയേകാനും ധാന്യങ്ങളുടെ വിളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമായുള്ള FACT യുടെ ഉൽപ്പന്നം.

FEDO
PIONEERS IN PROGRESS

ഫാക്ട് എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് & ഡിസൈൻ ഓർഗനൈസേഷൻ പദ്ധതികളുടെ ആസൂത്രണത്തിനും പ്ലാന്റുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും പരിപാലനത്തിനും വേണ്ടി അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന FACT യുടെ പ്രത്യേക വിഭാഗമാണ് FEDO. പ്രധാനമായും രാസവളവ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പെട്രോകെമിക്കൽ, എണ്ണ, വാതക കമ്പനികൾക്കുമാണ് സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നത്

FEW
PIONEERS IN PROGRESS

ഫാബ്രിക്കേഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായുള്ള FACT യുടെ പ്രത്യേക വിഭാഗമാണ് FACT എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് വർക്ക്സ്. പ്രഷർവെസ്സലുകൾ, ഹീറ്റ് എക്സ്ചേഞ്ചറുകൾ, സ്റ്റോറേജ് ടാങ്കുകൾ പോലുള്ളവയുടെ രൂപകൽപ്പനയും ഫാബ്രിക്കേഷനുമാണ് FEW ൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്

ഫാക്ട് കാപ്രോലാക്റ്റം
നൈലോൺ 6 ന്റെ നിർമ്മാണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത പദാർത്ഥമായ കാപ്രോലാക്റ്റം ഫാക്ടിന്റെ ലോകനിലവാരമുള്ള പെട്രോകെമിക്കൽ ഉൽപ്പന്നമാണ്

FACT
PIONEERS IN PROGRESS

THE FERTILISERS AND CHEMICALS TRAVANCORE LIMITED
(A Government of India Enterprise)
UDYOGAMANDAL-683 501, KERALA, INDIA. Tel: 0484 2545410, www.fact.co.in

FARMERS' TRUSTED FRIEND SINCE 1943

അനക്കൊന്ന് കേക്കണോ?

രാവിലെ കണ്ണു തുറക്കുന്നതേ ഉമ്മാന്റെ വിളി കേട്ടോണ്ടാണ് "കുഞ്ഞിമോനെ... ക്ലാസിൽ പോണ്ടേ അനക്ക്...ണീച്ചാ.." ഇന്നലെ രാത്രിക്ക് കെടന്നപ്പൊ ഒത്തിരി വൈകി പഠിച്ചിട്ടൊന്നുമല്ല... രാത്രി ക്രിക്കറ്റ് മാച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു... മ്മള ആളൊരു ക്രിക്കറ്റ് പ്രേമിയാണ് ട്ടോ.. ഞാൻ ഒരു വിധത്തിൽ എണീറ്റ് കുളിച്ചൊരുങ്ങി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ചെന്നിരുന്നു. പുട്ടും കടലേം ആയിരുന്നു കഴിക്കാൻ. മ്മക്കാണേ പണ്ടേ ഇഷ്ടല്ലാത്തൊരു സാധനാണീ പുട്ടും കടലേം. അതല്ലേലും രാവിലെ എന്തായാലും കണക്കാ... തിന്നാൻ ചെന്നിരുന്നാ എന്നും ഉമ്മാന്റെ വക ഒരു ചീത്ത ഒറപ്പാ "ഞാൻ അനക്കിനി എന്താ ഉണ്ടാക്കിത്തരേണ്ടത്. എന്ത് ഉണ്ടാക്കിയാലും ഇജ്ജ് തിന്നൂലാ..." അതെങ്ങനെയാ കുറച്ച് നേരത്തെയൊക്കെ ണീച്ചണേയ്" ദെവസും അത് കേട്ടോണ്ട് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പോകാൻ ഒരു സുഖമാണ്. എന്തൊക്കെയായാലും ഞാൻ രാവിലെ ഒമ്പതുമണിയാവുമ്പോഴേക്കും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ എത്തും. ആ.. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ... ഞാൻ repeat ചെയ്തിരുന്ന കാലായിരുന്നിട്ടാ അന്ന്... മഞ്ചേരി സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ.

അങ്ങോട്ടുള്ള ബസ് യാത്രയാണ് രസം. എന്നും ഞാൻ ഒരു ബസിൽ തന്നെയാണ് പോയിരുന്നത്. 'Favourite's... അതാണ് ബസിന്റെ പേര്... പേരു പോലെ തന്നെ ന്റേം Favourite ആയിരുന്നു ആ ബസ്.

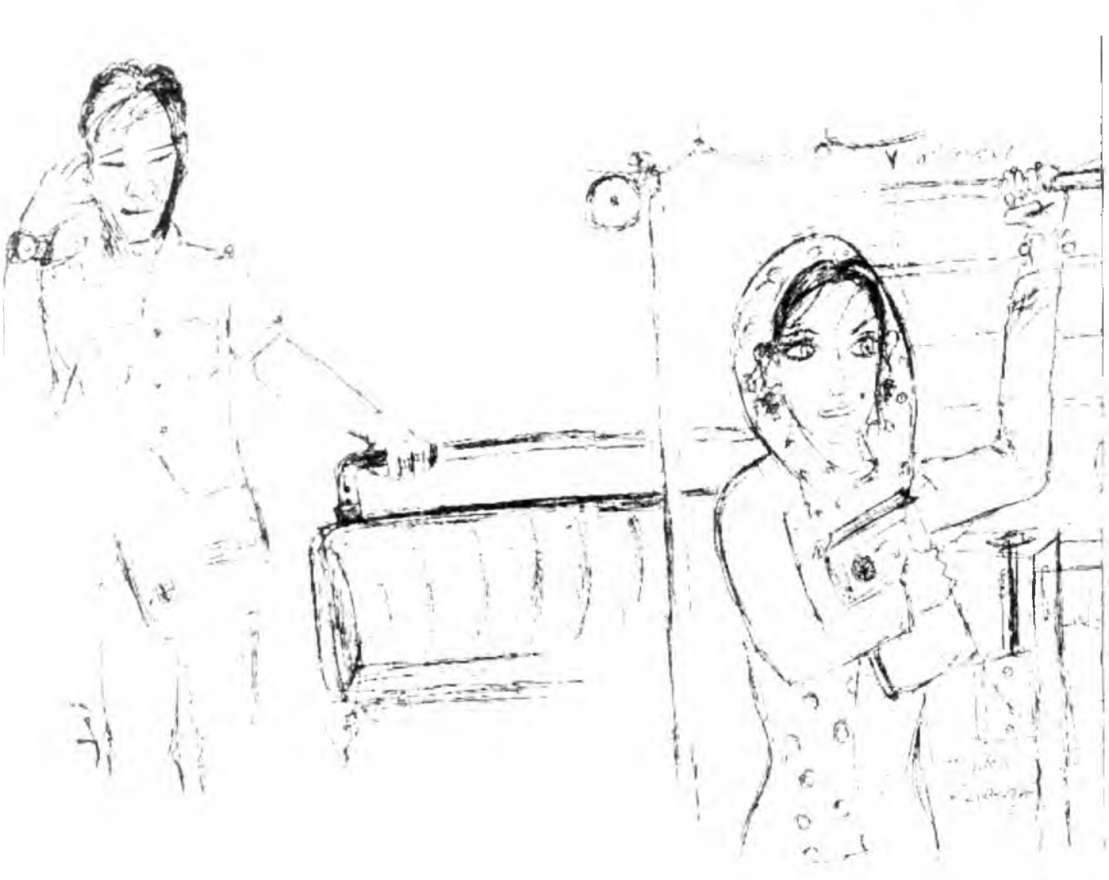

അതിന്റെ കാരണം ഞാൻ വഴിയേ പറയിണിണ്ട്. രാവിലെ 8.10നാണ് ബസ്. 8.05 ആവുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ വണ്ടൂരെത്തും (വണ്ടൂരാണ് മ്മടെ നാട്). 8.10 നാണ് ബസ് വണ്ടൂരീന്ന് വിടാ... C.T. ക്കാണ് യാത്ര. അതോണ്ടന്നെ പൊറത്ത് അങ്ങനെവരിനിന്ന് അവസാനാണ് ബസിൽ കേറുക. ഞാൻ മാത്രല്ലട്ടോ കുറേ പേരുണ്ടായിരുന്നു C.T. ക്ക്. എന്നും ഈ ബസിലെ കണ്ടക്ടറേയും കിളിയേയും അല്ലേ കാണുന്നേ. പോകെ പോകെ ഇവരോടു കമ്പനിയായി. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പൊ ഞാൻ C.T. പോലും കൊടുക്കാതെയാണ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പോയിരുന്നത്. അത് ഈ കമ്പനിക്ക് പുറത്ത് മാത്രമല്ല. അതിനു പിന്നിലും കാരണങ്ങളുണ്ട്. രാവിലയായോണ്ട് ബസിലെ front door ൽ കിളിയുണ്ടാവില്ല. കിളി മഞ്ചേരീന്നാ കയറുന്നത്. രാവിലെയാണേൽ ഈ ഓഫീസിൽ പോണോരും കുട്ടികളുമായിട്ട് നല്ല തിരക്കാവും ബസിൽ. മ്മക്കാണേൽ എന്തായാലും ഇരിക്കാനും പറ്റൂല. നിന്നാണ് പോക്ക്. നിക്കണെങ്കിതന്നെ ഒന്നങ്ങട്ട് മുന്ന്ക്ക്ന്നാന്നും പറഞ്ഞ് അങ്ങ് front ലാവും നിപ്പ്. വഴിയിൽ ലേഡീസ് ആരെങ്കിലും കൈകാട്ടിയാൽ അപ്പൊ പുറകീന്ന് വിളിവരും... "ടാ, ആ ഡോർ ഒന്നു തൊറന്നൊട്ത്തേ" ഇങ്ങനെതൊറന്നുകൊടുത്ത് തൊറന്നുകൊടുത്ത് ഞമ്മക്കതൊരു ശീലായി. എന്തായാലും നിക്കല്ലേ അപ്പൊ പിന്നെ ആ front door ൽ അങ്ങ് നിന്നാ പോരെ. പിന്നെ front door ലും ആണല്ലോന്ന് ഞാനും വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെപോകെ പോകെ ഞാൻ ആ ബസ്സിൽ കൊറച്ച് കാലത്തേക്ക് കിളിയായി മാറി. ഈ സേവനം കൊണ്ടാണ്ട്ടാ ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ ഫ്രീ യാത്ര...!! ഫ്രീ യാത്രയായപ്പോ പിന്നെ കിളിയായിട്ട് നിക്കാൻ എന്റൊപ്പൊള്ളോർക്കും താൽപര്യായി. പക്ഷേങ്കില് ഞാൻ വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. ഫ്രീ യാത്രയും പിന്നെ... പിന്നെ... വേറൊരു കാര്യം കൂടിണ്ട്ട്ടോ... അയിന് പിന്നിൽ.

ഏതോ ഒരു വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് ഞാൻ ഓളെ കാണുന്നത്. വെള്ളിയാഴ്ചയാന്ന് ഒറപ്പിച്ച് പറയാൻ കാരണം ഉണ്ട്ട്ടോ. അന്ന് ഞാൻ മുണ്ടാണുടുത്തിരുന്നത് (വെള്ളിയാഴ്ച പള്ളിയുള്ളതോണ്ട് മുണ്ടുടുക്കുന്ന ശീലണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക്. അതിപ്പോഴും തുടരുന്നു) പഞ്ചായത്ത് പടീന്നൊരു സ്റ്റോപ്പീന്നാണ് ഓള് കേറീരുന്നത്. ആളൊരു മൊഞ്ചത്തിയാട്ടോ. ഒരു നീല ചുരിദാറുണ്ട് ഓൾക്ക്. അതിട്ടാ ആരായാലും ഓളെ ഒന്നു നോക്കും... ശരിക്കും മൊഞ്ചത്തി! ഓൾടെ കണ്ണാണ് പ്രധാനആകർഷണം. എന്തോ ഒരു കാന്തശക്തിയുണ്ട് ഓൾടെ ആ കണ്ണുകൾക്ക്. അത്ര നല്ല കണ്ണുള്ള ഒരു പെണ്ണിനെഞാനെന്റെ [illegible] ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. (പിന്നെ [illegible] ന്നർത്ഥം!) എന്തായാലും പഞ്ചായത്ത [illegible] തുറന്നുകൊടുക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക [illegible] വണ്ടൂര്ന്ന് പഞ്ചായത്തു പടിവരെ [illegible] ഒരു യാത്ര. അവിട്ന്ന് മഞ്ചേരി വരെ [illegible] ഓൾടൊപ്പം ന്ന് പറഞ്ഞാ അവിടെ front [illegible] ഓള്, ഞാൻ door ലും. അങ്ങനെനിക്കു[illegible]ക്കിടെ ന്റെ കണ്ണുകൾ ഓൾടെ നേരെ [illegible] എപ്പൊഴൊക്കെയോ ഓളെ ഞാൻ ഇഷ്[illegible] ങ്ങിയോന്നൊരു സംശയം... ഏയ് [illegible] മിണ്ടാണ്ടും പറയാണ്ടും എന്തു സ്നേഹ[illegible] ചിന്ത ന്റെ മനസ്സില് അങ്ങനെഅലയടി[illegible] മിണ്ടണോ വേണ്ട... എന്നങ്ങനെചി[illegible] ക്കുന്നിടയ്ക്കാണ് ഒരിക്കൽ ബസീന്ന് ഞാ[illegible] യപ്പൊ ഓളും എന്നെ ഒന്ന്നോക്കണ്. [illegible] പടച്ചോനേ... എന്തായിരുന്നു അന്നെന്റെ [illegible] ഷം... ന്റെ ഖൽബ്! മിണ്ടണോ... വേണ്ട [illegible] എനിക്കിഷ്ടാണോ അവളെ? എനിക്കറിയ[illegible] എന്താ യാലും ഞാൻ ഓളെ നോക്കുന്നത് ബസ[illegible] ക്ടർ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ [illegible] ന്നോടു ചോദിച്ചു. "എന്താണ്ടാ സ്ഥിരായി കിളി[illegible] യിട്ട് പോരുന്നോ." "വേണ്ട ഇങ്ങനെയൊക്കെ[illegible] പോയിക്കൊള്ളാം" എന്ന് ഞാൻ... പിന്[illegible] ഓക്ക് ഡോറ് തുറന്നുകൊടുത്തുകൊ[illegible] പക്ഷേ എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഡോർ. ഓക്ക് [illegible] ന്നില്ല (?) എന്തോ എനിക്കറിയില്ല [illegible] യിൽമാത്രം ഒതുങ്ങി (ഒതുക്കി?) ഞങ്ങ[illegible] ആ ബസ് യാത്രകളൊക്കെ എന്നെ കൊ[illegible] College of Horticulture ലാണ്. ഇവിടെ[illegible] ഴാണ്ട്ടോ എനിക്ക് മനസ്സിലായത്. എന്റെ [illegible] വാതിൽ ഓക്കു മുന്നിൽ തുറക്കാത[illegible] രഹസ്യം J. ഇപ്പോഴും ഞാൻ ബസ് യാത്ര [illegible] ണ്ട്. പക്ഷേ അത് കിളിയായിട്ടല്ല ഒരു [illegible] നെഞ്ചുംകൂട്ടിലടച്ച യാത്രക്കാരനായിട്ട [illegible] വണ്ടൂർ-മഞ്ചേരി റൂട്ടിൽ യാത്ര ചെയ്യു[illegible] 'കിളി' വേഷം ഞാൻ miss ചെയ്യാറുണ്ട് [illegible] എവിടൊക്കെയോ അവളേയും ..!

ഷിഹാദ് എം.
അരിസ്റ്റസ്-10

മരണവീടും
ചെറിയ വലിയ കാര്യങ്ങളും

മുത്തമ്മയെ മരണാനന്തരം അകത്ത് കിടത്തിയിരിക്കുന്നു. മുത്തമ്മ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്റെ അമ്മയുടെ അമ്മ. പ്രായാധിക്യം കൊണ്ടുള്ള സാധാരണ മരണം. ജീവിതത്തിൽനിന്ന് എന്നന്നേയ്ക്കുമായി രക്ഷപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ചു നടക്കുന്ന കുറെ പേരുള്ള ഈ നാട്ടിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നാണക്കേടായിരുന്നു ഈ മുത്തമ്മ. ഈ അടുത്ത് കല്യാണം കഴിഞ്ഞ പേരക്കിടാവിന്റെ കുഞ്ഞിനേയും കണ്ടിട്ട് കണ്ണടയ്ക്കാനായിരുന്നു ആഗ്രഹം.

ഹാ... പാവം...!!!

പറഞ്ഞു വന്നത് പക്ഷേ ഈ കാര്യമൊന്നുമല്ല.

ആ മരണ വീട്ടിൽ ഞാൻ ചെന്നതു മുതൽ ഒരു മൂപ്പരുടെ പുറകെയാണ് എന്റെ കണ്ണുകൾ. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കല്ലേ... ആൾ ചുള്ളനായതു കൊണ്ടല്ല. പക്ഷേ ചുറുചുറുക്കോടെ ഓടി നടന്ന് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തോന്നിയ ശ്രദ്ധ.... അത്രയേയുള്ളൂ. വരുന്ന ആളുകളെ യഥാവിധി സ്വീകരിച്ചിരുത്തുന്നു. ആളുകൾക്ക് കുടിവെള്ളം വിതരണം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെനീളുന്നു മൂപ്പരുടെ പ്രവർത്തനമേഖല.

അവസാനം മുത്തമ്മയെ കുളിപ്പിച്ച് ഇനിയുള്ള ഓർമ്മകൾക്കായി മുറ്റത്തൊരുക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു കിടത്തി. മക്കളും ബന്ധുക്കളും എല്ലാവരും പൂജയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം. (അപ്പോഴും അരങ്ങിലായിരുന്നു എന്റെ ശ്രദ്ധ) അപ്പോഴുണ്ട് പ്രസന്നവദനനായി ഇത്രയും നേരം ഓടി നടന്ന 'ആ മൂപ്പർ' 'അയ്യോ, എന്റെ പൊന്നമ്മച്ചിയേ' എന്നു പറഞ്ഞ് തനി വൈക്കം സ്റ്റൈലിൽ കരച്ചിലോലു കരച്ചിൽ. (ഇത്രയും നേരം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും ദുഃഖത്തിന്റെ ഒരു കണികപോലും ഞാൻ ആ മുഖത്ത് കണ്ടില്ലായിരുന്നുട്ടോ!) ഞാൻ ആദ്യം ഒന്നടക്കിയെങ്കിലും പിന്നെ എനിക്കു ചിരി അടക്കാനായില്ല. അടുത്തു നിന്ന അച്ഛന് കാര്യം മനസ്സിലായതുകൊണ്ട് അച്ഛൻ എന്നെ വലിച്ചുകൊണ്ട് റോഡിലേക്ക് ഒരു ഓട്ടം.

അടിക്കുറിപ്പ്: അമ്മമ്മയുടെ നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ "പൊന്ന, മുത്തേ" എന്നൊക്കെ വിളിച്ചില്ലേൽ 'സ്നേഹമില്ല' എന്നാണർത്ഥം. അപ്പോൾ പിന്നെ ആ മൂപ്പർ കരഞ്ഞില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടു. (കരയാതെ) ചിരിച്ചതിന് ഞാൻ അന്ന് 'അഹങ്കാരി' എന്ന സൽപേരും വാങ്ങി.

Comment: *Love looks not with the eyes of not blessed with flattering words but with the mind*

രംഗം - 2

വല്ല്യച്ഛന്റെ വീട്

വല്ല്യച്ഛനെമരണശേഷം ആശുപത്രിയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതെയൊള്ളൂ. 'നല്ലൊരു കള്ളുകുടിയൻ' എന്ന സൽപേരു വാങ്ങി ലിവർ സിറോസിസിന് അടിപ്പെട്ടു മരണം ഏറ്റുവാങ്ങിയതാണ് വല്ല്യച്ഛൻ. (വല്ല്യച്ഛൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ നേർബന്ധമല്ല. അച്ഛന്റെ അനിയന്റെ മകൻ) അണുകുടുംബങ്ങളായി ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ ബന്ധങ്ങളും സ്നേഹവും ഐക്യവും കുടുംബങ്ങളിൽ മാത്രമായി ചുരുങ്ങി. കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ ഒന്നും തന്നെ എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.

വരുന്നവരിൽ ചിലർ (സ്ത്രീകൾ) ദുഃഖം രേഖപ്പെടുത്താനായി ഒരു 'കരച്ചിൽ' കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും രണ്ടു ചെറിയ കുട്ടികളും അകത്തേ മുറിയിൽ ആർക്കും ശല്യമാകാതെ കരയുന്നുണ്ട്. നഷ്ടപ്പെട്ടത് അവർക്കു മാത്രമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാകാം ഒരുപക്ഷേ അവരെ ആ മുറിയിലൊതുങ്ങാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അധികനേരം ആ കുട്ടികളെ നോക്കി നിൽക്കാൻ എനിക്കായില്ല. അപ്പോഴാണ് തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽനിന്ന് ഉറക്കെയുള്ള സംസാരം എന്തോ കാര്യമായുള്ള ചർച്ചയാണ്. ഞാനങ്ങോട്ട് ചെന്നു. പെട്ടെന്നുതന്നെ സംഗതി വ്യക്തമായി. 'മരിച്ച ആളിനെപോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യുകയാണ്. മൂർച്ചയേറിയ മനുഷ്യായുധം കൊണ്ടുള്ള കീറിമു[illegible] മരണകാരണം, സ്വഭാവം, കുടുംബസ്ഥിതി [illegible] കുറവുകളും അങ്ങനെസകല കാര്യങ്ങ[illegible] യിൽ കടന്നുവന്നു. പക്ഷേ അപ്പുറത്ത [illegible] ക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയോ, കുട്ടികളോ, അവരുടെ ഭാവിയോ ഒന്നും അവർക്ക് ഒര[illegible] വിഷമമ[illegible] തോന്നിയില്ല.

അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് വല്ല്യച്ഛന്റെ മക[illegible] ആ [illegible] യിലേക്കു വന്നത്. ആ മുഖത്ത് സങ്കടത്തേക്കാളു[illegible] ദേഷ്യമായിരുന്നു. ആ മുറിയിൽ കൂടിന[illegible] എല്ലാവരേയും ഒന്നു നോക്കിയ്ട്ട് അവൻ [illegible] യി. ആ പത്തു വയസ്സുകാരന്റെ മൂർച്ചയേറിയ [illegible] ത്തിൽ അവിടം നിശബ്ദമാകുന്നത് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ആ നോട്ടത്തിൽ ഞാൻ ചൂളിപ്പോയ[illegible] അവിടെ നിൽക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം എനിക്കുണ്ടാ[illegible] രുന്നില്ല. ദേഷ്യം നിറഞ്ഞ ആ രണ്ടു കണ്ണുകള[illegible] രുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ. പക്ഷേ, ഒര[illegible] സന്തോഷം കൂടി എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു; ആ കു[illegible] അവന്റെ അമ്മയ്ക്കും ചേച്ചിക്കും തണല[illegible] വിശ്വാസം!

****

തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ അമ്മ എനിക്ക് വല്ല്യച്ഛന്റെ 'കുടിയൻ ഫ്രണ്ട്സിനെ' കാണിച്ചു തന്നു. എല്ലാവ[illegible] വളരെ ദുഃഖത്തിലായിരുന്നു.

"ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ..." ഇതാകു[illegible] ദുഃഖ കാരണം!!! ഞാൻ ചിരിച്ചു.

രാത്രി...

എല്ലാ പരിപാടികളും കഴിഞ്ഞ് അച്ഛ[illegible] ത്തിയപ്പോഴാണ് ഞാൻ 'കുടിയൻ ഫ്രണ്ട്[illegible] നില്പിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കിയത്. വല്ല്യച്ഛന്റെ നിര്യാണത്തിൽ മനം നൊന്ത് എത്ര കു[illegible] എന്ന കണക്ക് അവർക്ക് നിശ്ചയമില്ലത്രേ.

"ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ..." ഒന്നു[illegible] ടാനേ എനിക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

അടിക്കുറിപ്പ്: 'മദ്യപാനം ആരോഗ്യ[illegible] കരം' എന്ന് മദ്യക്കുപ്പിക്ക് മേലെ [illegible] എന്നിട്ടും കുടിക്കുന്നവരെ ഒരു കുട്ടുക[illegible] ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല എ[illegible] യോക്തി വേണ്ട.

Comment: *ജലക്ഷാമം രൂക്ഷമായി [illegible] യത്ത്, മദ്യത്തിനെങ്കിലും ക്ഷാമം ഇല്ലാ[illegible] തന്നെ. കുടിയന്മാരെങ്കിലും സന്തോ[illegible] ഇരിക്കട്ടെ!!!*

. . . .

ആദിത്യ മോഹൻ

അരിസ്റ്റസ് - 10

ഓർമ്മയിൽ ഒരു മഞ്ഞുകാലം

ജനുവരിയിലെ തണുപ്പുള്ള ഒരു രാത്രിയിലാണ് അവൾ എന്നിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നത്. നിലാവിൽ മഞ്ഞു പെയ്യുന്ന രാവിനെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ജനലിനരികെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു തേങ്ങൽ എന്റെ ഏകാന്തതയിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി. ആ തേങ്ങൽ കരച്ചിലായി മാറുന്നുവോ? ഈ അർദ്ധരാത്രി... ആര്? ജിജ്ഞാസയോടെ ഞാൻ ചുറ്റും കണ്ണോടിച്ചു. ഇല്ല ആരുമില്ല എല്ലാം എന്റെ തോന്നലായിരിക്കണം. വ്യർത്ഥമായ നോട്ടം പിൻവലിക്കാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ ആ കരച്ചിൽ വീണ്ടും കേട്ടു. അപ്പോഴാണ് റോഡരികിലെ വിളക്കുകാലിനു താഴെ നിൽക്കുന്ന ആ രൂപം കണ്ണിൽപ്പെട്ടത്. വേഗംതന്നെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ റോഡരികിലെ ആ വിളക്കുകാലിന് സമീപമെത്തി.

തണുത്തു വിറങ്ങലിച്ചു നിന്ന അവൾ മുഖമുയർത്തി നോക്കി. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അവളിൽ പ്രതീക്ഷയുടെ ഭാവങ്ങൾ ആ മുഖത്ത് ആശ്വാസം നിഴലിച്ചുവോ? ദയനീയമായൊരു തേങ്ങൽ അവളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നു. എന്നോടൊപ്പം വരുന്നോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവൾ തന്ന മറുപടി മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ അവൾക്കുനേരെ കൈകൾ നീട്ടി. പക്ഷേ അവൾ മാറിക്കളഞ്ഞു. പുറകേ വരാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നപ്പോൾ അവൾ തേങ്ങലുമായി പതിയെ നടന്നു. അവൾ തണുത്ത് വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശബ്ദമുണ്ടാക്കരുതെന്ന് അവളെ ഞാൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ ശബ്ദം നേർത്തുവരുന്നതായി തോന്നി അവളേയും കൂട്ടി മുറിയിലെത്തി.

നിനക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ പതിയെ ചോദിച്ചു. അവളുടെ മറുപടി അവ്യക്തമായിരുന്നു. ഞാൻ അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നു. ഫ്രിഡ്ജിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഭക്ഷണം അവൾക്ക് നൽകി. അവൾ അത് ആർത്തിയോടെ കഴിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ആ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു. അവൾ ഇടയ്ക്കിടെ മുഖമുയർത്തി നോക്കി. എന്റെ അനുവാദത്തിന് കാത്തുനിൽക്കാതെ അവൾ കട്ടിലിന്റെ ഒരറ്റത്ത് കയറിക്കിടന്നു. അവൾ കണ്ണടയ്ക്കാതെ കിടക്കുകയാണ്. ആ കണ്ണുകളിൽ ഭയവും നിരാശയും നഷ്ടബോധവുമെല്ലാം നിഴലിച്ചിരുന്നു. അവൾ ഭയക്കുന്നത് എന്നെയോ അതോ ഈ ലോകത്തെ

തന്നെയോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിച്ചു. ജനലിനടുത്തേക്ക് ചെന്ന് മഞ്ഞ് പെയ്യുന്ന നിലാവിൽ വീണ്ടും കണ്ണോടിച്ചു. അൽപ്പനേരത്തിനു ശേഷം വീണ്ടും നോക്കുമ്പോൾ അവൾ ഗാഢനിദ്രയെ പുൽകിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ മുഖം പ്രസന്നമാണ്. എന്റെ കമ്പിളിപ്പുതപ്പു കൊണ്ട് അവളെ പുതപ്പിച്ചു. അവൾ കൂർക്കം വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അങ്ങനെയാണ് അവൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത്. ആ രാത്രി എനിക്കൊരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയാത്തതായി മാറുന്നു. എന്റെ ഏകാന്തതപോലും എന്നിൽ നിന്ന് അകലം പാലിച്ചു. വീട്ടുകാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്നും അവളെ ഒളിപ്പിച്ചു നിർത്താൻ ഞാൻ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടി. അതുപോലെ തന്നെ ശ്രമകരമായിരുന്നു അവൾക്കുവേണ്ട ഭക്ഷണം കണ്ടെത്തുന്നതും. എങ്കിലും രണ്ടാം നിലയിലെ എന്റെ മുറിയിൽ അവൾ സുരക്ഷിതയായി കഴിഞ്ഞു.

അവൾ അതീവ സുന്ദരിയായിരുന്നു. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് അവൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കീഴടക്കിയത്. ഞങ്ങൾ വളരെവേഗം അടുത്തു. എന്നോടുളള ഭയം മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ അലിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ജനുവരിയിലെ തണുപ്പുള്ള രാത്രികളിൽ കമ്പിളിപുതപ്പിനുള്ളിൽ അവൾ എന്നോട് ചേർന്നുകിടന്നു. അവളുടെ കൂർക്കംവലിയെ കളിയാക്കുമ്പോൾ ആ മുഖം നാണത്താൽ തുടുത്തു. തലോടുമ്പോൾ അവൾ രോമാഞ്ചംകൊണ്ടു. ആ നനുത്ത ചുണ്ടുകളിലൂടെയും തുടുത്ത മൂക്കിലൂടെയും കവിളിണകളിലൂടെയും വിരലുകൾ ഓടിനടന്നു. അലസമായി ഞങ്ങൾ മുഖാമുഖം നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ നാണത്താൽ നോട്ടം പിൻവലിക്കുമായിരുന്നു. അവൾക്കായി ഞാൻ പാട്ടുകൾ പാടി. രാത്രികൾ എന്നും സുന്ദരമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷകരമായ ദിനങ്ങൾ ഫെബ്രുവരിയിലെ ഒരു നാളിൽ അവസാനിച്ചു. കുംഭത്തിൽ മഴ പെയ്താൽ കുപ്പയിലും മാണിക്യം എന്ന ചൊല്ലിനെഅന്വർത്ഥമാക്കുംവിധം അന്ന് നല്ല മഴ പെയ്തു. അതിശക്തമായ ഇടിയും മിന്നലും. അവൾക്ക് ഇടിമിന്നൽ അത്ര പേടിയായിരുന്നു. കമ്പിളിക്കുള്ളിൽ എന്റെ നെഞ്ചിൽ തലവച്ചാണ് അവൾ കിടന്നിരുന്നത്. ഇടിവെട്ടുമ്പോൾ ആ കൈകൾ എന്നിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർന്നു. അവളെ ഇരുകൈകളാലും ഞാൻ അണച്ചാണ് കിടന്നിരുന്നത്. പെട്ടെന്ന് മുറിയുടെ വാതിൽ തള്ളി അമ്മ മുറിയിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. അമ്മ അമ്പരന്നു നിന്നു. പിന്നെ ശകാരവർഷമായിരുന്നു. അവൾ ഭയന്ന് വിറച്ചു. മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിലേക്ക് ഒതുങ്ങിനിന്നു. ഇടിമിന്നലിനേക്കാൾ ശക്തമായി അമ്മ തർക്കിച്ചു. ഇടയ്ക്കെപ്പോഴോ അവൾ മുറിയുടെ പുറത്തുകടന്നു. അവളെ കാണാതായപ്പോൾ ഞാൻ മുറിയുടെ പുറത്തേക്ക് ഓടി. ഇല്ല. അവൾ വീടിനുള്ളിൽ എങ്ങുമില്ല. ആ മഴയത്ത് അവൾ എങ്ങോട്ട്പോയി .....? കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയത്ത് അവളെ അന്വേഷിച്ച് ഞാൻ എങ്ങോട്ട് പോകും.....? നിരാശനായി മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഓർമ്മകൾ എന്നെ തളർത്തി. ഞാൻ വീണ്ടും ഏകനാകുന്നു. കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ജലവർഷം. മനസ് വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജനലിനടുത്തേക്ക് ചെന്ന് വിളക്കു കാലിന് താഴേക്ക് നോക്കി നിന്നു. മഴ പെയ്ത് തോർന്നിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ ജനുവരി ഒരു ഓർമ്മയായി മാറുന്നു. ആ ഓർമ്മകളിലെങ്ങും അവളുടെ തേങ്ങലുകൾ നനുത്ത കുളിരുമായി കടന്നുവരുന്നു.... മ്യാവൂ... മ്യാവൂ... മ്യാവൂ...

അനൂപ് ആലമ്പാടി

ഓർമ്മയിലെ വിദ്യാലയം

ഒരുനാൾ വിടചൊല്ലിയ വിദ്യാലയത്തെ
ഒരുവട്ടംകൂടി സ്വന്തമാക്കാൻ കൊതിക്കുന്നു ഞാൻ
ആ ചുവരുകൾക്കുള്ളിലെ ഇണക്കങ്ങളും
പിണക്കങ്ങളും തെളിയുന്നെൻ ഓർമ്മയിലെന്നെന്നും
അന്നു ഞാൻ എന്നേയ്ക്കുമായ് യാത്ര ചോദിച്ചപ്പോൾ
ഈറനണിഞ്ഞെൻ മിഴികൾ
വിരഹം തൂകിയ സ്മിതത്തിനൊപ്പം
തിരിഞ്ഞൊന്നുനോക്കുമ്പോൾ അനുവാദമില്ലാതെ
ആ വിതുമ്പലിൻ താളത്തിൽ
ഇറങ്ങി ഞാനാ പടികളോരോന്നായ്
ഇനിയൊന്നടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം
എൻ സൗഹൃദങ്ങൾ അകലെയായി പോയ്മറഞ്ഞു
ആ ശോകം കത്തിയെരിഞ്ഞുപോയി
ഹൃദയത്തിൻ കോണിലായ് ഞാൻ പോലുമറിയാതെ
നാളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയ് ഓർമ്മകൾ അനശ്വരം!
ശോഭമങ്ങാത്ത താരമായി മിന്നുന്നു
ആ വിദ്യാലയമെൻ മനസ്സിലിന്നും
ഒരുനോക്കു കാണുവാൻ കൊതിക്കുന്നു
ഞാനിന്നെൻ പഴയ സതീർത്ഥ്യരേയും

ഡാലി ജോർജ്ജ്
ഫാൾക്കൺസ്-12

Monsoon

The earth so red, so hot
Hot with fury, with drought
So furious, so scalped, it gasps,
Gasping it waits, waits and waits.
For the mercy of clouds, black clouds
To quench her fury, her drought
After a wait so long it seems
Coming and they touch the shore
The clouds so black, so good, so wet
The earth smiles a smiles, it seems
Beating the drums, the thunder rolls
Flashing the light the lightening whips
Lifting the skirts, the wind play games
Drenching the grass, the rain makes flood
scorched, the earth loses her temper
Tete-a-tete with rain she starts.
Hours and days give way for months
The time to leave the earth then comes
Shedding the tears and bleeding the heart
Begging the pardon and pledging
Next year on early start
The monsoon, then beats a hasty retreat.

Darsana Joseph
Falcons-12

പ്രതീക്ഷ

ഓർമ്മയുടെ വാതിലിൽ ആരോ ആ-
നനുത്ത കരങ്ങളാൽ മുട്ടുന്നു.
തുറന്നാൽ-
ഹൃദയത്തിൽനിന്നും രക്തം ഇറ്റിറ്റുവീഴും
ഓർമ്മകൾ അറ്റുപോയ്ക്കോട്ടെ,
വിശ്വസ്തത വറ്റിയ ജലാശയങ്ങളിൽ
തെരുവോരങ്ങളിൽ, വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിൽ
നെടുവീർപ്പിടുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ തേടി,
ആരോ ഒരാൾ വരുവാനുണ്ടോ?
മൂകത വിറകൊള്ളും നിമിഷങ്ങളിൽ
അറിയാതെ ഓർത്തുപോകാറുണ്ട് ഞാൻ,
സ്നേഹമന്ത്രങ്ങളുടെ നനുത്ത സുഗന്ധങ്ങൾ
പുഴയോരത്തെ തെങ്ങോലകളുടെ മർമ്മരങ്ങൾ
സ്നേഹം മാത്രം നിന്നോർമകൾ
അതിൽ നീയുണ്ട്, നിന്റെ കവിതകളും
എനിക്കു കാണാം നിന്നെ, ഈ ശൂന്യതയിൽ
ഓർമ്മയുടെ മയിൽപീലി വർണ്ണങ്ങളിൽ
ഓർമ്മയുടെ വാതിലിൽ,
എന്റെ കൈവിരൽ അറിയാതെയെത്തുന്നു
തുറന്നാൽ,
നനുത്ത സുഗന്ധമായ് പുഞ്ചിരിപ്പൂക്കളാം
ഓർമ്മതൻ ശിശിരകാലം
കൊഴിയാതെ, വാടാതെ സാന്ത്വനത്തിൻ
സ്നേഹ സ്പർശമായി...
ഓരോർമ്മ കാലം

മിർഫത്ത്
ഫാൽക്കൺസ്-12

അക്ഷരങ്ങളെ തേടി

ഒരു തുടക്കം ഞാൻ അന്വേഷിക്കവേ
വാക്കുകൾ തൻ ചെപ്പിൽ നിന്നൊരാ
പദം, വഴിതെറ്റിവന്നു ചാരെ
അഗ്നിപൂക്കളായി ഞാൻ
മലർവാടിയിൽ നട്ടൊരാ പദങ്ങളെല്ലാം
പൂത്തുലഞ്ഞു നിൽക്കവെ
വാക്കുകൾ വാരിക്കൂട്ടി
മാറോടു ചേർത്തുപിടിച്ചു ഞാൻ
ഒഴിഞ്ഞ മുറിയിലല്പാല്പമായി
സൂര്യപ്രഭയെ നോക്കി ഞാൻ
കണ്ണുചിമ്മുമ്പോഴും കൂട്ടായി
നിന്നവർ അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രം
വിതച്ചവ ഞാൻ മനസ്സിൻ മണ്ണിൽ
മുളപൊട്ടിയവ ചിത്രശലഭങ്ങളായ്
സമാശ്വസിച്ചിടുന്നു ഞാൻ
ആരുമാരും ചാരെയില്ലെങ്കിലും
മഷിതുമ്പിൽ തുളുമ്പുന്നൊരാ
പദങ്ങളിൽ എനിക്കായ്
ഒരു ലോകമുണ്ടെന്ന്

ഫെമി ജോസ്
നക്ഷത്ര 11

ആക്ടിവേറ്റ് ചെയ്യാം, പറയൂ വാലിഡിറ്റിയെന്നു തീരും???

മണൽ കാറ്റടിക്കും
മരുഭൂവിൽ ഞാൻ കണ്ട
മരീചികയതായിരുന്നു;
ആക്ടിവേറ്റ് ചെയ്തു ഞാനതു
തെല്ലുമാലോചിക്കാതെ;
റീച്ചാർജ് കൂപ്പണുകളാ-
ലെന്റെ മുറി നിറഞ്ഞു;
അൺലിമിറ്റഡ് ഓഫേഴ്സുകളെന്നെ
തേടിയെത്തി;
കൂപ്പണുകളാൽ ഞാൻ തീർത്ത ക്ഷേത്ര-
ത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠ നീയായിരുന്നു.
മിസ്ഡ്കോളായ് തീർന്നെൻ
സ്വപ്നങ്ങൾ...
മെസേജായ് തീർന്നെൻ
മോഹങ്ങൾ...
ഫ്രീ കോളായ് വന്ന വസന്തം
മനസ്സിൽ മൊട്ടിട്ടു, അതെൻ
മൊബൈലിൽ റിങ്ങ് ടോൺ
വിരിയിച്ചു...
സ്വപ്നത്തിനാരാമത്തിൽ പാറി നടന്നു,
ഞാൻ ചാർജ്ജു തീർന്ന മൊബൈലായ്
മാറുന്നുവോ?
നിന്റെ മൗനത്തിനാഴം തിരഞ്ഞു,
അറിഞ്ഞു നിൻ ഫ്രീകോളിനപ്പുറം
നാം തമ്മിൽ കണക്ഷനില്ലെന്ന്...
നീയെൻ പരിധിക്കപ്പുറമെന്ന്...

അൻസീറ ടി.പി.
ഫാൾക്കൺസ്-12

നാം ഒഴുകുകയാണ്

മലമുകളിലാണൊരു പുഴ ജനിക്കുന്നത്
പുഴയ്ക്ക് സമുദ്രത്തിലെത്തണം.
അതാണ് പുഴയുടെ ലക്ഷ്യം...
പുഴ അതിനായ് ഒഴുകുന്നു...
വഴി കണ്ടെത്തി ഒഴുകുന്നു...
അതിനിടെ വലിയ തടസ്സങ്ങൾ കാണുന്നു.
ഒഴിഞ്ഞുമാറി പിന്നെയും ഒഴുകുന്നു...
തടസ്സങ്ങളെ പേടിക്കുന്ന പുഴയ്ക്ക് ഒഴുകാനാവുമോ?
ജീവിതവും അതുപോലെ...
ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ നമുക്കെന്താണ് നൽകുന്നത്...
ഓർമ്മകളുടെ പൂക്കൊട്ടയോ...?
നഷ്ടങ്ങളുടെ വേദനയോ...?
ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടവ നാം മറക്കുന്നു...?
നഷ്ടങ്ങളും നാം മറന്നേ തീരൂ...
ഓരോ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളുടെ മുറിവാണ്...
ഓരോ മുറിവും ഓരോ അടയാളങ്ങളുമാണ്.
നാം ജീവിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളം.

റയീസാ പി.
ഫാൽക്കൺസ് '12

ഓർമ്മ

ഓർമ്മകളിലെവിടെയോ മറന്നിട്ട
ഇന്നലെയുടെ ഇടനാഴിയിലേക്ക്
മനസ്സറിയാതെ നീങ്ങീടവേ
തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്നൊരെൻ
മരവിച്ചു പോയൊരോർമ്മകൾ
പൊട്ടിയ മൺകുടത്തിന്റെ
വക്കുകഷ്ണം സൂക്ഷിച്ച ബാല്യവും
മനസ്സിലെ നോവിനെചിരിച്ചു
മയക്കിയോരെൻ നിഷ്കളങ്കതയും
കാറ്റിൽ പൊട്ടിയ പട്ടവും
ഇന്നോരോർമ്മയായ് മാത്രം
തകർന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ
നിറചാലിച്ചെഴുതിയൊരോർമ്മ
മനസ്സിന്റെ വഴിത്താരയിലെന്നോ
കുടങ്ങിയൊരു വളപ്പൊട്ടിനായ്
ചുറ്റും പരതി നോക്കി സ്വയം
ഉത്തരം കിട്ടാത്തൊരു പിടി
ഒരുപിടി ചോദ്യങ്ങളിനിയും??...

രേഖ കെ.ജി.
MSc. Agrl.Microbiology

തീണ്ടൽ

"പെണ്ണ് വയസ്സറിയിച്ചു..... ഇനി സ്കൂളില് പോണ്ടാന്ന്" ഓളെ കാരണോരു തീരുമാനിച്ചതും ഉത്ബുദ്ധരായ മാതാപിതാക്കൾ ഉപരി പഠനത്തിനായി അവന് പട്ടണ പ്രവേശനത്തിന് കളമൊരുക്കിയതും ഏതാണ്ട് അവന്റെ മൂക്കിനു താഴെ വരമ്പു കിളിർക്കണെ സമയത്താരുന്നു.

ഉച്ചക്കഞ്ഞീം മണിയടിയും ഇല്ലാത്ത അദ്ധ്യയനത്തിന്റെ പുത്തൻ വിഹായസ്സിലേക്ക് ഏതാണ്ട് എടുത്തെറിയപ്പെടുകയായിരുന്നു അവൻ. വായനയോടുള്ള അഭിനിവേശവും അതിലൂടെ ജ്വലിച്ച ക്രിയാത്മകതയും അവനിൽ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ചത്വരവും ടിയാൻമെൻ ചത്വരവും ഗാന്ധിയും ഭഗത്സിങ്ങും ചെഗുവേരയും തമ്മിത്തമ്മിലുള്ള കലഹം സൃഷ്ടിച്ചു.

പിന്നെ പതാകയേന്തിയ നാളുകൾ, വിപ്ലവത്തിന്റെ തീച്ചൂളയിൽ വെന്തും കരിച്ചും ജ്വലിച്ച ദിനങ്ങൾ, പാടിയും പഠിച്ചും, പ്രസംഗിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും തനിക്കുചുറ്റും അനുവാചകരുടെ ഒരു കൂട്ടം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ദിനങ്ങൾ...... അനുഗമിക്കാൻ ആരാധകരേറെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നയിക്കപ്പെടാനാണ് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചത്... എന്തെന്നാൽ അവന് മുന്നിൽ വിപ്ലവും നവോത്ഥാനവും തമ്മിലെന്ത് എന്ന് വെളിവാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

അവിടെ അവൻ കണ്ട പ്രണയങ്ങൾ അല്പായുസ്സുകൾ ആയിരുന്നു. ചായക്കൂട്ടുകളെ പ്രണയിച്ച ബുദ്ധിജീവികളെക്കാളും പുറംമോടിയെ പ്രണയിച്ചവരായിരുന്നു കൂടുതൽ. മനസ്സുകൊണ്ട് 'ക്ഷ' പിടിക്കാതെ ശരീരം കൊണ്ട് ' ഇഷ്ടം പോലെ' പ്രണയിച്ചവർ..... അവിടെ അവൻ കണ്ടില്ല ഓളെപ്പോലെ മംഗലം കയിച്ച് കൊണ്ടോവാനും മാത്രം പോന്ന ' ഒരിത് ഉള്ളവളെ......

അറിയിപ്പ്

അനുജ അകത്തൂട്ട്
സോപാനം-05

അളവ് തിരിവുകൾ... വളുവുകൾ
ഇടിഞ്ഞു തുങ്ങേണ്ടുന്ന മലഞ്ചെരിവുകൾ..
പാലരുവി തുടിപ്പുകൾ...
എത്തി നോക്കാതെ...
തുപ്പലൂട്ടാതെ..
തട്ടി വീഴാതെ..
താഴെ...
കത്തിയെരിയുന്ന...
പെണ്ണിന്റെ...
നെഞ്ഞാം കൊക്കയുണ്ട്....

പേരില്ലാതാകുന്ന പെൺകുട്ടികൾ

അവളുടെ പേരെന്താ?

പത്രങ്ങളിൽ നാലു കോളം വാർത്തയായി അവൾ നിറയുമ്പോൾ ഉയരുന്ന സ്വാഭാവികമായ ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യം. ഡൽഹി പെൺകുട്ടി, സൂര്യനെല്ലി പെൺകുട്ടി

അങ്ങനെ... അങ്ങനെ...

ഒടുവിൽ മരണം വീണ്ടെടുത്തു കൊടുക്കുന്ന പേര് സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം;

ഹൈ ഹീൽഡ് ഷൂവും, വാനിറ്റി ബാഗും ലിപ്സ്റ്റികും അല്ല സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം അത്, സ്വപ്നം കാണാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. സ്വയം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. കുറഞ്ഞപക്ഷം മനുഷ്യ ജീവിയെന്ന പരിഗണനയെന്ന പ്രതിഷേധം;

മെഴുകുതിരി കത്തിച്ച മൗനജാഥയും ആക്രോശങ്ങളും
'നൂറുകോടിയുടെ ഉത്തരവും'
ബധിര കർണങ്ങളിലാണ് ആർത്തലച്ചത്.
ഇവരേക്കൂടി;
പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആർത്തനാദങ്ങൾ
അവസാനിക്കാതാകുമ്പോൾ
താതന്റെ കുഞ്ഞ് മകനോ; അസഹോദരനോ
എന്നറിയാതെ പകയ്ക്കുമ്പോൾ
കടത്തിണ്ണയിൽ വൃദ്ധകൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമി മാതാവേ,
ഇവരേക്കൂടി സ്വീകരിക്കൂ
ആയിരം സീതമാർ കാത്തിരിക്കുന്നു
ഭൂമിയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ
ഇളംചൂടിൽ അവർ സുരക്ഷിതമാണ്.

ആഷ്ലി മാത്യു
അരിസ്റ്റസ്-10

രാധ ബന്ധനത്തിലാണ്

അഞ്ജു പി.ബി.
അരിസ്റ്റസ്-10

രാധ ബന്ധനത്തിലാണ്... ജനിച്ചുവീണതു മുതൽ... മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ അവളുടെ കൈകാലുകളെ തളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആരുടെയോ കരങ്ങൾ അവളുടെ വായ് പൊത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഏട്ടനോട് തർക്കിക്കാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ കുഞ്ഞു രാധയോട് അമ്മ പറഞ്ഞു. "നീ ഒരു പെൺകുട്ടിയാ, ഓർത്തോളുട്ടോ...!" പിന്നെ ജീവിതത്തിലങ്ങോട്ട് അവൾ കേട്ടത് അതു മാത്രമാണ്.

രാധ വളർന്നു... പിന്നീട്... ഏതൊരു സ്ത്രീയെ പോലെയും പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളുമായി നവവധുവിന്റെ വേഷത്തിൽ മറ്റൊരു വീടിന്റെ പടികയറി ചെന്നപ്പോൾ അവളെ എതിരേറ്റത് ഭർത്താവ് ഇഷ്ടതോഴരാക്കിയ മദ്യവും ലഹരിയും ആണ്... അവൾ എതിർത്തു... നേർവഴിക്കു നയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവസാനം ഭർത്താവിന്റെ അടിയേറ്റ് വീണ് ബോധം മറയും മുമ്പേ അവൾ കേട്ടതും അതേ വാക്കുകളാണ്. ''നീ ഒരു പെണ്ണാ. അതോർത്തോ!"

പിന്നീട്...

വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന രാധയെ 'old age home' ൽ മകൻ കൊണ്ടു തള്ളുമ്പോൾ ഏതൊരു അമ്മയെപോലെയും രാധയ്ക്കും പറയാനുണ്ടായിരുന്നു പത്തുമാസം ചുമന്നതിന്റേയും നൊന്തുപെറ്റതിന്റേയും കണക്ക്. പക്ഷേ അവൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"ഞാൻ വെറും പെണ്ണാണ്. എതിർക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത പാഴ്ജന്മം!"

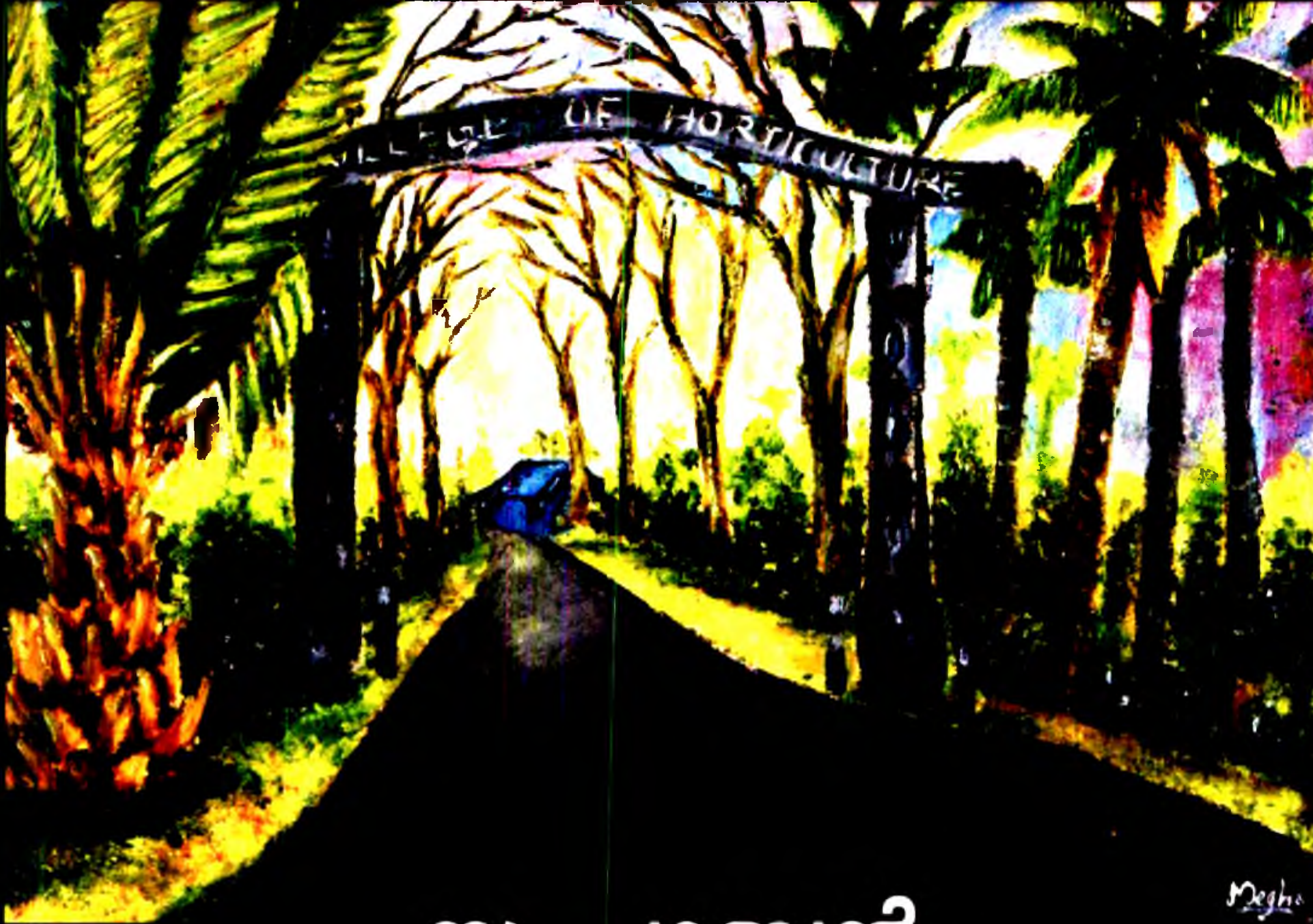

സംപൂജ്യൻ

പദ്ധതിവിഹിത ബജറ്റിൽ പൂജ്യം മാറി അക്കങ്ങൾ സ്ഥാനംപിടിക്കുന്നതും കാത്ത് ഞാനിരുന്നു. ഗവേഷകൻ വെറും തുപ്പൽ വിദഗ്ധനാണെന്ന (റിസർച്ച്) സത്യം ഞാനറിഞ്ഞു.

മുടങ്ങാതെ കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തിൽ ഒന്നിന്റെ വലത്തെ വശത്ത് പൂജ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നത് ആഹ്ളാദത്തോടെ ഞാൻ നോക്കിനിന്നു.

പൂജ്യത്തിന് മുക്കും മൂലയും ഇല്ലാത്തതിനാൽ പരീക്ഷണശാലക്ക് പുറത്തിറങ്ങി മഴപെയ്യുന്നതും കാത്ത് മേലോട്ടുനോക്കി വായും പൊളിച്ചു ഞാൻ നിന്നു. മഴയിൽ കുളിച്ച് എന്റെ കലാശാല ശുദ്ധമാകുന്നതും വെളിച്ചത്തിൽ കുളിച്ചുനിൽക്കുന്നതും സ്വപ്നംകണ്ട് ഞാനൊന്ന് മയങ്ങി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ സംപൂജ്യനാണ് എന്നോർത്തു ഞാൻ നടുങ്ങി! വേഷം അഴിച്ചുവെച്ച് അകത്തൊരു ബോംബും പുറത്തൊരു തിരിയും കത്തിച്ചുവെച്ച് സംപൂജ്യനായി ഞാൻ ഉമ്മറവാതിൽ ചാരി

ജീവധാര

ജീവിതത്തിൽ എണ്ണമറ്റ ആഗ്രഹങ്ങളോടെ പൊരുതുമ്പോഴും മനുഷ്യൻ നഷ്ടഭീതിയോടെ ഉറ്റുനോക്കുന്നത് ജീവനെയാണ്. ആത്മാവിനെയാണ്. ജീവന്റെ ഉൾത്തുടിപ്പ് ഉള്ളവരെ മാത്രമാണ് അവന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ വിവിധ തലങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഏതു നിമിഷത്തിലും പണത്തിനേക്കാൾ വിലപ്പെട്ട ആത്മാവിനുള്ള പ്രാധാന്യവും ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്. ആധുനികത മനുഷ്യനെആത്മാവിൽനിന്നും ആധുനിക സുഖഭോഗങ്ങളുടെ മായാലോകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച്, പ്രാകൃതമായ ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകൾ മായ്ച്ചു കളഞ്ഞു. സുഖഭോഗത്തിനും പണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ആർത്തി അവനിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മനുഷ്യമൃഗത്തിനെഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. മനസ്സ്, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ, പ്രകൃതി എന്നീ വസ്തുതകളിൽനിന്ന് ഏറെ അകന്ന 21-ാം നൂറ്റാണ്ട് മനുഷ്യാത്മാക്കളെ കൂട്ടക്കുരുതിക്കു കൊടുക്കുന്നു. ജ്ഞാനം നേടുന്നത് ആത്മാവിനെഅറിഞ്ഞ് ജീവിക്കാനാകണം.

പ്രകൃതിജീവനമാർഗ്ഗം ഊന്നൽ നൽകുന്നത് ആത്മാവിന്റെ, ആയുസ്സിന്റെ മനസ്സിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കാണ്. യാന്ത്രികമായ മാനസികതലങ്ങൾക്കുപരിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ശക്തമായ മനുഷ്യമനസ്സിന് കഴിയുമെന്ന് ജീവധാര തെളിയിക്കുന്നു. "മനസ്സാണ് എല്ലാം മനസ്സിനെജയിക്കുന്നവർ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു." എന്ന മഹത്‌വാക്യത്തിന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. സ്വന്തമായതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, അന്ധമായ അനുകരണങ്ങളുടെ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തേടിപ്പോകുമ്പോഴും മനസ്സിനെശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഒന്നും കൈവിട്ടുപോകില്ല. കഠിനതപസ്സാൽ നേടിയെടുത്ത ആത്മചൈതന്യം കൊണ്ട് ഭൂഗർഭ ജലത്തിന്റെ ഉറവിടവും ആവിർഗമനവും കണ്ടുപിടിച്ച ഋഷിമാരുണ്ടായിരുന്നു ഭാരതത്തിൽ. ആ ഋഷിമാർ നമുക്ക് കൈമുതലാക്കിത്തന്ന വരദാനമാണ് പ്രകൃതിജീവനമാർഗ്ഗം. 'യോഗ', ആത്മാവിന്റെ വിശ്രാന്തിക്കു ലോകത്ത് ഇന്നേവരെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വൈദ്യമാണ്. ഈ അമൂല്യനിധി പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ സമൂഹം എത്രത്തോളം വിജയിക്കുന്നു എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിജീവനമാർഗ്ഗം യുവമനസ്സുകളിലേക്കാണ് ഉറ്റുനോക്കുന്നത്. വരും തലമുറയ്ക്ക് പുതിയൊരു ജീവിതമാർഗ്ഗം നൽകേണ്ട സാഹചര്യം ആയിരിക്കുന്നു. ജീവിതം എന്നത് വറ്റാത്ത ഒരു ജീവനദിയാണ്. "വിശ്വാസം" "ആത്മവിശ്വാസം" എന്നത് ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള കരകളാണ്. ഓരോ ദിനവും ആ നദിയുടെ വേഗത്തിലാണ് നീങ്ങുന്നത്. ഒരു നിമിഷം പോയാലും തിരിച്ചുകിട്ടില്ല. ഈ ഒരു വസ്തുത ഉള്ള മനസ്സ് കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചാൽ, മാർഗ്ഗം ലക്ഷ്യം, ഭാവി എല്ലാം ഉണ്ടാകും. അതിനുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കാനുള്ള കരുത്തുമുണ്ടാകും. യോഗ ഒരു ഭഗീരഥ പ്രയത്നമൊന്നുമല്ലെങ്കിലും അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ്. ദ്വേഷം, വൈരാഗ്യം, അഹങ്കാരം എന്ന ദുർവിചാരങ്ങളിലേക്കുള്ള മാനസിക വ്യതിചലനത്തെ യോഗക്ക് പിടിച്ചുനിർത്താൻ സാധിക്കും. മറ്റു ശാരീരിക വ്യായാമങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ യോഗ ചിട്ടയായ ഭക്ഷണക്രമത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. അത്യാധുനിക യന്ത്രങ്ങളോ അതിപോഷകാഹാരങ്ങളോ യോഗയ്ക്കാവശ്യമില്ല. ഒരു മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള ശാന്തമായ മനസ്സ്

മാത്രം മതി. കഴിവതും നല്ല വായുസഞ്ചാരമുള്ള സ്ഥലത്ത് യോഗ പരിശീലിക്കുക. എല്ലാത്തിനും ഉപരി പരിചയസമ്പത്തുള്ള ഒരു ഗുരുനാഥനാവശ്യമാണ്. അങ്ങനെയെ പരിശീലിക്കാവൂ. ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും മെയ്‌വഴക്കവും ശരിയായാൽ സ്വന്തമായി പരിശീലിക്കാം. നൂറും ശതമാനം ശരിയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് നാല് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞുവേണം യോഗ പരിശീലിക്കാൻ. നിറഞ്ഞ ആമാശയവുമായി യോഗ പരിശീലിക്കരുത്. ദഹനം നടക്കുന്ന ആമാശയത്തിന് വ്യായാമമല്ല വിശ്രമമാണ് വേണ്ട

ത്. യോഗപരിശീലിക്കുമ്പോൾ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിൽ വളരെയധികം ശ്രദ്ധകൊടുക്കണം. ഭക്ഷണശൈലിയിൽ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തണം; മൈദ, ബേക്കറി പലഹാരങ്ങൾ, എണ്ണ പലഹാരങ്ങൾ തീർത്തും ഒഴിവാക്കണം. ഏവർക്കും പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കൾക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭക്ഷണമാണ് മൈദയുത്പന്നങ്ങൾ. അമേരിക്കയിൽ നിരോധിച്ച മൈദ വളരെയാർത്തിയോടുകൂടി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ശരീരത്തിന്റെ അപകട സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് ദഹനവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മൈദയുണ്ടാക്കുന്ന അപകടം അവിശ്വസനീയമാണ്. പഴങ്ങൾ, പച്ചക്കറികൾ എന്നിവ പ്രാധാനാഹാരമായിരിക്കണം. അതി സാത്വികമായി ജീവിക്കാൻ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കാം. ഏതു പ്രായക്കാർക്കും മാറാരോഗത്തിനടിമയായിരിക്കുന്നവർക്കും വരെ യോഗ അഭ്യസിക്കാം. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ യോഗാസനത്തിൽ റിസർച്ച് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയ പൈതൃകമുള്ള യോഗയിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങൾ റിസർച്ച് നടത്തണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യോഗയിലെ പ്രധാനശ്വാസോച്ഛ്വാസ വ്യായാമമായ 'പ്രാണായാമം'. ശരീരത്തിലെ ഓരോ കോശങ്ങൾക്കും ഉണർവ്വ് നൽകുന്നു. ശ്വാസകോശ സംബന്ധമായ രോഗങ്ങളെ നൂറുശതമാനം ഭേദമാക്കാൻ പ്രാണായാമത്തിന് സാധിക്കുമെന്ന് പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. മറ്റു വ്യായാമങ്ങളെപ്പോലെ യോഗ അഭ്യസിക്കുമ്പോൾ ശരീരം അവശമാവില്ല. ഒരു പുതിയ ഉണർവ്വ് മാനസികമായും ശാരീരികമായും ഉണ്ടാക്കാൻ യോഗക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. അങ്ങനെമഹത്തായ ഒരു ജീവിതശൈലി ഉണ്ടാക്കി മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഉണർവ്വിന്റെ വിശ്രാന്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

"സർവേഷാം സ്വസ്തിർഭവതു
സർവേഷാം ശാന്തിർഭവതു
സർവേഷാം പൂർണം ഭവതു
സർവേഷാം മംഗളം ഭവതു."

റെജിൻ റാം
അരിസ്റ്റസ് '10

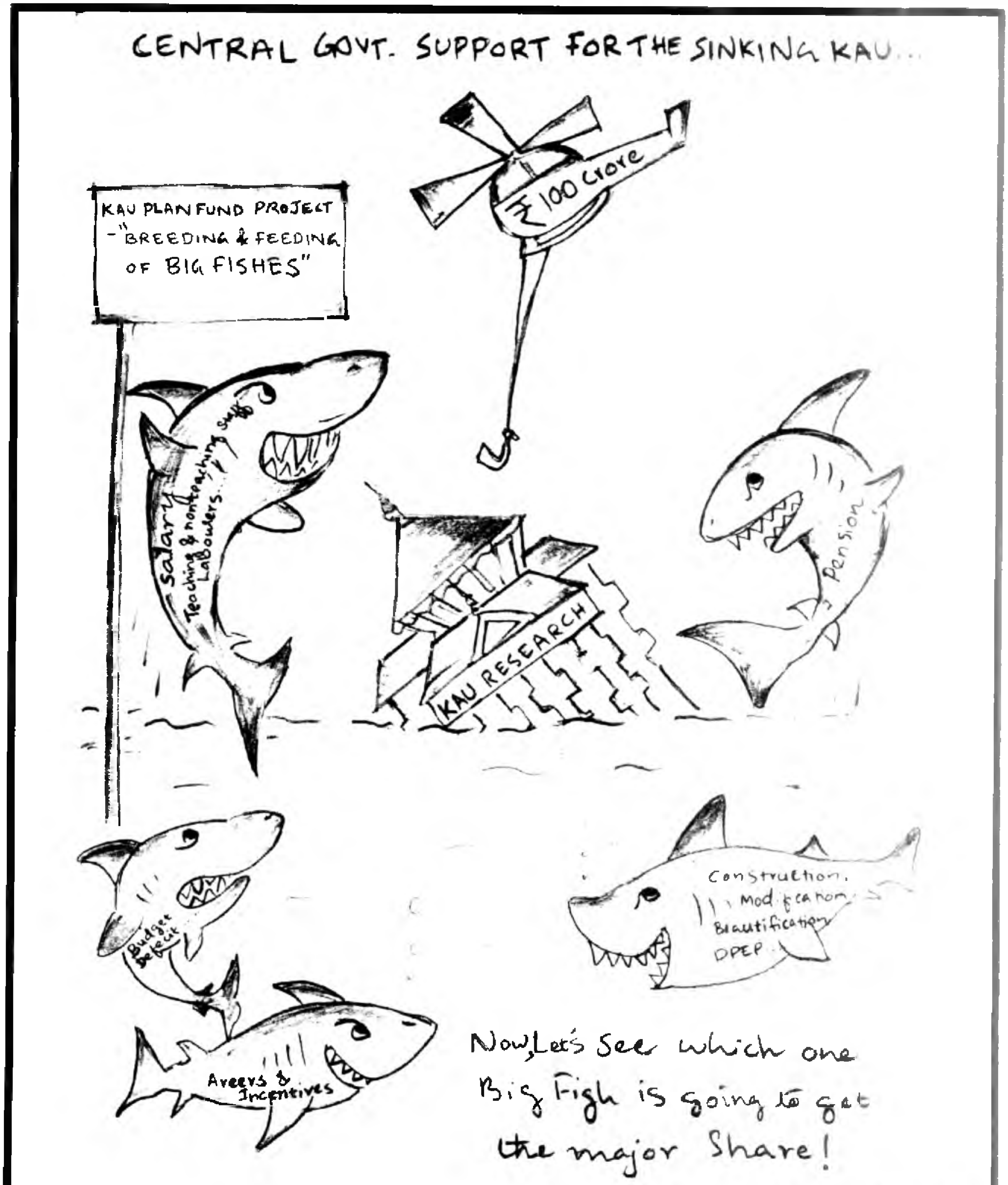
CENTRAL GOVT. SUPPORT FOR THE SINKING KAU...
KAU PLAN FUND PROJECT - "BREEDING & FEEDING OF BIG FISHES"
₹100 crore
Salary
Teaching & nonteaching staffs
Labourers...
KAU RESEARCH
Pension
Budget Deficit
Arears & Incentives
Construction, Modification, Beautification, OPEP
Now, Let's See which one Big Fish is going to get the major Share!

നജീബ്
ഒറിയോൺ - 06

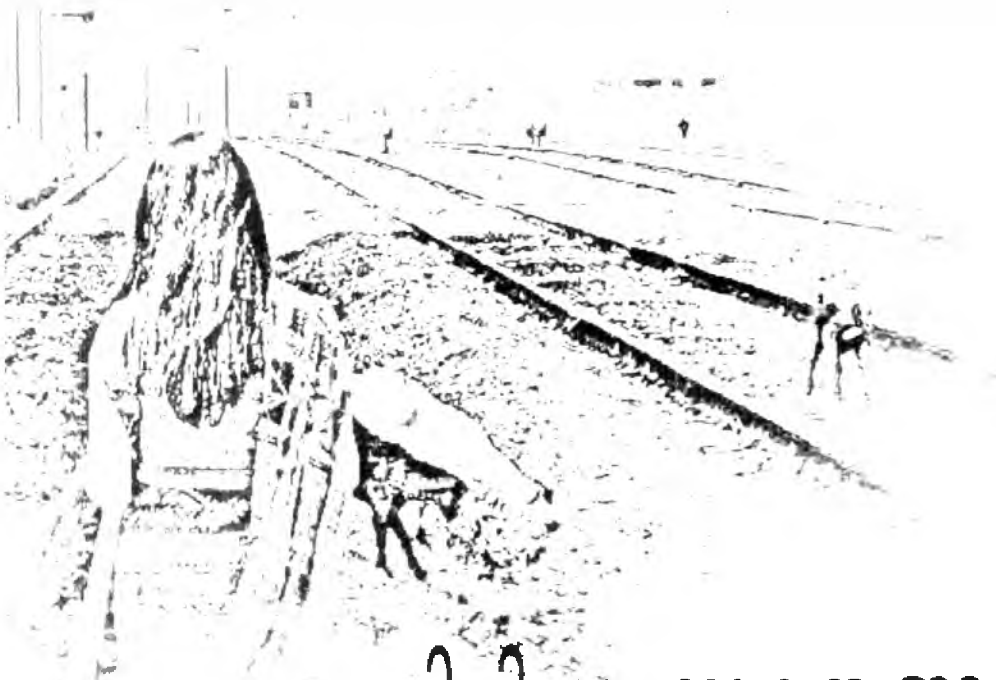

കാണാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

തീവണ്ടിക്കൂട്ടിലൂടെ എന്റെ കണ്ണുകൾ
പുറത്തേയ്ക്കു പോയിരിക്കുന്നു
പാതിചത്ത ഒരു വയൽപ്പരപ്പിലേക്ക്
ആ കണ്ണുകൾ പിടഞ്ഞുവീണു
ചുട്ടുപഴുത്ത സിമന്റു മൺകൂനയ്ക്കു മുകളിൽ
വേവുന്ന വയലവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ
കണ്ണുകളുടെ ശ്വാസം നിലച്ചുപോയി.
നീളുന്ന പാച്ചിലിൽ പിന്നെയൊരു,
മൊട്ടക്കുന്നിന്റെ തെറിച്ചുപോയ മൊട്ടത്തലയിൽ
ഉടക്കിയാണ് കണ്ണുകൾ നിന്നത്
കാലം തെറിപ്പിച്ച തലയിൽ നിന്നടർന്ന
ഒരു പറ്റം പച്ചമരനാരുകൾ
അങ്ങിങ്ങായിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ
കണ്ണുകൾ പിന്നെയും അടർന്നുവീണു
പിന്നീട്, നീറുന്ന കരടുകൾ ഒഴുക്കിക്കളയാൻ
ഇത്തിരി വെള്ളമന്വേഷിച്ചുനടന്ന കണ്ണ് കണ്ടത്
വേച്ചു വേച്ചു നടന്നൊഴുകുന്ന
നാലുതുള്ളി വെള്ളവും, അതിൽ
വർണ്ണജാലം തീർക്കുന്ന എണ്ണക്കൊഴുപ്പുകളുമായിരുന്നു.
തന്റെ കരടൊരു കരടല്ലെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ കണ്ണ്
കരടോ കൂടി അതിൽ ആഴ്ന്നുപോയി
വരണ്ട മണ്ണിന്റെ എരിയുന്ന മുറിവുമായ്
ഒടുവിൽ, കണ്ണ് തിരിച്ചുപോന്നു
പഴയകാലത്തിന്റെ പടവിറങ്ങുമ്പോൾ
അറിയാതെ ഒരു കുരുന്നുവട്ടം കണ്ണിൽ തികട്ടിവന്നു
പക്ഷേ, കരാളപാതയിൽ
കയറിവന്ന കരിം പുകച്ചാർത്ത്
നീട്ടി പുറത്തേക്കു തുപ്പിയപ്പോൾ
പാതി ചത്ത ഒരു ഗ്രാമം
കണ്ണിൽനിന്നും തെറിച്ചുപോയി.

രേഷ്മ ടി
അരിസ്റ്റസ് 10

the future of mass movements

"There is no doubt that in exchanging a self-centered for a selfless life we gain enormously in self-esteem. The vanity of the selfless, even those who practice utmost humility, is boundless."

So said Eric Hoffer, in his iconic work, The True Believer. The seminal piece of work published midway of the 20th century clinically examines the phenomenon of mass movements. Though from a different era, starkly different situation and addressing a phenomenon then largely burdened by ideological and political baggage, his words still has resonance in the present era. He has beautifully captured the state of mind of the participants of today's mass movement. More than an explosion of long pent up frustrations, it turned out to be an awakening of sorts for the youth and originally had secular objectives. But as is commonly said, would dreams die young?

It has been said that the second decade of the 21st century would be defined by its mass movements and the entailing political and historical fallout. There is no doubt that the turmoil tearing across the globe from people's quest for salvation from oppression has immense significance. Firstly, all the movements, right from the Revolution in Tunisia and the subsequent Jasmine Revolution to the protests across India against rape are unique. They were largely leaderless and more importantly free from religious or political hues. Though the movements were all invariably hijacked in the end by various political, religious or other power hungry groups they started out as idealistic movements consisting of common people and united by a single desire- venting long held frustration against a common enemy, in all probability a corrupt establishment.

It is true that there are parallels in history. Our struggle for freedom itself was one of the greatest example for mass movements. But a leaderless movement that fails to get out of hand and with a liberal agenda glorifying [illegible] freedom seemed utopian until a few years [illegible] Tiananmen Square protests of 1989 in [illegible] spontaneous demonstrations by students agains[illegible] ills of the Government and the subsequent brutal [illegible] by the state immortalized by the famous [illegible] photographs of a lone man in a white shirt stand[illegible] against a column of tanks. This particular episo[illegible] eerie resemblance to our present day moveme[illegible] they were not lead by typical veterans having [illegible] my mind nor did they particularly indulgent in [illegible] sort. They simply wanted reforms and hence [illegible]

could capture the imaginations of a heterogeneous population, however different their opinions in other matters.

Secondly the movements underscore the huge importance of social media, particularly Facebook. The Revolution in Egypt which lead to the downfall of the long reigning dictator Hosni Mubarak and the iconic Tahrir Square protests have been even termed as a 'Facebook Revolution'. Besides being, as popularly known, the chief method of communication between the protesters, they also helped create a unified vision for an otherwise heterogeneous youth with largely entrenched differences. They were exposed to ideas and more multi faceted aspects of an issue. They could now live with and understand to respect other views than their own, because in cyber-space there existed a strange brotherhood in sympathizing with causes. For once in the annals of history, the entire population kept aside their glaring differences in opinion, ideology, religion and politics to unite against corruption and indifference of the state.

The recent massive streets protests against the brutal and deadly assault on a young woman in a private bus in India capital, New Delhi, have been likened to the Arab Spring of India, a definitive turning point in the country's political evolution. Clearly, in both its composition and content, the protests resonate with, not only the revolutionary street demonstrations in early 2011 in many countries in the Middle East, but also with a number of other movements that have burgeoned in countries across the world over the last couple of years. In the wake of the Arab Spring, and supposedly drawing inspiration from it, demonstrators occupied the financial centers of the U.S and Europe against the insane remuneration to business executives despite the bankruptcy of companies, huge losses of jobs and a failing economy. And in India itself, the anti-rape protests came on the heels of an anticorruption movement, unparalleled in its mass participation, media attention, and longevity.

Separated by geography, political context, and the triggers that set them off, the protest movements across countries have, nevertheless, been strikingly similar in composition and content. In composition they reflect a

broadening of political mobilization beyond particular disadvantaged groups. Their protagonists are predominantly young, urban, and middle-class, savvy in the use of social media as an organizing tool, groups that have been only peripherally and intermittently involved in political affairs. Even more remarkably, although they have occurred in very different political systems and regime types, they have all, in one form or another, been focused on reform in governance institutions. In authoritarian and democratic settings alike, discontent has focused on the same basic dynamic: the failure of the political system to deliver adequate services and opportunities for the majority.

while catering to the interests of a privileged few. Even when protestors have mobilized around very specific issues, such as violence against women as in India, underlying their demands has been a recognition that the horrific incident in Delhi was just symptomatic of a more fundamental failure of governance in the country.

The simultaneity and persistence of the demonstrations across countries, writ large on the global stage, might seem to represent a new phase of political evolution. It has been suggested that the Arab Spring heralded the beginning of a new social contract one founded on an expanded space for voice and participation, stronger checks and balances, enhanced transparency, and institutions that provide services and opportunities for everyone. But, as most of the protest movements are realizing, translating outrage on the streets to effective, sustainable, and meaningful institutional change that addresses the roots of their disaffection can be formidable as much in established democratic settings as in transitional ones. In the Middle East, regime change provided a clear and concrete target to focus the efforts of the protestors, and was accomplished with surprising rapidity in some countries. But subsequent efforts to build democratic institutions, to consolidate the gains of the revolution, and build politically and economically inclusive institutions, have been a lot more contested. India's democratic setting has been quite remarkable in providing the space for a plurality of voices to speak out and be heard, for media groups to expose misgovernance, and civil society and citizen groups to demand accountability. But it is also a system where decision-making can be chaotic, reaching consensus or even clarity on solutions elus[illegible] the gestation period for change very long.

Any discussion on mass movement [illegible] incomplete without the mention of the recent K[illegible]ankul[illegible] protests against the nuclear plant. In a year whe[illegible] no shortage of iconoclasm the image of wave[illegible] thronging the beaches with the nuclear [illegible] background and vigilante air force planes [illegible] above them while people formed human pyram[illegible] caught the imagination of protesters all aroun[illegible] These citizens sought to address a very real issue [illegible] in adopting nuclear energy technology whic[illegible] demonstrated to be both dangerous and cumbe[illegible] the much more inexpensive and environme[illegible] renewable energy universally acknowledged t[illegible] forward. The fact that these protesters were met with indifference from urban India and were terme[illegible] rural population misled by foreign agents' [illegible] cracked down by the governments speaks [illegible] seems we have a long way to go forward befo[illegible] becomes a democracy were all people have [illegible] when their very existence happens to be at stake.

While India's progressive Right to In[illegible] multiplicity of media groups, and [illegible] sophisticated civil society have enabled signific[illegible] on corruption over the last couple of years [illegible] consensus on how the system can be [illegible] reformed to address this malaise. And the conti[illegible] of rapes in many parts of the country demon[illegible] building capacity in institutions to effectively [illegible] both security and services is a challenging and long process. The

persistence of voices for reform, their durability in staying engaged with the governance system, and their capacity to formulate workable, feasible solutions might determine if the protests would translate to lasting, meaningful change.

But already all around us, we could observe the optimism crumbling... The Jasmine Revolution has all but withered away... In Egypt the elected Morsi government has been brought down by an anti-climax, a coup and the army is yet again calling the shots. In Syria the movement has retrograded into a long-winded civil war. Just when the media had come to terms with resigning itself to the pre-movements monotony, a fresh tornado of blasphemy came to shake the very ground of the world order. The Wiki leaks cables that exposed the high handedness with which the Americans blatantly violated the sovereignty of nations catapulted Julian Assange to a cult hero status internationally. Little did anyone expect his achievements would be surpassed very soon by an ex-CIA employee- Edward Snowden who leaked information about atrocious U.S, British and Israeli espionage activities which caused universal outrage. It seems the powers that be did not even spare its allies. Revelations that leaders such as Germany's Angela Merkel had their phones tapped by NSA has caused great embarrassment and gigantic diplomatic rows. Former allies of the US find themselves in an unhappy marriage. All this has been set in motion by individuals. Encouraged by these fact, there is now a resurgence- both online and offline, of protests against cronyism anywhere, everywhere. Are the Hackers Anonymous- a network of hackers who vandalize and infiltrate the digital symbols of powers and official websites- the exponents of free information and freedom in cyber space much different from a protestor in the street?

It seems the charm of street activism and mass movements emanating from a bygone era of Mahatma Gandhi and the freedom struggle has endured- It still captures the imagination of the 21st century individual, especially since causes of all hues continues to live on...

Sushanth Menon
Kallisto 09

ക്യാമറയ്ക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ സംവിധായകന് ആത്മവിശ്വാസം നൽകുന്ന ഒരു കരുത്ത് അദ്ദേഹം പകർന്ന നൽകാറുണ്ടത്രേ. അതാണ് തിലകനെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതും.

അഭിനയതിലകം

തിലകൻ... അഭിനയതിലകം ചൂടിയവൻ... നാടകവേദികളിൽ നിന്നും അഭിനയത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് തിരശ്ശീലയിൽ തന്റേതായ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ച നടൻ. സിനിമ പുതുതലമുറയുടെ മായവലയങ്ങളിലും മോഹഭംഗങ്ങളിലും മുന്നേറുമ്പോൾ. കലാകാരന്മാർ കളിപ്പാട്ടങ്ങളായി മാറുന്ന സമയത്തും, തന്റേതായ സ്ഥാനം ഒരു പെരുന്തച്ചനെപോലെ മലയാള സിനിമയിൽ അദ്ദേഹം കുറിച്ചിട്ടു. സാധാരണ ഒരു നടനായിരുന്നില്ല തിലകൻ. ക്യാമറയ്ക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ സംവിധായകന് ആത്മവിശ്വാസം നൽകുന്ന ഒരു കരുത്ത് അദ്ദേഹം പകർന്ന നൽകാറുണ്ടത്രേ. അതാണ് തിലകനെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതും.

1938 സെപ്റ്റംബർ 12 നാണ്. സുരേന്ദ്രനാഥ് തിലകന്റെ ജനനം. ജന്മസ്ഥലം പത്തനംതിട്ടയിലെ അയിരൂർ. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയത് കോട്ടയത്തായിരുന്നു. സ്കൂളിലും കോളേജിലും നാടകവേദികളിൽ സജീവമായിരുന്നു തിലകൻ. 1955 ൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിച്ച് സ്ഥിരമായി പ്രൊഫഷണൽ [illegible] നാടക [illegible] ളുടെയായിരുന്ന [illegible] കൂടാതെ KPCC [illegible] ങ്ങിയ അനേകം [illegible] എന്ന സിനിമയിൽ [illegible] 1981 ൽ പുറത്തിറ[illegible] ളിലെ കള്ളുവർക്[illegible] ത്രമാണ് [illegible] വേഷങ്ങളിലെ [illegible]

നിക്', 'ഗമനം', 'കാട്ടുകുതിര', 'ജാതകം', 'ഋതുഭേദം', 'പെരുന്തച്ചൻ', 'തനിയാവർത്തനം', 'സന്താനഗോപാലം', 'മൂന്നാംപക്കം', 'കിരീടം', 'ചെങ്കോൽ', 'സ്ഫടികം' തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനയ പ്രതിഭ തെളിയിച്ച ചിത്രങ്ങളാണ്

തൊട്ടതൊക്കെ കാതലുള്ള ശില്പങ്ങളാക്കിയ നടനാണ് തിലകൻ. മറ്റു പലരുടേയും പോലെ പെറുക്കിയെടുത്തുകാട്ടാൻ കിണഞ്ഞുക്ലേശിക്കേണ്ടവയല്ല ഈ നടൻ ശേഷിപ്പിച്ച കഥാപാത്രങ്ങൾ. ആദ്യ ചിത്രമായ പെരിയാറിലെ "ഭ്രാന്തൻ ഡേവിഡ്" തൊട്ടിങ്ങോട്ടുള്ള ഒന്നും, മുഖം കാട്ടിയ ഹ്രസ്വനേരങ്ങളിൽ പോലും മനസ്സിൽ മുദ്രവീഴ്ത്താതെ പോയിട്ടില്ല ആ മഹാമനുഷ്യൻ. ക്രോധവും നിഷേധവും ചങ്കുറവും ഹാസ്യവും ശ്വാസനാളമാക്കിയ ആ അത്ഭുത പ്രതിഭയിലൂടെ തികച്ചും കേരളീയമായ ഒരഭിനയ കല വാർക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. നാട്യശാസ്ത്രമല്ല തിലകനെനടനാക്കിയത്, തന്റെ നാടും നാട്ടാരും ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമാണ്. അഭിനയിച്ച ചലച്ചിത്രങ്ങളിലുപരി ജീവത്സ്പന്ദനം തുടിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയാണ് നാം തിലകനെഓർക്കുന്നത്. ഭൂഗോളത്തിന്റെ സ്പന്ദനം mathematics ലാക്കുന്ന ചാക്കോമാഷ്, ക്രൂര-വഷളൻ പോൾ പൈലോക്കാരൻ, കുടിനിലച്ചുപോയി. ഒരു നിമിഷം മാത്രമുള്ള കള്ളുവർക്കി, പൗത്രന്റെ മൂന്നാംപക്കത്തിന് ജീവനൊടുക്കുന്ന മുത്തച്ഛൻ. ജീവിതം കൺമുന്നിലൂടെ ഉടഞ്ഞുപോകുന്ന Head Constable അച്യുതൻ നായർ, എവിടെയും ഉളിക്കുത്തേറ്റു നീറുന്ന ഉളിയന്നൂർ പെരുന്തച്ചൻ, നാടകട്രൂപ്പ് മാനേജർ... ആ നിര പടർന്നു പന്തലിക്കുകയേയുള്ളൂ.

1988 ൽ ഋതുഭേദം അദ്ദേഹത്തെ മികച്ച സഹനടനുള്ള ദേശീയ പുരസ്കാരത്തിനും 2007 ൽ 'ഏകാന്തം' ദേശീയ അവാർഡ് ജൂറിയുടെ പ്രത്യേക പരാമർശത്തിനും അർഹനാക്കി. രണ്ടുതവണ (1990 ൽ പെരുന്തച്ചന്, 1994 ൽ ഗമനം, സന്താനഗോപാലം) മികച്ച നടനുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് ലഭിച്ചു. പെരുന്തച്ചനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകടനം ദേശീയ അവാർഡിന് അവസാനനിമിഷം വരെ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഒടുവിൽ അമിതാഭ് ബച്ചനുവേണ്ടി തഴയപ്പെട്ടു. 2009 ൽ പത്മശ്രീ ബഹുമതി നൽകി രാജ്യം അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു. കഴിഞ്ഞ വർഷം മികച്ച നടനുള്ള ഫിലിം ഫെയർ അവാർഡും ഇന്ത്യൻ റുപ്പി നേടി.

അഭിനയശൈലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പക്ഷേ പി.ജെ. ആന്റണിയായിരിക്കണം തിലകന്റെ ഗുരു. രൂപസാദൃശ്യങ്ങൾക്കുപരി ആ അഭിനയശൈലിയുടെ മാറ്റൊലികൾ തിലകനിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും എപ്പോഴും കാണാം. തന്റെ ശബ്ദ

ത്തിന്മേലുള്ള തിലകന്റെ നിയന്ത്രണം അനിതരസാധാരണമായ ഒന്നാണ്. ആഹാര്യവും ശരീരഭാഷയും പോലെതന്നെ ശബ്ദത്തെ ഇത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന നടന്മാർ അപൂർവ്വമാണ്. സംഭാഷണങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഏറ്റിറക്കങ്ങളും, പറച്ചിലിലെ താളഭേദങ്ങളും നിശ്ശബ്ദതയുടെ ഉപയോഗത്തിലും മുക്കൽമൂളൽ തുടങ്ങിയ മറ്റു ശബ്ദങ്ങളുടെ ഊന്നൽ പ്രയോഗത്തിലും ഒക്കെയുള്ള സമയകണിശതയും ഔചിത്യബോധവും തിലകന്റെ അഭിനയത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണ്. തിലകൻ എന്ന നടനെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ആദ്യമെത്തുന്ന രൂപം കണിശക്കാരനും കർക്കശക്കാരനുമായ ഒരു പിതാവിന്റേതാണ്. പിതൃകഥാപാത്രങ്ങളെ ഇത്രയും തന്മയത്തോടുകൂടിയും ആകസ്മികമായും അവതരിപ്പിച്ച വേറൊരു നടൻ ഉണ്ടാവില്ല. ഇത്തരം ഭാവചേഷ്ടകൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോഴും ഒരു ഹാസ്യകഥാപാത്രവുമായി പ്രേക്ഷകർക്കു മുന്നിൽ ഒരു മടിയും കൂടാതെ വരാനും തിലകനു കഴിഞ്ഞു. മറ്റു സ്ഥിരം ഹാസ്യനടന്മാരെ പോലെ അവർ ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന അവമതികളോ സംഭാഷണപരമായ തമാശകളോ ശരീരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയോ അല്ല ഇവിടെ പിന്തുടരപ്പെടുന്നത്. തിരശീലയിൽ ഒരേസമയം തന്നെ പിതാവായും ക്രൂരനായ മന്ത്രവാദിയായും ഭ്രാന്തനായും മാറാൻ തിലകനു തെല്ലുസമയം പോലും ആവശ്യമില്ല.

തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമയവും സിനിമയ്ക്കു വേണ്ടി നീക്കിവച്ചു ആ മഹാപ്രതിഭ. പക്ഷേ, ജീവിതത്തിന്റെ സായാഹ്നവേളയിൽ ഏതൊരു നടനും അഭിനയിക്കാനാഗ്രഹിക്കാത്ത കഥകളും കഥാപാത്രങ്ങളും ആ നടനഭിനയിക്കേണ്ടിവന്നു. കഴിഞ്ഞ പതിറ്റാണ്ട് തിലകൻ മലയാള സിനിമ വ്യവ[illegible] അതിന്റെ കുടുംബവ്യ[illegible] യിത്തന്നെ നിരന്തരം കലഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ക[illegible]രുന്നു. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ [illegible] യാടുമ്പോഴും സിനിമയ്ക്കകത്തെന്നപോലെ പുറത്തും [illegible] ശാസനകളും [illegible]ങ്ങളും സ്നേഹനിർദേശങ്ങളും തിലകൻ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അഭിനയവും ജീവിതവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലാത്തവണ്ണം വികാരപരമായിരുന്നു പല ഇടപെടലുകളും. അത് സംഘടനയുടേയും ഔപചാരികതയുടേയും ചിട്ടവട്ടങ്ങൾ തെറ്റിക്കുകയും പലവിധ വ്യക്തിവിരോധങ്ങൾക്കും [illegible]ധാരണകൾക്കും കാരണമാകുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും [illegible] തർക്കങ്ങളിലെല്ലാം തിലകൻ [illegible] പെടുന്നത് ഒരു നടനെന്ന നിലയിലായിരുന്നു എന്നത് [illegible]മായിരുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടേയും മറ്റു വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളുടേയും കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനു സിനിമയിൽ ഒരു നീണ്ട ഇടവേള എടുക്കേണ്ടിവന്നു. രഞ്ജിത്തിന്റെ 'ഇന്ത്യൻ റുപ്പി'യിലൂടെ അദ്ദേഹം ഒരു [illegible]മായ തിരിച്ചുവരവ് [illegible] 'ഉസ്താദ് ഹോട്ടലി'ലേയും [illegible]ടിക്കുരു'വിലേയും അഭിനയം പലരെയധികം കയ്യടി നേടിയിരുന്നു. ഒരു സിനിമാസെറ്റിൽ വച്ചു മരിച്ചു വീഴണമെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരാഗ്രഹമായിരുന്നു. [illegible] യ്ക്കൊടുവിൽ [illegible] ത്തിന്റെ ചിത്രീകരണത്തിനിടയിൽ ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെ തുടർന്ന് ആശുപത്രിയിലാക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം 2012 സെപ്റ്റംബർ 24ന് നമ്മോട് വിട പറഞ്ഞു.

ചാന്ദിനി എസ്.എം.
അരിസ്റ്റസ്-10

70 കളിലെ അടിയന്തരാവസ്ഥ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്ഷുബ്ദ യൗവനത്തിന്റെ ദശകത്തിൽ സ്വത്വം തേടാനാരംഭിച്ച വിപ്ലവ ബുദ്ധിജീവികളിൽ പ്രമുഖൻ. 'Make the seventies the decade of liberation' എന്ന വരികൾ ഹൃദയ സ്പന്ദനമാക്കി സാംസ്ക്കാരിക ഊന്നലുള്ള ജനകീയ പ്രതിരോധം എന്ന ആശയത്തിന് രൂപം നൽകിയ സിവിക് ചന്ദ്രൻ...

കവിതയും രാഷ്ട്രീയവും ഒരേ സമയം അഭിവാജ്യമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന 'activism' മലയാളത്തിൽ പ്രബലമാക്കിയ കവി, സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ അഥവാ രാഷ്ട്രീയ സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിലെ കവി.....

ഉത്തരാധുനികതയിലേക്ക് നീങ്ങുന്ന സമൂഹത്തിൽ കാർഷിക മേഖലയ്ക്ക് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ത് ? സിവിക് ചന്ദ്രൻ തന്റെ ചിന്താധാര പങ്കുവയ്ക്കുന്നു.....

? ഭാരതം ഒരു കാർഷിക രാഷ്ട്രമാണ്. ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞതുപോലെ, "ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവ് ഗ്രാമങ്ങളിലാണ് വസിക്കുന്നത്." സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുമ്പും സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരവും ഭാരതത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ കാർഷികമേഖലയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. എന്നാൽ സമഗ്ര വികസനത്തിന്റെ പടികൾ ചവിട്ടിക്കയറുന്ന ഭാരതം കാർഷികമേഖലയിൽ എവിടെ എത്തി നിൽക്കുന്നു? അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

' യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃഷി ഏതാണ്ട് അവസാനിക്കുകയാണ്. 'ഗ്രാമത്തിലാണ് ഇന്ത്യ ജീവിക്കുന്നത്. കൃഷിയാണ് നമ്മുടെ നട്ടെല്ല്.' ഇതെല്ലാം ശരിയാണ്. പക്ഷെ, ഇന്ന് വികസ്വര രാജ്യമായ ഭാരതത്തിന് 'ഗ്രാമങ്ങളുടേയും കൃഷിയുടേയും നാട്' എന്ന വിശേഷണം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനു കാരണമായത് പത്തമ്പതുവർഷമായി നാം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന വികസനനയമാണെന്നു പറയാം. അത് നഗര-വ്യവസായ-ഉപഭോഗ കേന്ദ്രീകൃതമായ സമീപനമാണ്. അതിനാൽ തന്നെ കൃഷിയേക്കാൾ വ്യവസായത്തിനും, ഉൽപാദനത്തേക്കാൾ ഉപഭോഗത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഇത്തരമൊരു വികസനനയം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം The great Indian dream (വലിയ ഇന്ത്യ കെട്ടിപ്പടുക്കുക)' എന്നതാണ്. പക്ഷേ, അതിനു കർഷകരേയും, പാവപ്പെട്ടവരേയും ഗ്രാമീണരേയും ബലികൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഈ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിരയായ വ്യക്തികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്റെ വിഹിതം കിട്ടാതെ പോയവർ നടത്തുന്ന സമരങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഏറെയും അരങ്ങേറുന്നത്.

? ഇന്ത്യൻ കാർഷിക മേഖലയുടെ പ്രതിച്ഛായ തന്നെ മാറ്റിമറിച്ച, ഉൽപാദനത്തിൽ സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരിക്കാൻ സഹായിച്ച 'ഹരിത വിപ്ലവത്തിന്റെ' ഇടപെടലുകൾ, 'കൃഷിയുടെ ഉന്നമന'ത്തിനു തന്നെയല്ലേ സഹായിച്ചത്?

* ഏത് ഇടപെടലുകൾ? നമ്മുടെ തനതായ കൃഷിരീതികൾക്കു പകരമായി കീടനാശിനികളുടേയും രാസവളങ്ങളുടേയും ഉപയോഗം!! അത് വൻകിട കമ്പനികളേയും ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകളേയും സഹായിക്കലായിരുന്നില്ലേ?!! അവയുടെ അമിത ഉപയോഗം നമ്മുടെ മണ്ണിനേയും പരിസ്ഥിതിയേയും നശിപ്പിച്ചു. കാർഷിക മേഖലയിലെ യന്ത്രവത്ക്കരണം തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിനു ചേരാത്ത 'കുള്ളൻ വിത്തുകൾ' നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അവയ്ക്കാകട്ടെ ധാരാളം ജലവും

ആവശ്യമായി വന്നു. ലഭ്യമായ ജലം കൃഷിക്കു തികയാതെ വന്നത് നദീജല തർക്കങ്ങളിൽ കലാശിച്ചു. പഞ്ചാബും ഹരിയാനയും, കേരളവും തമിഴ്നാടും, തമിഴ്നാടും കർണ്ണാടകയും തമ്മിലുള്ള നദീജല തർക്കങ്ങൾ ഇതിനുത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്. ഹരിതവിപ്ലവം ഉൽപാദനമേഖലയിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നവർ, അതെങ്ങനെകാലാന്തരത്തിൽ കാർഷികമേഖലയെ തകർച്ചയിലേക്കു നയിച്ചു എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ 'വന്ദനശിവ'യുടെ 'Violence of Green Revolution' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെപറയുന്നു.

"IR-8ൽ നിന്ന് AK-47 ലേക്ക് ഏറെ ദൂരമില്ല."

പഞ്ചാബിലെ ഹരിതവിപ്ലവത്തിനുശേഷമുള്ള സാമൂഹികസ്ഥിതിയെ അവലോകനം ചെയ്ത് IR-8നെ "Seed of violence" എന്നാണ് അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. അമിതമായ രാസവള കീടനാശിനി പ്രയോഗം പഞ്ചാബിലെ മണ്ണിന്റെ ഫലപുഷ്ടിയെ ഇല്ലാതാക്കി. ഭാരതത്തിൽ ആദ്യം ചുവക്കേണ്ട സംസ്ഥാനം കാവിയണിഞ്ഞതിലും ഹരിതവിപ്ലവത്തിന് പങ്കുണ്ട്.

? ആഗോളഗ്രാമം (global village) എന്ന ആശയുമായി മുന്നോട്ടുവന്ന ആഗോളവൽക്കരണം (globalisation) നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളേയും കാർഷികമേഖലയേയും തകർച്ചയിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് പല സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. അങ്ങ ഇതിനെഎങ്ങനെവിലയിരുത്തുന്നു?

* ആഗോളവൽക്കരണം കാർഷികമേഖലയെ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തെ [illegible] കരമായി ബാധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി [illegible] ഗസംസ്കാരമാണ് വളർന്നുവന്നത്. [illegible] ത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണിത്. നമ്മളെന്തിന് [illegible] ക്കണം? എന്തിന് മിനറൽ വാട്ടർ ഉപയോ[illegible] എന്തിന് ഇറുകിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കണ[illegible] ഇവ[illegible] യെല്ലാം നാം പാശ്ചാത്യരെ അനുകരിക്കുകയാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ജീവിതരീതികൾ അവരുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിനും യോജിച്ചവയാണ്. എന്നാൽ നമുക്ക് അങ്ങനെയല്ല. [illegible] നമ്മുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കനുസൃതമായ [illegible] ത്തിയ കൃഷിയാണ് തകരുന്നത്. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ 'ഭക്ഷ[illegible] മാണ്.' നമുക്കാവശ്യമുള്ളത് നാം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. Market Food നെആശ്രയിക്കുന്ന നാം [illegible] സ്ഥിതിക്കും ശരീരത്തിനും ചേർന്ന ജീവിതരീതിയല്ല പിന്തുടരുന്നത്. ഇത് പുതിയ രോഗങ്ങളെ [illegible] ച്ചുവരുത്തുകയാണ്. വൻകിട രാഷ്ട്രങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ നിലനിൽപ്പില്ല എന്ന അവസ്ഥയിലേക്കാണ് നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

? അതായത് വളർന്നുവരുന്ന മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതി ഭാരതത്തിന്റെ സാമൂഹിക സാഹചര്യത്തിനുതകുന്നതല്ല എന്നാണോ? പകരം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആശയങ്ങൾ വികസനത്തിനാക്കം കൂട്ടുമെന്നാണോ?

* വികസനത്തിൽ മുതലാളിത്തവും [illegible] സവും തമ്മിൽ ഏറെ വ്യത്യാസങ്ങളില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

? ഉൽപാദനവിപണനരംഗത്തെ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകൾ കാർഷിക മേഖലയെ മാത്രമല്ല, കർഷകന്റെ ജീവിതത്തേയും സാരമായി ബാധിക്കുന്നു. പുതിയ ഗ്രാമീണ വികസനപദ്ധതികൾ കാർഷികമേഖലയെ എങ്ങനെസ്വാധീനിച്ചു?

ഇടത്തരക്കാരന്റെ രാഷ്ട്രീയമാണ് ഗ്രാമീണ വികസനപദ്ധതികൾക്കടിസ്ഥാനമാകുന്നത്. [illegible] ന്നതിനുള്ള തന്ത്രങ്ങളാണ് മുഖ്യമായും [illegible] ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഒന്നും രണ്ടും [illegible] അരി നല്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരൻ [illegible] ജീവിക്കും? അവന്റെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് [illegible] ത്തിൽ വില കുറയുന്നു. കൃഷിക്കാരന് [illegible] വേണോ രാഷ്ട്രീയ കളികൾ? അതുപോലെ [illegible] ണതൊഴിലുറപ്പ് പദ്ധതി കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം ഗണ്യമായി കുറച്ചിരിക്കുന്നു. [illegible] ത്തോടൊപ്പം പെൻഷനും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും [illegible]

ക്കുമ്പോൾ, കാർഷികവൃത്തിയിൽനിന്ന് പിന്മാറാൻ കർഷകനും പ്രേരണയുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കാർഷികോത്പന്നങ്ങൾക്ക് വിപണിയിലിടം നേടാനാകാത്തതും വിലയിടിവും കർഷകൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വലിയ പ്രശ്നമാണ്. കൃഷിക്കാരന് ഒരു പ്രൈമറി അദ്ധ്യാപകന്റെ നിലയിലെങ്കിലും ജീവിക്കാൻ സാധിക്കണം. അല്ലാതെ അവനു നിലനില്പില്ല. അവന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിനു തക്കതായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്തിന് കൃഷിയിൽ തുടരണം? മൊട്ടുസൂചി മുതൽ കപ്പൽ നിർമ്മാതാവുവരെ സ്വയം വില നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, കാർഷികോത്പന്നങ്ങൾക്ക് വില നിശ്ചയിക്കുന്നത് കർഷകരല്ല. അതിനാൽ തന്നെ അവയുടെ സംഭരണത്തിലും വിപണിയിലും സർക്കാരിന്റെ ന്യായമായ ഇടപെടലുകൾ അനിവാര്യമാണ്.

? ഇന്ത്യയിലെ അമൂല്യമായ ജനിതക സമ്പത്തും വിത്തുകളും വിദേശസ്ഥാപനങ്ങളുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം?

* നമ്മുടെ നാട് ജൈവസമ്പന്നമാണ്. ജൈവവൈവിധ്യത്തിലടിയുന്നിയ ജനിതക സമ്പത്തും നമുക്കുണ്ട്. വിവിധ കാലാവസ്ഥാമേഖലകളിൽ കൃഷിക്കനുയോജ്യമായ 48000-ലധികം വിത്തുകൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിത്തുകൾ ഫിലിപ്പൈൻസിലെ അമേരിക്കൻ സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് കടത്തിക്കൊടുത്തു എന്നതിന്റെ പേരിലാണ് നോബേൽ പ്രൈസ് ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന എം.എസ്. സ്വാമിനാഥൻ വിമർശിക്കപ്പെടുന്നത്.

അവയുടെ പേറ്റന്റ് വിദേശകുത്തകകൾക്കു കൈമാറുന്നതു കർഷകനോടു ചെയ്യുന്ന കൊടും ചതിയാണ്. ഇതിനെല്ലാം ശേഷം സ്വാമിനാഥൻ 'Sustainable Agriculture' അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാം ഹരിതവിപ്ലവത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ കൃഷിയെ ചെയ്തതെന്തെന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സ്വയം വിമർശനമെങ്കിലും നടത്തണം.

? കേരളത്തിന്റെ കാർഷികമേഖലയെയും ആരോഗ്യമേഖലയേയും ഒന്നടങ്കം പിടിച്ചുകുലുക്കിയ ഒരു സമകാലീനപ്രശ്നമാണ് 'എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തം.' ഈയിടെ മാധ്യമങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന ഈ വിഷയത്തോട് താങ്കളുടെ പ്രതികരണം എന്താണ്?

* ഞാൻ കശുമാവിന്റെ നാട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ഒരിക്കലും ഇത്രമാത്രം കീടനാശിനി ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു വിളയല്ല കശുമാവ്. പറങ്കിമാങ്ങ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവയുടെ മാങ്ങയ്ക്കും കശുവണ്ടിക്കും ഒരുകാലത്ത് ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പോഷകങ്ങളുടെ കലവറയായ കശുമാങ്ങകളുടെ ഉപയോഗം ഇന്ന് തീരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എൻഡോസൾഫാന്റെ വിഷകണികകൾക്കൊപ്പം കൃഷിനാശവും പേറുന്നവനാണ് കാസർഗോഡ് ഭാഗത്തെ ഓരോ കർഷകനും. കീടങ്ങൾക്കെതിരായ കൃഷിശാസ്ത്രത്തിന്റെ സമീപനം പ്രതീകാത്മകമായ ഒരു യുദ്ധമാണ്. കീടനാശിനികളാകുന്ന ആയുധങ്ങളുപയോഗിച്ച് കീടങ്ങളെ Shoot ചെയ്യുന്നു. കീടങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള Harmony ഇല്ലാതാകുന്നു. ഇത് ജൈവചക്രത്തിന്റെ സന്തുലിതാവസ്ഥയെ തകർക്കുന്നു. കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയും കൃഷിശാസ്ത്രജ്ഞരും കൃഷിയിലെങ്ങനെഇടപെട്ടു എന്നതിന്റെ കുറ്റപത്രമാണ് എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തബാധിത പ്രദേശങ്ങൾ.

? കാർഷിക ശാസ്ത്രവും കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയും കൃഷിയെ വളർത്തുകയല്ല. തളർത്തുകയാണെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. അതിനു കാരണമായ കാർഷിക ശാസ്ത്രവീക്ഷണത്തിലെ പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാമോ?

* കൃഷി ശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കാർഷിക കുടുംബത്തിൽനിന്നോ കൃഷിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നോ വരുന്നവരല്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ Medicin നു സീറ്റു കിട്ടാതെ കാർഷിക ബിരുദത്തിനു ചേർന്നവരാണ് നിങ്ങളിൽ പലരും. നിങ്ങൾ കൃഷി കാണുന്നത് demonstration plot ൽ മാത്രമാണ്. കുരുമുളകും വെറ്റിലയും കണ്ടാൽ നിങ്ങളിലെത്രപേർക്ക് തിരിച്ചറിയാനാകും? കർഷകനെമനസ്സിലാക്കാനും കൃഷിയോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്താനും നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെ വരുന്നു. രണ്ടാമതായി നാം പിന്തുടരുന്ന കാർഷികശാസ്ത്രം നമ്മുടെ നാടിന്റേതല്ല. അവിടെയും നാം അനുകരണങ്ങളിലേക്ക് വഴിമാറുന്നു. ഡോക്ടർമാർ പലപ്പോഴും Medical Representative ന്റെ യന്ത്രങ്ങളാകുന്നതുപോലെ കൃഷിശാസ്ത്രജ്ഞർ കീടനാശിനി കമ്പനികളുടെ കുത്തകയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി കൃഷിയെ നശിപ്പിച്ചു എന്നല്ല, മറിച്ച് കാർഷികശാസ്ത്രം കൃഷിയോട് നീതിപുലർത്തിയില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

? കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയും കാർഷിക വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങളും കൃഷിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കായി ഏതുതരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെയ്ക്കണമെന്നാണ് താൽപര്യപ്പെടുന്നത്?

* യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. എന്തൊക്കെയായാലും ഇനി നെൽകൃഷിക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പില്ല. കർഷകന് അന്തസ്സുണ്ടാക്കുന്ന തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ സഹകരിക്കണം. അതിനായി ഗവേഷണം നടത്തണം.

ലാലൂർ

ഒരിക്കൽ ഞാൻ പുതുജീവനേറ്റുവാങ്ങും
ഒരു കാനനഭൂവായിരുന്നുവോ...
അതോ ജീവജലത്തിന്നുയിരേകും
അരുമയാം തണ്ണീർത്തടമോ...
ഓർമ്മിക്കുവാനാവുന്നില്ല എൻ സത്തയെന്തെന്ന്
ഒരിക്കലും ആരും തുനിഞ്ഞതുമില്ല അതിനായ്

ഒരിക്കൽ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിതൂകിയ മുഖങ്ങൾ
ഇന്നെനിക്കുനേർ മുഖമൊന്നായ് തിരിക്കുന്നു
പിഴച്ചതെവിടെയെന്നറിയില്ലെനിക്ക്
ഈ ദുർഗന്ധം പേറുവാൻ തിന്മ ഞാൻ ചെയ്തുവോ...

എൻ പൂമേനി കീറി അഴുക്കുചാലൊഴുക്കി നിങ്ങൾ
ഉടലൊന്നായഴുകി ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നു...
കുന്നുകൂടിയെന്നിൽ നഗരത്തിൻ ദൂഷിച്ച വേരുകൾ
ഒന്നുതേങ്ങുവാനാവാതെ നിൽപ്പൂ ഞാൻ ഏകയായ്
എൻ മാറുപിളർന്ന ചോരയൊഴുക്കുന്നത്
ഇതിലുമെത്ര സഹനീയമെന്നറിയുക...

വിളപ്പിൽശാലയെ വിഴുപ്പിൻശാലയാക്കി നിങ്ങൾ
തളച്ചിട്ടു എൻ ആത്മസൗന്ദര്യത്തെ ചങ്ങലകളാൽ....
ചവറ്റുകുട്ടയായ് മാറ്റി എൻ പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകൾ
ഏറെ ആശിച്ചിരുന്നു ഞാൻ ഉയരുവാൻ...
ആശിക്കുന്ന ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുവാൻ ഇന്നും.

ഞാൻ തന്നെ പേറാം നിൻ വിഴുപ്പെല്ലാം
ഇനിയുമെൻ പകർപ്പുകൾ
ജനിക്കില്ലെന്ന ഉറപ്പിന്മേൽ...

റിയ ആന്റണി
അരിസ്റ്റസ്-10

നെൽവയലുകളുടെ നിലവിളി ഉയരുമ്പോൾ...

നെല്ലിനോടും അത് വിളയുന്ന നെൽപ്പാടങ്ങളോടും അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണ് കേരളത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിക്കുള്ളത്. ഒരു വിള എന്നതിലുപരി നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാമൂഹിക സംസ്കാരിക ബന്ധങ്ങളുടെ അടിത്തറയായി, കലയുടെ അന്തഃസത്തയായി, ഭക്ഷണത്തിന്റെ രുചിഭേദങ്ങളായി നെല്ല് നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. പ്രകൃതിയുമായി നമ്മുടെ ബന്ധം തുടങ്ങിയത് ഈ നെൽവയലുകളിൽ നിന്നാണത്രെ. കൈത്തോടുകളും കൈതകളും പക്ഷികളും തവളയും കർഷകരും കൈകോർക്കുന്ന വയലുകൾ ഇന്ന് പക്ഷേ ഓർമയിലേക്ക് മാത്രം ഒതുങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് കാണാതെ വളരുന്ന തലമുറകൾ തങ്ങളുടെ ആഹാരത്തിന്റെ, നിലനിൽപ്പിന്റെ അടിത്തറ തന്നെ അറിയാതെയാകും. വയലുകൾ നികത്തി വൻ കെട്ടിടസമുച്ചയങ്ങളും ഐ.ടി. പാർക്കുകളും ഉയർത്തുന്നവർ മനഃപൂർവ്വം മറക്കുന്നതും ഇക്കാര്യമാണ്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് നാമേവരും ബോധവാന്മാരാകേണ്ടതുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ ആകെ തണ്ണീർത്തടങ്ങളിൽ പകുതിയും നെൽപ്പാടങ്ങളാണ്. ഇടനാട്-മലയോര പരിസ്ഥിതി വ്യൂഹം, കുട്ടനാട്, ഓണാട്ടുകര, പൊക്കാളിപാടങ്ങൾ, പാലക്കാട്-ചിറ്റൂർ സമതലങ്ങൾ ഹൈറേഞ്ച് നെൽകൃഷി പരസ്ഥിതിവ്യൂഹം എന്നിങ്ങനെ കേരളം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ഭൂഗർഭജല ശൃംഖലയാണിത്. ഒരു പ്രദേശത്തെ ഭൂവിനിയോഗത്തിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും ആ പ്രദേശത്തെ ഭൂഗർഭജല ലഭ്യതയും തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് കേരളത്തിൽ ഇതിനകം നടന്ന പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വയലുകളിലെ മേൽമണ്ണ് മൺസൂൺ മഴയ്ക്ക് ഫലപ്രദമായതും പോഷണങ്ങൾ ഒലിച്ചു നഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായ ഒരു ഡ്രയിനേജ് പ്രതലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് മാറ്റുമ്പോൾ മണ്ണിന്റെ ഫലപുഷ്ടി കാര്യമായി കുറയുകയും ജലാഗിരണശേഷി കുറഞ്ഞ വെള്ളം താഴേയ്ക്ക് ഇറങ്ങാതാവുകയും ചെയ്യും. വെള്ളപ്പൊക്ക നിയന്ത്രണം, കുടിവെള്ള സംരക്ഷണം, വിഷാംശങ്ങളെ നീക്കി പരിസ്ഥിതിയെ ശുദ്ധീകരിക്കൽ, ഭക്ഷണം നൽകൽ തുടങ്ങി അനവധി കാര്യങ്ങളാണ് ഒരു തണ്ണീർത്തട പരിസ്ഥിതിവ്യൂഹം മനുഷ്യന് നൽകുന്ന സേവനങ്ങൾ. കൂടാതെ പ്രകൃതിയിലെ പോഷണ ചംക്രമണത്തെ നെൽപാടങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. തവള, മത്സ്യം, ഞണ്ട്, തുമ്പി, ഷഡ്പദങ്ങൾ, പക്ഷികൾ തുടങ്ങി നിരവധി ജീവികളുടെ ജീവിതചക്രത്തിൽ നെൽപ്പാടത്തിന് വിവിധതരം ചുമതലകൾ നിറവേറ്റാനാകും. തണ്ണീർത്തടങ്ങളുടെ നാശം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം 1856 ഉഭയജീവി വംശങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്ന് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാവാൻ പോകുന്നു. നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികത നിലനിർത്താനും അവ മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കായി മാറ്റപ്പെടില്ലെന്ന് ഉറപ്പിക്കാനുമാണ് 1967 ൽ ഭൂവിനിയോഗ നിയമം നിലവിൽ വന്നത്. കൃഷിക്ക് അന്നത്രയധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ 80 കൾ മുതൽ ഇതേ നെൽവയലുകളെ വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ ആക്രമിക്കുന്നതാണ് നാം കണ്ടത്. വീടുകൾ പണിയാനായി വ്യക്തികൾ നികത്തൽ നടത്തിയെങ്കിൽ മാർക്കറ്റുകളും ബസ്സ് സ്റ്റാന്റുകളും ആശുപത്രികളും പണിയാനായി സർക്കാരും ഇതര ഏജൻസികളും വയലുകളെ നികത്തിയെടുത്തു. തൃശൂർ പോലുള്ള ജില്ലകളിൽ കരിമണൽ ഖനനവും വ്യാപകമായി.

1970 കളുടെ തുടക്കത്തിൽ നെൽകൃഷിയിൽനിന്ന് മറ്റു വിളകളിലേക്കുള്ള മാറ്റം കേരളത്തിൽ വ്യാപകമായി. പച്ചക്കറികളും വാഴയും മറ്റും ഇടവിള എന്നതിൽ നിന്ന് മുഴുവൻ സമയകൃഷിയായി മാറി. വയലിന്റെ സ്വഭാവം മാറാൻ ഇതും ഇടയാക്കി. ഈ മാറ്റം വൻ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കിടവരുത്തി. വയലെന്ന ആവാസ വ്യവസ്ഥ കാടുപോലെയാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്ത് അസ്വാഭാവികമായ മാറ്റമുണ്ടായാൽ അത് കാലക്രമേണ് നശിച്ചു പോകും. പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലെത്താൻ പിന്നെ ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശകത്തിൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ നഗരവൽക്കരണത്തിന്റേയും കച്ചവടവത്ക്കരണത്തിന്റേയും വഴിയിലാണ് കേരളം. അതിന്റെ ആഘാതം ഏൽക്കേണ്ടി വന്നത് നമ്മുടെ വയലുകളും തണ്ണീർത്തടങ്ങളും ഇടനാടൻ കുന്നുകളുമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ആവാസവ്യവസ്ഥകളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് ഓരോരുത്തരുടേയും കർത്തവ്യമാണ്. ഇവയെ സംരക്ഷിക്കാനായി പ്രകൃതി സ്നേഹികൾ നടത്തിയ പഠനങ്ങളുടേയും ഒടുവിലാണ് പുതിയ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സർക്കാർ തുനിഞ്ഞത്. അതാണ് 2008 ലെ നെൽവയൽ സംരക്ഷണനിയമം.

നെൽവയൽ സംരക്ഷണനിയമ[illegible] മായി 2 വർഷത്തോളം ഒരു ശമന[illegible] എന്നാൽ 2011 ൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് [illegible] മുതൽ കുറച്ചുകാലമായി നിർത്തിവെച്ച[illegible] കൾ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയായി ആരംഭിച്ച[illegible]

ഇപ്പോൾത്തന്നെ 5,64,600 ha നെൽവയ[illegible] കൾ നമുക്ക് നഷ്ടമായികഴിഞ്ഞിരിക്ക[illegible] സാഹചര്യത്തിലും പൂർണനാശത്തി[illegible] പാത തുറക്കുകയാണ് സർക്കാർ [illegible] വൻകിട കച്ചവടക്കാരെ സഹായിക്കാ[illegible] മത്തെ മാറ്റിയെഴുതാനാണ് സർക്കാരിന്റെ [illegible] ആറന്മുളയിലെ നിർദ്ദിഷ്ട വിമാനത്ത[illegible] നായി വയൽ നികത്താൻ സർക്കാർ കൂട്ട[illegible] ന്നത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

വെള്ളമില്ലാതെ കൃഷിയില്ല. നീർത്തടങ്ങ[illegible] ല്ലാതെ വെള്ളമില്ല. അവയുടെ സേവനങ്ങ[illegible] പിടിക്കുന്ന മറ്റൊരു വ്യവസായവ[illegible] പോലെ അമൂല്യമായ പ്രകൃതി വിഭവങ്ങ[illegible] ഒരു വികസനവും സാധ്യമാകില്ല. 197[illegible] ലക്ഷം ഹെക്ടർ നെൽപ്പാടമുണ്ടായിരു[illegible] നത്ത് ഇന്ന് 2.2 ലക്ഷം ഹെക്ടർ മാത്രമ[illegible] അതുപോലെ 1.4 ദശലക്ഷം ടണ്ണായിരു[illegible] നെല്ലുല്പാദനം 40,000 ടണ്ണായി കുറഞ്ഞു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് [illegible] നീർത്തട സംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ [illegible] നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടത് അതി[illegible] ത്തുന്ന ഒരു നടപടിയും സർക്കാരിന്റെ [illegible] നിന്ന് ഉണ്ടായിക്കൂടാ. നമ്മുടെ [illegible] ത്തിനെസംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ രാജ്യ[illegible] കുന്ന ഒരു പുതിയ വികസനകാഴ്ചപാട[illegible] ടുക്കാൻ നമുക്കാവണം. സഹജമായി [illegible] വില മനസ്സിലാക്കാതെ പ്രകൃതി[illegible] സ്വാസ്ഥ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തണോ എന്ന [illegible] കൾ നികത്താനൊരുങ്ങുമ്പോൾ [illegible] ളിയും സ്വയം ചോദിക്കണം.

ടിന്റുമോൾ ജോസഫ്
അരിസ്റ്റസ് - 10

കീറത്തുണി

ഒരു തെരുവുവീഥിയിലൊരു നാൽക്കവലയിൽ
ഒരുപാടു ഹൃദയതാളങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു
അവിടം മുഴുവൻ വിഹരിപ്പൂ ഞങ്ങൾതൻ
മേനിതലോടും വിയർപ്പിന്റെ ദുർഗന്ധം
ദാരിദ്ര്യമാണെന്നാത്മസുഹൃത്ത്
ജനനം മുതലെൻ സന്തതസഹചാരി
ഓർമ്മവെച്ചോരു കാലം മുതൽക്കുഞാൻ
ആ തെരുവിനാഴങ്ങളിൽ വിഹരിപ്പൂ
ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ തെണ്ടിനടന്നു.
അരവയർ നിറയ്ക്കാനൊരുപായവും തേടി
എൻ ദേശാടനവേളയിലെന്നോ കൂട്ടിനെത്തി.
എന്റെ പേക്കോലത്തിന്നവശേഷിപ്പുകൾ
എങ്കിലുമെൻ കിടാങ്ങളേ, ഈയമ്മയെ
ശാപഭാരത്തിന്റെ ചുമടെടുപ്പിക്കല്ലേ
നിസ്സഹായം, നിരാലംബമെൻ ജീവിതം
എൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശം നിങ്ങൾതൻ തലവിധി
മകളേ നിന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ
ഇന്നെൻ മനസ്സിനു നിത്യപ്രഹരം
അറികനീ ഈ കീറത്തുണി നമ്മൾതൻ ജന്മാവകാശം.
തലമുറകൾ കൈമാറിടും പ്രൗഢപാരമ്പര്യം
ഇനിയുമവശേഷിപ്പില്ല എന്റെയീ നേത്രത്തി-
ലൊരുതുള്ളി ബാഷ്പവുമൊരുവനും വേണ്ടി
ഇന്നെൻകിടാങ്ങൾക്കു ഞാൻ നൽകിടുന്നു.
എൻ ഭാണ്ഡത്തിനലങ്കാരമാമീ കീറത്തുണികൾ
കർണ്ണകവചംപോലാപ്പാഴ്ത്തുണികള-
വരുടെ മജ്ജയും മാംസവും മൂടുവാൻ
ആ മൃദുമേനികൾക്കിന്നലങ്കാരത്തി-
നൊന്നുമില്ലീയമ്മതൻ കൈയിൽ ഇതല്ലാതെ

ഡാസിൽ സേവ്യർ
നക്ഷത്ര - 11

മലയാളിയും മലയാളസിനിമയും

ജെ.സി. ഡാനിയേൽ എന്ന ചലച്ചിത്ര വിസ്മയം മലയാളത്തിൽ കൊളുത്തിവെച്ചതും ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മലയാള ചലച്ചിത്ര പ്രേമികൾ ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നതും ബ്ലോഗുകൾ നിറച്ചിരുന്നതും ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന വാക്കിലായിരുന്നു. ഇന്നും മലയാള സിനിമ റിലീസ് ചെയ്യുമ്പോൾതന്നെ നമുക്കിടയിൽ പ്രധാന ചർച്ച ഇത് ന്യൂ ജനറേഷൻ ആണോ എന്നാണ്. ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന പദവും അതിന്റെ അതിരുകളും സിനിമാ പ്രേമികൾക്കിടയിൽ അത്രമാത്രം സാന്നിദ്ധ്യമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ എല്ലാം മാറ്റത്തിന് വിധേയമാണ്. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം, വാഹനം എന്നുവേണ്ട എല്ലാം മാറുന്നു. സിനിമാ ലോകത്തും ഇത് സംഭവിക്കുന്നു. നായക കഥാപാത്രത്തിന്റെ നിഴലിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന മലയാള സിനിമ ജീവിതത്തിന്റെ ശരിയായ മുഖം കാണിച്ചാൽ അത് ന്യു ജനറേഷൻ ആണെങ്കിൽ നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം ന്യൂ ജനറേഷൻ ഉണ്ടെന്ന്. ക്രിയാത്മകമായി ചിന്തിച്ചാൽ വിരസതയിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടൽ, ബിഗ് ബജറ്റിൽ നിന്നുള്ള മാറ്റം, സർവ്വോപരി മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി ഒരു പുതിയ സംരംഭം. ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന് പേരിട്ടു വിളിക്കാത്ത നിരവധി സിനിമകൾ മലയാളത്തിൽ ആദ്യമേ വന്നുപോയി. ചിലത് ഹിറ്റായി, ചിലത് ആവറേജും. ചിന്തകളിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റം, കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം, സിനിമ എന്ന പ്രാചീന ചട്ടക്കൂടിനെ തകർത്തപ്പോൾ ഉണ്ടായ രംഗഭാഷയിലെ പുതുമ; ഇതല്ലേ ന്യൂജനറേഷൻ മലയാള സിനിമ?

പേരിലെ പുതുമയാണ് ന്യൂജനറേഷനിൽ ആദ്യം ശ്രദ്ധേയമായത്. പല സിനിമകൾക്കും പേരുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. പേര് ഒരു ആകർഷണ തന്ത്രം മാത്രമായി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സോഷ്യൽ നെറ്റ്‌വർക്ക് സൈറ്റുകൾ സിനിമയുടെ വിജയത്തിൽ നിർണ്ണായക സാന്നിദ്ധ്യമാവുന്നത് ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന വേർതിരിവു മൂലമാണ്. സിനിമ റിലീസ് ചെയ്ത് മിനിറ്റുകൾക്കകം [illegible] നെറ്റ്‌വർക്ക് സൈറ്റുകളിൽ അവയുടെ [illegible] വന്നുതുടങ്ങുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രേക്ഷക[illegible] സിനിമകൾ കാണണം എന്നു തീരുമാനിക്ക[illegible] കുറിപ്പുകൾ കൂടി പരിഗണിച്ചാണ് ന്യൂ [illegible] എന്ന വിഭാഗത്തിലെ സിനിമകൾ [illegible] കാര്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകു[illegible] ആരോപണമുണ്ട്. സെൻസർ [illegible] ഇതിലൊന്നും ചെയ്യാനില്ലേ എന്ന സംശയ[illegible] കാണികൾ. സെൻസർ ബോർഡിന്റെ [illegible] സർട്ടിഫിക്കേഷൻ ഓരോ സിനിമയുടേയും [illegible] വലിയ കീറാമുട്ടിയാണ്. യു സർട്ടിഫിക്കേഷ[illegible] മാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് പാലിച്ചെടുക്ക[illegible] സിനിമകളും തീയേറ്ററുകളിൽ നാം കാ[illegible] നമ്മെ ഞെട്ടിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ [illegible] കാണുന്നുണ്ട്. ഇതെങ്ങനെ സാധ്യ[illegible] സർട്ടിഫിക്കേഷൻ കഴിഞ്ഞും സിനിമയി[illegible] കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ സംഭവിക്കുന്നു; [illegible] സാക്ഷ്യമാണിത്. ദ്വയാർത്ഥ പ്രയോഗങ്ങളു[illegible] മദ്യപാനം, പുകവലി, അനാശാസ്യ [illegible] തുടങ്ങിയവയെ വാഴ്ത്തുന്ന രംഗങ്ങളുമാണ് ഇ[illegible] സിനിമയിൽ കൂടുതലായും [illegible] നിയമപരമായ മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തതുകൊണ്ട് മദ്യപാനവും പുകവലിയും തെറ്റാണ് എന്ന [illegible]

പകരാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ദ്വയാർത്ഥ പ്രയോഗങ്ങളും അശ്ലീല സംഭാഷണങ്ങളും കുത്തിത്തിരുകിയാൽ അത് ന്യൂജനറേഷൻ ആകുമോ? എന്നാൽ കുട്ടികളെയും കുടുംബത്തെയും കൂട്ടി ഇത്തരം സിനിമകൾ കാണാൻ പോകാൻ കൊള്ളില്ല എന്നതുതന്നെയാണ് മലയാളിയുടെ എപ്പോഴത്തെയും പൊതുബോധം. ഇത്തരം സീനുകളും സംഭാഷണങ്ങളും വരുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ കണ്ണും ചെവിയും പൊത്തിപ്പിടിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം രഹസ്യമെന്നും കുട്ടികൾ അറിയരുതെന്നും കരുതി മറച്ചു വയക്കുന്നത് ഇത്തരം സിനിമകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ പറയുന്നു എങ്കിൽ കാലം മാറിയതും ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നമ്മളേക്കാൾ വ്യക്തമായും വിശദമായും അറിയാമെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈയടുത്ത് ഒരു പ്രമുഖ ചാനലിന്റെ റിയാലിറ്റി ഷോയിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് വിവാഹം കഴിക്കാൻ പോകുന്ന ആളുടെ പ്രായവ്യത്യാസം എത്രയാവാം എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ മറുപടി പരമാവധി നാലു വയസു വരെ. അല്ലെങ്കിൽ അത് ലൈംഗികജീവിതത്തെവരെ ബാധിക്കും എന്നായിരുന്നു. ഇത് പുതിയ തലമുറയിലെ പെൺകുട്ടികളിലെ ജീവിതാവബോധത്തിലെ മാറ്റത്തിന് ഉദാഹരണമാണ്. മൂന്നും നാലും വയസ് മാത്രമുള്ള കുരുന്നുകളെകൊണ്ട് വീടിനുള്ളിലെ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെപ്പോലും റേറ്റിംഗിനുവേണ്ടി വിളിച്ചുപറയിപ്പിച്ച് ചാനലുകൾ മത്സരിക്കുകയും നാൽപ്പതോളം ആളുകളെ ഒരു വീട്ടിൽ അടച്ചിട്ട് ക്യാമറക്കുമുൻപിൽ കോപ്രായങ്ങൾ കാട്ടി മലയാളിയെ ഇതാണ് മലയാളിയുടെ ശരിയായ വ്യക്തിത്വം എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചതും നമ്മൾ കണ്ടതാണ്. എല്ലാം പെട്ടന്ന് മറക്കാൻ ശീലമുള്ള മലയാളി ഇതിനേയും തിരശ്ശീലപ്പുറത്തേക്ക് മാറിവെച്ച് പുതിയ ചർച്ചയ്ക്കുള്ള വിഷയങ്ങളെ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്

നായകന്റെ അതിമാനുഷികത്വം എന്ന സങ്കൽപ്പം ന്യൂ ജനറേഷൻ സിനിമകളിൽ കാണാറില്ല. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ചപലതകളുമുള്ള ഒരാളാണ് നായകൻ എങ്കിൽ അതാണ് ശരിയായ സിനിമ. അത്തരം സിനിമയെ ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന് മുദ്രകുത്തി കുടുംബമായി കാണാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളത് എന്ന് പരസ്യപ്പെടുത്തി. പുതിയൊരു സിനിമ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ വഴി അടച്ചുപൂട്ടുന്നത് ശരിയല്ല. മമ്മൂട്ടിയും മോഹൻലാലും അവരവരുടെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ചുള്ള വേഷങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന് സൂപ്പർ താരങ്ങളുടെ ഫാൻസ് പോലും ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്ക് അതിരാവിലെ ടിക്കറ്റ് കൗണ്ടറിന് മുന്നിൽ ക്യൂ നിൽക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം, വ്യത്യസ്തമായി ചിന്തിക്കുന്ന. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അതേ ഗൗരവത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന പുത്തൻ ആശയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വരുംകാലം അവരുടേതു കൂടിയാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിലെ നല്ല വശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. കോംപ്രമൈസ് എന്ന വാക്ക് ഒരു കാലത്തെ മലയാളസിനിമയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായിരുന്നു. സൂപ്പർനായകന്മാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള കോംപ്രമൈസുകൾക്ക് ചരിത്രത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് മലയാള സിനിമയിൽ കോംപ്രമൈസ് ആറ്റിറ്റ്യൂഡ് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇത് വേറിട്ട സമീപനവും ധീരമായ നിലപാടുമാണ്. വ്യക്തികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കോംപ്രമൈസിനു പകരം പുതുമയ്ക്കുള്ള കോംപ്രമൈസായി മാറി. സിനിമ ഒരു വിനോദോപാധിക്കുമപ്പുറം ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ച കൂടിയാവുന്നതിൽ നാം സന്തോഷിക്കണം. ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്ന് മുദ്രകുത്തി ഒരു കൂട്ടിലടക്കേണ്ട ഒന്നല്ല ഇത് മലയാള ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ സുവർണ്ണകാലഘട്ടത്തിലെ സിനിമകളിലെ ഹാസ്യ രംഗങ്ങളും ക്ലൈമാക്സുകളും കാലാതിവർത്തിയാണ് എന്ന സത്യം മറന്നുകൊണ്ടല്ല ഇത് വിലയിരുത്തുന്നത്. സൗഹൃദങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാനങ്ങളാണ് ആധുനിക ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരികൾ ഒരുക്കുന്നത്. അളിയാ എന്ന വിളിയിലൂടെ

നായകന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന നാം ഇന്ന് Buddy, bro..(Brother), machan, dude എന്നീ വാക്കുകളായി ബന്ധങ്ങൾ പരിണമിക്കുമ്പോൾ സൗഹൃദങ്ങൾക്കപ്പുറം പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ കൂടി പുതുതലമുറ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ എത്രത്തോളം ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടെന്ന് കാലം തെളിയിക്കേണ്ട വസ്തുതയാണ്. ക്രിയാത്മകമായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ പുതുതലമുറ സംവിധാകരിൽ എത്രപേർ സത്യസന്ധമായി ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. ഈ സിനിമയിലെ കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളും പണ്ടെന്നോ കണ്ട സിനിമയുമായി സാദൃശ്യം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് തികച്ചും യാദൃശ്ചികം മാത്രം എന്ന് ആമുഖക്കുറിപ്പായി കൊടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

മലയാള സിനിമ ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോകുന്തോറും കൂടുതൽ 'റിയലിസ്റ്റിക്' ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അടുത്തഘട്ടമാണ് നവതരംഗ സിനിമകൾ എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഈ തരംഗത്തിൽ മലയാള സിനിമയിലേക്ക് പുതു നായികാനായകന്മാരും കഥാകൃത്തുക്കളും മറ്റു സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരും കൂട്ടത്തോടെ കടന്നുവരുന്നു. അവർ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ സിനിമകൾ അതിന്റെ കാലദൈർഘ്യം ഏതാനും മാസങ്ങളോ ദിവസങ്ങളോ മണിക്കൂറുകളോ ആണെങ്കിൽ കൂടിയും സാംസ്കാരികമായും സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹികമായും ആശയപരമായും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്റെ നേർപ്പകർപ്പാണ്. കലയുടെ ചരിത്രം ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലെയും സമൂഹത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണെന്ന് കാണാം. ഒരു വികസിത രാജ്യത്തിന്റെ ജീവിതചിത്രങ്ങളുടെ ഭാഗിക കാഴ്ചയാണ് ഇന്നത്തെ നവതരംഗ സിനിമകൾ. വികസിത രാജ്യങ്ങൾ എന്നോ പിന്നിട്ട ഒരു 'ട്രെൻഡ്' ആണ് നമ്മുടെ 'ന്യൂജനറേഷൻ' എന്നും നാം ഓർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. നമ്മുടെ നവതരംഗസിനിമകൾ പിച്ചവച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഇടർച്ച സ്വാഭാവികം. നമുക്കിടയിലെ [illegible] ക്യാമറക്കണ്ണു തുറന്നുവെച്ച് പകർത്തിയ [illegible] എന്ന തോന്നലുളവാക്കുന്നതു കൊണ്ട് [illegible] മായും ഇതൊരു 'ചർച്ച'യാവുന്നു. സെല്ലുലോയ്ഡ് എന്ന സിനിമയിലൂടെ നമ്മൾ കണ്ടറിഞ്ഞ [illegible] ഡാനിയേൽ എന്ന വ്യക്തിത്വമല്ലേ [illegible] വിധേയമായ സിനിമകളുടെ [illegible] തുടക്കക്കാരൻ?

അരവിന്ദ് കെ.എസ്.

മനോരോഗികളെ നമുക്ക് മറക്കുന്നുവോ...??

നമ്മളിൽ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായൊരു ജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് എന്നാൽ പലർക്കും അത് സാധ്യമാകുന്നില്ല. അതിനെന്തായിരിക്കാം കാരണം..?

ആരോഗ്യമുള്ള മനസിനേ ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു... അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശരീരത്തെ പോലെ തന്നെ പ്രധാനമാണ് മനസ്സും...!!! സത്യത്തിൽ എന്താണ് മാനസികാരോഗ്യം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്... മനസ്സിന്റെ സന്തോഷപൂർണ്ണമായ അവസ്ഥ. മാനസിക സുഖം അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മാനസിക രോഗങ്ങളുടെ അഭാവം എന്നൊക്കെ വേണമെങ്കിൽ മാനസിക ആരോഗ്യത്തെ നിർവ്വചിക്കാം...! ഒരാൾക്ക് അയാളുടെ ജീവിതം ആസ്വദിക്കാനുള്ള കഴിവ്, ജീവിതത്തിലെ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ലോകാരോഗ്യസംഘടന മാനസികാരോഗ്യത്തെ നിർവ്വചിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരം ആണ്: "തന്റെ കഴിവിന് ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ സമ്മർദ്ദങ്ങളെയോ സംഘർഷങ്ങളെയോ വിജയപൂർവ്വം നേരിട്ട് ഫലവത്തായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും തന്റെ കഴിവിനെ സമൂഹത്തിന് ഒരു സംഭാവനയായി നൽകാൻ കഴിയുമെന്നും ഒരാൾ തിരിച്ചറിയുന്ന, 'സുഖ'ത്തിന്റെ ഒരു അവസ്ഥയാണ് മാനസിക ആരോഗ്യം. ഈ ആരോഗ്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ആവശ്യകതയാണ്. ഇത് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും രോഗങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നത്.

ഒരാളുടെ താൽക്കാലിക മനോഭാവം, ചിന്ത, ഇന്ദ്രിയഗോചരശക്തി, ഓർമ്മ എന്നിവയ്ക്ക് ക്രമ

ക്കേടുകൾ സംഭവിച്ച് അയാൾക്ക് മനഃപ്രയാസം ഉണ്ടാവുന്ന അവസ്ഥയെയാണ് മാനസിക രോഗം എന്നു പറയുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരാളുടെ സ്വഭാവം, വിധിനിർണ്ണയം, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ക്ഷതമേൽക്കുകയോ കേടുപാടുകൾ പറ്റുകയോ ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ് മനോരോഗം. പക്ഷെ, ശരിയായ മാനസിക വളർച്ച എത്താത്ത ആളുകളെ മനോരോഗിയായി പരിഗണിക്കുന്നില്ല. 1987 ൽ ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റ് പുറത്തിറക്കിയ മാനസിക ആരോഗ്യ നിയമപ്രകാരം (Mental Health Act, 1987) ബുദ്ധിമാന്ദ്യം അല്ലാത്ത മറ്റേതൊരു മാനസിക തകരാറിന്റെയും കാരണത്താൽ ചികിത്സ ആവശ്യമായി വരുന്ന അവസ്ഥയാണ് മനോരോഗം...!!! രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് ഇത് പല തരത്തിലുണ്ട്.

ഇന്ന് ഈ സമൂഹത്തിൽ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളിൽ ഏകദേശം 350 Million ജനങ്ങൾ വിഷാദ രോഗത്തിന് അടിമപ്പെട്ടവരാണ്. എങ്കിലും ഇതിന് ഫലവത്തായ ചികിത്സ ലഭ്യമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇന്ത്യയുടെ അവസ്ഥ

ഇന്ന് എന്താണ്. ഇന്നും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മനോരോഗികളോട് മനുഷ്യത്വമില്ലാത്ത പെരുമാറ്റമാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ബന്ധുക്കൾപോലും കയ്യൊഴിയുന്ന അവരുടെ അവസ്ഥ വളരെ ദയനീയമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ചുരുങ്ങിയത് 10 കോടി ജനങ്ങളെങ്കിലും വിവിധ മാനസിക രോഗങ്ങളാൽ പ്രയാസപ്പെടുന്നവരാണ്. അവരിൽ ഏകദേശം ഒരു കോടിയോളം പേർ ആശുപത്രിയിൽ കിടത്തി ചികിത്സിക്കേണ്ട ഗുരുതരമായ മാനസികരോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരുമാണ്. എന്നാൽ ഇവിടെയുള്ള താകട്ടെ പൊളിഞ്ഞുവീഴാറായ 43

സർക്കാർ മനോര[illegible] കളും, വെറും 40[illegible] സ്റ്റുകളും!!!

മനോരോഗ[illegible] പ്പോലെ മറ്റ് ജീവനക്ക[illegible] ത്തിലും ക്ഷാമം [illegible] ണ്. ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക[illegible] ആശുപത്രികളില[illegible] രുടെ ഒഴിവുകൾ [illegible] ത്തിൽ അധികമാണ്[illegible] പത്രികളുടേയു[illegible] ന്നത മനോരോ[illegible] മായി ഒരു ബ[illegible] ണെന്നതാണ് മ[illegible] മനോരോഗികൾ ഇ[illegible] ഷ്യവാസത്തിനു [illegible] ദുർഗന്ധം വമിക്കു[illegible] ത്തിലാണ് കഴിഞ്ഞ[illegible] ഫാനുകൾ പോ[illegible] ഇത്തരം കുടുസ്സു[illegible] താപനില മിക്കപ്പോഴു[illegible] യിൽ കൂടുതലായിരി[illegible] വാർഡുകളിലും ക[illegible] ത്തിനാൽ രോഗിക[illegible] നമായ വെറും തറ[illegible] ക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക [illegible] ളുടെ അഭാവത്തെക്കു[illegible] പ്പെടുന്ന രോഗികൾക്ക് [illegible] പത്രി അധികൃതരു[illegible] നവും ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി[illegible] സൈക്യാട്രിക് ന[illegible]

ക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റ്, സൈക്യാട്രിക് സോഷ്യൽ വർക്കേഴ്സ് എന്നിവരൊന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തവയാണ് ഒട്ടുമിക്ക മനോരോഗ ആശുപത്രികളും.

എല്ലാ രാജ്യത്തും എല്ലാ കാലത്തും 10 ശതമാനത്തോളം പേർ പലതരത്തിലുള്ള മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ലോകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും 4 വ്യക്തികളെ ഒരു ഗ്രൂപ്പാക്കിയാൽ അതിൽ ഒരാൾ അയാളുടെ ജീവിത കാലയളവിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും പലതരത്തിലുള്ള മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ലോകാരോഗ്യ സംഘടനപറയുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ 70 ശതമാനം പേർ പലതരത്തിലുള്ള മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നാം പറയുമ്പോൾ, അവരുടെ എണ്ണം ഏകദേശം 10 കോടിയോളം വരുമെന്ന കാര്യം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു മാനസിക രോഗിയുടെ പരിപാലനത്തിനായി നമ്മുടെ സർക്കാർ വർഷത്തിൽ വെറും 13 രൂപ മാത്രമാണ് ചെലവഴിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ മാനസികാരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിന് സർക്കാർ പ്രഥമ പരിഗണനനല്കുന്നില്ല എന്നതുതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. 1982 ൽ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റ് തുടങ്ങിവെച്ച ജില്ലാ മാനസികാരോഗ്യ പദ്ധതി 1996 വരെ ഫയലിൽ ഉറങ്ങുകയാണ് ഉണ്ടായത്. 1996 ൽ 27 കോടി രൂപ ചെലവ് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നടപ്പാക്കി തുടങ്ങിയ ഈ പദ്ധതി ഇന്ന് വെറും 123 ജില്ലകളിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ പദ്ധതിക്കു കീഴിൽ 40 ശതമാനം തസ്തികകൾ ഇന്നും ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മനോരോഗികളുടെ പരിപാലനത്തിന് പണമില്ലായ്മയല്ല പ്രശ്നം, മറിച്ച് പണം വേണ്ടരീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കാത്തതാണ്. കേരള മുൾപ്പടെയുള്ള പല സംസ്ഥാനങ്ങളും മനോരോഗികൾക്കുള്ള കേന്ദ്രഫണ്ടുകൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാതെ തിരിച്ചടയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനോരോഗ ആശുപത്രികളുടെ നടത്തിപ്പ് പരിശോധിക്കാൻപോലും ഇവിടെ ആളില്ലെന്നതാണ് ഏറെ സങ്കടകരമായ വസ്തുത. നമുക്കൊരു കേന്ദ്ര മാനസിക ആരോഗ്യ അതോറിറ്റി ഉണ്ടെങ്കിലും, അതിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ട് വർഷം 3 കഴിഞ്ഞു. ദേശീയ ശരാശരിയുടെ മൂന്നിരട്ടി മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ കേന്ദ്രഫണ്ടിൽനിന്നും അനുവദിച്ച 9.08 കോടി രൂപയിൽ വെറും 4.07 കോടി രൂപ മാത്രമാണ് ചെലവഴിച്ചത്.

വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്തെ കെടുകാര്യസ്ഥതയും മനോരോഗികളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും മുതലെടുത്ത് മന്ത്രവാദികളും മുറിവൈദ്യന്മാരും ഇവിടെ തഴച്ചു വളരുന്നു. 78 ശതമാനം മനോരോഗികളും ആദ്യം മന്ത്രവാദികളുടെ അടുത്താണ് എത്തുന്നതെന്ന് ജയ്പൂരിൽ നടന്ന ഒരു സർവ്വെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിനോടൊപ്പം സാധാരണ ഡോക്ടർമാർക്ക്

മനോരോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനക്കുറവും മറ്റൊരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. മനോരോഗശാസ്ത്രം MBBS പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെങ്കിലും വെറും 11-12 ക്ലാസുകൾ മാത്രമെ ഒരു MBBS വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ലഭിക്കുന്നുള്ളു. മനോരോഗ ബിരുദാനന്തര ബിരുദ കോഴ്സിന് ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം 250 സീറ്റുകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. മാത്രമല്ല, കോഴ്സ് കഴിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ഡോക്ടർമാരിൽ അധികവും

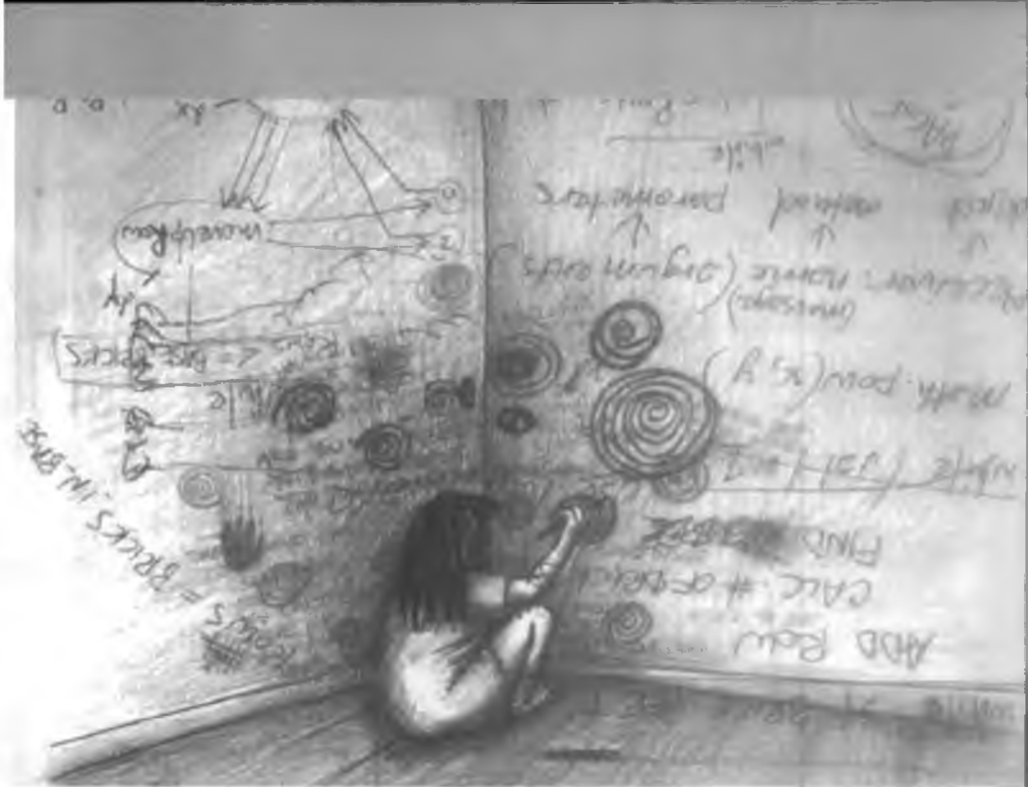

വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാരായ മനോരോഗവിദഗ്ധർ ഇന്ത്യയിലേക്കാൾ അധികമുള്ളത് അമേരിക്കയിലും ആസ്ത്രേലിയയിലുമാണ്.

എല്ലാ നിയമങ്ങളേയും കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് പല മതസ്ഥാപനങ്ങളും ഇപ്പോഴും രോഗികളെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചങ്ങലക്കിട്ട് പീഡിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. 2001 ൽ തമിഴ്നാട്ടിലെ ഏർവാടിയിൽ ചങ്ങലക്കിട്ട 26 മനോരോഗികൾ വെന്തുമരിച്ച സംഭവം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം രാജ്യത്ത് നിയമവിധേയമായും അല്ലാതെയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനോരോഗ കേന്ദ്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു സർവ്വെ നടത്താൻ സുപ്രീം കോടതി കേന്ദ്ര സർക്കാരിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിലും ചുരുങ്ങിയത് ഒരു സർക്കാർ മാനസിക ആരോഗ്യ കേന്ദ്രമെങ്കിലും തുടങ്ങണമെന്നും കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ ഹരിയാനപോലുള്ള ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇന്നും സർക്കാർ മാനസികാരോഗ്യ കേന്ദ്രമില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

നടതള്ളൽ എന്ന പ്രതിഭാസമാണ് മറ്റൊരു ക്രൂരത. തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ വനങ്ങളിൽ മനോരോഗികളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രവണതയാണ് ഏറെ ഞെട്ടലുണ്ടാക്കുന്നത്. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള ലോറികളിലാണ് മിക്ക രോഗികളെയും ഇവിടെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അടക്കമുള്ള രോഗികളെ നാടുകടത്താൻ ബന്ധുക്കൾ ലോറി ഡ്രൈവർമാർക്ക് വൻതുകയും നൽകുന്നു. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടുന്ന രോഗികളെ ബലാൽസംഗം ചെയ്തതിനുശേഷം കാട്ടിൽ തള്ളുന്ന ഡ്രൈവർമാരുമുണ്ടെന്ന് വയനാട്-ബന്ദിപ്പൂർ വനമേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ മനോരോഗികളെ നിഷ്ക്കരുണം നടതള്ളുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളെ ക്രൂരന്മാരെന്ന് വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, ഇത്തരം നിഷ്ഠൂര പ്രവൃത്തികൾക്ക് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനോരോഗം ഒരു മാറാരോഗമല്ല. അവർ ഈ സമൂഹത്തിൽ ഒറ്റപ്പെടേണ്ടവരും അല്ല...

മഞ്ജു മോഹൻ
അരിസ്റ്റസ്-10

കാപ്സ്യൂൾ

ഇല്ല അസുഖകരമായ ഒരു മാറ്റവും ഇവിടെ കാണാനില്ല. ഇന്നലെ നടന്ന പൊട്ടിത്തെറിയുടെ ലാഞ്ചനപോലുമില്ല. ഹോ! നടന്നുനടന്നിത്ര ദൂരമായെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യ. കർണ്ണപുടങ്ങളെ തുളച്ചുകയറിയ ആ സ്ഫോടനത്തിന്റെ പ്രസരണങ്ങളെത്താത്തത്ര ദൂരത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചുറ്റും കെട്ടടങ്ങിയ കനലുകൾക്കുപകരം പച്ചപ്പാടവും നീലാകാശത്തിനുകീഴെ വെയിൽകായുന്ന അരുവികളുമാണ്.

കൂട്ടത്തിലെത്രപേർ ബാക്കിയുണ്ടെന്ന് വ്യാകുലതയോടെ തിരഞ്ഞ വൃദ്ധപടനായകന് അനുയാത്രികരായി വരുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ യുവാവാണ്. അവനു പുറകെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമെല്ലാമടങ്ങിയ നീണ്ട നിരതന്നെ. ഈ വഴികളിലെ കാടും പടലവും അവൻ വെട്ടിയൊതുക്കിക്കൊള്ളും.

വെട്ടിവെട്ടി അവർ മുന്നേറുകയാണ്. ഓരോ വെട്ടിലും അവനു മുമ്പിൽ പുതിയ വഴികൾ തുറക്കുന്നത് നരച്ച കൺപീലികൾ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിക്കണ്ടു. അവന്റെ വാക്കത്തിത്തലപ്പിനു വെട്ടിവെട്ടി മൂർച്ചയേറി. അത് ഭൂമിക്കുമേലുരുണ്ടുകൂടിയ അരിമ്പാറ പോലുന്തിനിൽക്കുന്ന കല്ലിൽ തട്ടി തീ പാറിച്ചു. അതിൽ പച്ചപ്പ് പകുതിയും കരിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ വൃദ്ധനോർമ്മിപ്പിച്ചു. "തീയിനെതിരികെ വിളിച്ച് വെള്ളത്തിനു സമർപ്പിക്കുക. ഇല്ലെങ്കിലുമതിനെ ചുട്ടെരിക്കും." പക്ഷേ തീയിന്റെ ശക്തി സ്വന്തമെന്നു വിശ്വസിച്ച അവൻ അതിനെമേയാൻ വിട്ടു. വൃദ്ധൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ സഹികെട്ട് ആ ഉപദേശിയുടെ നാക്ക് വാക്കത്തിക്കിരയായി.

വൃദ്ധൻ പിറകോട്ടാഞ്ഞു, യുവാവ് മുന്നോട്ടും. യാത്ര തുടർന്നു.

വഴിക്കിരുവശവും അവനു വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളുയർന്നുവന്നു. അതിലേതോ ഒന്നിൽ ശബ്ദമില്ലാതെ ആ വൃദ്ധൻ തള്ളപ്പെട്ടു.

അവന്റെ കാലടികളെണ്ണിനടന്ന സ്ത്രീയുടെ ഒക്കത്തിരുന്ന ആൺകുഞ്ഞ് അമ്മിഞ്ഞയ്ക്കായി കരയാൻ തുടങ്ങി. നിലത്തിറക്കിയപ്പോൾ ചപ്പിക്കുടിച്ച മുലക്കണ്ണ് അവൻ കടിച്ചുപറിച്ചു. മാറിലൂടൊഴുകിയ രക്തത്തിൽ ഭൂമി ചുവന്നു. പിറകെ നടന്നുവന്ന പെൺകുഞ്ഞിന്റെ കാലടികൾ രക്തത്തിലൊട്ടിനിന്നു. അതിൽ കുതിർന്നുതീരാതിരിക്കാൻ അവൾ വേഗത കൂട്ടി. ആർക്കും പിറകിലാകാതെ ആരുടെ രക്തത്തിലുമൊട്ടിച്ചേരാതിരിക്കാനുള്ള ആ വ്യഗ്രത പലപ്പോഴും അവളെ കല്ലിൽ തട്ടി വീഴിച്ചു. എങ്കിലും കുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ് മുന്നോട്ടുതന്നെ അവളുറപ്പിച്ചു.

മുൻപേ പോയയാൾക്ക് വഴിമുട്ടിയെന്നു തോന്നുന്നു. മുമ്പിൽ നീലക്കടൽ. സൂര്യന്റെ പാപം നിമജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആഴപ്പരപ്പ്. പിറകിൽനിന്നും അയാൾ കൊളുത്തിയ തീ ഭക്ഷണം തേടിയലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ പിറകോട്ടുനോക്കി. ഉറുമ്പിൻപറ്റം പോലെ വരിവരിയായി വരുന്ന അയാളുടെ അനുയായികളെ തീ വിഴുങ്ങുന്നു. അവർ വെള്ളം തേടിയലയുന്നു. പലരും കൈക്കുമ്പിളിൽ വെള്ളമെടുത്ത് തീയണയ്ക്കാൻ വ്യഥാശ്രമം നടത്തി. പക്ഷേ അപ്പോഴാണ് അവരറിഞ്ഞത് അയാൾ വെട്ടിയ വഴിയിലൂടെ അലസരായി പിന്തുടർന്ന ഉപയോഗിക്കപ്പെടാത്ത അനുയായികളുടെ കൈകളുടെ സ്ഥാനത്ത് അവ്യക്തമായ ഒരു ശൂന്യതയായിരുന്നു.

രേഷ്മ എം.സി.
അരിസ്റ്റസ്-10

പിൻഗാമിയെയും കാത്ത്

വേനൽച്ചൂടിൽ വെന്തുരുകുന്ന പൊരിമണൽ താണ്ടി അവൻ വന്നു. തോളിൽ കലപ്പയുമായി മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള കർഷകൻ. പ്രകൃതിയെ പച്ചപ്പട്ട് പുതപ്പിച്ച നെൽപ്പാടങ്ങൾ തേടി അവൻ അലഞ്ഞു നിരാശനായി. എങ്ങും തരിശുനിലങ്ങൾ മാത്രം. വിവസ്ത്രയായ പ്രകൃതിയുടെ തേങ്ങൽ അവനിലെ കർഷകനെഉണർത്തി.

ഒരുനേരത്തെ അന്നത്തിനായി ദേശാടനം നടത്തുന്ന പറവകളിൽ ഒരെണ്ണം ദീനരോദനത്തോടെ തളർന്നുവീണു നിശ്ചലമായി. പ്രകൃതിയുടെ ദുരവസ്ഥയിൽ വേദനിച്ച അവൻ പ്രതിജ്ഞയോടെ ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. 'ഈ പൊരിമണലിൽ കനകം വിളയിക്കും' പ്രത്യാശയുടെ സ്വരം കേട്ട മറവു പറവകൾ കാതോർത്തു. കർഷകന്റെ അന്തരാത്മാവിൽനിന്നും ഉടലെടുത്ത ആവേശം ആ തരിശുനിലത്തിന്റെ മാറിനെഉഴുതുമറിച്ചു. പുളകിതയായ പുതുമണ്ണ് എന്തിനോ വേണ്ടി ദാഹിച്ചു...

ഇനിയെന്ത്...? വിതയ്ക്കുവാൻ വിത്തില്ല. മനസ്സിൽ ഉയർന്ന ചോദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ അയാൾ നിസ്സഹായനായി. സഹായത്തിനായി സർവ്വവ്യാപിയായ ഈശ്വരനിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി എങ്ങുനിന്നോ തെറിച്ചു വീണ നെൽവിത്തിലേക്ക് അവൻ അതിശയത്തോടെ നോക്കി. അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം കണ്ട അവൻ ആവേശഭരിതനായി. നീലാകാശത്തിന്റെ സാരഥികളായ പറവകൾ അന്യദേശത്തുനിന്നും വിശപ്പകറ്റാൻ ശേഖരിച്ച നെന്മണികൾ ഉഴുതുമറിച്ച വയലിലേക്ക് വർഷിച്ചു. കർഷകന്റെയും പറവകളുടെയും ഒത്തൊരുമയിൽ സന്തോഷിച്ച പ്രകൃതി വേനൽചൂടിനെശമിപ്പിക്കാനെന്നോണം ഒരു കുളിർമഴയായി പെയ്തിറങ്ങി. ഈറനണിഞ്ഞ മണ്ണിൽ വിത്തുകൾ മുളപൊട്ടി. ഒരു കുഞ്ഞിനെയെന്നപോൽ താലോലിച്ചു വളർത്തിയ രക്ഷകനെനോക്കി നാമ്പുകൾ പുഞ്ചിരി തൂകി. ആ കർഷകന്റെ വാത്സല്യത്തിനുമുമ്പിൽ കീടങ്ങളും പതിരുകളും വഴിമാറിനിന്നു.

വിവസ്ത്രയായ പ്രകൃതി വീണ്ടും പച്ചപ്പട്ടണിഞ്ഞു കൂടുതൽ സുന്ദരിയായി. ക്രമേണ ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞപോലെ നെൽക്കതിരുകൾ സൂര്യകിരണങ്ങളേറ്റ് സ്വർണ്ണനിറം പൂണ്ടു. ആ കാഴ്ച കണ്ട് പറവകൾ ആനന്ദസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. താന്താങ്ങൾക്കുള്ളത് മാത്രം കൊത്തി പറന്നകന്നു. തന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ മനസ്സ് നിറഞ്ഞ അവൻ നെൽച്ചെടികളുടെ താരാട്ട് കേട്ട് മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട് സ്വസ്ഥമായി മയങ്ങി.

അടുത്ത പ്രഭാതം മണ്ണിന്റെ പുതപ്പ് മാറ്റി നെൽച്ചെടികൾ ഉണർന്നിട്ടും അവൻ ഉണർന്നില്ല. പറവകളുടെ കളകളാരവങ്ങളും അവനെഉണർത്തിയില്ല. ഏതോ ഒരു കനത്ത നിശബ്ദത അവിടെ തളംകെട്ടി നിന്നു.

എല്ലാത്തിനും മൂകസാക്ഷിയായി അനാഥമായി ആ കലപ്പ കിടന്നു... പുതിയൊരു പിൻഗാമിയേയും കാത്ത്...

ജീഷ്മ ഷാജി
അരിസ്റ്റസ്-10

സ്നേഹിക്കൂ ഭൂമിയെ

'ശാന്തഗംഭീരമായ് പൊങ്ങിനില്ക്കു-
മന്തിമഹാകാളൻ കുന്നുപോലും
അലക്ഷ്യമായന്ത്രക്കിടാവെറിയും
പമ്പരംപോലെ കറങ്ങിനില്ക്കും.'

ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻനായരുടെ ഈ വരികൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രാതിനിധ്യം ഏറുന്ന കാലഘട്ടമാണിത് ഭൂമിയെ ഒരു പന്തുപോലെല കയ്യിലിട്ട് തട്ടിക്കളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരേറെയാണ്. എന്നാൽ, ഇതിന്റെ

യെല്ലാം അവസാനം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന സർവ്വനാശത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർ വിരളം.

'മരമില്ലെങ്കിൽ മഴയില്ല, മഴയില്ലെങ്കിൽ ജലമില്ല, ജലമില്ലെങ്കിൽ ജനമില്ല' ഈ വാക്യങ്ങൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒന്നുചിന്തിച്ചാൽ മനഃസാക്ഷിയുള്ള ഏതൊരുവനും പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണവും വനനശീകരണവും വഴി താൻ ഭൂമിയോടു ചെയ്യുന്നത് വൻ നന്ദികേടാണെന്ന അവബോധമുണ്ടാകും. എന്നാൽ, യാതൊരു മനസ്സാക്ഷിക്കുത്തുമില്ലാതെ തന്റെ കീശയുടെ വലുപ്പം മാത്രം പരിഗണിക്കുന്നവരെ ഭൂമിയുടെ യമരാജന്മാർ എന്നല്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്?

നദികളെയും വൃക്ഷലതാദികളെയും ഈശ്വരതുല്യമായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന മഹത്തായ സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന് കല്ലും മണ്ണും സിമന്റുംകൊണ്ട് കോൺക്രീറ്റ് കാടുകൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന യന്ത്രവത്കൃത സംസ്കാരത്തിലേക്ക് കേരളം കൂപ്പുകുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുരോഗതിയെന്ന നാലക്ഷരത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് വനനശീകരണവും ഭൂമലിനീകരണവുമെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കിയ മനുഷ്യർ, എല്ലാം നല്കി ജീവൻ നിലനിറുത്തുന്ന ഭൂമിയെ മറന്നുപോകുന്നു. സ്വാർത്ഥതയെന്ന തിമിരത്തിന്റെ അഗാധഗർത്തങ്ങളിൽപ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യർ എന്നുപറയാം. ഭൂമിയെ മാതാവായി കണ്ടിരുന്ന പഴയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജന്മം നല്കിയ അമ്മയെ കൊല്ലുന്നതിനു തുല്യമല്ലേ ഭൂമിയെ ഇങ്ങനെശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നത്? ഭൂമിയെ ഇങ്ങനെവരിഞ്ഞുമുറുക്കുമ്പോൾ നശിക്കുന്നത് ഭൂമിയുടെ കേദാരമായ മലകളും പുഴകളും വനങ്ങളുമാണ്.

ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് മനുഷ്യരാൽ വധിക്ക

പ്പെടുന്ന ആമസോൺ കാടുകളുടെ അവസ്ഥ ഇന്ന് കേരളത്തിലെ വനങ്ങളെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നശീകരണംമൂലം വന്യമൃഗങ്ങൾപോലും അന്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിരഹകഥകളായി കേരളത്തിന്റെ വനങ്ങൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. വികസനത്തിന്റെ പേരു പറഞ്ഞ് മനുഷ്യൻ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോലാഹലങ്ങൾ കാടിന്റെ കാലന്മാരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലെ ഓക്സിജൻ-കാർബൺഡൈയോക്സൈഡ് അനുപാതം നിലനിർത്തുന്നത് മരങ്ങളാണ്. അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നതുവഴി ഭൂമിയുടെ ജൈവഘടനതകരുന്നു.

ഇനിയൊരു ലോകമഹായുദ്ധം അരങ്ങേറിയാൽ അത് ജലത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കും എന്നൊരു മഹത്വ്യക്തി പറഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം ഭൂമിയുടെ അന്ത്യത്തിലാണ് അവസാനിക്കുക എന്ന ഐൻസ്റ്റീന്റെ വാക്കുകൾകൂടി സംയോജിപ്പിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാശത്തിന് നാം തന്നെയല്ലേ വഴിയൊരുക്കുന്നത് എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജലസ്രോതസ്സുകളായ വയലുകളും തോടുകളും അതിവേഗം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടുന്നു. പുണ്യനദികളായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന ഗംഗയും പമ്പയും മറ്റും ഇന്ന് അറപ്പുളവാക്കുന്ന കാഴ്ചകളാണ്. കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും ജലസ്രോതസ്സുകളെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്.

ഗോവിന്ദൻനായരുടെ വരികളിലെ പരാമർശംപോലെ വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്ന് കുന്നുകളെയും മലകളെയുംവരെ കാർന്നുതിന്നുന്നു. നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാറമടകൾ കേരളത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്നു. വിദഗ്ധമായ പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നത് മണ്ണിന്റെ ഉത്ഭവം പാറകളിൽ നിന്നാണെന്നാണ്. മണ്ണിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഉൽപാദനം പാറ പൊട്ടിക്കുന്നതുവഴി തടസ്സപ്പെടുന്നു. പാറ പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ തോതിലുള്ള ചലനങ്ങൾ പിന്നീട് വലിയ വിപത്തുകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കുന്നു.

'ഏതു ധൂസര സങ്കല്പത്തിൽ വളർന്നാലും
ഏത് യന്ത്രവത്കൃത ലോകത്തിൽ പുലർന്നാലും
മനസ്സിലുണ്ടാവട്ടെ ഗ്രാമത്തിൻ വെളിച്ചവും
മണവും മമതയും ഇത്തിരി കൊന്നപ്പൂവും.'

തെരേസ അലക്സ്
ഫാൾക്കൺസ്-12

പ്രിയ മാനസം

പലരുമാവഴി പോകയായ്
കേട്ടിട്ടും കേൾക്കാത്തൊരു ഭാവവുമായ്
നിലവിളിയായ് ഉയരുന്നുണ്ടിടയ്ക്ക്
ഒരു തേങ്ങലായ് മാറുന്നുമുണ്ടത്
പാവമെന്നു പറയാൻ ചിലർ
നാടിന്റെ ശാപമെന്നു ചിലർ
ഒരു സായാഹ്നസമയമാ വഴി
ഞാനുമെങ്ങോ പോകയായ്
ഞാൻ കേട്ടത് നിലവിളിയല്ല
തേങ്ങലായത് മാറിയിട്ടുമില്ല
ചിരിയും കളിയും നിറയുന്നൊരാ കുരയിൽ
സാന്ത്വനമായി മാറിയതെന്തെന്നോർത്തു ഞാൻ
അപ്പോൾ ആ വഴി വന്നവരാരോ പറഞ്ഞു
വന്നിട്ടുണ്ടാവണം അവന്റെ അമ്മ
ഒരു നേരമാവയറൊന്നു നിറയ്ക്കാൻ
നിശ്ചലം നിന്നുപോയി
സംശയിച്ചു ഞാനിവരെ എന്തു-
വിളിക്കണമെന്നോർത്ത്

ലീമ മാത്യു
ഫാൽക്കൺസ്-12

ആരുമാരെയും തേടി

തിരക്കിട്ടോടുന്ന നഗരവീഥിക്കരികിലൂടെ മിന്നുക്കുട്ടി നടക്കുകയാണ്. തലേന്നു ഖാദർക്കയുടെ ചുട്ട കമ്പി തന്ന പ്രഹരം നടപ്പിന്റെ വേഗത കുറച്ചു. പക്ഷേ ഇന്നലത്തെ പോലെ വെറും കൈയോടെ ചെന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ കയ്പേറിയതാകാം അനുഭവമെന്ന് അവൾക്ക് നന്നായി അറിയാം. ഈ കഷ്ടപ്പാടെല്ലാം തുടങ്ങിയത് ആ പാവ കാരണമല്ലേ?! മുറ്റത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തന്നെ, ഭംഗിയുള്ള പാവ കാണിച്ച് ഖാദർക്ക തട്ടിയെടുത്തു. ഒരു പിടി അന്നം പോലും തരാതെ എത്ര ദിവസമാ... വാവിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പുകമ്പിയായിരുന്നു സമ്മാനം. എങ്കിലും തൂവെള്ള ഉടുപ്പിട്ട മാലാഖ പാവയ്ക്ക് പല പ്പോഴും തന്റെ കണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"ഒരു മാലാഖ വന്ന് എന്നെയും കൂട്ടുകാരെയും രക്ഷിക്കും" അവൾ മെല്ലെ മന്ത്രിച്ചു.

"എടീ അസത്തേ, എന്റെ കടയുടെ മുന്നിൽനിന്നു പോയേ, നിന്നെ കണ്ടാൽ ക

ആരും ഇങ്ങോട്ടു കയറില്ല." മിന്നു ശബ്ദം കേട്ട ഭാഗത്തേക്കു നോക്കി. ഒരു കൂറ്റൻ തുണിക്കടയ്ക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു കപ്പടാ മീശക്കാരൻ. അവൾ ഒന്നും പറയാതെ തല താഴ്ത്തി നടന്നു. ഇത്തരം എത്ര വഴക്കുകൾ ഒരു ദിവസം കേൾക്കുന്നു. കേട്ടു കേട്ട് മനസ്സ് മരവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പെട്ടെന്നൊരു കാഴ്ച അവളുടെ കണ്ണിൽ പതിഞ്ഞു. തൂവെള്ള ഷർട്ടും നീല പാവാടയും കഴുത്തിലൊരു വാട്ടർ ബോട്ടിലും പുറത്തൊരു ബാഗുമായി ഒരു കുസൃതിക്കുടുക്ക അമ്മയുടെ വിരൽത്തുമ്പിൽ തൂങ്ങി കിന്നാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പോകുകയാണ്. മിന്നുക്കുട്ടി മെല്ലെ പുഞ്ചിരിച്ചു. അവർ പോകുന്നത് സ്കൂളിലേക്കാണ്. താനും എത്ര കൊതിച്ചതാണ് സ്കൂളിൽ പോകാൻ. കൊതിമൂത്ത് സ്കൂൾ ഗേറ്റിൽ ചെന്ന് എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ വാച്ച്മാന്റെ അടുത്തുനിന്നും കിട്ടിയ തല്ല്... അതിനപ്പുറം അയാൾതന്നെ 'കള്ളി' എന്നു വിളിച്ചത്, തന്നെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിച്ചു. 'ഓ, പോട്ടെ. മാലാഖ വന്നാൽ എല്ലാം ശരിയാകും.' അവൾ വീണ്ടും തന്റെ ജോലി തുടർന്നു. "അമ്മാ, വല്ലതും തരണേ..."

സമയം കടന്നുപോയി. പക്ഷികൾ കൂടണയാൻ തുടങ്ങി. ചുളുങ്ങിയ ഓട്ടുപാത്രത്തിൽ വന്നു വീണ നാണയത്തുട്ടുകൾ എണ്ണിക്കൊണ്ട് മിന്നു വിജനമായ ആ റോഡരികിലിരുന്നു. "ഇത്ര നേരം ഇരുന്നിട്ടും തനിക്ക് 100 രൂപ പോലും നേടാനായില്ല. ഇനി എന്താണാവോ പുകില്" അവൾ മെല്ലെ ദീർഘനിശ്വാസമിട്ടു.

പൊടുന്നനെയൊരു ചുവന്ന കാർ അവൾക്കു മുന്നിൽ വന്നു നിന്നു. കറുത്ത ഗ്ലാസുകൾ മെല്ലെ താണു. മഞ്ഞപ്പല്ലുകൾ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കഷണ്ടിക്കാരൻ. അയാളുടെ മൂർച്ചയേറിയ നോട്ടം അവളെ അസ്വസ്ഥയാക്കി. തന്റെ പാത്രവുമെടുത്ത് തിരിഞ്ഞുനടക്കാൻ തുടങ്ങവെ അയാൾ ഇറങ്ങി നിന്നു ചോദിച്ചു. "അങ്ങനങ്ങു പോയാലോ. നീയെന്റെ കൂടെ പോരുന്നോ?" "ഏയ് ഇല്ല. ഞാൻ എങ്ങോട്ടുമില്ല." മിന്നു പേടിച്ച് ഓടാൻ ആഞ്ഞു.

പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കും അവളുടെ കുഞ്ഞുകൈ അയാൾ പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നു. നാണയത്തുട്ടുകൾ റോഡിൽ ചിന്നിച്ചിതറി. അവളുടെ നിലവിളി ആ വിജനപാതയിൽ ഒതുങ്ങി. കാർ അതിവേഗം അവളെയും കൊണ്ട് ദൂരത്തേക്കു മാഞ്ഞു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ നഗരപ്രാന്തത്തിലെ ഒരാശുപത്രിക്കിടക്കയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ളതൊന്നും കേൾക്കാതെ... കാണാതെ... അവൾ ബോധമറ്റുകിടക്കുകയാണ്.

റോഡരികിൽ അവശയായിക്കിടന്ന ബാലികയെ ആരെല്ലാമോ ചേർന്ന് ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുകയായിരുന്നു. "പിഞ്ചുകുഞ്ഞാണ് എന്നു പോലും നോക്കാതെ... ഹൊ വയ്യ, ബോഡി വല്ലാതെ വീക്ക് ആണ്. രക്ഷപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല" ഡോക്ടർ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും മിന്നു തന്റെ കണ്ണുകൾ അടച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അവൾക്ക് ആശ്വസിക്കാം. വൃത്തിഹീനമായ ഈ ലോകത്തുന്നിന്നും തന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ മാലാഖ വന്നല്ലോ...

ദിവ്യ മധു കെ.കെ.
ഫാൾക്കൺസ്-12

കടമ

ജീവിതം ഒരു നീർക്കുമിള പോലെ
ഇരുളിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം എവിടെ?
വെൺമയേറിയ പ്രകാശത്തിൽ അത് മഴവില്ലണിയുന്നു.
നിരാശയുടെ ഒരു ചെറുകാറ്റ് അതിനെഇല്ലാതാക്കുന്നു.
    സൗഹൃദങ്ങളുടെ മുഖംമൂടിയുമായി അകം നിറയെ
    വിഷവുമായി അവർ ചിരിക്കുന്നു.
    കണ്ണുകളിലൂടെ സ്നേഹത്തിന്റെ, ദയയുടെ
    മുത്തുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നു.
    ഹൃദയത്തിൽ അവയെ ഞെരിച്ചു തകർക്കുന്നു.
പനിനീർ പുഷ്പത്തിന്റെ ഒരിതളിൽ
കറുത്ത കുത്ത് കാണപ്പെട്ടു.
മുറിച്ച് കളഞ്ഞ് ചെടിയുടെ സൗരഭ്യത്തെ
സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ വാശി പിടിക്കുന്നു.
ഇതളുകൾ തല്ലിക്കൊഴിക്കുന്നു.
നിസ്സഹായരായി നോക്കി നിൽപ്പൂ,
അതിനെപോറ്റി വളർത്തിയ
വെളിച്ചവും വെള്ളവും.
    ഒരു ജീവൻ ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നു.
    മറ്റൊരു ജീവൻ അതിനുവേണ്ടി കണ്ണുനീർ വാർക്കുന്നു
    നമുക്കില്ലേ കടമ, ആ ജീവന്റെ കണ്ണീരൊപ്പാൻ

ആന്റോ വർഗ്ഗീസ്
ഫാൽക്കൺസ്-12

നിയോഗം

മനുഷ്യനെവിടെ? - അന്വേഷിച്ചു ഞാൻ
ചില രൂപങ്ങൾ, കോലങ്ങൾ മാത്രം കണ്ടുഞാൻ
പക്ഷേ മനുഷ്യനെമാത്രം കണ്ടെത്താനായില്ലെനിക്ക്
നട്ടുച്ചയ്ക്ക് തിരി കത്തിച്ചുവച്ച റാന്തലുമായ്
മനുഷ്യനെതേടിയലഞ്ഞ ഡയോജനിസ്സിനെപ്പോൽ
മനുഷ്യനെതേടിയിറങ്ങി ഞാൻ
തിരിച്ചെത്തിയ നിമിഷംമുതൽ ഞെട്ടലോടെ
ഞാനറിഞ്ഞു - കാണ്മാനില്ലെൻ മുഖം
മനുഷ്യനെതേടിയലഞ്ഞു ഞാൻ
വഴിയിലെവിടയോ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയെൻ മുഖം
സത്യം ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ ഭയന്ന് പകപ്പിലായ് -മൗനിയായ്

    സത്യ-അസത്യ സംഘട്ടനം
    ഒടുവിൽ സത്യം പരീക്ഷണത്തിൽ
    കുരുങ്ങിയപ്പോൾ ഭയപ്പെടരുതേ-
    യെന്ന ദൈവവചനം... എവിടെ
പരിശുദ്ധ വാക്യം

    ദുഃഖിതരേ പീഡിതരേ
    ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്
അപ്പോൾ ദുഃഖിതനും പീഡിതനും
ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ
ദുഃഖിക്കുന്നവന്റെ കണ്ണീരൊപ്പിയാൽ
ദൈവത്തെ കാണാനാവില്ലേ - നമുക്കും?
അതായിരിക്കട്ടേ നമ്മുടെ നിയോഗം
ശാന്തിയേകാൻ ദുഃഖിതന്റെ
പീഡിതന്റെ കണ്ണുനീരകറ്റാൻ
അതിലൂടെ ദൈവസന്നിധിയിലെത്താൻ
മാനവരാശിക്ക് ജീവജാലങ്ങൾക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിന്
ആകാശത്തിന് നന്മചെയ്യാൻ
അതായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ നിയോഗം

ഷഹനാസ് എം.ആർ.
ഫാൽക്കൺസ് '12

ഒരു പരേതന്റെ സ്വരം

ഞാൻ പരേതൻ, ഇന്നെൻ ആണ്ടുദിനം
എൻ വാത്സല്യപുത്രനിന്നീ കടപ്പുറ-
ത്തെന്നാത്മശാന്തിക്കു ബലിയിടുന്നു
മകനേ...! ഞാനൊരു ബലിക്കാക്കയായ് മാറാം
ഇന്നു നിൻ അന്നം സ്വീകരിച്ചിടാം...!
എങ്കിലും നീയെനിക്കു നൽകും ബലിച്ചോ-
റെന്മനസ്സിൽ ഒരു തീരാകുടം മാത്രം
ഏറെ കടങ്ങൾ ബാക്കി വച്ചല്ലോ ഞാൻ
ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞുവെന്നാകയാൽ
നിന്റെ ചോറിന്നു നിന്നാത്മ സംതൃപ്തിക്കു മാത്രം
ഇന്നുമെൻ കണ്ണുകൾ പിടയുന്നു
അന്ധകാരം മദിക്കുന്നെൻ ചുറ്റിലും
ദാരുണമായൊരെൻ മരണം, അല്ല കൊലപാതക-
മന്നുമൊരവിശ്വസനീയമാം ഭീകര സ്വപ്നമായ്
ഞാനെന്റെ ചിന്തകളിലൊളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു
മകനേ... നീ പൊറുക്കുക. പാപിയാണച്ഛൻ
നിന്നെയൊരു പൗരനായ് മാറ്റാൻ കെൽപ്പില്ലാത്തവൻ
നിശയുടെയിരുണ്ട യാമങ്ങളിൽ നിന്നെവിടെയോ
ഞാനിന്നു മറിയുന്നു നിന്റെ വിലാപങ്ങൾ.
ഒരിറ്റു പ്രാണവായുവിനായ് ഞാനന്നു കേണതൊക്കെ
അതിഭയങ്കരം നിൻ കണ്ഠമിടറിടും സ്വരം
എന്റെ മാംസ പിണ്ഡങ്ങളിലന്നു വീണ മുറിപ്പാടുകൾ
ആഴമുള്ളതായ് ഞാൻ കാണുന്നു നിൻ മേനിയിൽ
ഇന്നെൻ ഛായക്കൂട്ടുകളിൽ ചുവപ്പില്ല, നീലയില്ല
കണ്ണഞ്ചും ധവളശോഭ മാത്രം വിഹരിപ്പൂ
നീതിക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നെൻ തേരോട്ടമെങ്കിലും
ഇന്നെൻ മാർഗ്ഗം ശാന്തസുന്ദരം
എൻ സഖാക്കളേ. നിങ്ങളൊന്നോർക്കുക
എനിക്കായ് നിങ്ങൾ തീർത്ത രണഭൂവിൽ
നാളെ ഉയരുമുണർത്തെഴുന്നേൽപിൻ [illegible]
പുത്തൻ ശാന്തിമന്ത്രം

അപർണ്ണ വി.എം
ഫാൾക്കൺസ് '12

അഭിമുഖം -

സാറാ ജോസഫ്

പുരുഷ കേന്ദ്രീകൃതമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ 80 വയസ്സുകാരി മുതൽ പിറന്നുവീഴുന്ന പെൺകുഞ്ഞുവരെ തങ്ങളുടേതായ അവകാശങ്ങളും അവസരങ്ങളും നിലനിൽപ്പും തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ട് തെരുവിൽ വലിച്ചു ചീന്തിയറിയപ്പെടുന്നു. ഉപഭോഗം ചെയ്ത് വലിച്ചെറിയാവുന്ന വെറും കാലണയുടെ വിൽപ്പനച്ചരക്കുകളാക്കി സ്ത്രീകളെ തരം താഴ്ത്തുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയോടും ഇവിടത്തെ മറ്റു സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ കലുഷിതാവസ്ഥകളോടും പ്രതികരിക്കുന്നു-എഴുത്തുകാരിയും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകയുമായ സാറാ ജോസഫ്.

** പെണ്ണെഴുത്തുകാരി എന്നു വിളിച്ചാൽ...*

ഞാൻ പറയും ഞാൻ പെണ്ണെഴുത്തുകാരി തന്നെയാണ്. ചില സ്ത്രീപക്ഷ എഴുത്തുകാർ 'പെണ്ണെഴുത്ത്' എന്ന പേരിട്ടു വിളിക്കുന്നതിനെഎതിർക്കുമായിരിക്കും. അവർ സമ്മതിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും എല്ലാവരും പറയുന്നത് സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

ഞാൻ ഇതിനെ കാണുന്നത് നല്ല രണ്ടു മലയാള വാക്കുകളുടെ ഭംഗിയുള്ള സങ്കലനമായിട്ടാണ്: പെണ്ണിന്റെയും എഴുത്തിന്റെയും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈയൊരു ലേബൽ എന്നെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

മലയാള ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾക്കും വ്യാകരണത്തെയും അധികരിച്ച് ഞാൻ 80 കളിൽ പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി സച്ചിദാനന്ദനെപ്പോലെയുള്ള കുറച്ചു എഴുത്തുകാർ അവരുടെ കൃതികളിൽ 'എഴുത്തുകാരൻ' എന്ന വാക്കിനോടൊപ്പം 'എഴുത്തുകാരി' എന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തു വെക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ഞാനടക്കമുള്ള എഴുത്തുകാർക്ക് പോലും ചില അവസരങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായും പറയേണ്ടിവരും. എന്നിരുന്നാലും എഴുത്തിൽ പെണ്ണിനോടുള്ള സ്ഥാനം നൽകാനും ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്.

** മാറുന്ന ആഗോള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയും സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും*

Gender എന്നത് സാംസ്കാരികതയുടെ ഭാഗമാണ്. അത് സദാചാര്യ മൂല്യങ്ങളുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കാണ് വൻ മൂലധനശക്തികൾ കടന്നുകയറി അവരുടേതായ ഒരു സംസ്കാര നിർമ്മിതി നടത്തുന്നത്. ഇത് നമ്മളെപ്പോലുള്ള വികസ്വര രാജ്യങ്ങൾക്കുമേൽ അവരുടെ മൂലധനം സമർത്ഥമായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ആകുന്നു. സാംസ്കാരിക വികാസത്തിലുണ്ടായ വൻ കുതിച്ചുചാട്ടം ഇതിനവരെ ഏറെ സഹായിച്ചു. നമ്മുടെ ഭാഷ മുതൽ ഉടുവസ്ത്രം വരെ എന്തിന് ഭക്ഷണത്തിലേക്കു വരെ നീളുന്നു അവരുടെ വ്യാപാര മേഖല. ഈ വ്യവസ്ഥയിലൂടെ സ്ത്രീകൾ എന്ന ഒരു വൻ വാങ്ങൽ ശേഷിയെ അവരുടെ ഭാഗമാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതിലൂടെ സ്ത്രീയും, ലൈംഗികതയും വിൽപ്പനച്ചരക്കുകളായി. ഇന്ത്യയിലാണെങ്കിൽ ഇതിനുള്ള സാധ്യത വിശാലവുമാണ്.

** സ്ത്രീ വിമോചനമ മുറവിളികളിലെ ഉത്തരാധുനികത*

ഇത് ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞതു പോലുള്ള emerging Market ആണ്. ഈ വ്യവസ്ഥയിലെ വിമോചനസമരങ്ങൾക്ക് വറ്റിട്ട ഒരു ശബ്ദമാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. അന്ന് സ്ത്രീകളേ ഒരു അണി നിരത്തിയിരുന്നത് മാറു മറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ആവശ്യങ്ങൾ നേരെ മറിച്ചാണ്. സ്ത്രീയും നഗ്നതയും ലൈംഗികതയും ആഗ്രഹ പൂർത്തീകരണത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ മാത്രമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്ത് ഈ പ്രവണത സാധൂകരിക്കേണ്ടതായിവരും നമുക്ക്.

New Generation ആശയങ്ങളെ സമൂഹം ചർച്ച ചെയ്യുകയും ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി അനുഗുണമായ സാമൂഹ്യ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുക എന്നത് നല്ലതുതന്നെ. ഉദാഹരണത്തിന് 80 കളിൽ 'മാനുഷി' യുടെ കീഴിൽ തങ്കമണി മോഹന്റെ പ്രതിഷേധ ജാഥയിൽ 10 പെൺകുട്ടികളെ മുൻനിരയിൽ സൈക്കിളിൽ അണിനിരക്കണമെന്നുള്ള ആശയം മുന്നോട്ടു വെച്ചപ്പോൾ ഒരാൾപോലും അതിന് ധൈര്യം കാണിച്ച് മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. എന്നാലിന്ന് സ്ത്രീകളും റോഡുകൾ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. അതേസമയം അടുക്കളയിൽ അവളെന്നും അടിമ തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇന്ന് പ്രകടമായി കാണുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനങ്ങളെ സ്ത്രീകളുടെ നേട്ടമായി മാത്രം കണക്കാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇത് ആഗോളവൽക്കരണശാല-ഉപഭോഗ സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അരാഷ്ട്രീയത കൂടിയാണ്. സ്ത്രീ ഇന്നും വിമോചിതയൊന്നുമല്ല. അവർ ഉപഭോഗത്തിന്റെ അടിമയാണ്.

Marriage is an excuse for extra marital...?

സ്ത്രീയുടെ ലൈംഗികതയ്ക്കു മാത്രമാണിവിടെ കടിഞ്ഞാണിടുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആദ്യപടി സ്വന്തം സ്വന്തം ലൈംഗികതയ്ക്കു മുകളിലുള്ള കടിഞ്ഞാൺ തകർക്കുന്നു എന്നതിലേക്ക് ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഇതേ കുറിച്ചൊന്നുമുള്ള ചർച്ചക്കുപോലും തയ്യാറാകാത്ത സമൂഹത്തിലാണ് ഇതൊക്കെ നടക്കുന്നത് എന്നതാണ് മറ്റൊരു വസ്തുത.

ഇത്തരം സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കുന്ന New generation സിനിമകൾ പിറക്കുന്നത് പൂർത്തീകരിക്കാനാകാതെ പോയ എന്തിനോ ഉള്ള ദാഹത്തിൽ നിന്നാണ്. ഏറെ വിലക്കുകൾ ഉള്ള ഒരു സമൂഹമായതിനാലാണ് ഇത്തരം സിനിമകൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

**** സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളുടെ കെട്ടുപാടുകളെ വല്ലാതെ കണ്ട് പിന്തുടരുക വഴി എത്തിച്ചേരുന്നത് മൂല്യച്യുതികളിലേക്കോ?***

അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്തോറും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയും കൂടുന്നു. മൂടിവെയ്ക്കപ്പെടുന്നതെന്തും അറിയാനും പ്രകടമാക്കുവാനും ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഫലവത്താകുന്നു. ഇതാണ് നാം താലിബാന്റെ കാര്യത്തിൽ കണ്ടത്. ഇവിടത്തെ സമൂഹം കുടുംബ-മത-രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതികളിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാണ്. ഇവ വെല്ലുന്ന അധികസമ്മർദ്ദത്തെ മറികടക്കാനുള്ള വെമ്പൽ യുവത്വത്തെ കൊണ്ടാണെത്തിക്കുന്നത്. അനഭിലഷണീയമായ തലങ്ങളിലേക്കാണ്.

പുരുഷ മേധാവിത്വ [illegible] സൗഹൃദം. പ്രണയം മുതലായ സുന്ദര [illegible] ങ്ങൾ തഴയപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീ-പുരുഷ ബ[illegible] ജനാധിപത്യ സാധ്യതകൾ തന്നെയാണ് [illegible] യപ്പെടുന്നത്. നല്ലൊരു ചർച്ച പോലും [illegible] ധ്യമായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ആൺ-പെൺ സൗഹൃദങ്ങളെ [illegible] ത്തന്നെ പ്രണയം എന്ന 'വിപത്തായി' [illegible] പടിയിറക്കുന്നു. സാംസ്കാരികമായു[illegible] മായും ആൺ-പെൺ ബന്ധങ്ങളിൽ എല്ല[illegible] ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് പെണ്ണുതന്നെ[illegible] വസ്തുത കുറച്ചൊന്നുമല്ല വീടുകളിലെ [illegible] ങ്ങളെ പരിഭ്രാന്തരാക്കുന്നത്.

ഇവിടെ പറയേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാ[illegible] എന്നത് ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ച[illegible] സൗഹൃദാധിഷ്ഠിതവും ജനാധിപത്യപരമായ [illegible] പാട് ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് രണ്ടുതവണ [illegible] സംസാരിക്കുമ്പോൾ അടുത്ത തവണ [illegible] കിയാക്കണം. അഥവാ അവനെഭർത്ത[illegible] എന്ന ചിന്തയ്ക്കപ്പുറത്തേക്ക് വ്യക്തികൾക്ക[illegible] ങ്ങളില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ [illegible] തയും സദാചാരവും തമ്മിലുള്ള മാ[illegible] നിന്നും ഉദിക്കുന്നതാണ്. സത്യത്തിൽ രാ[illegible] പകലും സുരക്ഷിതമല്ല 'സാംസ്കാരിക' [illegible]

**** പുത്തൻ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനആശയങ്ങളും യുവത്വവും***

ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്ക് പ്രായമേ[illegible] ക്രിയാത്മകത മനസ്സെത്തുന്നിടത്ത് [illegible] ല്ല. ഈ മാറിയ സാഹചര്യത്തിൽ [illegible] ളിൽനിന്നുള്ള പിന്തുണ വളരെക്കുറവാ[illegible] സമൂഹത്തിന് വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം [illegible]

പകർന്നിരുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നതിന് ഏറെ ശോഷണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. കലാലയ രാഷ്ട്രീയ സങ്കല്പങ്ങളിൽ വന്ന കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ ഇതിനു ഒരു പരിധിവരെ കാരണങ്ങളാണ്. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം വേണ്ടെന്നു വെയ്ക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തിലേക്കു വരെ അധികാരികളുടെ തീരുമാനങ്ങളാകുന്നു.

പ്രായപൂർത്തിയായ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് കോളേജു തലത്തിലുള്ളവർ. രാഷ്ട്രീയം അവരടെയെല്ലാം അവകാശമാണ്. വിദ്യാർത്ഥി അയതുകൊണ്ടു മാത്രം ആ അവകാശത്തെ എതിർക്കാനാകില്ല. കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തെ അക്രമ-കൊലപാതക രാഷ്ട്രീയമാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ വിവിധ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ വിജയം കാണുന്നു എന്നുള്ളിടത്താണ് വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് ച്യുതി സംഭവിക്കുന്നത്. ക്യാമ്പസ്സുകളിൽ കലാപ ബാധിതമായൊരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ആത്മഹത്യപരമായ തീരുമാനങ്ങൾ അണികളും കൈക്കൊള്ളുന്നു.

സമൂഹത്തോട് ദൃഢമായ ഒരു പ്രതിബദ്ധത ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിനുണ്ടോ എന്നത് സംശയകരം തന്നെ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ നവതലമുറയ്ക്ക് സ്വിച്ചിട്ടാൽ തെളിയുകയും മായുകയും ചെയ്യുന്ന Virtual Society യോടാണ് അഭിനിവേശം; തൊട്ടപ്പുറത്ത് മജ്ജയും മാംസവുമുള്ള മനുഷ്യ സമൂഹത്തെ അവർ കാണാതെ പോകുന്നു.

ഇവിടെ മനുഷ്യാവകാശത്തിനായി ഏറെ സമരങ്ങൾ ഇന്ന് നടക്കുമ്പോഴും അവനവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിപോലും ശബ്ദമുയർത്താനോ മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ പങ്കുചേരാനോ യുവത മടികാണിക്കുന്നു. സമരമുഖങ്ങളുടെ മുൻനിരയിലിന്നും പ്രായമായവർ തന്നെയാണ്!

*** 'മാനുഷി'യെക്കുറിച്ച്**

1980 കളിൽ പട്ടാമ്പി കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ചേർന്നാണ് മാനുഷിക്ക് രൂപം നൽകിയത്. കേരള സമൂഹത്തിന് അന്നേവരെ അപരിചിതമായിരുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങളായിരുന്നു ആ സമയത്ത് അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ആത്മഹത്യയും പീഢനങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ആ സമയത്ത് വാർത്തികളായിരുന്നു. ഇതേ തുടർന്ന് പെൺകുട്ടികൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുകയും കോളേജ് തലത്തിൽ ആദ്യയോഗം ചേരുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് സംസ്ഥാനതലത്തിൽ ഇതിന്റെ സാധ്യത തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തനപരിധി വ്യാപിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കുറെയേറെ വിഷയങ്ങളിൽ സ്ത്രീശബ്ദം ഉയർത്താൻ മാനുഷിക്ക് സാധിച്ചു.

ഇന്ന് ഈ സംഘടനയില്ല. ഇതിന്റെ പ്രധാന കാരണം ഈ സംഘടനാ വിദ്യാർത്ഥികളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നതാണ്. തുടക്കത്തിൽ ശക്തമായ ഏറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. തൊഴിലാളി സ്ത്രീകൾ, നഴ്സുമാർ, ബീഡി തെറുപ്പ് തൊഴിലാളികൾ വിവിധ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തുടങ്ങിയ സമൂഹത്തിന്റെ നാനാതുറയിൽനിന്നുള്ളവരുടെ പങ്കാളിത്തം മാനുഷിക്ക് ഊർജ്ജം പകർന്നു. പാലക്കാട്, കോഴിക്കോട്, വയനാട് ജില്ലകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ ഏറെ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു.

***** *"അനുഭാവിയായിരുന്നിട്ടും സ്ത്രീകൾക്കനുകാല ശബ്ദമുയർത്താൻ ഇടതുപക്ഷ സംഘടനകൾ പിന്തുണച്ചില്ല" എന്ന പരാമർശം...?***

സ്വതന്ത്രമായി വളരാനോ വികസിക്കാനോ ഉള്ള സ്ഥലം ഒരുവന് അനുഭവിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കുക എന്നുള്ളിടത്തേക്കാണ് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പോക്ക്. സ്വതന്ത്ര ചിന്തകൾ ഇവിടെ വിലക്കപ്പെടുന്നു. ഇടതുപക്ഷ സംഘടനകൾക്കുപോലും സ്ത്രീകളുടെ നില കണ്ടറിഞ്ഞ് അവർക്ക് സമൂഹത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. 33% സംവരണം എന്ന തത്വം ഇന്നും പ്രാവർത്തികമാകാതെ പോകുന്നത് ഓർക്കുക.

***** *വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജാതി വർഗ്ഗീയത?***

എഴുത്തുകാർ മാത്രമല്ല മനുഷ്യാവകാശത്തെക്കുറിച്ചു ബോധമുള്ള എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണിത്. എന്നും ജാതീയരിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാനവിഷയം ദളിതരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

തുടച്ചുമാറ്റാൻ എത്ര കണ്ടു ശ്രമിച്ചാലും എല്ലാ മനസ്സുകളിലും അള്ളിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒന്നാണ് ജാതി-മത വികാരങ്ങൾ. ഒരു പൊതു പ്രശ്നത്തിനെതിരെ വൻ ശക്തിയായി ഒത്തുകൂടുമ്പോൾപോലും താന്താങ്ങൾക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന നൂലാമാലകൾ ദളിതു സമൂഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുമ്പോഴേ സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിനെതിരെ നിരന്തരം കലഹിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നേടിയെടുക്കാൻ ദളിതർക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇവിടെ ഭൂമിയുടെ രാഷ്ട്രീയം ജാതിപ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ഭൂമിയുടെ നിർവ്വചനം ഉത്പാദനത്തിൽനിന്നും മാറി ഉപഭോഗവസ്തു എന്നതിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാട് കാടിന്റെ മക്കളുടെ കയ്യിലും മണ്ണ് കർഷകന്റെ കയ്യിലും കടൽ കടലിന്റെ മക്കളുടെ കയ്യിലും ആയിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഇവിടെ ദളിതന്റെ പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത് അവൻ തന്നെയാണ്. അല്ലാതെ സവർണ്ണൻ അല്ല. ഇതിന് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയമാണ് ആദ്യം മാറേണ്ടത്.

**** കൂടംകുളം സമരത്തിന് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിലപാട്***

ആഗോളവൽക്കരണം മൂലധനരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് വച്ചുനീട്ടുന്ന ചാകരയാണ്. ഇന്ത്യ പോലുള്ള വികസ്വര നിക്ഷേപ സ്ഥാനങ്ങൾ ഇവർ പ്രവേശനമുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ കുലം, ഭൂമി മനുഷ്യശക്തി, ഊർജ്ജം മുതലായ വിഭവങ്ങളെ ചുളു വിലയ്ക്ക് ചൂഷണാടിസ്ഥാനത്തിൽ അടിച്ചൊരുക്കുന്നു. ബി. ഒ.ട്ടി. അടിസ്ഥാനത്തിൽ വൻ ലാഭം കൊയ്യാനുള്ള ശ്രമമാണിത്. നമ്മുടെ സർക്കാർ ഇതിനെതുറന്ന മനസ്സോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ വിപത്ത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ജനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

തികച്ചും ഗാന്ധിയൻ രീതിയിലുള്ള സമരമുറയാണ് കൂടംകുളത്ത് കണ്ടത്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അടങ്ങുന്ന ഒരു സമൂഹം കടലിലിറങ്ങി പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. പ്രായമായ സ്ത്രീകൾ പറയുന്നത് കേൾക്കണം; "ഈ സമരം ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയല്ല; ഞങ്ങളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാലും ജീവിക്കേണ്ടുന്ന ഞങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് വേണ്ടി" സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ദീർഘ വീക്ഷണമാണ് അവരുടേത്.

? കൂടംകുളം പദ്ധതിക്ക് സർക്കാരും ശാസ്ത്രജ്ഞരും നൽകുന്ന പിന്തുണ.

ഏറെ ബദൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഇന്ത്യ ആണവ നിക്ഷേപത്തിനായി വാശിപ്പിടിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമാണ് ഈ നടപടി. മൂലധനശക്തികളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും തമ്മിലുള്ള അവിശുദ്ധ ബന്ധം വിപത്തുകൾ മാത്രമേ സമ്മാനിക്കുകയുള്ളു. മുതലാളിത്ത താൽപര്യ സംരക്ഷണം എന്നതായിരിക്കുന്നു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ മുഖ്യ സേവന ലക്ഷ്യം.

കോടതിയെയും പോലീസിനെയും എന്നപോലെ ശാസ്ത്രജ്ഞരെയും വിലയ്ക്കെടുക്കുകയാണ്. ഇതിൽ അനുകൂലിക്കുന്നവർതന്നെ പ്രത്യേക താൽപര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നവരാണ്. കലാം അടക്കമുള്ളവർ പ്രത്യേക താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല.

**** ഊർജ്ജ ബദൽ?***

ആവശ്യത്തിനുള്ള ഉപയോഗം; ആഡംബരത്തിനു വേണ്ട. ഊർജ്ജ സംരക്ഷണ മാർഗ്ഗങ്ങള കൈക്കൊള്ളണം. ഊർജ്ജ വിതരണത്തിലെ അപാകതകൾ പരിഹരിക്കുകയും ഊർജ്ജ മോഷണവും ധൂർത്തും കുറയ്ക്കുകയും വേണം. ഊർജ്ജ വിതരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടണം. ഇവിടെ ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ പങ്കു മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ! സാമ്പത്തിക ശക്തികൾക്കാണെങ്കിൽ ധാരാളിത്തവും. ഇവിടെ ജനങ്ങളുടെ ചിലവിൽ വൻ മൂലധനശക്തികൾക്കു വേണ്ടിയാണ് വികസനങ്ങൾ മുഴുവനും നടക്കുന്നത്. ഊർജ്ജോല്പാദനവും വിതരണവും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നടത്തണം.

ഒരു പങ്കാളിത്തത്തോടു കൂടിയ ഊർജ്ജ നിർമ്മാണമാണ് നമുക്കാവശ്യം. സൗരോർജ്ജത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന പദ്ധതികൾ സർക്കാർ പ്രവർത്തിയിൽ വരുത്തണം. സബ്സിഡി നിരക്കിൽ സോളാർ ചാനലുകൾ ഓരോ വീട്ടിലും അനുവദിക്കാൻ നടപടികൾ വരണം. എന്നാൽ ഇതൊന്നും തന്നെ സർക്കാരിന്റെ അജണ്ടയിലേയില്ല. എന്തെന്നാൽ മാലിന്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ ഇതുവഴി അവർക്കില്ലാതാകുന്നത് അഴിമതിക്കുള്ള വലിയ ഉറവിടങ്ങളാണ്.

*** ഇന്ത്യൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ പുത്തൻ പ്രവണതകൾ**

നമ്മുടെ വികസനം ഗാന്ധിയൻ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. വികസനം വ്യാവസായിക മേഖലയിലേക്കു മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്നത് ഘനലഘു വ്യവസായ മേഖലകളോടെ വികാസത്തെ ഗാന്ധിയെപ്പോലെ മാവോയും സാധൂകരിക്കുന്നെങ്കിലും ഇന്ത്യയെപ്പോലൊരു കാർഷിക രാജ്യം വ്യവസായ രംഗത്തിന് കാർഷിക മേഖലയോളം മാത്രമേ പ്രാധാന്യം നൽകാവൂ. ഇവിടെ വികസനം ഭക്ഷ്യോത്പാദനവും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷവും ഭക്ഷ്യ സ്വയം പര്യാപ്തതകളും തന്നെ ഇല്ലാതെയുള്ളതാണ്.

കാർഷിക രംഗം അജണ്ടയിലേയില്ല. നമുക്കാവശ്യമായതിന്റെ പകുതി പോലും Emerging Kerala'യിൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഉപഭോഗം ചെയ്തു മാത്രം ജീവിക്കാം എന്നത് ഒരുതരം കള്ളലാക്കോടു കൂടിയ നയമാണ്. പൊട്ടന്മാരായ ചില മന്ത്രിമാരും ഇതിനെപിന്തുണയ്ക്കുന്നു. ഇത്

ഒരു തരം Hidden agenda യുടെ ഭാഗമായാണ്. നമ്മൾ തന്നെ ഉത്പാദനം ചെയ്ത് ഉപഭോഗം ചെയ്യുമ്പോൾ നഷ്ടമാകുന്നത് വൻകിട ഉത്പാദനരാജ്യങ്ങളുടെ മാർക്കറ്റാണ്. കയറ്റുമതിയുടെ സാധ്യത തീരെ ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ട് ഇറക്കുമതി കൂട്ടി കർഷകരെ നട്ടെല്ലൊടിക്കുന്ന ജനദ്രോഹ നടപടിയാണ് ഇവിടെ വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്നത്. സർക്കാർ ഒരു വികസനനയം തുടർന്നാൽ വൻ മൂലധനശക്തികൾ തള്ളിക്കയറും. ഭൂമി, ജലം എന്നപോലെ ഊർജ്ജവും വിതരണം ചെയ്യാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥരാകും. ഇന്ത്യയിലൊടുക്കുമുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ വിപത്ത്

മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ടു വരണം.

** ഇനി എഴുത്തിന്റെ വഴിയെ...*

എനിക്ക് ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട എന്റെ രചനഏതെന്നു ചോദിച്ചാൽ എല്ലാം എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതു തന്നെ. ഓരോ രചനയും എന്റെ എഴുത്തിൽ ഓരോ അന്വേഷണങ്ങളാണ്. അതിനെവിലയിരുത്തേണ്ടത് വായനക്കാരനാണ്. വാക്കുകൾ വറ്റാത്തിടത്തോളം കാലം ധാരാളം വായനക്കാരൻ ജീവിക്കുമെന്നാണ്. എല്ലായ്പോഴും ക്രിയാത്മകമായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരാളാണ് ഞാൻ.

ആലാഹയുടെ പെൺമക്കളിലെ കഥാപശ്ചാത്തലമായ കുരിയച്ചിറ എന്റെ ജന്മസ്ഥലമാണ്. അന്നായെന്ന കഥാപാത്രത്തെ നോക്കിക്കണ്ടത് സ്വന്തം കണ്ണിലൂടെ തന്നെയാണ്. അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിന് കുറെയൊക്കെ പരിമിതികളുള്ള ഒരു സമൂഹത്തെ പരിമിതികളില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയുടെ കണ്ണിലൂടെ കാണുകയാണുണ്ടായത്; പെണ്ണാണെങ്കിലും കുട്ടികൾക്കു മേൽ നിയന്ത്രണ പരിധി കുറവാണല്ലോ.

സീതയുടെ കണ്ണിലൂടെ രാമായണത്തെ വിശദീകരിച്ചതാണ് `ഊരുകാവലി`ൽ ആരും അധികം വിമർശിക്കാതെ ഈ കൃതി വിറ്റുപോയി. ഒരു വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രശ്നം കൂടിയുണ്ടിവിടെ. ആദ്ധ്യാത്മ രാമായണം എന്റെ വിഷയമായിരുന്നില്ല; വാല്മീകി രാമായണം എന്ന കാവ്യത്തെയാണ് ഞാൻ പിന്തുടർന്നത്. ഇന്നത്തെ അധിനിവേശ താൽപ്പര്യത്തെ തുറന്നുകാട്ടുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഇതിഹാസ ഗ്രന്ഥത്തെ സമീപിച്ചത്. പലരുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും രാമായണം വായിക്കാം. വിശകലനം ചെയ്യാം. ഇങ്ങനെചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഇതിഹാസങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും സമ്പത്തായി മാറുന്നത്.

* സ്വകാര്യം.

എന്നെ ചെറിയ പ്രായത്തിന് കെട്ടിച്ചു വിട്ടതാണ്. സംഭവിക്കുന്നതെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനോ പ്രതികരിക്കാനോ പറ്റാത്ത പ്രായത്തിൽ. അന്ന് ബാല്യവിവാഹങ്ങൾ പുതുമയേ അല്ലായിരുന്നു.

ഇതു പറയുമ്പോൾ മറ്റൊരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതായി വരും. ഈയടുത്ത് ഇസ്ലാം സമുദായത്തിൽ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ തന്നെ പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു വിടുന്നത് നെക്കുറിച്ച് പാളയം പള്ളി ഇമാമിനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ മറുപടി "മാങ്ങ എപ്പോഴാണ് കഴിക്കുന്നത്; ചിനയ്ക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ വേണം കഴിക്കാൻ. എങ്കിലേ രുചി ഉണ്ടാകൂ" എന്നാണ്. മാറുക തന്നെ വേണം ഇത്തരം `സമൂഹമര്യാദകൾ`; ഇത് അധികാര പ്രയോഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമാണ്

* **ഞങ്ങളോട്...**

വിദ്യാർത്ഥികൾ ഊർജ്ജസ്വലരായിരിക്കണം. തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തോട് പ്രതിബദ്ധത പുലർത്തുന്ന യുവത്വമാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. ആൺ-പെൺ ബന്ധങ്ങൾ സൗഹൃദത്തിന്റെ ജനാധിപത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാകണം. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുമ്പോഴേ നമ്മൾ സ്വപ്നം കാണുന്ന സ്ത്രീ-പുരുഷ ബന്ധത്തിലെ ഭംഗി കൈവരികയുള്ളു. നമ്മുടെ വികസന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഭക്ഷ്യോൽപാദനത്തിനു പ്രാധാന്യം നല്കിയുള്ളതാകണം. മനുഷ്യനെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുക. മനുഷ്യത്വം ഉള്ളവരാകുക.

തയ്യാറാക്കിയത് : ജിതിൻ വി.വി., ആഷ്‌ലി മാത്യു

കേരളത്തിന്റെ കാർഷികമേഖല നേരിടുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും നയവൈകല്യങ്ങളും

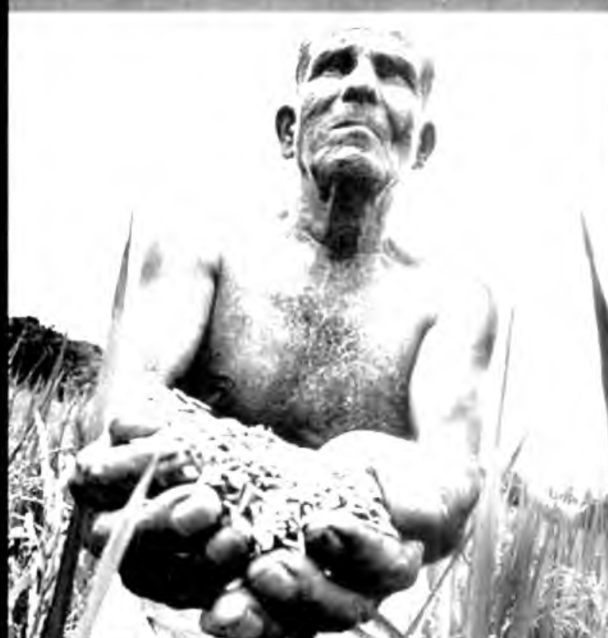

ആമുഖം

കേരളം എന്നും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമായിരുന്നു. അറുപതുകളിൽ, അന്തർസംസ്ഥാനതലത്തിൽ ഭക്ഷ്യ ധാന്യങ്ങളുടെ ചരക്കു നീക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഈ പ്രതിസന്ധി രൂക്ഷമാക്കിയത് ചിലരെങ്കിലും ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും. കുതിച്ചുയർന്ന അരി വില താങ്ങാനാവാതെ പറമ്പു പാടമാക്കി നെൽകൃഷി ചെയ്ത ഒരു തലമുറ അറുപതുകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. എന്നാൽ, എൺപതുകളിൽ, പൊതുവിതരണ ശൃംഖലയുടെ പ്രബലതയിൽ ഊറ്റം കൊണ്ട മലയാളി വൻതോതിൽ നെൽ കൃഷിയിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുന്ന കർഷകരെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു. തൊണ്ണൂറുകളിൽ, തമിഴ്നാട്ടിൽ പേമാരിയുണ്ടായാലും, ലോറി പണിമുടക്കുണ്ടായാലും കേരളത്തിലേക്കുള്ള ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കളുടെ വില കുതിച്ചുയരുന്നതും നോക്കി പകച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു വീണ്ടു വിചാരത്തിന് തയ്യാറായില്ല. ഇത്തരമൊരു ചുറ്റുപാടിലാണ് കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക വികസനത്തെക്കുറിച്ചും, അതുയർത്തുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉറക്കെ ചിന്തിക്കേണ്ടി വരുന്നത്.

മാറുന്ന കാർഷിക ഘടന

കഴിഞ്ഞ 25-30 വർഷത്തിനുള്ളിൽ കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക ഘടനയിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. 1980 കളിൽ കാർഷിക മേഖലയുടെ 62 ശതമാനം ഭക്ഷ്യ വിളകളും, 38 ശതമാനം നാണ്യവിളകളും കയ്യടക്കിയിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് 2007-08 ആയപ്പോഴേക്ക് ഭക്ഷ്യ വിളകൾ മൊത്തം കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ 41 ശതമാനം ആയി ചുരുങ്ങുകയും അവയുടെ സ്ഥാനം നാണ്യവിളകൾ (59 ശതമാനം) കയ്യടക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു കാണാം (Fig.1.2 എന്നിവ കാണുക). നാണ്യവിളകളുടെ ആധിപത്യത്തിൽ റബ്ബർ, കുരുമുളക്, നാളികേരം എന്നീ വിളകൾ മേൽക്കോയ്മ നേടിയപ്പോൾ, നെല്ല്, മരച്ചീനി, കശുമാവ് എന്നീ വിളകളുടെ കൃഷിസ്ഥലം ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞു (പട്ടിക 1 കാണുക). 1980 കളിൽ മൊത്തം കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ 28 ശതമാനത്തോളം കയ്യടക്കിയിരുന്ന നെൽവയലുകൾ 2010-11 ആയപ്പോഴേക്ക് മൊത്തം കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ 8 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. അതുപോലെ 1980 കളിൽ മൊത്തം കൃഷി ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ 8.5 ശതമാനം മരച്ചീനിയായിരുന്നെങ്കിൽ 2010-11 ആയപ്പോഴേക്ക് അത് 2.7 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. മലയാളിയുടെ ഈ രണ്ടു സുപ്രധാനമായ ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ വിസ്തൃതിയിൽ വന്ന കുറവ് ആശങ്കാജനകമാണ്.

Fig.1- Food : Non Food Crop Ratio in Kerala During 1980-81

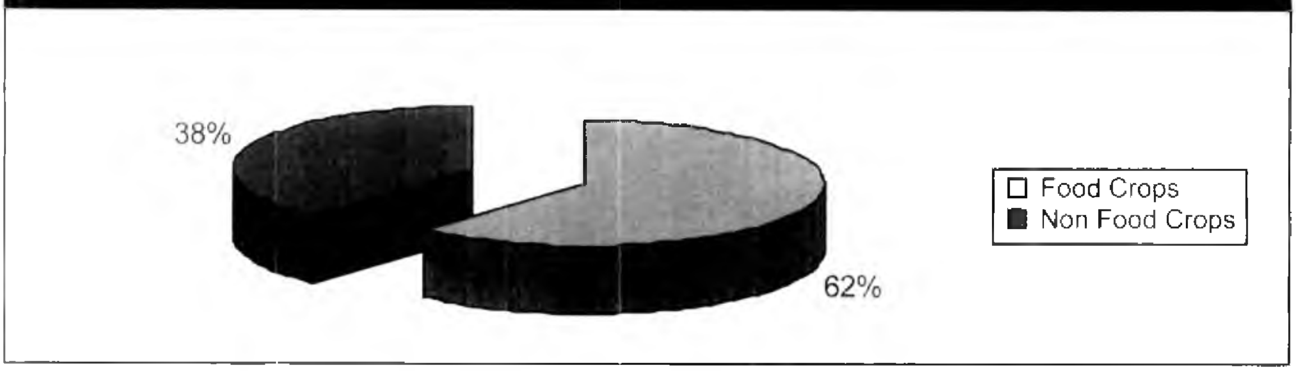

Fig.2- Food : Non Food Crop Ratio in Kerala During 2007-08

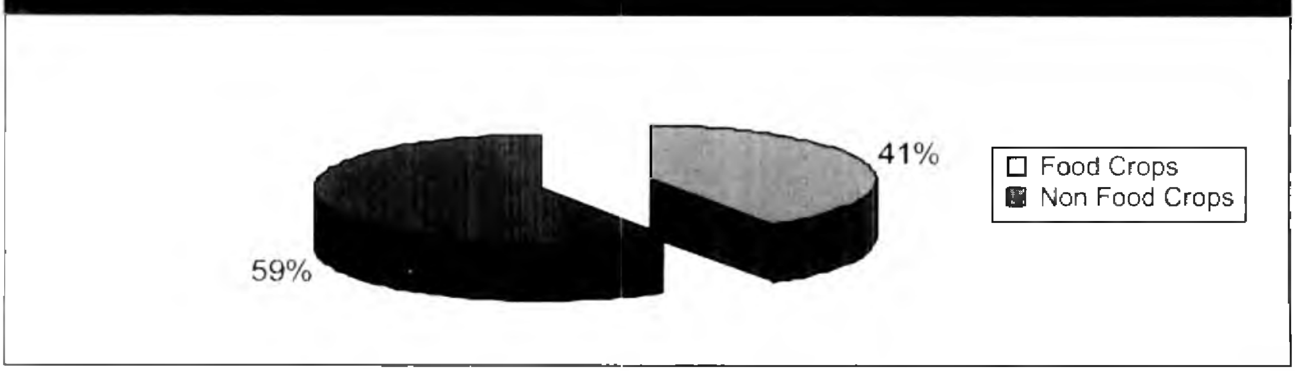

Table 1 : Acreage ratio *of important crops in Kerala (%)

വർഷം	നെല്ല്	മരച്ചീനി	നാളികേരം	വാഴ	കുരുമുളക്	കശുമാവ്	റബ്ബർ
1980-81	27.79	8.49	22.58	1.71	3.75	4.90	8.24
1985-86	23.67	7.08	24.59	1.85	4.24	4.81	11.53
1990-91	18.52	4.85	28.81	2.17	5.58	3.83	13.50
1995-96	16.36	3.70	29.80	2.38	6.26	3.37	14.64
2000-01	11.50	3.79	30.64	3.29	6.69	3.05	15.70
2005-06	9.24	3.03	30.07	3.91	7.97	2.62	16.56
2010-11	8.05	2.73	29.10	4.07	6.50	1.66	20.18

*Acreage ratio expresses the area under a crop as a percentage to the total cropped area during the same year

ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

നാണ്യവിളകളുടെ കടന്നുകയറ്റം കാർഷിക വരുമാനത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ സ്ഥാനം കാർഷിക ഭൂപടത്തിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് കേരളത്തിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയ്ക്ക് വൻ ഭീഷണി ആയിത്തീരുമെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ സ്വയം പര്യാപ്തത തീർത്തും അന്യമായ കേരളം അവയുടെ 80 ശതമാനവും അന്യ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ഉപഭോഗ സംസ്ഥാനമായത് അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വേഗത്തിലാണ്. അന്യ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടക്കുന്ന ഏതു നയപരമായ മാറ്റങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും നമ്മെ ഉടനടി ബാധിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന്, ആഭ്യന്തര ഉല്പാദനത്തിൽ ഉണ്ടായ ഇടിവു മൂലം പ്രാദേശിക വിപണിയിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള വിലക്കയറ്റം തടയുവാനായി ആന്ധ്രാ സർക്കാർ അരിയുടെ കയറ്റുമതിയ്ക്ക് 2011 മാർച്ച് ആദ്യം നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു മൂലം കേരളത്തിലേക്കുള്ള അരിയുടെ വരവ് ഗണ്യമായി കുറയുകയുണ്ടായി. രണ്ടാഴ്ച കൊണ്ട് കേരളത്തിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജയ, സുരേഖ, ബോധനഎന്നീ ഇനങ്ങളുടെ വിലയിൽ കിലോയ്ക്ക് 3 രൂപ വരെ വർദ്ധനവുണ്ടായതും സമീപകാല ചരിത്രം മാത്രം. അതുപോലെ, 2010 ആഗസ്റ്റ്, സെപ്റ്റംബർ മാസങ്ങളിൽ തമിഴ്നാട്ടിലുണ്ടായ പേമാരി മൂലം കേരളത്തിൽ പച്ചക്കറിക്കു തീ വിലയായതും മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തം. എന്തിനേറെ പറയുന്നു, മുല്ലപ്പെരിയാർ അണക്കെട്ടിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ അളവു കുറച്ചാൽ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളുടെ ഒഴുക്കു തടയുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ തമിഴ്നാട്ടിലുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാദേശിക മാറ്റങ്ങളും അടിയൊഴുക്കുകളും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെ ബാധിക്കുക. എഴുപതുകളിലും, എൺപതുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പൊതുവിതരണ ശൃംഖലയുടെ ശക്തമായ അടിത്തറ ഇന്നില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഭക്ഷ്യസബ്സിഡികൾ വെട്ടിക്കുറക്കുന്നതുമൂലം പൊതുവിതരണ രംഗത്തു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യാപകമായ മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെ പാടെ മാറ്റി മറിച്ചേക്കാം. പ്രത്യേകിച്ച്, പൊതുസംഭരണത്തിനായി ഏറ്റവുമധികം അരിയും, ഗോതമ്പും നൽകുന്ന പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന, ആന്ധ്ര, തമിഴ്നാട് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കർഷകരും, വൻതോതിൽ ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ കൃഷിയിൽ നിന്ന് മാറിപ്പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കേരളത്തിലെ ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ കൃഷിയിൽ വരുന്ന കുറവ് വളരെ ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് തന്നെ കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നിശ്ചയദാർഢ്യമില്ലാത്ത കാർഷിക നയങ്ങൾ

ഇവിടുത്തെ കാർഷിക വിലനയവും, തൊഴിൽനയവും ഭക്ഷ്യവിളകളിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുവാൻ കർഷകരെ ഒരളവുവരെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് നാം സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും കൂലിച്ചിലവുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. ഉയർന്ന കൂലി കൊടുത്താലും സമയത്ത് കൃഷി ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ആളെ കിട്ടില്ല എന്നതും തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ഏറ്റവുമധികം കാർഷിക തൊഴിൽ അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിളകളാണ് നെല്ലും, മരച്ചീനിയും. വ്യാപകമായ യന്ത്രവൽക്കരണത്തോടുള്ള എതിർപ്പിന് കുറവുണ്ടെങ്കിലും ചെറിയ തുണ്ടുതുണ്ടായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിയും, ഭൂപ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ മൂലവും, യന്ത്രവൽക്കരണം ഒരു വിദൂര സ്വപ്നം മാത്രമാണ്. 1995-96 മുതൽക്കുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ, കഴിഞ്ഞ 15 വർഷം കൃഷിച്ചിലവിൽ വർഷം പ്രതി ശരാശരി 3.34 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടായപ്പോൾ ഉല്പന്ന വിലയിൽ സമാനമായ വർദ്ധനവുണ്ടായത് റബ്ബറിൽ മാത്രമാണ്. അരിയുടെ വിലയിൽ വെറും ഒരു ശതമാനം വർദ്ധനവുമാത്രമാണുണ്ടായത്. സ്വാഭാവികമായും, തികച്ചും സേഫ് ആയ റബ്ബർ പോലെയുള്ള വിളകളിലേക്ക് കർഷകർ തിരിയുവാൻ ഇത് ഇടയാക്കി. എന്നാൽ, കാശു കൊടുത്താൽ പോലും അരിയുടേയും, പയറിന്റേയും, പച്ചക്കറിയുടേയും, ഇറച്ചിയുടേയും, പാലിന്റേയും, മുട്ടയുടേയും ദൗർലഭ്യം മറി കടക്കാനാവില്ല എന്നത് മലയാളിയെ അലട്ടി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

Fig.3 കേരളത്തിലെ കർഷകന്റെ ഉല്പാദനചിലവും,
ഉല്പന്നത്തിനു ലഭിക്കുന്ന വിലയും: ഒരു താരതമ്യം

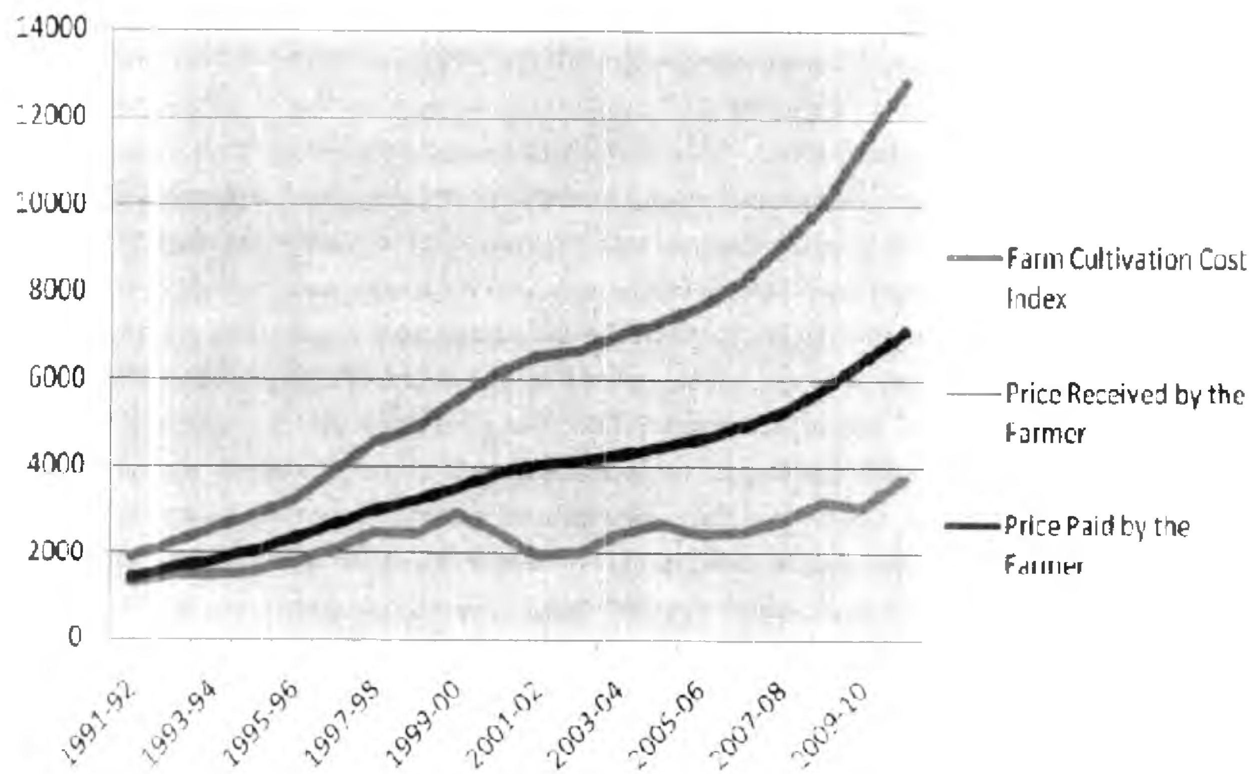

പട്ടിക2. കേരളത്തിലെ കർഷകന്റെ ഉല്പാദനചിലവും, ഉല്പന്നത്തിനു ലഭിക്കുന്ന വിലയും: താരതമ്യം

Year	Farm Cultivation Cost (1952-53=100)	Price received by the farmer (1952-53=100)	Price paid by the farmer (1952-53=100)	Parity Index (%)
1991-92	1910	1315	1435	91.64
1992-93	2255	1486	1646	90.28
1993-94	2579	1494	1834	81.46
1994-95	2891	1582	2057	76.91
1995-96	3212	1802	2331	77.31
1996-97	3928	2079	2666	77.98
1997-98	4571	2486	3007	82.67
1998-99	4895	2447	3212	76.18
1999-00	5556	2907	3532	82.30
2000-01	6173	2492	3836	64.96
2001-02	6584	1927	4048	47.60
2002-03	6684	1999	4122	48.50
2003-04	7056	2454	4295	57.14
2004-05	7360	2651	4459	59.45
2005-06	7703	2440	4640	52.59
2006-07	8309	2474	4947	50.01
2007-08	9135	2746	5288	51.93
2008-09	10036	3167	5837	54.26
2009-10	11468	3083	6460	47.72
2010-11	12824	3727	7135	52.24

അവലംബം : സംസ്ഥാനപ്ലാനിംഗ് ബോർഡ്

അതുപോലെ തന്നെ, കഴിഞ്ഞ 50 വർഷങ്ങളായി ഇന്ത്യൻ കാർഷിക മേഖല സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ കാർഷിക വിപണനത്തിന് അർഹിക്കുന്ന പരിഗണനയും പ്രാധാന്യവും നൽകിയിരുന്നില്ല. എല്ലാ പരിപാടികളും, നയങ്ങളും ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവിന് അനുസൃതമായ കാർഷിക ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള തീവ്രശ്രമങ്ങളിലായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഭക്ഷ്യ ധാന്യ ഉല്പാദനം നാലിരട്ടി വർദ്ധിച്ചെങ്കിലും, ഇതിൽ പ്രധാനപങ്കുവഹിച്ച കർഷക കുടുംബങ്ങളുടെ കാർഷിക വരുമാനമോ, ജീവിത നിലവാരമോ ഉയർത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും, മറിച്ച് കാർഷികമേഖലയിൽ [illegible] ത്തുനിന്നുമുള്ള കുടുതൽ തിരച്ചടികൾ അവർക്ക് നേരിടേണ്ടതായും വന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു തിരിച്ചടിക്ക പ്രധാനകാരണം മെച്ചപ്പെട്ട ഉല്പാദനവർദ്ധനവിനനുസൃതമായി കർഷകരെ സജ്ജമാക്കാതിരുന്നത് [illegible] തുറകളിലുള്ള ഇടനിലക്കാരുടെ ചുഷണത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നതുമാണ്. [illegible]

കാർഷിക ഉല്പാദനവർദ്ധനവിന്റെ മുഴുവൻ പ്രയോജനവും കർഷകർക്ക് ലഭിക്കാതെ പോയി. ഭാരതത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കാർഷിക ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന തുക, മൊത്തം പദ്ധതിയുടെ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു ശതമാനം പോലും കാർഷിക വിപണനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കുകയോ, ചിലവഴിയ്ക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

കേരളം പോലെ നാണ്യവിളകൾ വ്യാപകമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന സംസ്ഥാനത്തു പോലും പ്രത്യേക കാർഷിക വിപണനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏകോപനമോ, നേതൃത്വമോ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു സംവിധാനമില്ല എന്നത് നിർഭാഗ്യകരമായ വസ്തുതയാണ്. നാഷണൽ നോളഡ്ജ് കമ്മീഷന്റെ 2009 ലെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ കാർഷിക വികസനത്തിന് ഉതകുന്ന ഒരു പ്രധാനചാലകശക്തി അറിവിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സാങ്കേതിക വിദ്യയാണ് (Information rich agriculture) എന്നു കാണാം. കൃഷിക്കനുയോജ്യമായ കാലാവസ്ഥയും, ഭൂപ്രകൃതിയും, കാർഷിക രംഗത്ത് പുരോഗതി കൈവരിച്ച ഏതൊരു രാജ്യത്തിന്റെ കർഷകരോടും കിടപിടിക്കാവുന്ന കർഷകസമൂഹവും ഉണ്ടായിട്ടും കേരളത്തിലെ കാർഷികമേഖല, വിപണിയും വിപണനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തിരിച്ചടികൾ നിരന്തരം നേരിടുന്നുണ്ട്. ഉല്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശാസ്ത്രീയ അറിവുകൾ നേടുവാനായി പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ശരാശരി കർഷകനുപോലും, തന്റെ ഉല്പന്നത്തിന്റെ വിപണിയെക്കുറിച്ചോ, വിപണനസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചോ, വിപണിയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന നവീനപ്രവണതയെക്കുറിച്ചോ, വിപണിയുടെ അടിയൊഴുക്കുകളെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും തന്നെ ആഴത്തിലുള്ള അറിവില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. ആഗോളതലത്തിലും, ദേശീയതലത്തിൽ വ്യാപകമായും, കമ്പോളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്ന നൂതനപ്രവണതകൾ, മാറ്റങ്ങൾ എന്നിവ വിലയിരുത്തുക, പരിചയപ്പെടുത്തുക, തദ്വാരാ വിപണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനിശ്ചിതത്വം കുറയ്ക്കുക, വിപണിയിലെ അടിയൊഴുക്കുകളെ അടുത്തറിഞ്ഞ ഉല്പാദനം ക്രമീകരിക്കുക എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്.

ആഗോളവല്ക്കരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കാർഷികമേഖല നേരിട്ട തിരിച്ചടികളിൽ ഉഴറിയ കേരള സർക്കാർ 2000-ാമാണ്ടിൽ തന്നെ ഇത്തരമൊരു സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. സംസ്ഥാനആസൂത്രണ ബോർഡ് 2000-ാമാണ്ടിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇക്കണോമിക് റിവ്യൂവിൽ ആഗോളവൽക്കരണത്തിൽ നിന്ന് കർഷകർക്ക് പരിരക്ഷ നൽകുന്ന നയപരിപാടിയിൽ ഈ സുപ്രധാനമായ വിടവ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. "മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽ ചെറുകിട, നാമമാത്ര കർഷകരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിവരുന്ന വിപണനസഹായരീതികൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ചെറുകിട കർഷകർക്ക് പരിരക്ഷ നൽകുവാനുള്ള പദ്ധതികൾ ദ്രുതഗതിയിൽ അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ആഗോള വ്യതിയാനങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിനും, അതനുസരിച്ച് ഉല്പാദനപ്രക്രിയയിൽ പുനർവിന്യാസങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ വിപണനവിജ്ഞാനസംവിധാനമാണ് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം" (Page 72). നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ വിടവ് നികത്തുന്നതിനുള്ള ഗൗരവപൂർണ്ണമായ യാതൊരു തുടർനടപടികളും പിന്നീട് സ്റ്റേറ്റ് പ്ലാനിംഗ് ബോർഡിന്റെയോ, സംസ്ഥാനസർക്കാരിന്റേയോ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യം നിൽനിൽക്കെയാണ്, ഇന്ത്യൻ കാർഷിക ഗവേഷണ കൗൺസിൽ (Indian Council of Agricultural Research) ഒരു പരീക്ഷണാടിസ്ഥാനത്തിൽ, ദേശീയ കാർഷിക നവീകരണ പദ്ധതി (National Agricultural Innovation Project) യിൽപ്പെടുത്തി ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖമായ 11 കാർഷിക സർവ്വകലാശാലകളുടെ ശൃംഖലയായി കാർഷിക വിപണനഇന്റലിജൻസ് സെന്ററുകൾ (Agricultural Market Intelligence Centres) 2009 ൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. 12 ഒക്ടോബർ 2009 ൽ കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ മാർക്കറ്റ് ഇന്റലിജൻസ് സെന്റർ. 31 മാർച്ച് 2012 വരെയുള്ള അതിന്റെ

രണ്ടര വർഷത്തെ പ്രവർത്തനകാലഘട്ടത്തിൽ കുരുമുളക്, ഏലം, നാളികേരം എന്നീ വിളകളിൽ 90 ശതമാനത്തിലേറെ കൃത്യതയോടെ കർഷകർക്കായി 16 മുൻകൂട്ടിയുള്ള വില പ്രവചനങ്ങൾ (കുരുമുളകിൽ 7, ഏലത്തിൽ 4, നാളികേരത്തിൽ 5) നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇവ കർഷകരിൽ എത്തിക്കുവാനായി ഈ കാലയളവിൽ ദേശീയപ്രാദേശിക മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ 230 പത്രവാർത്തകളും, 66 ടെലിവിഷൻ ബുള്ളറ്റിനുകളും, 30 റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണങ്ങളും, 37 ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതുകൂടാതെ, സംസ്ഥാനകൃഷി ഡയറക്ടർ, പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാം ഇൻഫോർമേഷൻ ഓഫീസർ, സംസ്ഥാനപ്ലാനിംഗ് ബോർഡ്, സംസ്ഥാനകാർഷിക വില നിർണ്ണയ ബോർഡ്, കാർഷിക മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാനസന്നദ്ധ സംഘടനകൾ, സംസ്ഥാനത്തെ 14 പ്രിൻസിപ്പൽ കൃഷി ഓഫീസർമാർ, 14 ജില്ലകളിലെ കാർഷിക വിപണനഅസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർമാർ, 14 കൃഷി വിജ്ഞാനകേന്ദ്രങ്ങൾ മുഖേനഈ പ്രവചനങ്ങൾക്ക് വിപുലമായ പ്രചാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുപുറമേ, പ്രമുഖ കാർഷിക സഹകരണ പ്രസ്ഥാനമായ ഇഫ്കോ, ഭാരതി എയർടെല്ലുമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഗ്രീൻ മൊബൈൽ കണക്ഷൻ വഴി 18.34 ലക്ഷം ശബ്ദ സന്ദേശങ്ങൾ (Voice Message) കർഷകരിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ കാർഷിക നവീകരണ പദ്ധതി 31 മാർച്ച് 2012 ൽ അവസാനിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കേരളത്തിലെ എല്ലാ മുഖ്യ വിളകളെ ഉൾപ്പെടുത്തി വിപുലമായ സംവിധാനങ്ങളോടെയുള്ള (Full fledged) ഒരു മാർക്കറ്റ് ഇന്റലിജന്റ്സ് സെന്റർ കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം സംസ്ഥാനസർക്കാരിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

കർഷകനും വിപണിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറയ്ക്കുക, വിപണിയിൽ കർഷകർക്കു ഫലപ്രദമായി ഇടപെടുവാനുള്ള അവസരമൊരുക്കുക, കാർഷിക വിപണനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കർഷകർ, സഹകരണ ഏജൻസികൾ, അനുബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങൾ, വ്യാപാരികൾ എന്നിവരുടെ സംസ്കരണ മൂല്യവർദ്ധന [illegible] ശൃംഖലകൾ ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കുക. വിപണിയുടെ അടിയൊഴുക്കുകളും, മാറി വരുന്ന പ്രവണതകളും കർഷകർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്.

ഡോ. സതീഷ് ബാബു

പരിസ്ഥിതിയും രാഷ്ട്രീയവും

കോർപ്പറേറ്റ് വികസനത്തിന്റെ ദുരന്ത ഫലങ്ങളാണ് നാമിന്നനുഭവിക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടുന്ന ജീവജാലങ്ങൾ ഒരു ക്രമത്തോടെ സഹവസിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഘടനയാണ് ഞാൻ പരിസ്ഥിതി എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും മസ്തിഷ്ക വളർച്ചയും, ബുദ്ധിവികാസവും മനുഷ്യനാണെന്നതൊഴിച്ചാൽ ഓരോ പുല്ലും പുൽച്ചാടിയും കുരുവികളും ഒന്നുതന്നെ. സവിശേഷ ബുദ്ധിക്കൂടുതലിന്റെ അവകാശങ്ങൾ എത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഈ മണ്ണിനേയും പ്രകൃതിയേയും സന്തുലിതമായി നിലനിർത്തേണ്ടുന്ന ഉത്തരവാദിത്വവും നാം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെയാണ് പരിസ്ഥിതിക്കടിസ്ഥാനമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം കടന്നു വരുന്നത്. പുതിയകാല എഴുത്തിലും, ചിന്തയിലും, ചർച്ചയിലും ഇതിനെ 'ഹരിത രാഷ്ട്രീയം' എന്നു ചുരുക്കി പറയുന്നു. ഈ ഹരിതരാഷ്ട്രീയ ചർച്ചയിലാണ് നാം ചില ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. ആധുനിക മലയാളിയുടെ വളർച്ചയുടെ തോത് മനസ്സിലാക്കുന്നത് നഗരങ്ങളിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടുന്ന മാലിന്യ കൂമ്പാരങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ്. അവനവന്റെ ഉപയോഗശേഷമുള്ള മാലിന്യങ്ങൾ മതിൽക്കെട്ടിനു പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്ന അഭിനവ മലയാളിയാണ് ഈ സംസ്കാരം നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി. പ്രഭാത സവാരിക്കൊപ്പം പ്ലാസ്റ്റിക്ക് കവറുകളാക്കി വലിച്ചെറിയുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ ഇന്ന് ഒരു സ്റ്റാറ്റസ് സിമ്പലായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മാലിന്യ സംസ്കരണ വിഷയത്തിൽ, സംസ്ഥാന സർക്കാരും തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളും വ്യക്തമായ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും നിരവധി കിനാലൂരും, ലാലൂരും, ബ്രഹ്മപുരവും, വിളപ്പിൽശാലയും കേരളത്തിലുടനീളം ചീഞ്ഞു നാറും. വികസനത്തിന്റെ ഉപോൽപ്പന്നമായ മാലിന്യങ്ങൾ അത് ഉപയോഗിക്കുന്നവർ സംസ്കരിക്കണം. അതിനുപകരം പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ മണ്ണും, ജലവും, വായുവും അപഹരിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്.

കേരളത്തിന്റെ മണ്ണും മലയും, പുഴയും കാർന്നു തിന്നുന്ന വന മാഫിയകളെ കൂച്ചു വിലങ്ങിടാൻ സർക്കാർ ആർജ്ജവം കാണിക്കണം. കണ്ണൂരിൽ കടൽമണൽ സംരക്ഷണത്തിനായി ആഹോരാത്രം സമരം ചെയ്യുന്ന ജസീറയുടെയും കണ്ണിലെ തീ കേരളമൊന്നാകെ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. അത് കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാൻ ഒരു ഭരണാധികാരിയും മുതിരരുത്. സാധാരണക്കാരിയായ ജസീറ സെക്രട്ടറിയേറ്റിനു മുന്നിൽ മണൽ മാഫിയക്കെതിരെ സത്യാഗ്രഹം നടത്തിയപ്പോൾ കണ്ണടച്ചിരുന്ന ഗവൺമെന്റ് ആരുടെ താൽപര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് മൗനം ഭജിച്ചത്. വീട്ടമ്മമാരുടെ പ്രതിനിധിയായി കേരള മനസാക്ഷിയുടെ മനസ്സിൽ കടന്നുവന്ന ജസീറയുടെ തന്റേടം പോലും ഇവിടുത്തെ മുഖ്യധാരാ രാഷ്ട്രീയ

പാർട്ടികൾ കാണിക്കാത്തതിൽ ഞാൻ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻ കരയിലെ ഡാർളിയമ്മയുടെ കിടപ്പാടം മണലൂറ്റുകാരുടെ ധാർഷ്ട്യത്തിനു മുന്നിൽ ഒലിച്ചു പോയി. കാലങ്ങളായി അവർ കാത്തുവച്ച പുരയിടവും അവരുടെ കണ്ണീരും പുഴവെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചതിനു ഒരു അധികാരിക്കും മാപ്പില്ല.

കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകൃതമായ കാലം മുതൽ നിരവധി സമരങ്ങൾ നാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായെന്ന് തുറന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും. ചെങ്ങറയിലായാലും, മുത്തങ്ങയിലായാലും അവസാനം അരിപ്പയിലായാലും പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ വീഴ്ചകൾ മറച്ച് വച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. ക്രിയാത്മകമായ പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സർക്കാർ മുന്നോട്ട് വരണം. ആഗോള കുത്തകകൾ വൻ വ്യവസായ ശൃംഖലകൾ തുടങ്ങാൻ 'എമർജിംഗ് കേരള' പോലുള്ള മാമാങ്കങ്ങൾ കൊട്ടിഘോഷിക്കുമ്പോൾ ത്തന്നെ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനും തല ചായ്ക്കാനൊരു കൂരയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള പാർശ്വവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവന്റെ രോധന ങ്ങളും ആരും കേൾക്കാതെ പോകുന്നു. - അമ്മയെ പട്ടിണിക്കിട്ട് അയൽക്കാരന് സദ്യ വിളമ്പുന്ന ഏർപ്പാട് നിർത്തണം. വിമാനത്താവളങ്ങൾക്കും, അനുബന്ധ വ്യവസായ ങ്ങൾക്കുമായി ഭൂമിവാങ്ങിക്കൂട്ടുന്ന റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബ്രോക്കർ മാത്രമായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ തരം താഴരുത്. ആറന്മുളയിലും, കുമളിയിലും മറ്റും വിമാനത്താവളങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ തിരക്കു കൂട്ടുന്നവർ കരിപ്പൂർ വിമാനത്താവളം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിൽ ഒച്ചിഴയുന്നതു പോലെയാണ്. നാട്ടിൻപുറത്തെ ഭൂമി മുഴുവൻ കുത്തകകൾക്ക് പാട്ടം കൊടുക്കാനുള്ള ക്ലീൻ ചീട്ടായി ഇത്തരം വികസന അജണ്ടകൾ മാറുന്നു. നൂറു കണക്കിനു ഏക്കർ നെൽപ്പാടങ്ങളും കൃഷിയിടങ്ങളും വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ പകുത്ത് എടുത്തിട്ട് വിദേശികൾക്ക് ഗോൾഫ് കോഴ്സ് ഉണ്ടാക്കുന്ന പരിപാടി - സായിപ്പിനെ കണ്ടപ്പോൾ കവാത്ത് മറന്ന പോലെയായി.

വികസനമെന്നാൽ വ്യവസായവൽക്കരണം മാത്രമാണെന്ന ധാരണ തിരുത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു പോയി. ആളോഹരി വരുമാനത്തിന്റെ വികസനമെന്ന പഴഞ്ചൻ ധാരണ മാറ്റിയെടുക്കണം. ഉയർന്ന ജീവിത നിലവാരം പുലർത്തുന്നതിനാവശ്യമായ അടിസ്ഥാനസൗകര്യമൊരുക്കലാണ് യഥാർത്ഥ വികസനം. ശുദ്ധമായ വെള്ളവും വായുവും മണ്ണും പോഷകാഹാരവും പാർപ്പിടവും മറ്റും പ്രദാനം ചെയ്യാനാവാതെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മൊത്തവരുമാനത്തിന്റെ വളർച്ചാ നിരക്ക് രണ്ടക്കം കടത്താൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കുന്നവർ പാർശ്വ

വൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തെയും ഇവിടുത്തെ പരിസ്ഥിതിയേയുമാണ് കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നത്. പ്രത്യേക വ്യവസായ മേഖലകൾ തീർക്കുന്ന മാലിന്യ വൽക്കരണം അപകടകരമാണ്. ഏലൂർ - എടയാർ - കളമശ്ശേരി ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മലിനമായ അന്തരീക്ഷമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പെരിയാറിന്റെ മലിനീകരണത്തിനും പ്രധാനകാരണം ഇരുകരയിലുമുള്ള വ്യവസായ ശാലകൾ പുറംതള്ളുന്ന രാസ മാലിന്യങ്ങൾ ആണ്. മാലിന്യത്തിന്റെ മൊത്ത ദാതാക്കളെ അവാർഡുകൾ നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ തിരക്കുകൂട്ടുന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ വരും തലമുറയോട് കൊടിയ വഞ്ചന ചെയ്യുന്നത്. ചാലക്കുടിപ്പുഴയിൽ മലിനീകരണത്തിനു കാരണമാകുന്ന നീറ്റ ജലാറ്റിൻ കമ്പനി വിഷയത്തിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാർ സമീപനം വലിയ കളങ്കമായിപ്പോയി. സമരസമിതി പ്രവർത്തകരെ പോലീസ് കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതി പ്രാകൃതമായിപ്പോയി.

കൂടംകുളം ആണവനിലയം ഉയർത്തുന്ന സുരക്ഷാ ഭീഷണി ദൂരീകരിക്കാതെ പ്രദേശവാസികളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിലെ സാംഗത്യം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. കേരളത്തിലെയും തമിഴ്നാട്ടിലെയും ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങളെ ഭീതിയിലാഴ്ത്തി പതിനായിരക്കണക്കിനു കോടികൾ

ചിലവിട്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന ആണവനിലയം ആരുടെ താത്പര്യം സംരക്ഷിക്കാനാണെന്ന വസ്തുത വെളിച്ചത്ത് വരേണ്ടതാണ്. വികസിത രാജ്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിവിന്റെ വലിച്ചെറിയുന്ന ആണവനിലയങ്ങൾ വാങ്ങി സ്ഥാപിക്കുന്ന നമ്മൾ ആണവ ചരക്ക് വിൽക്കാനുള്ള മാർക്കറ്റായി തരംതാഴുന്നുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിക്കണം. ഭോപ്പാൽ ദുരന്ത ബാധിതർക്ക് ഇന്നും പൂർണ്ണ നീതി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കാസർകോട്ടെ എൻഡോസൾഫാൻ ചിത്രവും മറ്റൊന്നല്ല. നമുക്ക് പ്രവചിക്കാൻ കഴിയാത്ത ദുരന്തങ്ങളുടെ സാധ്യതകൾ കൂടുതലാണെന്നിരിക്കെ നാം എന്തുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെ നന്മയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല. ഊർജ്ജ പ്രതിസന്ധിയ്ക്ക് പരിഹാരമായി സൗരോർജ്ജവും കാറ്റിൽനിന്നും തിരമാലയിൽനിന്നുമുള്ള ഊർജ്ജോത്പാദന രീതിയുമാണ് പരീക്ഷിക്കേണ്ടത്. വികസിത സമൂഹങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്താനായി ഇത്തരം ഊർജ്ജ രീതികൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ അത്തരക്കാരുടെ ആണവ വിപണന കേന്ദ്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോകരുത്.

സോളാർ വിവാദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉമ്മൻചാണ്ടിയേയും കേരള സർക്കാരിനേയും പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ യഥാർഥത്തിൽ സോളാർ എനർജിയെന്ന ഒരു ബദൽ മാർഗ്ഗരേഖയെ തന്നെയാണ് തൂത്തെറിയുന്നത്. KSIDC യുടെ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൂമിയേറ്റെടുക്കൽ നടത്തുന്നത് തികച്ചും തെറ്റായ നടപടിയാണ്. ജനവാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഏതാനും ചില കടലാസു കമ്പനികളുടെ പേരിൽ തുച്ഛമായ വിലക്കു വാങ്ങികൂട്ടുന്നത് എന്തിനു വേണ്ടിയാണ്? കിടപ്പാടങ്ങളിൽ നിന്നും പൊതുജനത്തെ തെരുവിന്റെ ചെളിക്കുഴിയിലേക്ക് തള്ളിയിറക്കിയിട്ട് നടത്താമെന്ന് പ്രവചിക്കുന്ന വികസനത്തിന്റേയും വ്യവസായത്തിന്റേയും ആത്യന്തികമായ ഗുണഭോക്താക്കൾ ആരായിരിക്കും? ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ജന സംഖ്യാനുപാതികമായും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് വരേണ്ടത് കാർഷിക വിപ്ലവവും, ടൂറിസം പുരോഗതിയും സർവീസ് മേഖലയിലെ പുരോഗതിയും ആണ്; വ്യവസായ വിപ്ലവമല്ല.

പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി പദ്ധതി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയ പ്രൊഫ: മാധവ് ഗാഡ്ഗിലിനെ മോശമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും മത മേധാവികളും ഈ നാടിന്നപമാനമാണ്. പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകളുടേയും കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യകിച്ചും കാലാവസ്ഥയും പരിസ്ഥിതിയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് മാധവ് കമ്മറ്റി റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിലാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

പശ്ചിമ ഘട്ടത്തിലെ അനധികൃത കയ്യേറ്റങ്ങൾ, ഖനന പ്രവർത്തികൾ എന്നിവ അടിയന്തിരമായി നിർത്തിവയ്പ്പിക്കുക. അതിനുള്ള ആർജ്ജവം സംസ്ഥാന സർക്കാർ പ്രകടമാക്കണം. പ്രാദേശിക - കുത്തക താത്പര്യങ്ങൾ മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത്കൊണ്ട് ഒരു നാടിന്റെയാകെ Eco-systemത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കരുത്. ഭാവിയിലെ ഹരിത രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കരട് ഭരണഘടനയാണ് ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മണ്ണും വെള്ളവും ആകാശവും മലിനമാക്കുകയും ജൈവ വൈവിധ്യത്തെ മുച്ചൂടും മുടിയ്ക്കുകയും ചെയ്ത വിപ്ലവങ്ങളുടേയും നാടിന്റെ പരിസ്ഥിതിയ്ക്ക് ചേരാത്ത വ്യവസായിക വിപ്ലപത്തിന്റേയും ബാധ്യതകൾ പരിശോധിക്കുകയും പെട്ടുപോയ ദുരന്തത്തിൽ നിന്ന് അവസാനത്തെ പിടിവള്ളി നീട്ടിത്തരികയും ചെയ്യുന്ന മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ട് കേരള ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ച് നടപ്പിലാക്കണം.

രാജ്യത്തിന്റെ തീരദേശങ്ങൾ ഇന്ന് ഭീകരന്മാരുടെ താവളങ്ങളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ റിസോർട്ട് മാഫിയകൾ കേരളത്തിലെ കായൽ - കടൽ നദീത്തീരങ്ങൾ കൈയ്യേറാനുമായും നടപ്പാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തിലൂടെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കായലുകൾ നികത്തി റിസോർട്ടുകൾ പണിയുന്ന മാഫിയകളുടെ ഏജന്റുമാരായി രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും പ്രവർത്തകരും തരം താഴരുത്. നിയമസഭയിലെ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളും ഐക്യകണ്ഠേന സമ്മതിച്ച് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമമാണ് നെൽവയൽ - തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ നിയമം. പ്രസ്തുത നിയമം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ആറന്മുളയിൽ സ്വകാര്യ വിമാന കമ്പനി വിമാനത്താവളം പണിയുന്നതിനെതിരെയും നെൽവയൽ നികത്തുന്നതിനെതിരെയും കേരള നിയമസഭയുടെ പരിസ്ഥിതി കമ്മിറ്റി സർക്കാരിനു നിർദ്ദേശം നൽകിയി ട്ടുള്ളതാണ്. കൃഷിഭൂമി നികത്തി സാധാരണക്കാരായ കർഷകരേയും കർഷക തൊഴിലാളികളേയും ആട്ടിയോടിച്ച് അന്നവും കുടിവെള്ളവും മുട്ടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആറന്മുള വിമാനത്താവള പദ്ധതിയും, നിർദ്ദിഷ്ട വയനാട് വിമാനത്താവള പദ്ധതിയും ഉപേക്ഷിക്കണം.

പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ അവബോധ വിഷയങ്ങൾ നമ്മുടെ പഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. നമ്മുടെ ദേശീയതയെപ്പോലെ തന്നെ നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പാഠങ്ങൾ ഉറക്കെ ചൊല്ലികൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ മുഖരിതമാകട്ടെ. കേരളത്തിന്റെ പ്രതിവർഷ വരുമാനത്തിന്റെ 6.29% ടൂറിസത്തിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. 7 ലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും തൊഴിൽ ലഭിക്കുകയും 4000 കോടിയിലധികം രൂപയുടെ പ്രതിവർഷ വരുമാനമുണ്ടാക്കിത്തരുന്ന വിനോദ സഞ്ചാര മേഖയിലെ നമ്മുടെ നിക്ഷേപം നമ്മുടെ പ്രകൃതിതന്നെയല്ലേ? നമ്മുടെ പുഴയും കായലും മലയും തൊടിയും ജൈവവൈവിധ്യങ്ങളും കാണാനും ആസ്വദിക്കാനുമാണ് സഞ്ചാരികൾ കേരളത്തിലെത്തുന്നത്. കോൺക്രീറ്റ് കെട്ടിട സമുച്ചയങ്ങളോ വ്യവസായ ശാലകളുടെ പുകക്കുഴലുകളോ അവരെ ആകർഷിക്കുന്നില്ല. മൂന്നാർ മലനിരകളിലെ നീലക്കുറിഞ്ഞി പൂക്കളെയാണ് സഞ്ചാരികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. കോൺക്രീറ്റ് കുന്നുകളെയല്ല. ജൈവ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ നിധി ശേഖരമായ നമ്മുടെ മലനിരകളും, കാടും പുഴയും മലിനമാക്കാതെയും വരണ്ടുണക്കാതെയും നാം ജാഗരൂകരാകണം. ജൂൺ 5 ലെ ലോക പരിസ്ഥിതി ദിനത്തിൽ വൃക്ഷത്തൈ നടുന്ന ഫോട്ടോയെടുത്ത് വാർത്ത കൊടുക്കുന്നതിൽ മാത്രം നമ്മുടെ പാരിസ്ഥിതിക അവബോധം ഒതുങ്ങാതെ ഒരു വലിയ പോരാട്ടത്തിന്റെ തുടിപ്പുകളായി നാം മാറണം. നാമൊരുക്കുന്ന വികസന സങ്കൽപ്പം ജീവന്റെ പൂർണ്ണതക്കായി മനുഷ്യ പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളെ ഒരുക്കുക എന്നതാണ്. മനുഷ്യ കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമൂഹിക ഘടനയിൽനിന്നും പ്രകൃതി കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കുള്ള മുന്നേറ്റമാണ് ഞാൻ ഉന്നയിക്കുന്ന ഹരിത രാഷ്ട്രീയം. ജീവന്റെ പൂർണ്ണതക്കായുള്ള അന്വേഷണവും അതിജീവനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടവുമാണ് ഈ രാഷ്ട്രീയത്തെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നത്. എല്ലാ വികസനക്രമങ്ങളും ഇരകളായി തീരുന്നവരുടെ പക്ഷത്തു നിന്നുകൊണ്ട്. സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. മനുഷ്യരാശിയുടെ പുനരുജ്ജീവനമാണ് ഈ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര.

ശ്യാം കുമാർ
നക്ഷത്ര-11

My Land, My soil, Win me Bread and Life

Squatting on the floor
Wondering what to do,
Tried hard to drive off
The descending lassitude
Implored Lord, "please bless the Land"
Reminisced those happy days
When children ran hell mell
When fun and frolic filled home
When I had held my head
High in pride.
Felt the golden grains
And announced "its time"
When I saw the fields
And wondered at my worthy life
When plants bowed with time
And made my heart small with joy
When I stood drenching.
In the pelting rain that rightly came.
When I pulled my foot
From the muddy land
And felt the replenishing thrill
when officials shook my hand
and patted me with brimming pride
But now,
Everything is dull and brown
Cracked fields every where
Drying plants standing bare
Leaders didn't notice it
No longer did they praise it
I don't know what to make of it
But my land will fail never.
My land that told thousand tales
My land that fed thousand mouths
Land that spoke love and life
But it will always hold my feet
Many might weep and some would yell
But I'll simply pray and fight
'My land, my soil win me
bread and life'

Neethu Francis
Nakshathra-11

ജൈവവൈവിധ്യ കേരളം.... പെരിയാറിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ

ജൈവവൈവിധ്യങ്ങളുടെ അക്ഷയഖനിയാണ് ഭൂമി. ആകാശഗംഗയിലെ ഈ നീലഗ്രഹത്തിൽ 50,000 ത്തിലേറെ തരം സസ്യങ്ങളും 81,000 ത്തിലധികം ജാതി ജന്തുക്കളും ഉള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ രാഷ്ട്ര അതിർത്തികൾക്കനുസൃതമായി എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും തുല്യമായി വീതിച്ചുകിട്ടിയ ഒരു സമ്പത്തല്ല ഇത്!!! Mega diverse രാജ്യങ്ങളിൽ മുൻനിരയിലുള്ള ഭാരതത്തിന്റെ ജൈവസമ്പത്ത് ഹിമാലയ-സഹ്യാദ്രികളുടെ നൈസർഗിക വരദാനമാണ്. സഹ്യന്റെ മടിത്തട്ടായി കവികളെന്നും വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്ന മലയാളനാടിന് ആഗോള പ്രശസ്തി നേടിത്തന്നതും ഈ ജൈവവൈവിധ്യമാണ്.

കേരളം, തമിഴ്നാട്, കർണാടക, മഹാരാഷ്ട്ര എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ 60% ൽ അധികവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് കേരളമാണെന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ കാർഷിക-കാലാവസ്ഥ വ്യാവസായിക ആരോഗ്യമേഖലകളിലെല്ലാം തന്നെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന Green Belt ആണിതെന്നും തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യം തന്നെ.

സൈലന്റ് വാലി, പെരിയാർ ടൈഗർ റിസർവ് എന്നീ ദേശീയ ഉദ്യാനങ്ങളും ആറളം വന്യജീവി സങ്കേതവും തട്ടേക്കാട്, കുമരകം എന്നീ പക്ഷിസങ്കേതങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ സംരക്ഷണം - ആഗോള ജൈവവൈവിധ്യ കരാറിൻമേലുള്ള കടമപൂർത്തീകരണത്തിന്റെ ഭാഗം മാത്രമല്ല, മറിച്ച് അമൂല്യമായ സചേതനാചേതന ഘടകങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിൽ [illegible] കേരളത്തിൽ വി[illegible] [illegible]സ്ഥിതിസംരക്ഷണവുമായി [illegible]പ്പെട്ട വാർത്തകളിൽ ഉയ[illegible] വന്ന പേര് പെരിയ[illegible] റിസർവ്വിന്റേതാണ് [illegible] വിവാദങ്ങളിലും [illegible] ഭൂമികൈയേറ്റങ്ങളില[illegible] [illegible]ക്കിടക്കാറുള്ള ഇ[illegible] വണ ആഗോള ശ്ര[illegible] [illegible]യത് കേരളീയർക്ക [illegible]ത്തിന് വക നൽകി[illegible].

മികച്ച സ[illegible] നിർവ്വഹണത്തിനുള്ള [illegible] ജൈവവൈവിധ്യ [illegible] നേടിയെടുത്ത Periyar T[illegible] Reserve വർത്തമാന[illegible] വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ള [illegible] അവബോധത്തിന്റെ അനു[illegible]മാണ്. 50,000 രൂ[illegible] [illegible]ഷികമടങ്ങുന്ന ഈ [illegible] നിർണയിക്കുന്നതു[illegible] [illegible]ന്നതും കേന്ദ്ര [illegible]

മന്ത്രാലയവും United Nations Development Programme (UNDP) ഉം Convention of Biological Diversity (CBD) യും ചേർന്ന സംയുക്ത സമിതിയാണ്. ദേശീയോദ്യാനത്തിന്റെ സംരക്ഷണ-പരിപാലന-നിർവ്വഹണത്തിനായി നൽകപ്പെടുന്ന ഈ പുരസ്കാരം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്, ഇരുപതോളം രാഷ്ട്ര പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്ത, ഹൈദരാബാദിൽ വെച്ചുനടന്ന 11-ാം ആഗോള ജൈവവൈവിധ്യ കൺവെൻഷനിലാണ്. ഗവേഷണത്തിനും വന്യജീവി സംരക്ഷണത്തിനുമൊപ്പം വിനോദസഞ്ചാരകാര്യ നിർവ്വഹണത്തിനും പങ്കാളിത്ത വനസംരക്ഷണത്തിനുമായിട്ടാണ് പുരസ്കാരം എന്നത് അതിന്റെ മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയമൃഗവും എന്നാൽ ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ വിധത്തിൽ വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്നതുമായ കടുവകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകുന്ന 27 കടുവ സംരക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നായ Periyar Tiger Reserve, 1982 ൽ ആണ് ദേശീയോദ്യാനമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. കിഴക്കൻ പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇടുക്കി, പത്തനംതിട്ട ജില്ലകളിൽ മുല്ലപ്പെരിയാറിനോട് ചേർന്നുള്ള 777 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവോട് കൂടിയ ദേശീയ ഉദ്യാനത്തിന്റെ 430 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ കാതൽ പ്രദേശമായും (Core) 55 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്ററിൽ വിനോദപ്രദേശമായും ചുറ്റുമുള്ള 347 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ സഹായവ

നപ്രദേശമായും തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1899 ൽ Periyar Lake Research ആയി അറിയപ്പെട്ട ഈ മേഖല 1950 ൽ Periyar വന്യജീവി കേന്ദ്രവും 1978-ൽ Periyar കടുവാ സംരക്ഷിത പ്രദേശവുമായി അറിയപ്പെട്ടു. 1991 ൽ ആനദേശീയമായി പ്രഖ്യാപിച്ച മേഖലയിൽ 1991 ൽ കിഴക്കൻ പടിഞ്ഞാറൻ പെരിയാർ മേഖലകളെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി. 2004 ൽ രൂപംകൊണ്ട Periyar Foundation ഉം ഈയടുത്തകാലത്ത് പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ 148 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്ററോളം നിത്യഹരിത വനമേഖല Periyar Tiger Reseve നോട് ലയിപ്പിച്ചു ചേർത്തതും കടുവാ സംരക്ഷണ പരിപാലനത്തിന്റെ തോത് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു വേണം ഈ പുരസ്കാരത്തിലൂടെ അനുമാനിക്കാൻ.

എന്നാൽ പുരസ്കാരങ്ങളിലും സമ്മേളനങ്ങളിലും മാത്രം കുരുങ്ങിക്കിടക്കാതെ ഗുരുതരമായ രീതിയിൽ വംശനാശഭീഷണികൾ വേട്ടയാടുന്ന കടുവകളുടെ സംരക്ഷണത്തിന് തീവ്രമായ പ്രയത്നങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. "Pug marking" രീതിയുടെ അശാസ്ത്രീയതമൂലം പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കപ്പെടുകയായിരുന്ന കടുവാ കണക്കുകൾ Camera trap counting രീതിയിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കുള്ള വാതായനം തുറന്നപ്പോൾ ലഭിച്ചത് ഞെട്ടിക്കുന്ന സത്യങ്ങളാണ്. Periyar Tiger Reserve ലെ 35 കടുവകൾ എന്നത് 24 എന്നതിലേക്കു വഴുതിമാറിയപ്പോൾ പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകരിലും കടുവാസ്നേഹികളിലും മാത്രമല്ല ഞെട്ടലുളവാക്കിയത് നമോരോരുത്തരിലുമാണ്.

സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഗതി-വിഗതികൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇന്നും തുടരുന്ന അനധികൃത കടുവവേട്ടകൾ അതിന്റെ, അതിന്റെ നരഭോജി എന്ന് മുഖച്ഛായയുടെ പേരിലല്ല മറിച്ച് പണക്കൊതി മൂത്ത ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥതയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനാണ്. Periyar Tiger Reserve ന്റെ സംരക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കടുവകളുടെ നിലനിൽപ്പിനായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ആഹാര ശൃംഖലയിലെ താഴെക്കണ്ണിക

ളായ സകല സസ്യജന്തുജാലങ്ങളുടേയും സുരക്ഷ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതാണ്. 1972 ൽ പാർലമെന്റ് പാസാക്കിയ വന്യജീവിസംരക്ഷണനിയമം ആറു പട്ടികകളിലായി പക്ഷികൾ, ഷഡ്പദങ്ങൾ, ഉഭയജീവികൾ, ഉരഗങ്ങൾ, സസ്തനികൾ എന്നിവയെ നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഫലപ്രാപ്തി കണ്ടെത്തിയത് ഒരു പരിധിവരെ വലിയ ജന്തു വിഭാഗത്തിൽ മാത്രമാണ്.

സ്വിറ്റ്സർലാൻഡ് ആസ്ഥാനമായ അന്താരാഷ്ട്ര പ്രകൃതി-സംരക്ഷണ യൂണിയന്റെ (IUCN) കണക്കു പ്രകാരം ഒട്ടനവധി സസ്യ-ജന്തുജാലങ്ങളുടെ endemic area യാണ് പശ്ചിമഘട്ടം. അതിനാൽ തന്നെ ഈ മേഖലയുടെ ചെറിയ തോതിലുള്ള നാശംപോലും ജീവജാലങ്ങളെ ചുവപ്പ് പട്ടികയിൽ ചേർക്കുന്നു. Periyar Tiger Reserve മേഖലയിലെ *Mucuna pneriens thekkaliensis. Aberasia periyarensis, Syzygium periyarensis* എന്നീ സസ്യവിഭാഗങ്ങളും Malabar Civert, Asian Elephant, Fishing Cat എന്നിവയും സങ്കടങ്ങളുടെ ചുവപ്പുപട്ടികയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചവരാണ്. വിഭിന്ന കാരണങ്ങളാൽ സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കുന്ന വംശനാശത്തിന്റെ നൂറുമടങ്ങ് കൂടുതലാണ് ആഗോളതലത്തിൽ ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് IUCN വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ജൈവവൈവിധ്യകരാറും പരിസ്ഥിതി സംഘടനകളും ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാമ്പത്തിക വികസരംഗങ്ങളിലെ പുനർചിന്തനത്തിന് പകരമായി ആഗോളവത്ക്കരണത്തിന്റെ പാത പിന്തുടരുമ്പോൾ തകർന്നടിയുന്നത് നമ്മുടെ ജൈവസമ്പത്താണെന്ന കാര്യം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. വികസനത്തിന്റെ വിഹായസ്സുകളിലേക്ക് പറന്നുയരുമ്പോൾ താളംതെറ്റുന്ന സമൃദ്ധവും വൈവിധ്യവുമാർന്നതുമായ പാരിസ്ഥിതിക വ്യവസ്ഥ... വ്യാവസായിക-വ്യാപാര ചൂഷണങ്ങൾക്കായി സംരക്ഷിതപ്രദേശങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥാവിശേഷത്തിനും നാമിന്ന് സാക്ഷികളാണ്. Buffer zone ലുള്ള വിനോദസഞ്ചാരവും ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾപോലും വന്യജീവികളുടെ സ്വൈരവിഹാരണം എത്രമേൽ വ്രണപ്പെടുത്തുമെന്നത് ഊഹങ്ങൾക്കതീതമാണ്. ഇതിനൊക്കെയപ്പുറം തീർത്ഥാടനത്തിനും വനസംരക്ഷണത്തിനുമായി വടംവലിക്കുന്ന ദേവസ്വം ബോർഡും വനം വകുപ്പും കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും മാലിന്യ സംസ്കരണത്തിന് നെട്ടോട്ടമോടുന്ന ജനങ്ങൾക്കും വനഭൂമിയിൽ കഴുകൻകണ്ണെറിയുന്ന ഭൂമാഫിയകൾക്കും വികസനത്തിന്റെ നവലിബറൽ ആശയങ്ങൾക്കു പിറകേ പായുന്ന ഭരണാധികാരികൾക്കും ഭൂമി തന്റേതെന്നഹങ്കരിക്കുന്ന മാനവസമൂഹത്തിനുമിടയിൽ ജൈവസംരക്ഷണം ഒരു കഠിന പ്രയത്നം തന്നെയാണ് എന്നാൽ ആ കഠിനപ്രയത്നത്തിന്റെ വിജയത്തിലൂടെ മാത്രമേ മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പ് അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയു എന്ന സത്യം നാം ഉൾക്കൊള്ളണം. ഈയടുത്തകാലത്തായി കേരള സർക്കാർ ജൈവ സംരക്ഷണ നിയമത്തിന്റെ (2002, 2004) കീഴിൽ 973 ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളേയും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളേയും 5 കോർപ്പറേഷനും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുള്ള ജൈവവൈവിധ്യനിർവാഹക സമിതി രൂപീകരിച്ചത് ചുവപ്പുനാടയിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കില്ല എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ, നമുക്കുറ്റു നോക്കാം.

മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിനു തന്നെ ഭീഷണിയാകുന്ന ആഗോളതാപനത്തിന്റേയും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്തിന്റേയും പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഇടപെടലുകളുടേയും നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽനിന്നും ജൈവസമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കാൻ ആഗോളമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം നമ്മുടെ കാക്കയും പൂച്ചയും പോലും IUCN ന്റെ ചുവപ്പുപട്ടികയിൽ ഇടം പിടിക്കുന്ന കാലം അധികം വിദൂരമാകില്ല! ജൈവ സംരക്ഷണത്തിലടിയൂന്നിയ സുസ്ഥിര വികസനനിയമം അവലംബിക്കുക വഴി മാത്രമേ നമുക്ക് പറയാനാകൂ....

ആൻസി യു.എ.
അരിസ്റ്റസ്-10

ഇന്നലെകളിലൂടെ ഞാനുര?

ഓർമ്മവെച്ചകാലം മുതൽ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു
മറക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലെന്ന്
ഓർമ്മകളുടെ ചങ്ങലകൾക്കുള്ളിൽ
ഞാനുരുകുകയായിരുന്നു.

ഇന്നലെകളെ ഒരു മുറിയിൽ വിശ്രമിക്കാൻ വിട്ടും
നാളെയുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കുമുമ്പിൽ കണ്ണടച്ചും
ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ;
എല്ലാം മറന്നൊന്നുറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ

അന്ന്, ഞാൻ ചിരിച്ചിരുന്നു കരഞ്ഞിരുന്നു
ആത്മാവിന്റെ നാളം അണയാതെ കാത്തിരുന്നു
എന്നിൽ യാന്ത്രികതയുടെ കരിനിഴൽ വീണിരുന്നില്ല.
വികാരങ്ങൾ മരിച്ചിരുന്നില്ല

ജീവിതം നശ്വരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കുപരി
അനശ്വരമായ ദൈവികതയായിരുന്ന
പിന്നീടെപ്പോഴോ എന്നിലൂടെ
കടന്നുപോയ ചില മുഖങ്ങൾ

എന്നെയെനിക്കുപോലും അപരിചിതയാക്കി
ഹൃദയത്തിന്റെ മൗനം പിന്നെയെനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
അറിയാത്ത അകലത്തിലേക്ക്, അഗാധമായ
നീർച്ചുഴികളിലേക്ക് ഞാൻ വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടു.

മറക്കാൻ പഠിച്ച മനസ്സുകളിൽ
മരിക്കാത്തൊരോർമ്മയായ് ഇനിയും "ഞാൻ?"
നീണ്ടമൗനത്തിനൊടുവിൽ ഹൃദയത്തിൽ
വിടർന്ന വാക്കുകൾ അധരങ്ങളേറ്റുവാങ്ങാൻ

വിസമ്മതിച്ച ഏതോ നിമിഷത്തിൽ, ഞാൻ മരിച്ചോ?
മുറിവിൽ കിനിഞ്ഞ ചോരയുടെ വേദനകളിലായിരുന്നില്ല
ഇരുളിൽ ദഹിച്ച ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ തീച്ചൂളയിൽമാത്രമായിരുന്നു...
ലോകം വിതുമ്പിയേക്കാം എനിക്കായ്

ഞാനറിയാതെ, എന്നെയറിയാതെ
പുതുമഴയിലെ മണ്ണിന്റെ ഗന്ധമറിയാതെ
വാർമഴവില്ലിന്റെ സ്വപ്നങ്ങളില്ലാതെ
സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആഢംബരങ്ങളില്ലാതെ

ഇനി ഞാൻ ഉറങ്ങട്ടെ
എന്റയമ്മയുടെ മടിയിൽ
വീണ്ടുമൊരു പിഞ്ചുകുഞ്ഞായ്
ഓർമ്മകളില്ലാതെ, നഷ്ടങ്ങളില്ലാതെ

ജീവന്റെ നാളങ്ങളില്ലാതെ; ഞാനൊഴുകട്ടെ
ഇനിയും നിങ്ങൾക്കെന്നെ കൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും
ഒരു നൂറുവട്ടം, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ വിറയ്ക്കും
മനസ്സിൽ മനുഷ്യത്വമുണ്ടെങ്കിൽ മറക്കാതിരിക്കുക

നിങ്ങളിൽ ജനിക്കാതെപോയ മകളാണു ഞാൻ
എന്റെ ജന്മം നിങ്ങളിൽ പിടഞ്ഞുതീരാതിരിക്കട്ടെ.

അനഘ എസ്. നമ്പീശൻ
ഫാൽക്കൺസ് - 12

ഇതു കാക്കപുരിയിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരവലോകനം

ഇതു കാക്കപുരി. കാകന്മാർ മാത്രം വസിക്കുന്ന കാകന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെപോലെ ഇവിടേയും സൂര്യനുദിക്കുകയും അസ്തമിക്കുകയും പ്രകൃതിയുടെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾക്കനുസൃതമായി കാക്കന്മാർ അവരുടെ ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ കൊടും ചെയ്തികൾ പ്രകൃതിയാൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങളും പ്രകൃതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റു മാറ്റങ്ങളും എല്ലാം ചേർന്നു അവരുടെ ജീവിതവും ദുരിതത്തിലായി. ഭക്ഷണം, വെള്ളം, തല ചായ്ക്കാനൊരിടം. അവയെല്ലാം കാക്കന്മാരുടെ ജീവിതത്തിലും ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായി.

ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം അവലോകനം ചെയ്യാൻ അസ്ഥാനത്തു കാക്കമുഖ്യൻ പ്രത്യേക അടിയന്തിര സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. കാക്കമന്ത്രിമാരും കാക്ക[illegible] വേഷകരും മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലെ കാകപ്രതി[illegible] ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ആദ്യംതന്നെ [illegible] നിലവിലുള്ള ഭക്ഷ[illegible]ക്കുറിച്ചു ദീർഘമായി [illegible]ച്ചു. മനുഷ്യന്റെ തല തിരിഞ്ഞ പ്രവർത്തികളാണ് [illegible] തങ്ങൾക്കുണ്ടായ [illegible] സന്ധിക്കു കാരണമെന്ന് [illegible]

അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞു.

പണ്ടു ധാന്യങ്ങൾ കൊത്തി പ്പെറുക്കിയും വയലേലകളിലെ പുഴു പ്രാണികളെ കൊത്തി നടന്നും നമ്മൾ സന്തോഷഭരിതരാ യിരുന്നു.' വീടുകളിൽനിന്നും സമ യാസമയങ്ങളിൽ പുറത്തേക്കു വലിച്ചെറിയുന്ന ഭക്ഷണാവശിഷ്ട ങ്ങൾ തന്നെ ധാരാളമായി നമ്മുടെ ധാന്യപ്പുരകൾ നിറയ്ക്കുകയായി രുന്നു. കൊത്തി തിന്നാൻ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും യഥേഷ്ടം ഉണ്ടാ യിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നോ?

"വയലുകളിലെല്ലാം യന്ത്ര ങ്ങൾ ഓടുന്നു. പണ്ടു നമ്മുടെ പിതാമഹന്മാർ മനുഷ്യൻ കന്നു പൂട്ടുമ്പോൾ പുറകേ നടന്നു മണ്ണിലെ പ്രാണികളേയും പുഴുവി നേയും കൊത്തിത്തിന്നുകയായി രുന്നു. പിന്നെ കന്നുകാലികളുടെ പുറത്തെ പ്രാണിയും നമുക്കു സ്വന്തമായിരുന്നു." ആ സുവർണ്ണ കാലമോർത്ത് മുഖ്യൻ വിതുമ്പി.

"പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും ഇന്നു വിഷലിപ്തമാണു സാർ." മറ്റൊരു കാക്ക പ്രതിനിധിയുടെ പ്രതികരണം. നമ്മുടെ കുഞ്ഞു ങ്ങൾ പലരും ഇതിന്റെ പരിണത ഫലം അനുഭവിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാണ് വേറൊരു കാക്ക മന്ത്രിയുടെ പരാതി--ഇനി നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്ന പുതിയ വിപ ത്താണു സർ 'പ്രൊട്ടക്റ്റഡ് കൾട്ടി വേഷൻ'. ഇനി മുതൽ മനുഷ്യർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ചെറിയ കൂടാ രങ്ങളിലായിരിക്കുമത്രെ കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. അതിനകത്തു കയറി പ്പറ്റുന്ന കാര്യം അഹന്ത്യം ചന്നെ.'

പണ്ട് നമ്മുടെ വീടുക ളിൽനിന്നും കിട്ടിയിരുന്ന ഫ്രഷായ ഭക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നു പ്രത്യേക ടാങ്കുകളിലോ കുഴലുകളിലോ ഒക്കെ ആക്കി 'വേസ്റ്റ് മാനേജ്മെന്റ്' എന്ന ഓമ നപ്പേരിൽ അതിനെവളമാക്കുന്നു.' അവിടേയും നമ്മുടെ വാതിലു കൾ കൊട്ടിയടച്ചിരിക്കുന്നു...

അപ്പോഴാണ് വെള്ള പ്രശ്ന ത്തെക്കുറിച്ച് ഐടികെ വിദഗ്ധ നായ കാകന്റെ പ്രതികരണം.

സാർ, പണ്ട് നമ്മുടെ മുത്ത ശ്ശനും മുത്തശ്ശിയമെല്ലാം വെള്ള ത്തിനുവേണ്ടി കല്ലുകൾ പെറുക്കി യിട്ടു. കുടത്തിലെ വെള്ളം ഉയർത്തിയെടുത്തതോർക്കു ന്നില്ലേ? നല്ലൊരു ഇൻഡിജീനസ് ടെക്നോളജിയായിരുന്നു ഇത്. എന്നാൽ ഇന്നു കുടങ്ങളും കുട ത്തിലിടാൻ പറ്റിയ കല്ലുകളും അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കു ന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കുടി വെള്ള പ്രശ്നം നമുക്കിടയിൽ രൂക്ഷമായിരിക്കുന്നു. കുടിക്കാൻ മാത്രമല്ല, കുളിക്കാനും നമുക്കു വെള്ളമില്ലല്ലോ? 'കാക്കക്കുളി' എന്നു നമ്മെ കളിയാക്കിയ മനു ഷ്യനുതന്നെ ഇന്നു കുളിക്കാൻ വെള്ളമില്ല.

നമുക്കു തല ചായ്ക്കാൻ പോലും ഇടമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. സർ വൻ മരങ്ങളെല്ലാം ദുഷ്ട ന്മാർ വെട്ടിമാറ്റുന്നു!

ഇങ്ങനെ പ്രതികരണങ്ങൾ ഓരോന്നായി ഉയർന്നുവന്നു. അവസാനം ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷ ക്കായി എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ പറ്റുമെന്നു ഗവേഷകരും മറ്റു കായിക പ്രതിനിധികളും തല പുകഞ്ഞാലോചിച്ചു. അതിൽനിന്നും ഉരുതിരിഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെഅവതരി പ്പിത്തു.

ഐടികെ വിദഗ്ധൻ പറഞ്ഞ പ്രശ്നമാണ് ആദ്യം പരിഗ ണനകൊടുത്തത്.

'ഇനി മുതൽ കുടിവെള്ള സംഭ രണികൾ നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിനു പറ്റിയ കുടങ്ങൾ നിർമ്മി ക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥ യിൽ വെള്ളം പെട്ടെന്നു വറ്റിപ്പോ കാതെ കുടത്തിൽ തന്നെ നില്ക്ക ണം. അതുകൊണ്ടു കുടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന 'ചൈനക്കോ' യെ പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കണം. അതി നായി ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയെ നമുക്കു ചൈനയിലേക്കയക്കാം എന്നായി.

മഴ കുറവായതിനാൽ അതിൽ എപ്പോഴും വെള്ളം നിറഞ്ഞിരി ക്കാൻ സാധ്യതയില്ല എന്നായി ഒരു ഗവേഷകൻ. അപ്പോൾ വെള്ളം കുറഞ്ഞാലും ജലനിരപ്പു യർത്താൻ കല്ലുകൾക്കു പകരം എന്തുവേണം എന്നാലോചിച്ചു പുകച്ചു മറ്റൊരു ഗവേഷക കൂട്ടം.

പെട്ടെന്നാണ് ഒരു ഗവേഷ കന്റെ ആശയം. 'സാർ, തേങ്ങക്കു വിലയില്ലാത്തിനാലാണെന്നു തോന്നുന്നു. എല്ലായിടത്തും തേങ്ങ മലപോലെ കൂട്ടിയിരിക്കു ന്നു. അതു നമുക്കൊന്നു പരീക്ഷി ച്ചാലോ? ഇതു സഭയിൽ കൂട്ടച്ചിരി യുയർത്തി.

എടോ തേങ്ങ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നുകിടക്കുമോ? പിന്നെ തനി ക്കതു പൊക്കാൻ പറ്റുമോ?

എങ്കിൽ സാർ കശുവണ്ടി പെറുക്കിയിടാം. ഇതു എൻഡോ സൾഫാൻ തോട്ടങ്ങളിൽ സുലഭ മാണ്. അപ്പോഴാണ് കശുവണ്ടി വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കില്ലേ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവേഷകർക്കു തന്നെ സംശയമായത്. അതിനാൽ അതേക്കുറിച്ചു പടിക്കാൻ മറ്റൊരു കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചു. അവർ ബ്രസീലിൽ പോയി പഠിച്ചു വര ട്ടെ.

അടുത്ത പ്രശ്നം വിഷമല്ലാത്ത

പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും എങ്ങിനെസ്വയം ഉണ്ടാക്കാം എന്നായിരുന്നു. അതിനു പറ്റിയ വിത്തുകൾ എങ്ങനെകിട്ടും? അപ്പോഴാണു ഒരു കാക പ്രതിനിധി പറഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ മനുഷ്യർ കുരുവില്ലാത്ത ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാണത്രെ സർ ഉണ്ടാക്കുന്നതും അതു അവർ നമുക്കിട്ടു പണിതതല്ലേ? അതുപോലെ തന്നെ തല ചായ്ക്കാൻ കൂടിലുകൾ പണിയാൻ പറ്റിയ മരങ്ങളും ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതും 'സോഷ്യൽ ഫോറസ്ട്രിയിൽ നിന്നും' വിത്തുകൾ കിട്ടിയാൽ നമുക്കു വളർത്താമായിരുന്നു. പക്ഷേ വിത്തു തന്നെ ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മളെന്തു ചെയ്യും?

ഇതിനൊരു ആദ്യപടിയായി 'മ്യൂസിക് ഓഫ് ക്രോ ഫോർട്രീ ആൻഡ് എർത്ത്' എന്ന സംഗീത പ്രതിഷേധ പരിപാടി മനുഷ്യൻ കൂടുതൽ എല്ലാ കവലകളിലും തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഭക്ഷ്യപ്രശ്നം തരണം ചെയ്യാൻ തല്ക്കാലം ഉടനെകിട്ടുന്ന വിത്തുകൾ കൊത്തിയെടുത്ത് നഴ്സറിയിടാൻ തീരുമാനമായി. ക്രമേണ അതിലും സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിക്കാമെന്ന വ്യാമോഹവുമായ്..

അപ്പോഴാണ് പുതിയ ഒരു പ്രശ്നം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. പണ്ടു നമുക്കു ശുദ്ധവായു ശ്വസിച്ച് യഥേഷ്ടം ആകാശത്തിലൂടെ പറന്നു നടക്കാമായിരുന്നു. ഇന്നു അന്തരീക്ഷം വിഷവാതകങ്ങളാൽ മലിനമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ സഞ്ചാര പഥങ്ങൾ അപകടാവസ്ഥയിലാണ്. ഇതിനും ഒരു പരിഹാരം കാലാവാസ്ഥ ഗവേഷകർ കാണണമെന്നു മുഖ്യൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ വായു മാർഗ്ഗം സുഗമമാക്കാൻ കുറേയേറെ പഠനങ്ങൾ വേണം സർ. അതിനായി ഒരു പ്രത്യേക സെന്റർ തന്നെ തുടങ്ങണം എന്നായി ഒരു കൂട്ടം ഗവേഷകർ. മുഖ്യൻ എതിരു പറഞ്ഞില്ല.

ഇങ്ങിനെതീരാത്ത പ്രശ്നങ്ങളുമായി കാക്ക സമ്മേളനം നടക്കുകയാണ്. പെട്ടെന്നാണ് ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ഒരു ചാക്ക് കെട്ട് അവരുടെയിടയിലേക്ക് വന്ന് വീണത്. കാക്കക്കൂട്ടങ്ങൾ ഞെട്ടിയെങ്കിലും മുഖ്യനു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഈ മനുഷ്യർ നമ്മെ തികഞ്ഞ മാംസഭുക്കാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. നമുക്കുപോലും അസഹ്യമായ ദുർഗന്ധം പരത്തുന്ന ചാക്ക് കെട്ടുകൾ ഇന്നു വഴിയോരങ്ങളിൽ സുലഭമാണ് സ്വന്തം വൃത്തിയിലും വെടിപ്പിലും അഭിമാനിയായ മനുഷ്യൻ പണ്ട് നമ്മെക്കുറിച്ചു പാടിയിരുന്നു.

"ചിന്തകൾ കൊത്തിവലിക്കെങ്കിലും

ഏറ്റവും വൃത്തി വെടിപ്പെഴുന്നോൾ"

അതെഴുതിയ കവിക്കു തെറ്റു പറ്റിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അത് ഇന്നത്തിൽ ഏറ്റു പാടുന്ന മനുഷ്യന്ന് എവിടേയോ തെറ്റു പറ്റിയോ എന്ന ഒരു സംശയവുമായി കാക്ക സമ്മേളനം അവസാനിച്ചു.

ഡോ. നന്ദിനി കെ.
പ്രൊഫസർ & ഹെഡ്
ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഓഫ് പ്ലാന്റ് ഫിസിയോളജി

LESSONS IN ADDICTION AND CREATIVITY

Why do we act the way we act? Or rather, why do we tend to live the lives we consider normal even though it seems to us to be unbearably monotonous? That question takes us to another even more important question- why has the modern world with all its advances allowed the lives of humanity to become 'unbearably monotonous'? Is it inherent in us, a characteristic of the human nature to allow himself to be unsatisfied, depressed, bored and unfulfilled to satisfy some social norm? Is our inability to chase our 'dreams' the reason why so many of our best brains and neglected ones are driven to do the most irrational yet commonplace practices such as substance abuse and suicide?

The fact is that a lot of the things people do nowadays would seem to be unfathomably irrational to us if we tried to stop and take notice. What are 'we', the only thinking species around? Why do we have to be restless or dull? Why is the phenomenon called self actualization out of reach for the vast majority of humanity? Why is it that those great people who we consider to have achieved the so called self actualization turn out to have led unhappy personal lives inspite of all their achievements? What is in fact happiness? Why is it that our happiness turns out to be superfluous on contemplation? Why are we afraid to chase our dreams? Why does engaging in constructive pursuits that would make us happy seem more difficult to us than resorting to addictions of all sorts? Why are the addictions that modern world offer successful in short changing us? Why does the Frankenstein monsters of the modern world such as alcohol, smoking, drugs, chemicals, pornography, mobile phones or even the facebook continue to hold sway over us? Why is that some of our best brains believe that substances- tobacco, alcohol, cannabis, synthetic drugs and others are the elixir to their creativity? Why are we unbearably burdened by petty failures and habits and fail to break the chains that hold us to the ground? What is basically our problem?

When such a torrent of questions troubles us, we are invariably driven to find an answer that would make sense of all the nonsensical farce we seem to have tangled ourselves in. Of all the theories put forward to explain the contradictions and unnecessary complications of living a modern life, one of the

most fascinating and satisfying theory comes from a pioneer in sociobiology, Desmond Morris with his book *The Human Zoo*. The book is all the more important because it subtly interprets the modern way of life, but because though only mentioned in passing, it sheds more light than most books as to why we as a species are more addicted to all sort of things even though they only aggravate our precarious mental depressions of all sorts further.

Even though man considers himself to be superior to animals, he in fact has not evolved biologically as fast as he has evolved in intelligence. Thus, we are still the tribal cave dwellers our ancestors were, but we are trapped in a zoo- the myriad constraints of society. We behave analogously to an animal in captivity. Why else would we obsessed with so many things that we do not actually need to be bothered with at all? Our developed and urbane environment seems not so much a concrete jungle as it does a human zoo. Animals do not normally exhibit stress, random violence, and erratic behavior until they are confined. Similarly, the human propensity toward antisocial and sociopathic behavior is intensified in todays cities. Morris argues that we are biologically still tribal and ill-equipped to thrive in the impersonal urban sprawl. As important and meaningful today as it was a quarter-century ago, *The Human Zoo* sounds an urgent warning and provides startling insight into our increasingly complex lives. The most tragic event in the history of human kind, we could definitely argue, is that in the impersonal world he found himself in order to be engaged in some form of activity, a biological need in fact, he has sometimes replaced pursuit of creativity and discovery with the rat race for status. This rat race is never satisfying but an un-ending vain mania to please others or exhibit superiority over others, i.e, exhibitionism.

That theory seems alright, but then it would mean that we are doomed. But it is not so. As Morris says the problems started once the early cave dweller took to agriculture and gradually as society developed different people took to different tasks. No longer did one require to spend all his time doing all sorts of things. He could do just the role assigned to him and have lots of free time. Thus a universe of opportunities was open to each individual in society. He had the advantage of leisurely time, which he could use for creative pursuits and thus the glorious saga of human kind could commence. But there was a lop side to this new situation. The leisurely time, was misused in the worst of ways that could never, alas, mean anything at all in the end. The exhibitionism we mentioned earlier hurt us to no end. We are still now engaged so grossly in feeding our egos that we forget the thrill of a leap. A leap in to the beyond, knowing not what would await us on the other hand. We miss greatly the the adrenaline rush, that primeval joy that our ancestors would have experienced when face to face with nature, even in encounters with the fury of nature. Yet, we admire and sometimes envy those who do take the leap. We might not follow in their footsteps, because it would mean that we would have to sacrifice a lot of things we suppose to be important, but in actuality are superfluous pretensions. In short we substitute creativity with addictions. In time these addictions become so unbearable that we turn to addiction to substance. This is the most important part of all, because we now actually decipher the psychology of substance abuse *for creativity*. The youth has historically bore the brunt the scourge of addiction, because engaging in creative pursuits he find himself confined by all kinds of inhibitions. But inspite of attempting to surmount them, he has resigned himself to convince himself to be helpless and turn to something he does not fully understand, anything that brings pleasure. The substance nicotine , alcohol, LSD, cannabis, marijuana, heroin, whatever, would seem to the user to be some sort of savior. The substance is labeled the liberator by the addict, even though it torments him to no end. In time the purpose vanishes, instead of creativity all that remains would be hopelessness and oblivion.

Arjun T.P.
Falcons -12

At Hostel...
TRRRINGG!!!
Zzzz...
ഹാ... പോകാൻ പറ, 1st hour പോയാൽ എന്താ... ഇങ്ങനെ ഇവിടെ വെറുതെ കിടക്കണം... അല്ലെങ്കിലും ആർക്കു വേണ്ടിയാ class?
എണീച്ച് പോയേക്കാം... Attendance ഇല്ലെങ്കിൽ തെണ്ടും...
മുഖത്തു വെച്ചു തന്നെ കുളിച്ചേക്കാം... എല്ലാവരും ശരീരം കണ്ടാലെന്താ? ശരീരത്തിലെ ആബ്സുകൾക്കൊന്നും 6-pack?
At College...
ടെ, ഇന്നലെ Hostel ൽ നിങ്ങൾ വെള്ളമടിച്ചോ?
അയ്യോ... Sir, ഞങ്ങൾ അത്രക്കാരല്ല...
എടാ, ഇന്നലെ Tanker വന്നു നിന്റെ ഹോസ്റ്റലിലെ Tank ലേക്ക് വെള്ളം അടിച്ചില്ലേ?
അതാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്... നിന്റെയൊക്കെ തലയിൽ ഈ ചിന്ത മാത്രമേ ഉള്ളുവോ...???
At Soil Science Lab
ഹായ് നല്ല പോന്ന Colour Label ചെയ്യേണ്ടത്
സുലൈമാനി
ചോദിക്കണോ? മോശമല്ലേ? അതു വേണ്ട... വേണം... ചോദിക്കണം... ഇപ്പോൾ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെപ്പഴാ... ജീവിതം
ഒന്നേയുള്ളൂ.. ചോദിച്ചു കളയാം...
ചേച്ചീ... ഇവിടെ 5-പേർക്ക് നാരങ്ങാവെള്ളം കലക്കാൻ പറ്റിയ Capacity ഉള്ള Beaker കിട്ടുമോ?
???

എന്ത്? താങ്കളുടെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ വെള്ളം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നോ?
Harvest
well
technology
Ground water recharge, contour, bund, pond, tank, underground water storage, wet, canal, trench ditch, etc.
മാഷിന് ഒരു ചായ
US, the KAU community
അരേ വാ!!!
OUR CREDIBILITY
PROJECTS
EXTENSION
RESEARCH
AGRONOMY
LOANS
IPM
HORTI
EXTENSION
GREEN REVOLUTION
ENTOMOLOGY
PRECISION FARMING
MARKETING
MACHINERY
PATHOLOGY
STATISTICS
ORGANIC FARMING

പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഓരോരുത്തർക്ക് ഓരോ കാരണങ്ങൾ
RPCW... RPCW... RPCW...
10/10
PoP
'SCHOOL OF HORTICULTURE'
SILENCE HERE
SSHHHHHHH...
UNIQUE RECORDS RIGHT ON TIME
Teacher
'ARTS COLLEGE OF HORTICULTURE'
12.00AM - Matinee
ATTENDANCE REGISTER
Student
'REVOLUTIONARY' TEACHING AIDS
!
YAWN...
BUZZZ... BUZZZ... BUZZ...
ZZZZ...
YAWN...
SMS!!!
'ചിറകൊടിഞ്ഞ കിനാവുകൾ'
എല്ലാം പൊഹ, ശുദ്ധ പൊഹ
Disqualified
JRF
CAT
PERCENTILE - 23
PSC
AGRICULTURE OFFICER
GULF
5.1
CIVIL SERVICE
Cut-off
experience
interview
OGPA
Placement
ജോലി

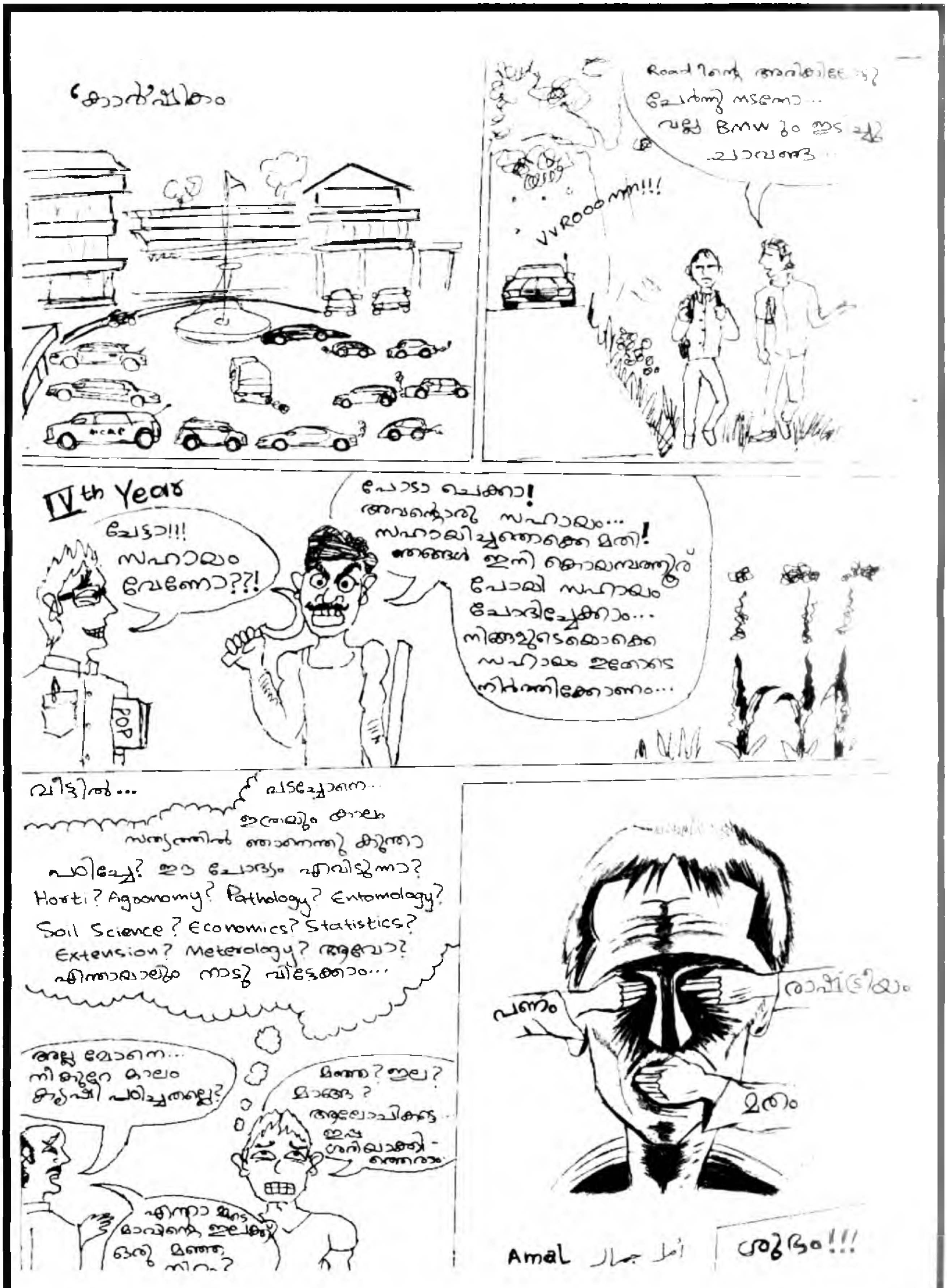

'കാർഷികം
VVROOOMM!!!
IVth Year
ചേട്ടാ!!! സഹായം വേണോ??!
പോടാ ചെക്കാ! അവന്റൊരു സഹായം... സഹായിച്ചതൊക്കെ മതി! ഞങ്ങൾ ഇനി കൊയമ്പത്തൂര് പോയി സഹായം ചോദിച്ചോളാം... നിങ്ങളുടെയൊക്കെ സഹായം ഇതോടെ നിർത്തിക്കോണം...
POP
വീട്ടിൽ...
Horti? Agronomy? Pathology? Entomology? Soil Science? Economics? Statistics? Extension? Meterology?
അല്ല മോനെ... നീയൊരുപാട് കാലം കൃഷി പഠിച്ചതല്ലേ?
പണം
രാഷ്ട്രീയം
മതം
Amal
ശുഭം!!!

Cosmo Book

Head Office :

Mangala Towers, Paliyam Road, Vadakke Bus Stand,
Thrissur - 680 001, Kerala. Tel : (S) 0487-2322012, 2335292,
(O) 0487-2335570, Fax : 2335642
E-mail : cosmobooks@asianetindia.com

Branches :

Kochi : Press Club Road, Tel : 0484-2353818
Kozhikode : Rly. Station Link Road
Tel : 0495-2703487 Fax : 0495- 2700049
E-mail : cosmobook@airtelmail.com

മംഗലം

വയസ്സറിയിച്ച പെണ്ണിന് കാരണോന്മാരു ഏറെ വൈകാതെ തന്നെ ഒരു അപ്ഫന്റെ പേര് വാലായി നൽകി. കലാലയ വഴികൾ ഇടയ്ക്കെവിടെയോ വെച്ച് മറഞ്ഞു... അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയല്ല മറിച്ച രാഷ്ട്രത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കലാണ് യഥാർത്ഥ വിപ്ലവകാരികൾ വിഭാവനം ചെയ്ത നവോത്ഥാനം എന്ന വെളിപാടുണ്ടാകാൻ ഏറെ വൈകിയില്ല... അപ്രിയ സത്യങ്ങൾ തുറന്നുപറഞ്ഞ അവന്റെ വാക്കുകൾക്ക് കാതോർക്കാൻ ആ പഴയ പുരുഷാരം ഇന്നില്ല.. പിന്നിട്ട തലമുറയുടെ ഇളമുറക്കാർക്ക് ഇന്നവൻ കുലംകുത്തിയത്രേ.....

യോഗ്യതയേറിയതുകൊണ്ടാണോ എന്നറിയില്ല നാടുനീളെ വിപ്ലവം പ്രസംഗിച്ചു നടന്നവന് ജോലി നൽകാൻ ആരും തയ്യാറായില്ല ബൂർഷ്വകൾ.. പട്ടണം തീണ്ടിയതിനാലാകണം മണ്ണിനെയറിയാനും കഴിഞ്ഞില്ല.

ഏകാന്തതയുടെ അതിശൈത്യത്തെ ഒട്ടൊന്നു ശമിപ്പിച്ചത് വായനശാലയുടെ പൊടിപിടിച്ച അകത്തളങ്ങളായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ അക്ഷരങ്ങളെ തിന്നു വിശപ്പടക്കുന്ന വെള്ളിമീനുകൾ അവനു കൂട്ടായി

ഒടുവിൽ അക്ഷരങ്ങൾ പകർന്ന പക്വതയിൽ അച്ഛൻ പതിച്ചു നൽകിയ ഭൂമിയുടെ ജന്മിത്തവും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അവൻ ഇറങ്ങി... ഇന്ത്യയെ കണ്ടെത്താൻ! ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞ ഒരു ഉത്തമയോഗിയുടെ തികവോടെ.....

FILL
YOUR CART
FILL YOUR
HEART
International Shopping @ Chalakudy
ഓരോ 500 രൂപയുടെ പർച്ചേയ്സിനും
10
ഹ്യൂണ്ടായ് കാറുകൾ
സമ്മാനം
TM
NAVARATNA
SILKS & SAREES • HYPERMARKET
KSRTC Road, CHALAKUDY, Ph 0480 2708500
Navaratna Junction ASHTAMICHIRA Ph 0480 2897289
Smart Centre MALA Ph : 0480 2895335
*Conditions apply
s | cosmetics | bakery & stationeries | leather items | vegetables & fruits | fish & meats |

Rain... I love rain... Rain, rain come again... what was the second line...? No, It should be, Rain, rain go away... this one is bad, violent, pouring down as if giving vent to bitter feelings, letting out its fury on the seemingly helpless Its raining like anything... making my bicycle wet... should ask Mom if I can take it to the park tomorrow...

What is this? Music? Oh! As usual... the fight must be over...

What do they fight about? Don't know... can't ask Pappa... Mom wont tell... says I am not old enough do know... next month I'll be 5 years old. Last time there wasn't even a cake. Pappa, drunk as usual had beaten up Mom and she was in the hospital...I still remember... there was blood all over the floor. Riya's mummy said "Poor boy"... I don't like her...

This birthday if Mom asks me what I wan't I'll tell her I wan't them to stop fighting... can't tell Pappa... Pappa gets angry easily... I love Pappa but I don't like going near him when he has that bad smell about him... his eyes will be red and he will have that terrifying look on the face then...

"Aby..."

Mom is calling... but I won't go... Aby won't go... nobody loves Aby... Aby won't go...

"Aby... Aby"

I might as well go down... feeling hungry...

"Aby... Aby... ah, there you are. It's past 11. Go to bed now!"

Hmm... bed time but I am not feeling sleepy... Its no use telling her now...

Mom looks at me... must have been crying... should have come before... but it is of no use... whenever I go beside her, she will shoo me off saying I am a kid Grandma never used to do that... It's so cold... I will take the blanket from the cupboard.

Hmmm... now it feels better... Pappa bought the blanket from Delhi. Grandma. Grandma loved me... she used to play with me, she used do stay with us... but then one day she had bad pain in her chest and was taken to the hospital and she never came back... Mom told me she went to a distant land and won't come back... how could she go like that without even telling Aby... Grandma dosen't love

me... nobody loves Aby... Aby is a bad boy... Nobody loves Aby.. Aby is a...

Outside the rain poured down as if it would never stop. The sky protested thunderously while the rain continued splashing against the window.

"Jennifer....Jennifer... open the door, Jenny..." what's this now? Pappa calling. Where's Mom? Oh! So she slept with me yesterday ... But why has she locked the door...? "Mom wake up. Pappa is calling" ... what is time now... The small needle in between 7 and 8... So let me think... It should be past 7... Mom gets up at 6 usually... now what happened? Must be tired... After yesterdays fight..., "Jennifer..."

"Mom wake up... Mom..." why isn't she getting up? "Mom..." God, her hands are so cold..." "Mom... wake up" Must be really, really tired... she is so stiff... must be the weather... It's really, really cold outside... "Here Mom... take the blanket... I will wrap it around you... there done..."

"Jennifer..."

No Pappa... don't call... she is tired... too tired.

Outside the skies kept on weeping.

Remzeena A.
Falconz 12

സ്മാരകം

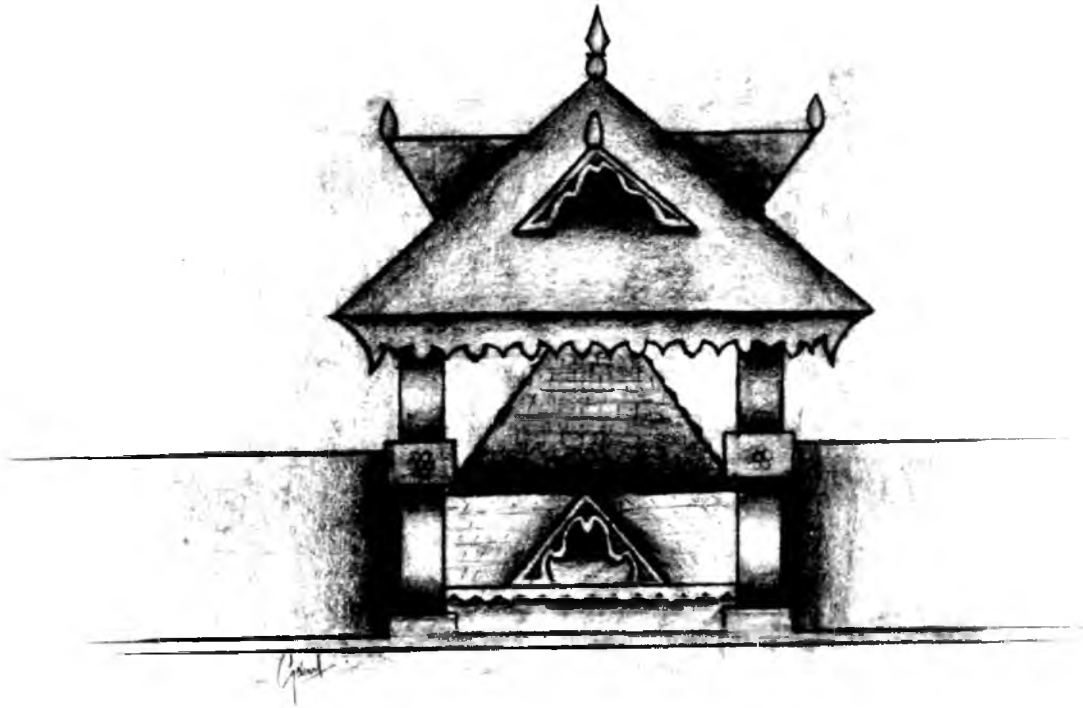

ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടം അന്നും ഉയർന്നുതന്നെ നിന്നു തലയെടുപ്പോടെ. വൃശ്ചികക്കാറ്റിന്റെ കുളിരിൽ കൂറ്റൻ ആൽമരം പോലും നിന്നുവിറച്ചു. ചുവട്ടിൽ പുതുതായി തളിരിട്ട കൊച്ചുചെടികൾ നിദ്രയിലാണ്ടു. തങ്കയുടെ പശുക്കിടാവ് തൊഴുത്തിൽനിന്ന് കെട്ടഴിഞ്ഞ് അമ്പലപ്പറമ്പിൽ മേഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പാതിരാവിലും അതിനുറക്കമില്ല. അമ്പലം ചെറുതാണെങ്കിലും പറമ്പ് വിശാലമായിരുന്നു. ഓണക്കാലത്തവിടെ ധാരാളമായി പൂക്കുന്ന തുമ്പ പറിക്കാൻ ആളുകൾ വരാറുണ്ട്. നാലമ്പലമില്ലാത്ത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുറകുവശത്തെ ചുറ്റുമതിലിനപ്പുറമാണ് ക്ഷേത്രക്കുളം. പതിവുപോലെ എല്ലാവരും മയങ്ങിയ നേരം നോക്കി നിലാവ് നീരാട്ടിനെത്തി. ഉടുതുണിയഴിച്ചുവെച്ച് വെൺതിങ്കൾ കുളത്തിലിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി നേരം പുലരണം കുളിച്ചുകയറാൻ.

നാലാമത്തെ നിരയിലെ രണ്ട് ഓടുകൾ ഇളക്കിമാറ്റിയപ്പോഴുണ്ടായ വിടവിലൂടെ അയാൾ താഴേക്കിറങ്ങി. അന്ന് വൈകീട്ട് നേദിച്ച പൂജാപുഷ്പങ്ങൾ കണ്ണനു ചുറ്റും കിടക്കുന്നു. മലർമണം മാഞ്ഞിട്ടില്ല. വിഗ്രഹത്തിനു മുൻപിലും വശങ്ങളിലുമായി പല തരത്തിലുള്ള വിളക്കുകളിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുവശങ്ങളിലും തൂക്കുവിളക്കുകളുണ്ട്. പുറകിലായി പിൻവിളക്ക [illegible] ത്തൊരു ദീപപ്രഭയൽ [illegible] അഗ്നിപോലെ ജ്വലിച്ചു.

കുമാരന് കുളിരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ മടിക്കുത്തിൽ നിന്നൊരു കാജാബീഡിയെടുത്ത് തീ കൊളുത്തി-ഹൊ, ആശ്വാസം. പുകച്ചുരുളുകൾ കണ്ണന്റെ മുഖത്തു തട്ടി മേലോട്ടു പൊങ്ങി. വിഗ്രഹം ചാക്കിലാക്കി താഴേക്കിറങ്ങിയ കയറിൽത്തന്നെ കുമാരൻ മുകളിലേക്കു [illegible] കണ്ണന്റെ പഞ്ചലോഹ വിഗ്രഹം [illegible] മാത്രമേ എടുത്തിട്ടുള്ളൂ.

കുഴഞ്ഞുകിടന്ന [illegible] വിട്ടി മെല്ലെ നടക്കുമ്പോൾ പരിസരമൊന്നു വീക്ഷിച്ചതിനുശേഷം ചാക്കിന്റെ തലയൊന്നു [illegible]

ത്തേക്കു മടക്കി കൃഷ്ണവിഗ്രഹം പുറത്തെടുത്തു. നിലാവത്തതിന്റെ കിരീടം തിളങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നി കുമാരന്. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് അത്ഭുതത്തേക്കാളേറെ ഭീതി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് സ്വതസിദ്ധമായ ഒരു കള്ളച്ചിരി ചിരിക്കുന്നു ആ രൂപം. വിശ്വസിക്കാനാവാതെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോഴും അയാൾ കാണുന്നത് ഹൃത്തിൽത്തറയ്ക്കുന്ന ആ ചിരി തന്നെ. കണ്ണുതുറക്കുമ്പോൾ കണ്ണന്റെ ചിരിയല്ല, ദീർഘചതുരാകൃതിയിലുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് ഫ്രെയിമുള്ള പാതി ചില്ലുടഞ്ഞ കണ്ണാടിയിൽ തന്റെതന്നെ ഭീതിതമായ മുഖം. ഇരുണ്ടു നീണ്ട മുഖത്തെ തന്റെ തന്നെ വികസിതമായ കണ്ണുകൾ, ഭയത്താൽ വീണ്ടും വിടർന്നു. പാതിരയിലെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഫലിക്കുമെന്നാരും പറഞ്ഞതായിട്ടോർമ്മയില്ല.

കുമാരൻ മോഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളുടെയിടയിലിരുന്ന മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള ആ വിലകുറഞ്ഞ ടൈംപീസ് വെറുതെയിരുന്നു മണിയടിക്കാൻ തുടങ്ങിയതപ്പോൾ മാത്രമാണ്. അതിന്റെ അലാറം സൂചി അഞ്ചിലാണിരുന്നതെങ്കിലും പന്ത്രണ്ടു കഴിഞ്ഞ് എട്ടുമിനിറ്റാവുന്നതിനു മുൻപേ അത് ശബ്ദമുണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിരാശരായ കാമുകന്മാരെപ്പോലെ നിശാശലഭങ്ങൾ ചായവും, സിമന്റും തേയ്ക്കാത്ത ഭിത്തിയിൽ തലയും താഴ്ത്തിയിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ അതിയായി അലോസരപ്പെടുത്തിയ അലറാം മണികളുടെ മുഴക്കമവസാനിപ്പിക്കാനാണ് കുമാരൻ എണീറ്റത്. മറയില്ലാത്ത ജനാലയുടെ മുന്നിൽ കർട്ടനായി ഇട്ടിരുന്ന പഴയ സാരികളുടെ ദ്വാരങ്ങളിലൂടെ തണുത്ത കാറ്റ് എന്തൊക്കെയോ കവരുവാനെന്നപോലെ പാതിരാത്രിയിൽ കള്ളന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

പൂട്ടില്ലാത്ത വാതിൽ വലിച്ചടച്ച് അയാൾ പുറത്തിറങ്ങി. കൈതയ്ക്കൽ സാമുവേലിന്റെ വളപ്പിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ രാത്രിയുടെ മനോഭാവത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്ന ചീവീടുകളുടെ ആഭാസശബ്ദങ്ങൾ കേട്ട് തന്റെ നീക്കങ്ങളെപ്പറ്റി അയാൾ ബോധവാനായി. കുമാരന്റെ ദൃഷ്ടി ദിക്കുകൾ നാലിലുമായി വിന്യസിച്ചു. അമ്പലപ്പറമ്പിലെ പൂഴിയിൽ ഗോപാലൻനായർ വലിച്ചിട്ട സിസർ ഫിൽറ്ററിന്റെ രണ്ടു കുറ്റികൾ. അവിടെനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാം മയക്കം പിടികൂടാത്ത അയാളുടെ മുറിയിൽ നൂറുവാട്ടിന്റെ ബൾബ് കത്തിനിൽക്കുന്നത്. അയാളുടെ ക്ഷേത്രകമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനം കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാനുള്ള വേലായുധന്റെയും കൂട്ടരുടെയും ശ്രമങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുവാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ഇരവിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ മെനയപ്പെടുന്നുണ്ടാവുമിപ്പോൾ. അന്നു പകൽ കമ്മിറ്റി സമ്മേളനത്തിലുണ്ടായ കശപിശകൾക്ക് കുമാരനും സാക്ഷിയാണ്.

ശ്രീകോവിലിനു പിന്നിലൂടെ കയറെറിഞ്ഞ് കഴുക്കോലിൽ കുരുക്കിട്ട് ഭിത്തിയിൽ ചവിട്ടി മേൽക്കൂരയിൽ കയറാൻ കുമാരനുള്ള കഴിവ് പ്രശംസനീയമാണ്. അത് രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കു മുൻപ യാൾ തെളിയിച്ചതുമാണ്. നാലാളെ നിർത്തി 'ഇതാ കണ്ടോളൂ' എന്നു പറഞ്ഞു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കർമ്മമാണ് ക്ഷേത്രക്കവർച്ചയെങ്കിൽ ഇന്ന് കുമാരനെഅഭിനന്ദിക്കാൻ ആളുകൾ കൂടിയേനെ. അത്ര വിദഗ്ധമായാണ് അയാൾ രണ്ട് ഓടുകൾ ഇളക്കിമാറ്റി കയറിലൂടെ താഴേക്കിറങ്ങിയത്.

കെടാതെനിന്ന ഒറ്റത്തിരി വിളക്കിന്റെ പ്രഭയിൽ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ കണ്ണന്റെ വിഗ്രഹമന്വേഷിച്ചു. മടിക്കുത്തിൽനിന്നും സിഗറ്റ് ലാമ്പെടുത്ത് അതിന്റെ പുറകുവശത്തെ ടോർച്ചിന്റെ വെട്ടം ആ ചെറുമുറിയുടെ മുക്കിലും മൂലയിലും വീഴ്ത്തിയിട്ടും കൃഷ്ണരൂപം കണ്ടെത്താനയാൾക്കായില്ല. അതുവരെയില്ലാതിരുന്ന പരിഭ്രമം അടിവയറ്റിൽനിന്ന് നെഞ്ചിൻകൂടുവരെ വന്നുനിന്നു. വിഗ്രഹമെവിടെപ്പോയി? തനിക്കു മുന്നെ ആരോ അതെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു പുക വിടാനായി അയാൾ ഇറുകിയ ബനിയന്റെ പോക്കറ്റ് തപ്പി. ബീഡിയെടുത്തിട്ടില്ല. ശ്രീകോവിലിനു പുറത്തേക്കു ചാടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടി. അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ വേലിയിൽ കരമുറപ്പിച്ച് ഒരു ദീർഘകായൻ നില്ക്കുന്നു. തന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. കുളത്തിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. അറിയാതെ ഒരക്ഷരംപോലും തന്റെ വായിൽനിന്നു പുറത്തു വരരുതെന്ന് ചിന്തിച്ച് അയാൾ തന്റെ വായ വലംകൈകൊണ്ടു പൊത്തിപ്പിടിച്ചു.

ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ദ്രുതഗതിയിൽ പാതയോരത്തേക്ക് ചലിക്കുന്നതിനിടയിൽ തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കി. ആ ദീർഘകായൻ കുള

ത്തിന്റെ കന്മതിലിൽ കയറിനിന്ന് കുളത്തിലേക്കു ചാടുന്ന കാഴ്ച അയാളുടെ കാലുകളെ ചലനമറ്റതാക്കി.

എന്താണത്?

ആത്മഹത്യ?

കുമാരൻ തിരിഞ്ഞോടി. അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ കൈവരിയിൽ പിടിച്ചുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ പായൽപ്പച്ചയും ഇരുളിന്റെ കറുപ്പും കലർന്ന വെള്ളത്തിൽ രണ്ടു കൈകൾ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങുന്നതാണ് കണ്ടത്. ആ മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റുമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഓളങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റി കരയിലേക്കു നീങ്ങി. അതിൽ മങ്ങിയ നിലാവ് നിലയില്ലാതെനിന്ന് തുള്ളിക്കളിച്ചു. വെള്ളത്തിലേക്കെടുത്തു ചാടാനൊരുങ്ങവേ കുമാരൻ തനിക്ക് നീന്തുവാനറിയില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു. ആ കൈകൾ രണ്ടും മുഴുവനായി ജലത്തിൽ മായുന്നതുവരെ അയാൾ ചേതനയറ്റപോലെ നിന്നു. എന്നിട്ട് ആരും സമീപത്തില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി, ഇടയ്ക്കിടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ അമ്പലപ്പറമ്പ് കടന്നു. അയാളിപ്പോൾ മരിച്ചുകാണും. കുമാരന്റെ മനസ്സിൽ മുഖമില്ലാത്ത, ശരീരമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈകൾ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി. ശ്രീകോവിലിലെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ തിരോധാനം അയാളുടെ മനസ്സിനെആ ദീർഘകായന്റെ മരണമെന്നപോലെ തന്നെ വിടാതെ പിന്തുടർന്നു.

അയാൾ തന്നെയായിരിക്കുമോ വിഗ്രഹമെടുത്തത്? എങ്കിലെന്തിനയാൾ കുളത്തിൽ ചാടി?

ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ. ഗോപാലൻ നായരുടെ വീട്ടിലെ വിളക്കണഞ്ഞിരുന്നു. കൈവിരലുകളിൽ സ്വർണ്ണമോതിരവും കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണമാലയും ദേഹത്ത് തിളങ്ങുന്ന ഷർട്ടുമണിയാറുള്ള അയാളെപ്പോലെ തന്നെ ആ വീടും ആ പ്രദേശത്തെ മറ്റുവീടുകളെ ലജ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തലയുയർത്തി നിന്നു. നീണ്ടു നിവർന്നുള്ള ഗോപാലൻ നായരുടെ നടത്തവും നീട്ടിക്കുറുക്കിയുള്ള സംസാരവും കാരണമല്ല, മറിച്ച് നഗരത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള സൂപ്പർമാക്കറ്റിൽനിന്നും ഏക്കറുകൾ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന വയലുകളിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ച പണമാണ് അയാളെ അമ്പലക്കമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ടാക്കിയതെന്ന് അറിയാത്തവർ കുറയും. നാനൂറു വർഷമെങ്കിലും പഴക്കമുള്ള തൃക്കണ്ണാപുരം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുവരുകളിൽ തട്ടിയ വേലായുധന്റെയും ഗോപാലൻ നായരുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ ആ പരിസരങ്ങളിൽത്തന്നെ പറ്റിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ഉത്സവത്തിന് കൊടിനാട്ടിയതു മുതൽ അവസാനദിവസത്തെ തൃശൂർ 'മ്യൂസിക് സ്റ്റാർസി'ന്റെ ഗാനമേളവരെ ഓടിനടന്നും വേദിയിൽ ഗംഭീരമായ പ്രസംഗം നടത്തി കയ്യടി വാങ്ങിക്കൂട്ടിയത് വേലായുധനാണ്. അയാളൊഴിഞ്ഞ കസേരയിൽ ഗോപാലൻ നായരിരിക്കുന്നു. പ്രസിഡണ്ടായി. വേലായുധന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥാനം വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ അന്നുരാവിലെ വീണ്ടും പരാജയപ്പെടുത്തിയതിന്റെ സ്മാരകങ്ങളെന്നപോലെ നായർ വലിച്ച സിസർ ഫിൽറ്ററിന്റെ കുറ്റികൾ പുതുതായി വളർന്ന പുൽനാമ്പുകൾക്കിടയിൽക്കിടന്നു മരവിച്ചു.

ആ വർഷത്തെ ഉത്സവത്തിന മുന്നോടിയായി എല്ലാ വീടുകളിലും പറ നിറയ്ക്കലിനായി ഗജവീരൻ തൃക്കണ്ണാപുരം അർജ്ജുനനെയും കമ്മിറ്റിക്കാരെയും മുന്നിൽനിന്നു നയിച്ചത് ഗോപാലൻ നായരാണ്. വത്സചേച്ചിയുടെ എല്ലും തോലുമായി ഞരമ്പുകൾ പൊങ്ങിയ രണ്ടുകാലുകളും പറ വരുന്നതും കാത്തുനിന്നു കഴച്ചിരുന്നു. പണ്ടേ തിമിരം കവർന്ന ആ വൃദ്ധയുടെ കാഴ്ചകൾ ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അന്ന് ഗോപാലൻ നായരുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും കണ്ണുകൾ അവർ അന്ന് അന്ധരായിരുന്നു. വത്സചേച്ചി ആനയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ വെച്ച ഒരു പടല പൂവൻപഴവും, മേളക്കാർക്കും ഉത്സവക്കാർക്കും ഒരുക്കിവെച്ച അവിലും അവരുടെ കൊച്ചുവീട്ടിൽ വെറുതെയിരുന്നു.

പഞ്ചായത്ത് അധികൃതരുടെ അനാസ്ഥമൂലം വർഷങ്ങളായി ടാറിടപ്പെടാതെ കല്ലുപതിക്കൽ കർമ്മം മാത്രം കഴിഞ്ഞ ആ പാതയിലൂടെ കുമാരൻ നഗ്നപാദനായി നടന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു കയറുമ്പോൾ അയാൾ ചെരുപ്പിട്ടു കയറരുതെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് അമ്മയാണ്. ഏതോ അദൃശ്യശരീരിയെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് മഥിക്കുന്ന ചിന്തകളുമായി അയാൾ സ്വഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. നിലത്ത് [illegible] വിരിച്ചിട്ട പായയിൽ വിയർപ്പു വറ്റാത്ത ശരീരം മെല്ലെയമർന്നു. അയാൾ ഉറങ്ങുമ്പോഴേക്കും പാതിരാക്കോഴി കൂം [illegible]ലാണ്ട ഏതൊക്കെയോ ജീവകണങ്ങൾ സ്വപ്നങ്ങൾ [illegible]

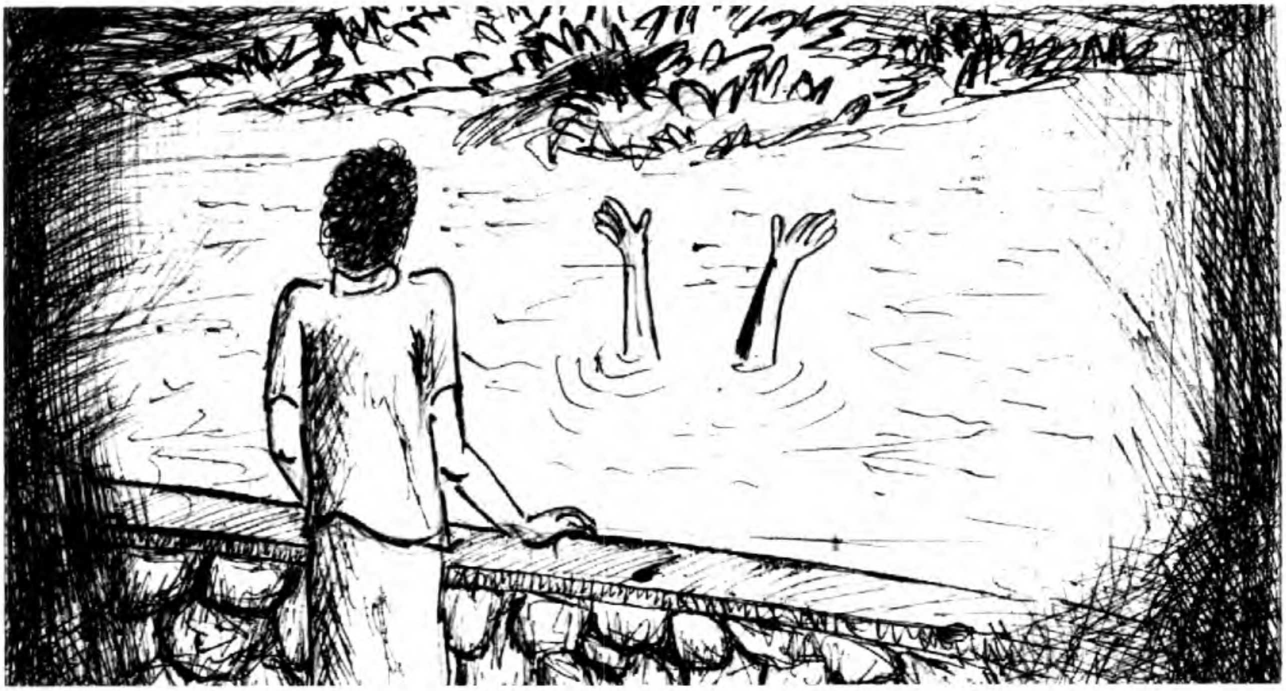

ച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിരസമായൊരു ആവർത്തന മായിരുന്നെങ്കിലും പുലർകാലെ തന്നെ മേൽശാന്തി പൂജാ പുഷ്പ ങ്ങളുമായി അമ്പലനടയിലെത്തി. ശ്രീകോവിൽ കുമാരൻ കണ്ടപ്പോ ഴെന്നപോലെ തന്നെ നാഥനി ല്ലാത്ത ഭവനം പോലെ ഉണ്ണിക്ക ണ്ണന്റെ അഭാവം പ്രകടമാക്കി. പുരുഷായുസ്സിന്റെ നാലാമാശ്രമ ത്തിലെത്തിനില്ക്കുന്ന അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ, വാർദ്ധക്യം ചുളിച്ചുക ളഞ്ഞ കണ്ണുകൾ ഭീതിതമായ ഒരു ഭാവംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞുനിന്നു. കൃഷ്ണവിഗ്രഹം അവിടെയില്ല. അത പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ആരോ മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

സൂര്യദേവന്റെ കരുണയുള്ള ആദ്യകിരണങ്ങൾ വന്നു പതിച്ച് അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ മൂലയിൽ പടർന്നുകയറിയ കാട്ടുവള്ളിപ്പ ടർപ്പിനിടയിൽ പകുതി വെള്ളത്തി ലെന്ന നിലയിലായിരുന്നു ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ കിടപ്പ്. രാവിലെ കുളിക്കാനിറങ്ങിയ പത്മനാഭേ ട്ടൻ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ലോകാവസാനം വരെ അതവിടെ കിടന്നേനെ. തൃക്കണ്ണാ പുരം ക്ഷേത്രത്തിലെ കാണാതായ വിഗ്രഹം പൂജാരിയെ ഏൽപ്പിക്കു ന്നതുവരെ ആർക്കും കൊടു ക്കാതെ നിന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവം തന്നെ അതിനു തെളിവാണ്. കുളത്തിന്റെ വടക്കേ മൂലയിൽ പായലിനിടയിൽനിന്ന് വിഗ്രഹ മെടുക്കുമ്പോൾ ക്ഷേത്രമ തിൽക്കെട്ടിനോട് ചേർന്നുനിന്ന് കുമാരനും ആ കാഴ്ച കണ്ടു. നാനൂറുവർഷം പഴക്കമുള്ള പഞ്ച ലോഹവിഗ്രഹം. ഇന്നലെ പാതിര യിൽക്കണ്ട കനവിലേതുപോലെ അതിന്റെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരിയു ണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്മനാഭേട്ടന്റെ കയ്യിലിരുന്ന് അത് കണ്ണീരൊഴു ക്കാതെ കരയുകയാണെന്നു തോന്നി കുമാരന്.

കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ കുള ത്തിന്റെ കൽഭിത്തിയിൽനിന്നു ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്ത ആ ഇരുണ്ട ദീർഘകായന്റെ പ്രജ്ഞ യറ്റ ശരീരം അയാളെന്നല്ല ആരും കണ്ടില്ല. തളർന്ന തനുവും ഉഴറിയ മനവുമായി കുമാരൻ തന്റെ വഴി യിലേക്ക് പിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ അമ്പലപ്പൊയ്കയിലെ തണു പ്പുള്ള വെള്ളത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞു മയിൽപ്പീലി ഒഴുകി നടക്കുന്നു ണ്ടായിരുന്നു. മരണം വിധിക്കപ്പെ ട്ടിട്ടില്ലാത്തവന്റെ സ്മാരകമായി.

. . . .

ഗോകുൽ കെ. ഗോപി

ഫാൾക്കൺസ് '12

ഒരു അന്ധയുടെ കയ്യൊപ്പ

എപ്പോഴും അവളെന്നോടു ചോദിക്കും...
"നിന്റെ കവിതകളിൽ തെളിയുന്നതോരോന്നും
നിൻ മനസ്സിൽ വിഹ്വലതകളെങ്കിൽ
മറച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ട നിന്റെ പ്രണയം
ഇനിയുമെങ്കിലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൂടെ?"

എപ്പോഴും അവനെന്നോടു ചോദിക്കും...
"നിന്റെ കവിതകളിലൊന്നും
പ്രണയമല്ലോ മുഖ്യബിന്ദു
മൃദുവികാരങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നീയെന്തേ
കഠിനവാക്കുകൾ കുത്തിക്കുറിക്കാത്തൂ?"
പരസ്പരം അവരൊന്നായി പറയും...
"ഇവൾ അന്ധയാണ്, ശാന്തിയാണ്
ചിരിക്കാൻ മാത്രമറിയുന്നവൾ
നേർക്കാഴ്ചകൾക്കുമപ്പുറം ഇവളുടെ
സ്വപ്നലോകത്തിന്റെ അകത്തളത്തിൽ
പൂക്കളും പൂമ്പാറ്റയും പ്രണയവും
മഴയും താഴ്‌വരകളും മാത്രം
ഇവളിൽ കണ്ണീരില്ല, വെളിച്ചമില്ല,
സൗഹൃദമില്ല, നീയും ഞാനുമില്ല."

പക്ഷെ, എനിക്കൊന്നേ പറയാനുള്ളൂ...
"എന്റെ കണ്ണുകൾ ചൂഴ്ന്നെടുക്കപ്പെട്ടതാണ്
എന്റെ വിരൽത്തുമ്പുകൾ വെട്ടിമുറിക്കപ്പെട്ടതാണ്
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാനൊരുപാടു കരഞ്ഞു
കണ്ണീർ വറ്റിയതു ചിരിയായി മാറി
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു... അട്ടഹസിച്ചു...
ഒടുവിൽ തളർന്നുവീണു
'ഭ്രാന്തി'യെന്നു നീ മുദ്രകുത്തി
മറ്റുള്ളവരതേറ്റു പറഞ്ഞു
ഭ്രാന്തമായ മനസ്സിന്റെ കോണിൽ
അവശേഷിക്കുന്ന 'തീ' പ്രണയം മാത്രം
അതിനെക്കൂടി പിഴുതെറിയാൻ
എൻ കവിതകൾ മരിക്കുംവരെ...
എൻ ശ്വാസം നിലയ്ക്കും വരെ...
അനുവദിക്കില്ലൊരിക്കലും..."

അഖിഷ പി.എ.
11 നക്ഷത്ര

age

Age is a strange thing
Standing forlorn in the confines of the present
You start wondering what preceded
Because neither memory nor contemplations
would even begin explaining what happened.
It is true that we live only once
And the roads that we once travelled
Would never ever be the same again
And that we are here only once
For time and distance never cross path
However much ages be gone
We would never be here again
And when time has passed
I would be a stranger unto myself
And I would be consumed with a fire
To make sense of who I was
Or who I aspired to be
Because now the child who longed for you
Is no longer here, and it has been replaced by me
And I cannot fathom who it was
Or believe those who tell me it was indeed I
who longed for you, who worshipped you
Because just as I have failed to recognize old faces
Your betrayal has meant I recognize not my old selves...

Auxillo Diaz Marcel
Nakshathra '11

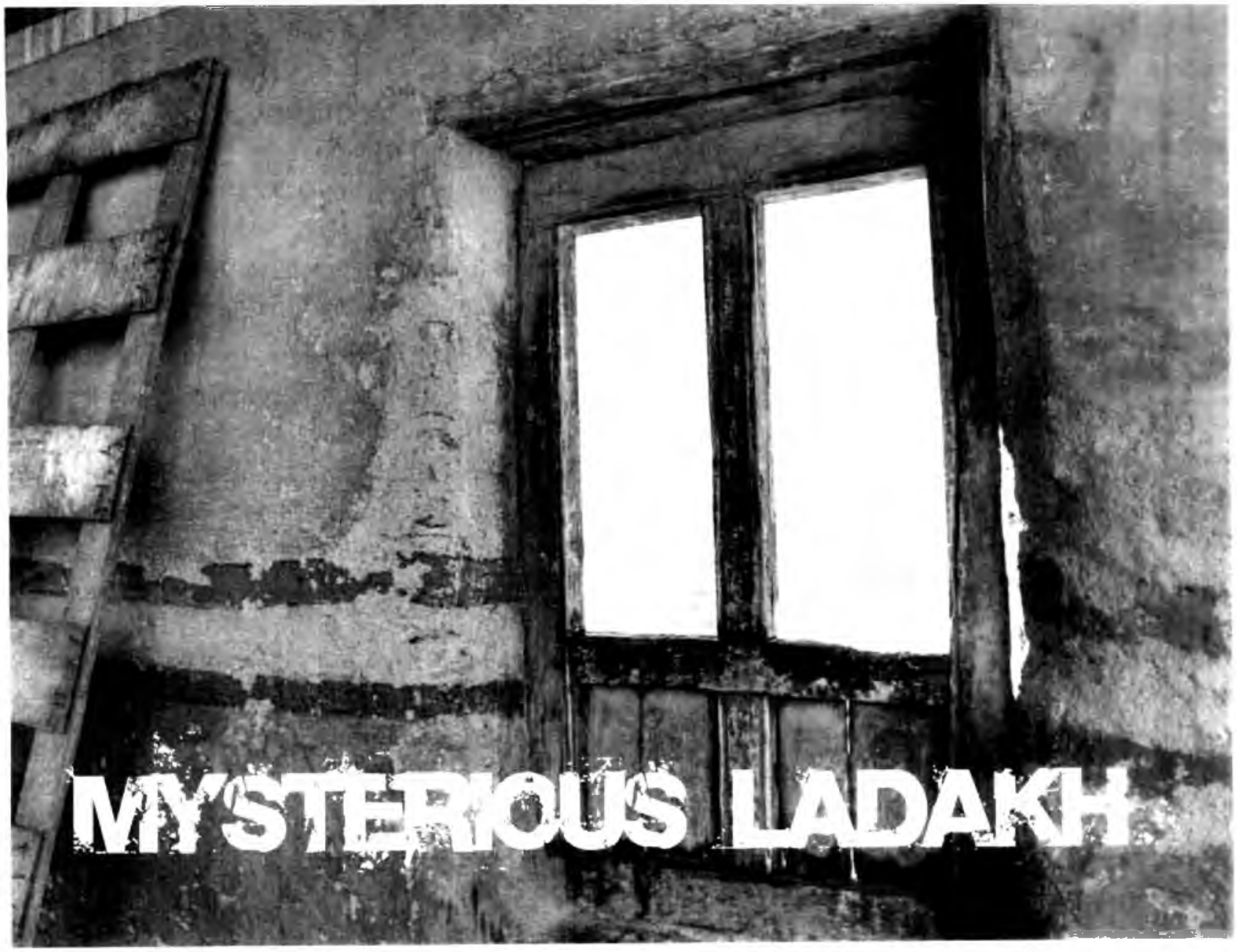

MYSTERIOUS LADAKH

It was 6 am when the bus shrieked to a halt. All the window panes were shut tight to shield from the wintry chill. I pulled the drapes and pushed the glass panes gently to let the chilly air to rush in. The air was absolutely fresh and had a faint aroma of the wild narcissus, blooming apples and peaches, typical of the mid spring season in high hills of the Himalayas. The cool, moist breeze, caressed by the waters of the Beas, brushed past my drooping eyelids to remind that I had reached Manali. As it was a night journey, I was deprived of the visual feast of the rugged mountains, narrow streams gushing through boulders and pebbles and the scarlet rhododendrons trying in vain to sneak out through the lush greenery. It also dawned on me that I was half way of my destination -My maiden trip to Ladakh- the abode of Gods, the land where the mountains kissed the clouds!

Manali offers accommo dation to travellers from all walks of life, right from the dingy confines of the 'Dharamsalas' to the cosy comforts of luxurious hotels. A warm shower and hot 'aloo parathas' took the slumber of a tiresome journey away from me. I pulled the curtain drapes and a quick peep through the window showed me one of the most marvelous sights I had ever seen-there stood Manali, with all her glory in the form of gothic cottages, alpine vegetation, the frothy Beas, gently lashing against the pebbles and the people, though calmer in nature but with colourful attires, slowly trickling onto the streets. And now, with a near to full belly, a mind so tranquil and pensive, I

slowly started dozing off and then slipped into a deep sleep.

Wandering through the streets in the afternoon was a pleasant experience as the chaotic markets I had seen in other parts of India seemed to be a thing of the past in this corner of India. A visit to the Hidimba temple, made famous through the movie 'Roja' was on mind. But more importantly, I needed information to go ahead in my quest to reach the destination. I had gathered some information from friends in Delhi that only taxis would ply between Leh and Manali. Finally, I found my vehicle- a 'Tata Qualis', wherein travelers were stratified by the driver based on the amount they paid. An amount of Rs.1000 would ensure you a front seat, the middle seat for Rs.900 and the back seat for Rs.800 and then came the vital information from the driver-the journey to Leh would begin around half past midnight and that meant another sleepless night!

Passengers turned up one by one, a Bengali family of three, four Israeli tourists and this lone

traveller from the southern tip of India. I had mixed feelings on my mind when I set out for this journey to take up my first job, a secure, responsible and lucrative offer from a prestigious government organization. It was never occurred even in my wildest dreams that I would take a trip to this far flung area. At precise 1'O clock, the vehicle started rolling and I sat next to the driver, a local. It was a moonlit night and the sky resembled a white bowl without the trace of even a single cloud. By around 4.30 am. it was broad day light an I remembered that days were longer in hills during summer and that was an experience of clear photo periodism! Again my mind started wandering as I moved on and on amongst a group of eight strangers, with little interaction but totally engrossed in the breathtaking view. Never imagined that surprises were in store on the way and the first one was the mighty Rohtang Pass, at an altitude of more than 13000 feet, covered with a thick, white blanket of snow and deep gorges, wherein people never dared to look down! The vehicle pulled up at a nearby dingy restaurant and again, 'aloo parathas', thick curd and tea for breakfast. We all moved on foot in different directions in search of comfortable nooks to relieve ourselves as no public toilet was on sight.

At around 10.30 am, we reached Keylong, the head quarters of Lahaul & Spiti district of Himachal Pradesh. A very beautiful, but small town whose picture postcard could easily be mistaken for any Western locale. The most striking feature of Keylong was the beautiful cottages, many of them looking similar and not a trace of litter anywhere in the vicinity. A brief

stop there to purchase some snacks and we moved on. By then, everybody in the vehicle got introduced to each other and our driver was a man of few words. He drove us on and the features of landscape started changing drastically-the first signs or glimpses of the cold desert-scarce greenery, no human movement and even animals seemed to be driven away by this wilderness! The land was literally barren and brown and the weather, bone chilling! At noon, driver pulled up the vehicle in front of a make shift restaurant for lunch. There was no choice-all were served the same dish-boiled rice and lentil. It's a wonder that at times, life throws up opportunities with its stark face when we realize that all humans are one, irrespective of caste, creed, cash and colour! Within half an hour, we were in our respective seats and our vehicle started rolling.

Another bigger surprise was waiting for us-the 'Tanglang La' Pass, which stands at more than 17000 feet and then came the moment where weather played spoilsport. The inhospitable terrain and bone chilling weather

started revealing their darker sides-the lady in the Bengali family started gasping for breath-first signs of the dreaded 'hypoxia' and panic gripped everyone. The husband screamed at the driver to stop the vehicle but the driver was in no mood to heed to the husband's screams because he knew the terrain better than anyone else in the group and instead, quickly drove the vehicle to a lower spot and after a while, the lady seemed to be at ease and the husband heaved a sigh of relief and tears of gratitude welled in his eyes.

All along the way, there was no drastic change in the landscape barring a few army barracks here and there. The path was not tarred; the vehicle followed the trail left behind by other vehicles that passed before us in that vast expanse of desert land. At some stretches, there were just puddles and rubbles and even these obstacles did not seem to dampen the spirit of our driver. Funny driving tips borne out of the imaginations of army officers on the way, enlightened our spirits and one such tip read 'Be gentle on my curves'. At last, when the last rays of the setting sun abated and with the arrival of dusk, we saw signboards indicating that we were nearing our destination, Ladakh the mysterious and enchanting land of the 'Lamas and Gompas'. We reached Leh at 8'O clock in the night. The night was dark, the weather spine chilling and the roads, deserted!

Leh is the headquarters of Ladakh. A small town, within a radius of hardly one or two kilometers, with houses built with unbaked bricks and mud, window sills decorated with colourful blooms of geraniums. The monasteries, known as 'Gompas' were positioned on hill

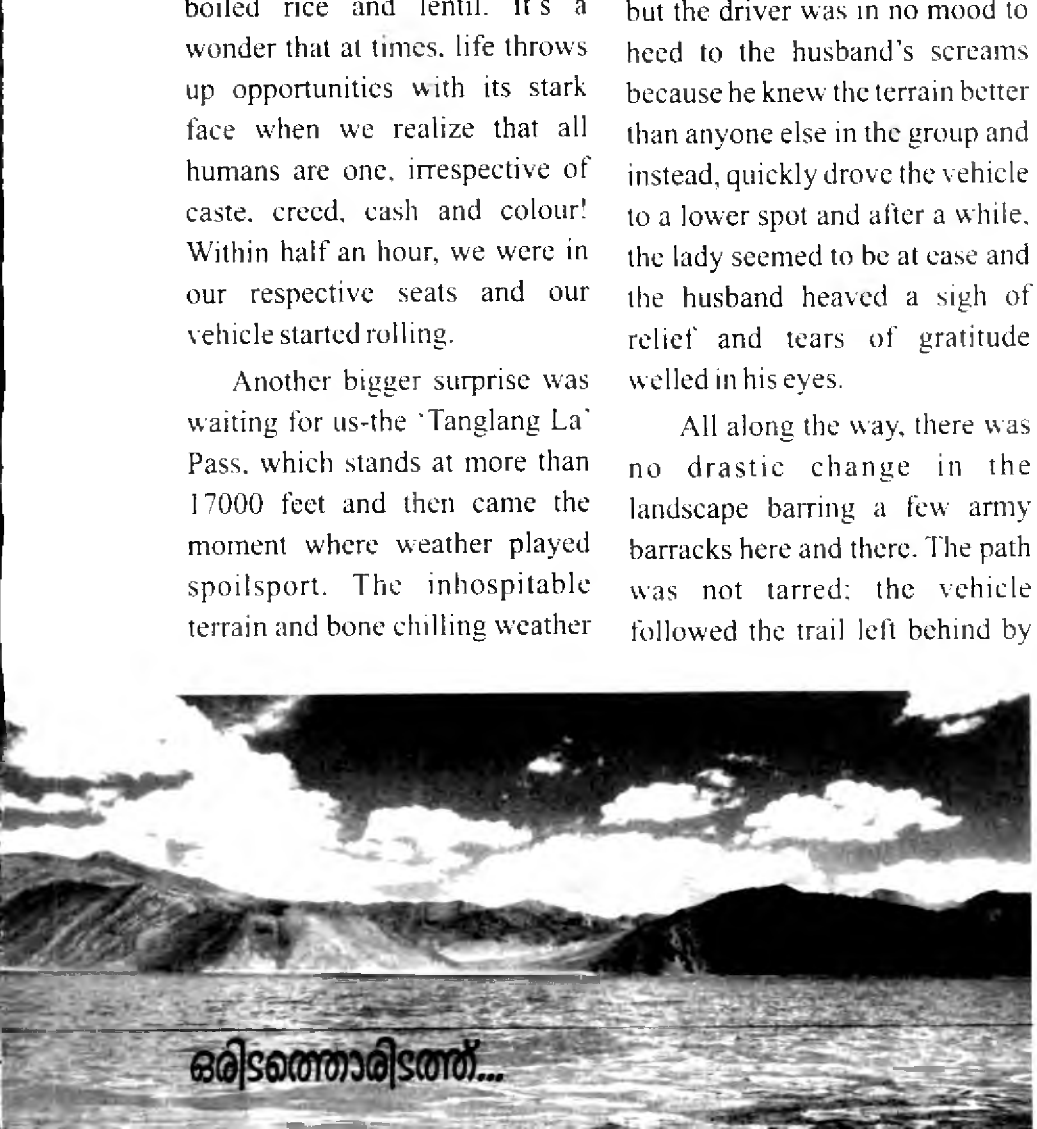

tops. The Ladakhis believed that God could be accessed only after some struggle. The 'Thiksey and the Shey' are very popular ones. Every landmark in Ladakh had one or the other distinction to its credit- India's highest airport, research station (Defence High Altitude Research Laboratory) and so on. World's highest motorable road, the Khardungla Pass, located at an altitude of 18380 feet is in Ladakh, which is the gateway to the Nubra valley and Partapur, the base camp for our brave soldiers posted in the Siachen Glaciers. The double humped camel is unique to the Nubra valley.

Ladakh remains cut off from the rest of India for almost half the year, wherein harsh winter is the order of the day. During peak winter season, temperature may dip to -30^{0}C. Farming is done for about five months during the 'summer season' (May to September) and the surplus produce, if any, would be dehydrated and consumed during winter. Growing vegetables in trenches, the crude versions of today's greenhouses, had been a type of 'vegetable forcing', since ancient times and continues to be followed today through polyenches (trenches covered with polythene). Barren terrain, snow clad peaks and scarce greenery were unique features of Ladakh. The Indus, locally called Sindhu and known as Neelum upon entering Pakistan, appeared calm on the outside but seemed to conceal its undercurrents. It was snowfed and froze into a white sheet of ice during winter. The valour of our men in uniform could also be seen in their efforts to green this cold desert. Poplar and Weeping willow were the most common tree types. Apricot and Seabuckthorn, most abundant fruit crops, thrived well in the cold arid climate. Genetic diversity in apricot is so rich that no other region in India produced fruits of such excellent quality. The mainstay of Ladakh is tourism. Ladakh would be the only region in India noted for its absence of prisons! The long, maroon robes, a long time symbol of Ladakhi culture, seemed to be giving way to Western outfits.

The picture of Ladakh would never be complete without a mention of the Changla Pass and Pangong Tso lake. Herds of yaks could be seen grazing here, which were being reared for milk and wool. It was snowing on Changla Top and the path wound down to the banks of the placid, crystal blue, saline waters of the Pangong Tso, where the climax scenes of the Bollywood super hit movie, '3 idiots' were shot. India and China co-owned this 'aqua-marvel', though the major part is enjoyed by China.

I made Ladakh my home for nearly two years. When time came to bid adieu, I felt a void within me. Several thoughts cropped up on mind and it was utter confusion at the end and I left this majestic land with a heavy heart. I couldn't help thinking whether I would ever be able to make another visit to this enigmatic land! When I look back, what effect did this mysterious land have on me? It taught me several lessons on life...transformed my thoughts, deeds...made me realise the transience of this short journey on earth....Many a time, it bites with all its pangs thrust deep into me and at times, it soothes my soul like the drizzle on a parched, hot desert ..All I know is that memories of this mysterious land still linger on...

Dr. Saji Gomez
Dept. of Processing Technology

എന്റെ കാത്തിരിപ്പ്...

ആകാശഗോപുരമാകെ കറുക്കുന്നു
എൻചിത്തത്തിൽ ആനന്ദമലതല്ലിയുയരുന്നു
സ്വർഗ്ഗീയാശ്രുവിൻ സ്പർശത്തിനായ് ഞാൻ
എത്രയോ കാലമായ് കാത്തുനില്പൂ
ഇളംകാറ്റിൻ കുളിരുഞാനറിയുന്നു ആ
ആകാശഗംഗയെ പുണരാൻ സമയമായ്
കത്തിജ്ജ്വലിക്കുമെൻ മനസ്സു കേഴുന്നു
ആഗതമാവൂ നീ എന്നെ അണയ്ക്കുവാൻ
ആരോരുമില്ലാതെ ആരെയോ തേടി
അലഞ്ഞു ഞാനാ ഏകമാം ദ്വീപിൽ
ആരൊക്കെയോ വഴിതെറ്റിയെത്തി ആ ദ്വീപിൽ
എങ്കിലും ക്ഷണികമായ് എൻ ആശയും ആഹ്ലാദവും
അതുവെറും മിഥ്യാസ്വപ്നങ്ങളോ? അറിയില്ല
ഏകമാം ദ്വീപിൽ ഏകനായ് ഞാൻ എങ്കിലും
നിൻ മൃദുസ്പർശം കാത്തിരുന്നു
സമയമായ് ചിറകുവിരിക്കുന്നതെന്റാശകൾ
എന്നെ പുണരുവാൻ എത്തുന്നിതാ വർഷം
ഇളംകാറ്റിൽ ശക്തികൂടുന്നുവോ? അറിയില്ല
ഇടിവെട്ടെൻ കാതുകീറുന്നുവോ?
എൻ തോഴരാം പക്ഷികൾ പറന്നുപോയ്
തിരതല്ലിയലയ്ക്കുന്ന ഈ തീരത്ത്, ഇത്
സ്വപ്നമല്ല സത്യം എൻ ആശകൾ കൊഴിയുന്നു
മഴയും കോളും അകന്നുപോയ് ഞാനും
എൻ മനസ്സും ആ ദ്വീപും മാത്രമായി
എങ്കിലും ഇനിയും കാത്തിരിക്കും സത്യം
കാത്തിരിക്കും ഞാൻ കാത്തിരിക്കും...

സൗഹൃദം

വെയിലേറ്റു പൊരിയുന്നു മരുഭൂവിൻ
ജീവനാം മരുപ്പച്ചയാണു സൗഹൃദം
അലതല്ലി കുത്തിമറിയുമാം കടലിൻ
ഏകാന്തമാം ആശ്വാസ ദ്വീപാണ് സൗഹൃ
രജനിയെ പൊതിയുന്ന തമസിനെന്നീക്ക
കുളിരുപകരുമാ നിലാവാണു സൗഹൃദം
കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയെ ഭൂമിക്കു നല്കാതെ
ഏറ്റുവാങ്ങുന്നൊരാമനസ്സാണു സൗഹൃ

അജീഷ് കുമാർ

അസ്തമയം

അന്ന് ഞാൻ ഏറെ ദുഃഖിച്ചിരുന്നു... ഏതൊരു ദിവസവും സൂര്യാസ്തമയത്തോടെ സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഇരുട്ടിന്റെ മറവിലേക്ക് ആഴുന്നതുപോലെ എന്റെ ദുഃഖവും മനഃപ്രയാസവും ഏറിവന്നു. ഞാനെന്തിനാണ് ദുഃഖിച്ചത്? മനുഷ്യനായി ഈ സമൂഹത്തിൽ പിറന്നതിനോ? അതോ സമൂഹത്തിലെ നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടായതിനോ? അറിയില്ല... അങ്ങു ദൂരെ മങ്ങിമറയുന്ന സൂര്യനെനോക്കി ജീവനില്ലാതെ ആർത്തിരമ്പുന്ന കടലിനെനോക്കി ഞാനാശ്വസിച്ചു...! ഭൂമിയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു സ്ഥലം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ...?

ഞാൻ +2 പരീക്ഷയെഴുതിനില്ക്കുന്ന സമയം. ഒരു കുന്നോളം ആശങ്കകളുമായി ഞാൻ സമൂഹത്തിനുമുന്നിൽ പകച്ചുനിന്നു. ഇനിയെന്ത്? പഠിച്ചതെന്തായാലും മകൻ ബിസിനസ്സ് മൈന്റ് ഉള്ളവനാകണമെന്ന് ശഠിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ...

കടലിനു ശാന്തത കൈവരുന്നു... പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ആർത്തിരമ്പുന്ന തിരമാലകൾ എന്റെ മനസിലാണെന്നൊരു തോന്നൽ. ഹും... ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാൻ? ഞാൻ ഈ നശിച്ച കാലത്തിന്റെ പങ്കുപറ്റിയ ഒരു ഭിക്ഷാർത്ഥിയായിപ്പോയില്ലേ...?

സമയം 6.30 കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു കുടുംബം മനുഷ്യച്ചങ്ങലയിലെ ചെറുകണ്ണികൾ യോജിച്ചതുപോലെ. കൈകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു നടന്നുവരുന്നു. വീണ്ടുമൊരു തിരിച്ചുപോക്കിനായി ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആശിച്ച സമയം. കുട്ടികൾ എന്നും എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. അവർ കൂടുതൽ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ കാഴ്ചയുടെ സൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. കയ്യിൽ ബലൂണും മുഖത്ത് ലാളിത്യവും പ്രതീക്ഷിച്ച കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ സ്റ്റീവ്-ജോബ്സിന്റെ ജീവചരിത്രവും, അധിക-ഗുണനചിഹ്നങ്ങളും. കുട്ടിത്തം തുളുമ്പേണ്ടുന്ന ആ

മുഖത്ത് പരിഭ്രമം നിറഞ്ഞ ഒരു ഗൗരവവും അലസതയും... ദൈവമേ, എന്താ ഈ ലോകം ഇങ്ങനെ? സ്വന്തമായി ചിന്താശേഷിയില്ലാത്ത (ചിന്തകൾക്ക് കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ട) ഒരു തലമുറയാണോ നമുക്ക് വേണ്ടത്...? ആരെങ്കിലും ഛർദ്ദിച്ചുവച്ചതു അതുപടി വിഴുങ്ങുന്ന ജീവിതം...? ഞാനടങ്ങുന്ന ഈ തലമുറ പകർത്തേണ്ടത്? ആരോട് ചോദിക്കാൻ?

സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ കഴിയാതെ സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാതെയുള്ള ഈ ജീവിതം ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടവരായ കുട്ടികളെ പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽനിന്നും അകറ്റുന്ന ഈ തലമുറ ഓർക്കുക- ജീവിതം ഒന്നേയുള്ളൂ. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഞാനും നീയും മണ്ണിലേക്ക് അലിഞ്ഞുചേരേണ്ടവരാണ്! തിരമാലകൾക്ക് ശക്തിയേറുന്നു. മനസ്സിലെ സംഘർഷാവസ്ഥയ്ക്ക് ആക്കം കൂടുന്നു. ശാന്തത മോഹിച്ച് തലചായ്ക്കാൻ പോകേണ്ടുന്ന വീട്ടിലും 'നിശബ്ദ'ബഹളവും സംഘർഷവും തന്നെ. കാൽച്ചുവട്ടിൽനിന്നും ഒലിച്ചുപോകുന്ന മണ്ണിൽ ഇടറുന്ന കാലുകൾക്ക് ഇനി നിലയില്ല... മോഹങ്ങൾക്കും...

എന്നെ ഞാനായി വേണ്ടാത്തൊരു സമൂഹത്തെ ഞാനായിട്ടു ത്യജിക്കുന്നതിനെഇനി വിപ്ലവമെന്നു പേരിട്ടു വിളിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല...!

ശബരിനാഥ് ജെ.എസ്.
അരിസ്റ്റസ് 10

Best Wishes

Ph : 0487 2383410, 9995809222

BINARY STSTEMS

For LCD, DLT Projectors, Documents, Camera, Photocopy Machine

Adiyatil Line
Poothole P.O., Thrissur-4

Growing Older

Growing older is beautiful
Each sensation becomes more vibrant
Each color more radiant
And each memory more poignant

Incidents start speaking to you more
When a child cries, you instantly get the message
When an adolescent acts insolent
You see the insecurity
When an adult exults in self praise
You feel the anxiety of the passing years
When a mature woman fails to hide her jealousy and greed
You view her youths bounty that she suppressed

The world is more coherent
Each stone is there for a meaning
each shadow, to bring brighter light
and you start to feel the love in you flowing out.
Picking up the merriment even in an unruly crowd
creating a road block,
you feel a smile in you
at life, in all its potency
a captive elephants pain unsettles you
crime, treachery and cruelty make you rankle
you are unable to take more of anything
not even water running freely
or a delicacy prepared especially for you

you get the preciousness
the sheer value
of all things natural and spontaneous
and you start to revel
in this being, in this existence and
in the eternity that envelops you always.

Dr. Jayasree Krishnankutty
Dept. of Agricultural Extension

ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്...

വർഷങ്ങൾ പലത് കൊഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ആ നോട്ടം മനസ്സിൽനിന്നും മറയുന്നില്ല... ബാലു (ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം എന്നാണ് മുഴുവൻ പേര്) എന്നെ നോക്കിയിരുന്ന ആ കണ്ണുകൾ... കൺപീലി ഒന്നു താഴ്ത്തി മൃദുവായി ചിരിച്ചാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ നിലാവ് പൊഴിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ... അതേസമയം കണ്ണിമ വിടർത്തിയാലോ സൂര്യരശ്മിയുടെ കരുത്തുപകരുമവന്റെ കുഞ്ഞിപ്പല്ലുകൾ. നിറയെ ബിസ്ക്കറ്റ് പറ്റിപ്പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു നാലുവയസ്സുകാരന്റെ കുഞ്ഞിക്കവിളുകൾ, ആ തുടിപ്പ് അത് അങ്ങനെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ...!

അവനെഎങ്ങനെശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയതാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല. ആയക്കാട് ഗ്രാമം-തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർ കൂട്ടമായി വസിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണിത്. അവിടെ ഒറ്റപ്പാലത്തുനിന്നും വന്ന ഗോപൻ മേനോൻ & ഫാമിലിയുടെ വീടിന്റെ ഒന്നാം നിലയിലെ താമസക്കാരായിരുന്നു ഞാനും അടുത്തുള്ള മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളിലെ ജയകൃഷ്ണൻസാറും. ബസ്സ്റ്റോപ്പിലേക്കുള്ള 'ദൈനംദിനയാത്ര'കൾക്കിടെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു അവനെ... ആ മതിലിനുള്ളിൽ ഗേറ്റിനോട് ചേർന്നു ചാരിയുള്ള നിൽപ്പ്; മഞ്ഞച്ചെണ്ടുമല്ലിപ്പൂവിനാൽ നിറഞ്ഞ പൂന്തോട്ടം. ഗേറ്റിനു പുറത്ത് അരിമാവിനാൽ കോലം വരച്ചതു കാണാമായിരുന്നു.

അന്ന് അവൻ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. ഞാനും അവനെതിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ വിടർന്ന ആ സന്തോഷം ഞാൻ മനസ്സിൽ താലോലിച്ചു. പിന്നെ അത് ഒരു പതിവായി. ഓരോ ചിരിയിലും അവൻ എന്നെ അവനിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ എന്നും കാണാറുള്ള കൗതുകം എന്നതിനുമപ്പുറത്തേയ്ക്ക് എന്തോ...!!!

ഇടയ്ക്ക് എപ്പോഴോ കുറേ ദിവസം ആ ഗേറ്റ് ശൂന്യമായിരുന്നു. എന്തോ ഒരു നഷ്ടബോധം ആ ദിനങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി.

അന്ന് ഞാൻ ആ വീടിനു മുന്നിലൂടെ കടന്നുപോ[illegible] പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കാനുള്ള ഒരു തോന്നൽ. എ[illegible] കൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കി [illegible] മുഖത്ത് വീണ്ടും [illegible] അതാ അവൻ... ഗേറ്റി[illegible] യിൽകൂടി അവൻ [illegible] ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനട[illegible] അവന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക്. "മോ[illegible] മുഴുമിപ്പിക്കാൻ [illegible] ഇട[illegible]ല്ല. "ഒടമ്പു [illegible] ഡോക്ടറെ പാക്ക[illegible] വെളിയെ പോകക്കൂട[illegible] ശൊന്നത്"

എന്റെ കണ്ണുകളി[illegible] നിയന്ത്രിക്കാൻ ആ[illegible] ആദ്യമായാണ് ഇത്ര[illegible] ങ്ങൾ എന്നോട് സം[illegible] ത്. ഇത്ര നാളും കാ[illegible] ഞാൻ ചിരിക്കും. അ[illegible] ക്കും. ഇടയിൽ എപ്പോ[illegible]

ചോദിച്ചു ഞാൻ... പിന്നെ ഒരു ടാറ്റ. ഇത്രമാത്രം... അവൻ ഇത്ര വാതോരാതെ എന്നോട്..."ഉവ്വാവ് പെട്ടെന്നു മാറുംട്ടോ..." ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ തൊട്ടു.

പിന്നെ കുറേ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അന്നു ചെയ്തുതീർക്കാനുള്ള കുറേ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ച് ബസ്സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് ഓടുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ ശവമഞ്ചൽ എന്നെ എതിരേറ്റു. വിങ്ങിപ്പൊട്ടിയ കുറേ കണ്ണുകൾ. ഇവരുടെയെല്ലാം ആരാവും മരിച്ചത്? എനിക്ക് അവരോട് സഹതാപം തോന്നി. പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ച് ഞാൻ മുന്നോട്ടുതന്നെ കുതിച്ചു.

സന്ധ്യമയങ്ങുംമുമ്പ് തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്കു വരുന്നവഴി വീണ്ടും ആ ഗേറ്റിന്റെ മുമ്പിലെത്തി... എന്റെ നാവു വരണ്ടുപോയി. കണ്ണുകളിൽ ഒരു അന്ധാളിപ്പ്. ബാലുമോന്റെ ആരാവും മരണപ്പെട്ടത്... ചോദിക്കുകയുണ്ടായി... "ആരായിരുന്നു?" "ഇവിടുത്തെ നാലുവയസ്സുകാരൻ... Brain Tumour...ജനിച്ചപ്പോഴേ അസുഖക്കാരനാണ്." അവിടെ കൂടിനിന്ന ആരോ പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിശബ്ദനായി...

അവന്റെ ചിരി എന്റെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും... എന്റെ കണ്ണ് എന്തിനാ നിറയുന്നത്... ഞാൻ എന്തിനാ സങ്കടപ്പെടുന്നത്... ഞാൻ അവന്റെ ആരായിരുന്നു...? എന്റെ കൈകളിൽ കണ്ണീരിന്റെ നേരിയ നനവ്... അവന്റെ ആ നോട്ടമാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ.

ഞാൻ വേച്ചുവേച്ചു വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. വീട് അടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. പുറത്തെ ജനാലയ്ക്കരികിൽനിന്നും താക്കോൽ കിട്ടി... റൂമിലേക്ക് കയറാതെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു. കുന്നിൻചെരുവിലെ സൂര്യൻ മറയാനുള്ള പുറപ്പാടിലാണ്. എനിക്ക് ഉറക്കെ കരയണമെന്ന് തോന്നി. എന്നാൽ നിശബ്ദതയുടെ ശബ്ദബാഹുല്യത്തിൽ എന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ മറന്നുപോയി. ചിന്തകളുടെ പാരമ്യത്തിൽ എന്റെ മനസ്സ് ശൂന്യമായി. ഏകാന്തമായി... ഒരു മന്ദമാരുതൻ കൈകൾ വിടർത്തി എന്നെ തഴുകി കടന്നുപോയി. അതിന്റെ കൈകളിൽ ചെണ്ടുമല്ലിപ്പൂവിന്റെ സുഗന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നത് ഞാൻ അറിഞ്ഞു.

വാടിയ മുഖവുമായി കസേരയിലിരുന്ന് മയങ്ങിയ എന്നെ മിസ്സിസ് ഗോപൻ വന്നുണർത്തി. കയ്യിൽ ഒരു കപ്പു കാപ്പിയുമായി. കാപ്പികുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, "ഇന്നു കാലത്തുമുതൽ ഓട്ടമായിരുന്നു. ആകെ വയ്യാതായി" എന്ന ഒഴുക്കൻ മറുപടി പറഞ്ഞ് ഞാൻ മുറിയിലേക്ക് കയറിപ്പോയി.

പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഉറങ്ങാനുള്ള ശ്രമമായി. കണ്ണുകൾ മെല്ലെ അടച്ചുനോക്കി, ഉറക്കം നടിക്കാനെസാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല. മനസ്സ് വാചാലമായിക്കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. മുൾവേലികളിൽ ചവിട്ടി ചോര പൊടിയുന്ന പാദങ്ങളോടെ എന്തെന്നില്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. കാതുകളിൽ എപ്പോഴും ഒരലർച്ചയുണ്ട്. ആരൊക്കെയോ മുറവിളിയിട്ട് കരയുന്നു, ശകാരിക്കുന്നു, ശപിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഭയം തോന്നിത്തുടങ്ങി. അറുത്തു കളഞ്ഞ മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരം. വേർപ്പെട്ട തലകൾ കരയുന്നത് കേൾക്കുന്നു... എന്റെ മനസ്സാകെ പതറിപ്പോയി. ചുവരിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച ദൈവങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് കിടന്നു. ഈശ്വരാ ഇനി യാർക്കും ഈ ഗതിയുണ്ടാക്കരുതേ... പിന്നീടെപ്പോഴോ ക്ഷീണത്താൽ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

രാവിലെ ഞാൻ ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്കുനോക്കി. സൂര്യൻ ഉദിക്കാൻ വെമ്പിനിൽക്കുകയാണെങ്കിലും ആദ്യകിരണങ്ങളെ മറച്ചുകൊണ്ടുള്ള കാർമേഘങ്ങളുടെ കുസൃതി. അവ സ്നേഹാർദ്രമായ ഒരു വാത്സല്യ പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ച് സൂര്യകിരണങ്ങളെ ഒപ്പിയെടുക്കും. ആ സമയങ്ങളിൽ സുഗന്ധം വിളയുന്ന പൂക്കൾക്കും സ്വർണ്ണം വിളയുന്ന മണ്ണിനും മരണത്തിന്റെ മണമായിരുന്നു. ഒരു അല്പപ്രാണിയുടെ ജീവനെടുത്തതിന്റെ...

ഈശ്വരൻ എന്ന വാക്ക് ഞാൻ മറന്നുപോയിരുന്നു? ലോകത്തെ വിടെയും നിലനിൽക്കുന്ന ഊർജ്ജമാണത്രേ ദൈവം. അതു കാരുണ്യമായും, സ്നേഹമായും സഹതാപമായും പലപ്പോഴായി അനുഭവിച്ച അദൃശ്യസാന്നിദ്ധ്യമായി നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുമത്രെ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം എന്ത്? "ദൈവമേ അങ്ങില്ലെങ്കിൽ അണയുന്ന സിഹാസനം ശൂന്യമാണെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തിന് ആരാധിക്കണം. അങ്ങ് പരമകാരുണ്യവാനാണ്. സർവ്വശക്തനെങ്കിൽ അങ്ങേയ്ക്ക് എന്തിനാണ് പ്രാർത്ഥന"? ഒരുപാട് ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ കുമ്പാരമായി മാറുകയായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സ്...

പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ ദിനങ്ങളായിരുന്നു. എവിടെ നോക്കിയാലും ബാലുവിന്റെ ഓർമ്മകൾ. ഭയാനമായ നിശബ്ദതയിൽ മരണത്തിനിടയിൽ ഉലയുന്ന ഇളംതെന്നൽപോലും ഭീതിജനകമായ ശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കാറ്റിലാടിയ വൻമരങ്ങൾ നീളൻ കയ്യുള്ള നിഴ

ലുമായി അവനെപിടിക്കുവാൻ ചെല്ലുന്നു... ആ വലിയ വീട്ടിൽ ഞാൻ തനിച്ചായി. വേനൽക്കാല അവധിയായതിനാൽ ഗോപൻമേനോനും കുടുംബവും ബന്ധുവീട്ടിൽ പോയിരിക്കുന്നു. ജെ.കെ. മാഷ് സ്വവസതിയിലും. എനിക്ക് ആ വഴിയിലൂടെ നടക്കാൻ പേടിയായി. രാത്രി സഞ്ചാരം ഓട്ടോറിക്ഷയിലുമാക്കി. ഉറങ്ങിയിട്ട് ദിവസങ്ങളായി. അന്നു വൈകീട്ട് നേരെ ചെന്നത് മദ്യശാലയിലേക്കായിരുന്നു. ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു കഴിച്ചത് എത്രയാണെന്ന് എനിക്കോർമ്മയുണ്ടായില്ല. മദ്യത്തിന്റെ പരിചയക്കുറവ് പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ട് മദ്യശാലയുടെ പതിഞ്ഞ ഇരുട്ടിൽ ഞാൻ തട്ടിവീണു. ആരൊക്കെയോ എടുത്ത് ഓട്ടോയിൽ ഇരുത്തി. രാത്രി ഏറെ ഇരുട്ടിയിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തി കിടന്നതു മാത്രം ഓർമ്മയുണ്ട്.

പിറ്റേന്ന് വളരെ വൈകിയാണ് എഴുന്നേറ്റത്. ഉറക്കത്തിന് ഇത്രയും സുഖവും ആഴവുമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായത് അന്നാണ്. അല്പസമയത്തിനു ശേഷം എന്റെ സുഹൃത്തും വഴികാട്ടിയുമായ ജെ.കെ. സാർ എത്തി (അതിയാൻ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ ക്ലസ്റ്റർ മീറ്റിംഗിനു എത്തിയതാണ്). പുറത്ത് മഴ പെയ്തുതുടങ്ങി. അവനെയോർത്ത് കുറെ ദിവസങ്ങൾ തനിക്ക് തന്നത് വേദനയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? ഓർക്കുമ്പോൾ ചിരിക്കണമെന്ന് തോന്നും. പക്ഷെ, ആ ചിരി എവിടെയോ മറച്ചുവെച്ചപോലെ, എവിടെയോ അല്ല ആ സ്നേഹത്തോടൊപ്പമായിരുന്നു. അവന്റെ ചിരി നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹംപോലെ, പക്ഷെ എനിക്ക് അത് നഷ്ടമായില്ലേ...? ചിരിക്കാൻ മറന്ന ഞാൻ, എന്റെ നിർജ്ജീവമായ മിഴികളുയർത്തി[illegible]

ആ താമസസ്ഥല[illegible]മാണമെന്ന ആവശ്യം ജയകൃഷ്ണൻ സാർ കാര്യമായെടുത്ത[illegible] വസത്തിനകം പുതിയ വീടും [illegible]സരവും ഒപ്പിച്ചെടുത്ത[illegible] തിര[illegible] കുടിയ വീഥിയിലേക്ക[illegible] ആർക്കു[illegible] ആരേയും ശ്രദ്ധിക്കാ[illegible] സമയമില്ലാത്തിടത്തേക്ക്... മന[illegible] ച്ചുനട്ടു. എങ്കിലും അകലെനിന്നും ആ ചെണ്ടുമല്ലിപ്പൂ[illegible] ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് എന്നെ [illegible] ക്കൊണ്ടുപോകും... [illegible] പുരോഹിതൻ ഏകപക്ഷീയമായ നടത്തുന്ന പ്രപഞ്ച[illegible] ലളിതമായി ദൈവത്തിന് [illegible]നുഷിക ഗതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അതേ ചോദ്യങ്ങളെ തല്ലിക്കെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന [illegible] എന്നിരുന്നാലും [illegible] എന്നിൽനിന്നും എത്ര[illegible] ച്ചോടും...???

ആനന്ദ് കെ.പി.
അരിസ്റ്റസ്-10

കവി

അല്ല. ഞാനൊരു കവിയല്ല!
അസ്വസ്ഥമെൻ ഹൃദയം കവിയുടേതല്ല!
സങ്കൽപ്പത്തേരിൽ വാനംചുറ്റിയപ്പോളാ
കാശപ്പറവകളോതി
നീയൊരു കവിയാണ്.
അല്ല ഞാനൊരു കവിയല്ല!!
കഷ്ടതകൾ മനം മടുപ്പിച്ചതോ കവിഹൃദയം?
സൂര്യൻ വിരിയിച്ച പൊൻ പ്രഭാതമെൻ
ഹൃദയതന്ത്രികൾ മീട്ടിയപ്പോൾ.
പൂന്തേൻ നുകരും വണ്ടുകൾ മൂളി
നീയൊരു കവിയാണ്.
അല്ല ഞാനൊരു കവിയല്ലാ
ജ്ഞാനത്തിൻ രശ്മികൾ ഏൽക്കാതെയകന്ന
ഞാനോ കവി?
സങ്കൽപ ചരടുകൾ പൊട്ടി വെൺമുത്തുകൾ
ചിതറിയപ്പോൾ ഞാനൊരു കവിയായി.
മണ്ണിലെ വിത്തുകൾപോലെ.
ശ്രവ്യസംഗീതം പോലെ.
മരുഭൂമിയിൽ മഴയായ് പെയ്തെൻ
കവിത പിറന്നു...

ദിവ്യ വി.യു.
നക്ഷത്ര 11

മിനിക്കഥ

സമാധാനം

പണ്ടു ലക്ഷപ്രഭുവായിരുന്നു. ഇന്ന് കോടീശ്വരൻ. കോടികളുണ്ടായപ്പോൾ ഈശ്വരനായത്രേ! സമ്പാദിച്ചു സമ്പാദിച്ചു മരിക്കാറായപ്പോൾ അയാൾക്കു ജീവിക്കാൻ കൊതി തോന്നി. പക്ഷേ മരണഭയം കൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. മൃതശരീരങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള മരുന്ന് ഭാവിയിൽ ശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയേക്കാമെന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിന്മേൽ അയാൾ തന്റെ ശവം കൃത്രിമമായി കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കാനേൽപ്പിച്ച് സമാധാനമായി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു....

പിന്നീട് സമാധാനമായി ജീവിക്കാൻ....

സുംബുല വി.
കാലിസ്റ്റോ - 09

ചിന്താഭാരം

മരവിച്ച മനസ്സോടുകൂടി എയർപോർട്ടിനകത്തെ ശീതളിമയിലൂടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അയാൾ ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല. 'എല്ലാം പെട്ടെന്നായിപ്പോയില്ലേ?' 'ഇല്ല'. എല്ലാം മറന്നു ജീവനു തുല്യം അവളെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നെയാണ് തന്റെ തെറ്റ്. അയാൾ സ്വയം ആശ്വാസം കൊണ്ടു. "സർ, പത്തു കിലോ അധിക ലഗേജിന് നികുതി കെട്ടണം." എയർപോട്ട് ഉദ്യാഗസ്ഥൻ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ "എന്റെ മനസിൽ കൊണ്ടുപോകുന്ന അമിതഭാരത്തിന് താൻ നികുതിയൊന്നും ചോദിക്കില്ലല്ലോ" എന്ന് മനസ്സിൽ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ മുന്നോട്ടു നടന്നുനീങ്ങി...

അദിബ എ.
നക്ഷത്ര - 11

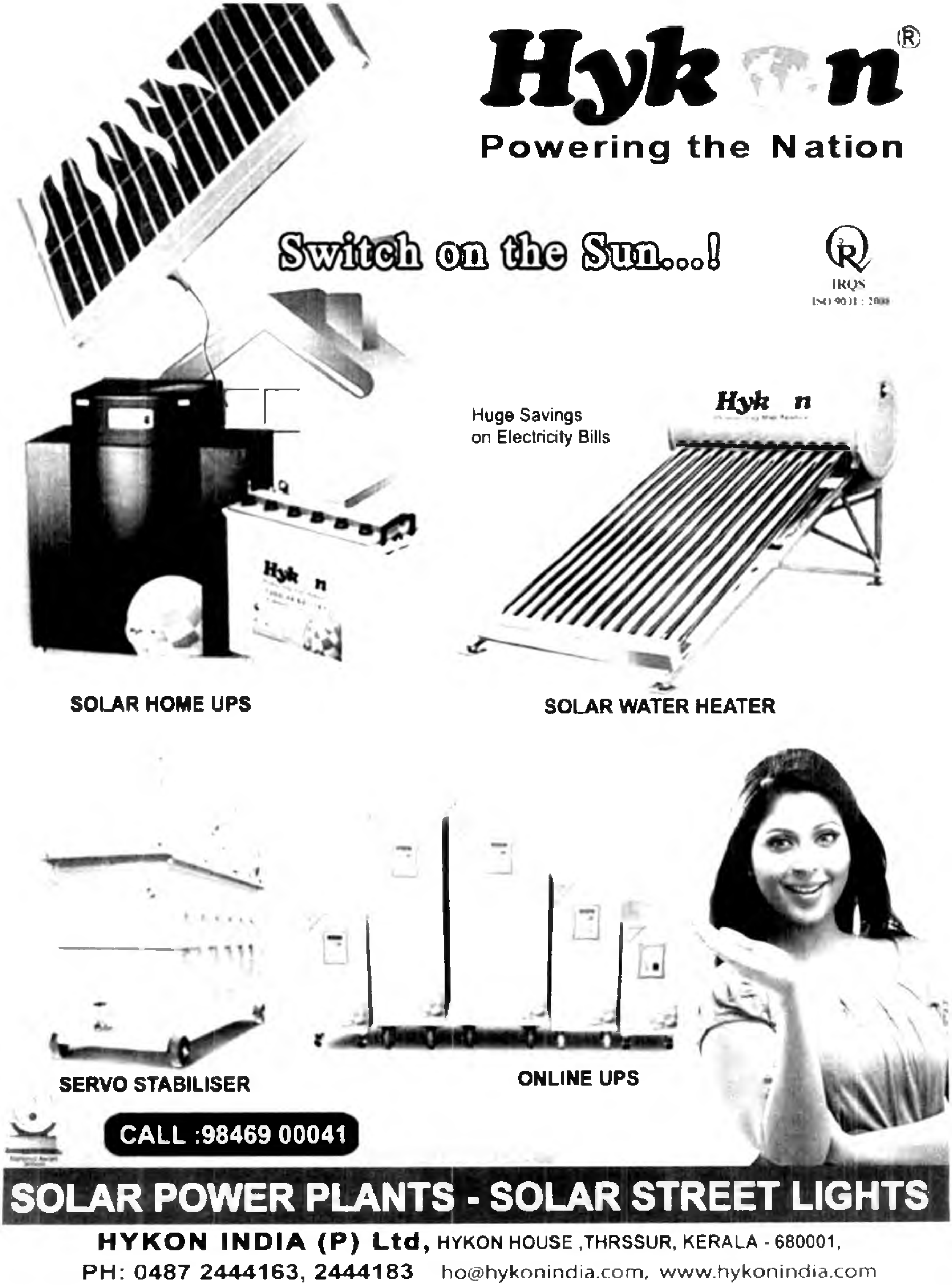
Hyk n®
Powering the Nation
Switch on the Sun...!
IRQS
ISO 9001 : 2008
Huge Savings
on Electricity Bills
SOLAR HOME UPS
SOLAR WATER HEATER
SERVO STABILISER
ONLINE UPS
CALL :98469 00041
SOLAR POWER PLANTS - SOLAR STREET LIGHTS
HYKON INDIA (P) Ltd, HYKON HOUSE ,THRSSUR, KERALA - 680001,
PH: 0487 2444163, 2444183 ho@hykonindia.com, www.hykonindia.com

കാലമെന്ന കണ്ണാടി

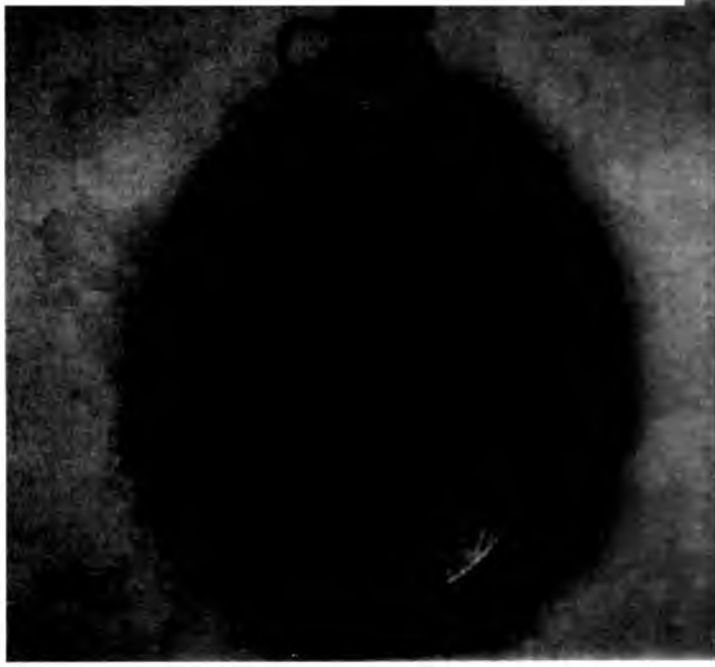

കാക്കക്കാലിന്റെ തണൽ പോലുമില്ലാത്ത
വിണ്ടുകീറിയ ഒറ്റയടിപ്പാതതൻ
മാറിൽകൂടി നടന്നപ്പോൾ
അറിയാതെയവൻ ഓർത്തുപോയ്
കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയ
ശൈശവ ബാല്യ-കൗമാര-കാലങ്ങളെ
അറിഞ്ഞതുപോലുമില്ല, അമ്മ
താരാട്ടുപാടിയ ആ ശൈശവത്തെ,
ആ തിമിർത്തുപെയ്ത നിഷ്കളങ്കതയെയും
കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്കു നടുവിലായിരുന്നു അതെ-
ന്നറിഞ്ഞവൻ കുട്ടിക്കവിതകളിലൂടെ;
ബാല്യമെന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിലേക്ക്
കാലെടുത്തുവെച്ചതും
ഓർക്കുന്നില്ലവൻ കൃത്യമായ് ഇന്ന്...., എങ്കിലും
കണ്ടെടുത്തവൻ കവിതകളും പേനത്തുമ്പുകളാൽ
വെള്ളകടലസിൽ കോറിയിട്ട ആ വരികളിൽ
കടലാസു തോണിയും, പമ്പരമേറും
പ്ലാവിലത്തൊപ്പിയുമായിരുന്നു
ആ സ്ഫടികസൗധമെന്ന്..... പക്ഷെ,
തിരകളുയരുന്ന ജീവിതത്തിൽ,
നിലകിട്ടാതെയലഞ്ഞ കൗമാരത്തിന്റെ
ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ആ യാമങ്ങളെ,
ഓർമതൻ താളിലവൻ കയറിട്ടുകെട്ടി...
ഇന്നലെകളിലെന്നപോൽ കോരിത്തരിപ്പുകൾ
അന്യന്റെ വേലിചാടാനും
ലക്ഷ്യം തെറ്റാതെ മാങ്ങയ്ക്കെറിയാനും
കിണഞ്ഞുശ്രമിച്ച ആ കാലം
വീണ്ടുകീറിയ ആ ജീവിതപാത
യൗവനത്തിൻ പുൽമേടുകളിൽ
അഭയം തേടിയപ്പോൾ
അവൻ ദീർഘമായെന്ന് നിശ്വസിച്ചു.
തട്ടിത്തെറിക്കുന്ന യുവത്വമെന്ന മഴക്കുളിരിലവൻ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു, താൻ
തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചുവെന്ന്...

നിഷിദ സി.ടി.
നക്ഷത്ര - 11

A WISH

Like a butterfly I
Where heart and wings
took me to
Many a graden I passed
through,
Many a fragrance the
Wind blew.
Flowers blossomed,
Swayed and danced
Enticing me by their very looks
But never had I ever glanced,
As I left behind fields and books
A wish it remained deep inside
To meet a flower that my
dreams cherish
A wish if remained in my stride
That a flower would bloom to fulfilmy wish
I hoped against odds, but in vain
That wish inside bubbled no more
That wish in me....

Ambika Chandran
Nakshathra-11

CHASE

My feet has been swept off the ground
And I relentlessly chase a half forgotten dream
Across the glen, across the brooks
Across the wide green plains
Over the broken stumps and the creaking shrubs
Over the thorns and jarring rocks
Over the mountain, over the oceans
And across the blue and purple vistas I traverse,
I see with five senses your glory manifested
And would die to sing a thousand paeans
But every failing breath fails me
And I must run as swift as my legs could carry
Because every second lost haunts me to no end
Every stride, every drop of sweat
Every teardrop and every breath
I chase a shadow, a half forgotten dream
A beautiful smile, a shy glance
An eternity of hope, shrouded by mists of time
A haunting beyond the reckoning of men
I the lunatic torn apart by hope
And as despair gnaws, I refuse to yield to pain
I must run on and on, chase your shadow tireless
And beyond the seven seas it be, I care not
I will finally meet you across this storm
Now, or in the world after...

Anudev
Nakshatra-12

DEALERS OF SCIENTIFIC INSTRUMENTS, EQUIPMENTS, CHEMICALS & GLASS WARES

IMPORTS & EXPORTS

LOBA Chemie

MERCK

Thermo Fisher
SCIENTIFIC

Fisher Scientific
Qualigens

YORCO

LABOMED
Microscops

TARSONS

BLUE STAR Slide Cover glass

Whatman

Member

INFRA SCIENTIFIC

PALAKKAL ANGADI, THRISSUR-1,
9447027422, 0487-2442727
infrababy@gmail.com

एक प्यास की प्यास में

एक प्यास की प्यास में
फिरता हूँ रूख-रूख हर गजियारों में,
कुचे-कुचे में और शोर मचाते चौबारों में,
खुशी की तलाश में...
एक मुक्म़मल जहान की आस में।
जहाँ चहकते पंद्दियों का बसेरा हो...
नित खिलखिलाती धूप का सवेरा हो...
शाम के उजालों सा अंधेरा हो...
हर सीरत का चाँद सा चेहश हो...
और मिठी बातें करती हवाओं का सेहरा हो।
ऐसे जहान की आस में
उस खुशी की तलाश में
एक प्यास की प्यास में
फिरता हूँ रूखा-रूखा हर गलियारों में
कूचे - कूचे में और शोर मचाते चौबारों में...।
जहाँ रंग विरंगे फूलों का सागर हो
ललचाते स्वाद भरे रस की अनगिनत गागर हों
जो कभी छोटी ना पड़े ऐसी रहमत की चादर हो

जहाँ ठोकर खाने वालों का सबसे ज्यादा आदर हो
और जहाँ जजबातों का कभी ना निरादर हो
ऐसे जहान की आस में
उस खुशी की तलाश में,
एक प्यास की प्यास में
फिरता हूँ रूख - रूख हर गलियारों में...
कूचें - कूचें में और शोर मचाते चौबारों में...।
जहाँ सूखे पत्तों का पलंग हो
हर टहनी सहलाती छाँव के लिये पाबंद हो
जहाँ चाँदनी चाँद से ज्यादा दबंग हो
हर भंवरा अपनी ही धुन में मलंग हो
और जहाँ सपनो का वास्तविकता से सबंध हो
ऐसे जहान की आस में
उस प्यास की प्यास में,
फिरता हूँ रूख - रहर गलियारों में...
कूचे र में और शोर मचाते चौबारों में...।
जहाँ सिर्फ प्रकृति निहारने में वक्त कटता हो
सुस्कुराहतो का मुलदस्ता हर रोज मुफ्त में बंटता है
जहाँ इंसान धुत - धुत कर ना मरता हो
जहाँ हर पल साया प्यार का पड़ता हो
और जहाँ दिमाग कुछ नया सोचने से ना हटता हो
ऐसे जहान की तलाश में,
उस खुशी की आस में
एक प्यास की प्यास में.
[illegible]

Fron the Gulzar of Horti

മൃത്യുഞ്ജയം

"കണ്ണുകൾ തുറക്കൂ"

ഇരുട്ടിന്റെ മാറാലക്കെട്ടുകൾ ജഡകുട്ടിയിരുന്ന മനസ്സിലേക്ക് ആരോ എന്നോടുപറയുന്നു വീണ്ടും. അതേ ശബ്ദം. പരിചിതമായ ശബ്ദം.

പക്ഷേ എന്റെ കണ്ണുകളെവിടെ? അങ്ങനെയൊന്നിന്റെ അടയാളങ്ങൾ മനസ്സിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഉള്ളിലിരുന്നു ആരോ വീണ്ടും മന്ത്രിക്കുന്നു.

"കണ്ണുകൾ തുറക്കൂ... തമസ്സിന്റെ മേഘങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പ്രതീക്ഷയുടെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് മിഴികൾ തുറക്കൂ."

പക്ഷേ ഇരുട്ടിനെപ്രണയിച്ച എന്റെ കണ്ണുകൾ വെളിച്ചത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. മറ്റൊരു ശബ്ദം എന്നെ തിരിച്ചുവിളിച്ചു.

"വേണ്ട. വെളിച്ചത്തെ സ്നേഹിക്കണ്ട. അതു നിനക്കു ദുഃഖമല്ലേ തന്നിട്ടുള്ളൂ. അതു നീട്ടുന്ന ജീവിതത്തിലെ നിറങ്ങളെ നിനക്കിനി വേണ്ട."

ഇരുട്ടിലെ തണുപ്പും മൗനവും എന്നെ ഒരുപാടു മോഹിപ്പിക്കുന്നു. ആ കറുപ്പും എന്റെയുള്ളിലെ ദുഃഖവും തമ്മിൽ ഒരു തന്മയീഭാവം പുലർത്തിയിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ വെളിച്ചക്കീറുകൾ മനസ്സിന്റെ കിളിവാതിലിലൂടെ എന്റെയുള്ളിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. പക്ഷേ ഓരോ തവണയും അതെന്നിൽ വിരഹത്തിന്റെ അലകൾ നിറച്ചു. മറവിയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഞാൻ തള്ളിയിടാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഓർമ്മകൾ എന്നിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തി.

അതൊരു അവധിക്കാല ദിനമായിരുന്നു. എല്ലാവരുമൊന്നിച്ചുള്ള കുറേ നല്ല മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അച്ഛനും അമ്മയും ഏട്ടനും ഞാനും ഒരു വയനാടൻ യാത്ര പ്ലാൻ ചെയ്ത ദിവസം. രാവിലെ മുതൽ ഞാൻ അതിന്റെ ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പിലായിരുന്നു. കാത്തിരുന്നു കിട്ടിയ ദിവസം. ഏട്ടനിനിയും ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

"ഏട്ടാ ഞങ്ങൾ പോവ്വാ... വരുന്നെങ്കിൽ വേഗം വാ" കാറിലിരുന്നു അക്ഷമയോടെ ഞാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

വയനാടൻ ചുരത്തിലെ ഓരോ വളവുകളും ഞങ്ങൾക്ക് പുതിയൊരനുഭവം സമ്മാനിച്ചു. ഇടയ്ക്ക് നല്ലൊരു ചാറ്റൽമഴ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാനെത്തി. മനസ്സിലും അപ്പോൾ മഴ ആനന്ദനൃത്തമാടുകയായിരുന്നു. മഞ്ഞിന്റെ പുതപ്പ് മലനിരകളെ വാരിപ്പുണർന്ന് കൈവിടാൻ മടിക്കുന്ന പോലെ. താഴ്വാരമിറങ്ങി വന്ന കാറ്റ് ഞാൻ നീട്ടിയ കൈകളിൽ തട്ടി കളിപറഞ്ഞു പോവുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഏട്ടൻ കാറിൽ ഒരു അടിപൊളി പാട്ടുവെച്ച് അതാസ്വദിച്ച് ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നു. കൂട്ടിന് എന്റെ വക കമന്റും "ഏട്ടാ വേഗം പോര. കുറച്ചുകൂടി സ്പീഡിൽ പോണം."

പെട്ടെന്ന് ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ ആർത്തുവിളിച്ചു. "ദേ

നോക്ക്, ഒരു കഴുകൻ!!! എന്റെ അത[illegible] പ്പോൾ തന്നെ കിട്ടി തലയ്ക്കിട്ടൊരു ക[illegible]

"മണ്ടീ, അതു കഴുകനല്ല അതൊരു [illegible] നെന്നെ ശരിക്കും കളിയാക്കി.

വിധിക്ക് ഞങ്ങളോടു അത്ര അസൂയയുണ്ടായി രുന്നോ? അവരോടു ഒന്നു വിടചോദിക്കാൻ പോലും അനുവാദം കൂടാതെ കടന്നുവന്ന വിധി എന്നെ അന[illegible] വദിച്ചില്ല. പ്രകൃതിയുടെ ആ കയങ്ങളിലേക്ക് എ[illegible] പ്രിയപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം (അല്ല, എന്നെ തന്നെയാണ്[illegible] എന്തിനാണ് തള്ളിയിട്ടത്? ഇരുട്ടിന്റെ [illegible] ത്തേക്ക്...

ഇന്ന് ആ വെളിച്ചം എന്നിലേക്ക് തിരിച്ചുവര[illegible] വെമ്പുന്നു. വേണ്ട അതിനെ സ്വീകരിക്കുവ[illegible] എനിക്കു കഴിയില്ല.

മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾക്ക് കാലത്തെ അതിജീ[illegible] ക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട് [illegible] ള്ളിലെ തപസ്സിൽനിന്ന് ഉണരുന്ന ശലഭ[illegible] വാൻ കൊതിച്ച് എന്റെ ഹൃദയവും ഒരു [illegible]ർജ്ജന മന്ത്രം ഉരുവിടുന്നുണ്ടാവാം. എന്നെങ്കിലും നക്ഷത്ര ങ്ങളെയും പൂക്കളെയും കണ്ട് വീണ്ടും ഒന്നു [illegible] രിക്കാൻ. കാറ്റ് എന്റെ മുടിയിഴകളിലൂടെ [illegible] തലോടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ [illegible] ഞാനൊരു മയക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു.

സായി പാർവ്വതി സി.
ഫാൽക്കൺസ് '12

ഇജ്ജ് ഉമ്മാന്റെ കുട്ടീക്ക് പോരണ്ണാ?

'ഉമ്മാന്റെ നല്ല കുട്ട്യല്ലേ. ഇജ്ജ് കുഞ്ഞോൾടൊപ്പം പോയി ആ പാല് മാങ്ങിക്കോണ്ട് വാ...'

ഏതോ ഒരു ഓണാവധിക്കാലത്ത്, ഏതോ ഒരു വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് തന്റെ ഉറക്കത്തിലേക്ക് ഉമ്മ കോരിയൊഴിച്ച പാലിനോടും അത് തരുന്ന ലോകത്തുള്ള എല്ലാ പശുക്കളോടും പ്രാകിക്കൊണ്ട് മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി-യപ്പോൾ അവൻ അവളെ കണ്ടിരുന്നില്ല. തട്ടമിട്ട് മുന്നിൽ പാഞ്ഞു പോവുന്ന ആ മൊഞ്ചത്തിക്കുട്ടിയെ ശരിക്കും ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് പിന്നീടെപ്പോഴോ ആണ്.

അതുവരെ നിസ്കാര പായയിൽ ചുരുണ്ടുകിടന്നു വികാസങ്ങൾ മാത്രം കണ്ടിരുന്നുള്ള അവൻ കാര്യത്തി-ത്തന്നെ പ്രാർഥിച്ചു തുടങ്ങി 'പടച്ചോനേ ഓളെ ഇക്ക് തന്നെ കിട്ടണേ'

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ആരും വിളിക്കാതെ തന്നെ പാല് വാങ്ങാനായി അവൻ കാത്തു നിന്നു. അവളോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ, യുഗ യുഗാന്തരങ്ങളായി ഓരോ കാമുകന്മാരെയും അലട്ടിയിരുന്ന തൊണ്ടയിൽ നിന്നും പുറത്തു വരാനാവാത്ത ശബ്ദം ഈ കുട്ടിക്കാമു-കനെയും അലട്ടി. ഒടുവിൽ ഒരു നാൾ എല്ലാ ധൈര്യവും സംഭരിച്ച് ഒരു ഏഴാം ക്ലാസുകാരന്റെ പക്വതയിൽ അവളുടെ അഞ്ചാം ക്ലാസിലെ പഠന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചവൻ സംസാരിച്ചു. പിറകിൽ നിന്നും യാതൊരു അനക്കവുമില്ല. പതുക്കെയവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. എവിടെ നിന്നോ കിട്ടിയ ഒരു കഥാപുസ്തകത്തിന്റെ ഏടിൽ ഉടക്കിയിരു-ന്ന അവളുടെ കുഞ്ഞു കണ്ണുകളിൽ അവൻ കണ്ടു..

'അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ വീക്ക്നസ് 'ബാലരമ''

പിന്നിട്ട ഓരോ അവധിക്കാലത്തും അവൻ നാട്ടിലെത്തിയത്, പല നിറങ്ങളിൽ ഓരോ പേജുകളിലും നന്മ പേറുന്ന കഥാപുസ്തകങ്ങളുമായായിരുന്നു. അവ [illegible] ഒടുവിൽ അവൾ വായിക്കുന്നതും നോക്കി ഒരുപാട് തവണ അവൻ [illegible] കൊണ്ടു.

അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മഹാ സംഭവമുണ്ടായത്.

ഒരു മധ്യവേനലവധിയിലെ പകൽ, വയൽ തുടങ്ങി പലതരം മരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു പറമ്പിൽ. ഏതൊരു കാട്ടിനെയും പോലെ തന്റെ [illegible] എന്ത് സഹായവും ചെയ്യാൻ [illegible] തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു നാട്ടുമുത്തശ്ശി. ഉച്ചയ്ക്ക് ഉറങ്ങാൻ കിടന്ന നേരത്ത്, അവൻ അവൾക്കായി [illegible] വലിഞ്ഞു കയറി. ഉയരത്തിലെത്തി താഴെ നോക്കിയപ്പോൾ ഇടയ്ക്കു പതിനാല് ലോകങ്ങളും കണ്ടതും [illegible] താഴെ പതിക്കുന്നതും ഒരുമിച്ചു. നെറ്റിയിൽ നിന്നും ചോര പൊടിയുന്ന [illegible] അവളുടെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു [illegible] 'വേദനയുടെ സുഖം'

കാലത്തിന്റെ താളുകൾ മറിഞ്ഞു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കെ പിന്നീടവന്റെ നാട്ടിലേക്കുള്ള വരവും [redacted] വന്നു. എങ്കിലും കൂട്ടുകാരും നിഷ്കളങ്കതയുമായി തന്റെ കുട്ടിക്കാലം അവനിൽ മായാതെ നിന്നിരുന്നു.

കിനാവിലാണ് പിന്നീടവൻ അവളെ കണ്ടത്. 'അന്നേ അവൾക്ക് പിടയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകളും വിറയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകളും തിളങ്ങുന്ന പല്ലുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഓർമകൾക്ക് പഴയൊരു കുറിപ്പാട്ടിന്റെ സുഖമുള്ള നിഴലുണ്ടായിരുന്നു.

ഒടുവിൽ, വലിയ വലിയ പഠനത്തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് അവനവളെ കാണാൻ പോവുകയാണ്.

'മോനെന്താ വൈക്യേ...' ഉമ്മ പടിയ്ക്കൽ തന്നെയുണ്ട്. ഒപ്പം അയൽക്കാരുടെ ചിരികളും. വീട്ടിലേക്ക് കയറുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ വഴങ്ങളിലേക്ക് പാഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലായിടവും ശൂന്യം.

തൂണിലും ചാരുപടിയിലും കഴിഞ്ഞ് കുറച്ചു നേരം അങ്കണത്തിൽ ചാരിനിന്ന് ആകാശം നോക്കി നിൽക്കെ കുറച്ച് ചിക്കിപ്പെറുക്കി നടന്ന തള്ളക്കോഴിയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അവനോടു പറഞ്ഞു... 'ഓർക്കുന്നു ഞങ്ങൾ അവൾ കുറച്ച്'

classmate

തിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് ഉണക്കാനിട്ട തുണികൾ സാവധാനമെടുക്കുന്ന കുഞ്ഞോളെ അവൻ നോക്കി.

“നിനക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ മോളെ, ഇങ്ങനെയാ കളിച്ചിരിക്കുന്നു ഈ മുറ്റത്ത്. ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞ പോലുണ്ട് എല്ലാം... ഓർക്കാനൊരാശ്വാസം ഉണ്ടോ....” ഉമ്മ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

നെറ്റിയിലെ പാടുപോലെയും മായാൻ തുടങ്ങിയ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും ഒട്ടും സുഖകരമല്ലാത്ത ഒരു വേദന അവനിലൂടെ ഏടു വസന്തത്തിന്റെ കനവുകൾ തെളിവുമായി തിരിഞ്ഞ് വീടിനകത്തേക്ക് കയറുമ്പോൾ അയാളിലൂടെ കടന്നുപോകാതിരി അവിടിരുന്ന് ബാലരമയുടെ ഏടുകൾ വലിച്ചു ചീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഏടുകൾ അവന്റു ചുറ്റും പാറി നടന്നു.

സമീർ മുഹമ്മദ്
ARISTAEUS '10

നടത്തറ ഫാർമേഴ്സ് സർവ്വീസ് സഹകരണ ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം നമ്പർ 3499

Ho: പൂച്ചട്ടി, പി. ഒ. നടത്തറ, തൃശ്ശൂർ. Ph: 2375673, 2370438

ആകർഷകങ്ങളായ നിക്ഷേപ പദ്ധതികൾ വിവിധയിനം വായ്പകൾ
സേഫ് ഡെപ്പോസിറ്റ് ലോക്കറുകൾ വളം - കീടനാശിനി എന്നിവയുടെ വിൽപനകൾ

വ്യക്തിഗത വായ്പ 10,00,000/- രൂപ വരെ

രണ്ട് ആൾ ജാമ്യത്തിൽ ഉള്ള വായ്പ 10000/- രൂപ വരെ

സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും 50000/- രൂപ വരെ വായ്പ നൽകുന്നു.

ചെറുകിട കച്ചവടക്കാർക്ക് ആൾ ജാമ്യത്തിൽ 100000/- രൂപ വരെ വായ്പ നൽകുന്നു.

സ്വയം സഹായ സംഘം/ കുടുംബശ്രീ സംഘങ്ങൾക്ക് 400000/- രൂപ വരെ വായ്പ നൽകുന്നു.

സ്വർണ്ണ പണ്ടം പണയ വായ്പ - പരമാവധി 200000/- രൂപ വരെ

AAS
FISH MERCHANT

Mannuthy General Market

Mob : 9847981584

HOMAGE

A few days back, as I was idly glancing through the newspaper, an item caught my eye the Thrissur Public Library was celebrating its 140th year and was soon to get a facelift. 140 years! It was exhilarating to know that an institution so familiar and dear to me was so old. My mind flew back to the time when I, a callow ninth standard student, first entered its portals with my father. It was my father who became a member as I was too young, but it was I who regularly trooped in and out of that treasure house of books over the years.

The Library was housed on the ground floor of the Town Hall in those days (now, it's on the first floor). That graceful old building does much to add to the library's charm. Located on the outskirts of the town, this landmark of the town with its garden, mango trees and lotus pond are a feast to the eye. My father had a first class membership and could borrow four books at a time. It was not uncommon for me to make daily trips to exchange all four books; such was my appetite for reading at that time. My interest

then and now, was confined purely to fiction. I never ventured into philosophy or autobiographies, and any broadening of vision or mind was quite incidental. As I had already devoured the popular books for my age (Enid Blyton, the Bobbsey twins, William. The Three Investigators. etc), my reading voyage in the Thrissur Public Library began with delights like the Scarlet Pimpernal ('they search him here. they search him there, those Frenchies search him everywhere') and Perry Mason, and travelled through other evergreen favorites from authors like Alistair MacLean, Arthur Hailey, Barbara Cartland and of course, the ubiquitous inexhaustible range of Mills and Boon romances. The M&B books were all the rage in my pre degree years, and I remember how we silly girls used to swoon over the tall, dark and handsome heroes who would successfully woo and carry off their utterly beautiful blonde/brunette/dark haired heroines (who had blue/grey /green/ hazel eyes), while at the same time sigh over our own black haired, black eyed, totally ordinary selves!

The Public Library was a most desirable place for me. I, who usually could not be dislodged form my seat to do a chore at home, had no lack of energy to make the bus ride and 15 minute walk to this haven and spend hours browsing at the shelves. Rows and rows of books bound and unbound, tattered and spanking new, all with the splendid indescribable smell of book! The thrill of opening a strange volume and turning the pages to discover a new, gripping tale it was bliss! And after this, losing oneself in an unfolding story and being transported to another world was a feeling too delicious for words.

It was also a learning experience. I do not think that all the books I read were good for me or would have received unstinted approval. Years of reading, uncensored and unmonitored, from the vast ocean of books had filled my mind with information of all kinds - trivial, wicked and uplifting. Little did my parents and teachers know of the books that my young eyes had gone through! But it has succeeded in invoking in me a disgust of lascivious, lecherous writing, and in instilling a taste for classical literature and a love of the English language. My adoration of Agatha Christie, P.G. Wodehouse, Georgette Heyer

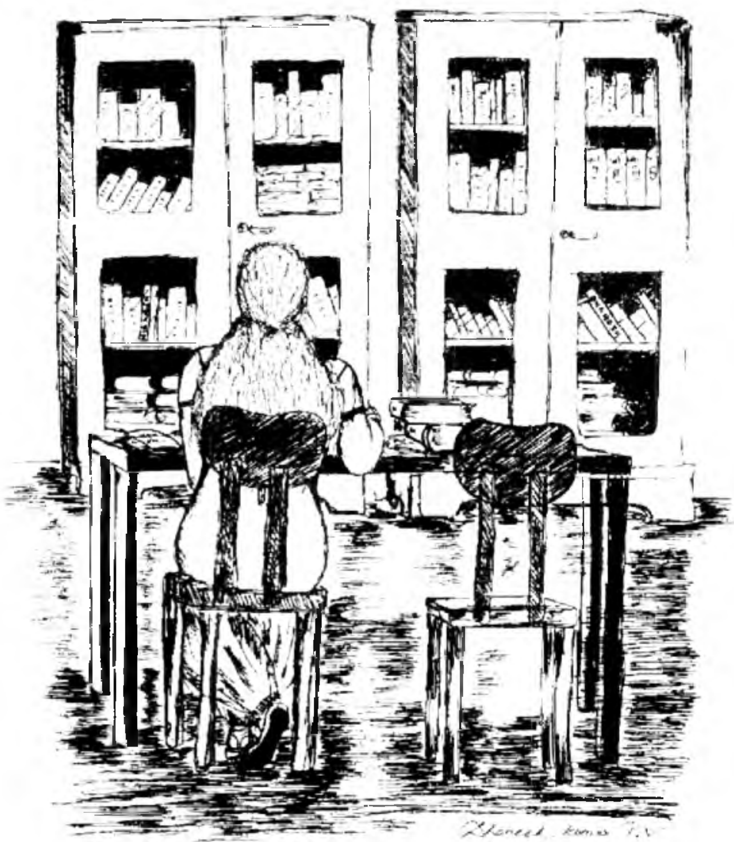

and Jane Austen and unbounded admiration for Arthur Conan Doyle, Graham Greene, Gerald Durrell, Wilkie Collins and Colin Dexter, among a horde of other writers, all began in the Thrissur Public Library.

My visits to the library were not all uneventful. Once, I was chased by a stray dog for quite a distance and another time, I was nearly run over by a bus. I have intercepted love letters planted in strategically placed books and delivered them to frantically searching lovers. Oblivious of the time, I was once hurriedly trying to finish an Asterix issue in a secluded nook when I became aware that I was alone in the library, and worse, I was locked in! I had to open a window and do some high pitched screaming before I was noticed and let out. I have developed a nodding acquaintance with a few people but have not made any friends. I have seen quite a few literary celebrities in the precincts of the library as well as many politicians, especially at the time of elections. However these were insignificant at that time, in comparison to my all consuming absorption in books.

Years have passed and I am today a life member of the library in my own name. My reading has slowed down considerably and I have to rely on glasses to pursue my passion. I still visit the library at least once a month to change the two books to which I am entitled. My reading now encompasses many new authors, some of them witty, some dreary and some brilliant. I enjoy them enormously and my imagination is fired by many new riveting plots, but my favourites still remain the same. I still feel the same rush of pleasure as I clamber up the steps of the library, in pursuit of new creations and to rediscover old friends.

The library has always given in abundance and I have taken and enjoyed and grown. I have not done anything in return and so perhaps in my own small way I would like to dedicate this piece of writing to the monument of letters in my home town, the Thrissur Public Library.

Dr. Meera V. Menon
Dept. of Agronomy

THE DEATH OF A RUNAWAY

The horizon closes in on me a crescent as the clouds darken
and as the descending rain spirit approaches with flowing robes
I stand lost devoted to the herald of rain, my mistress, the ephemeral gust.
Though I know it wont last long and neither would I,
I have decided my ebbing breath would cease with you
With you, the gentle breeze, the mover of hearts of beasts and men,
and now as you approach, I could here the woods singing in delight
And as I lie breathless and dying among the dead leaves in the shadow
I have decided to go to sleep rather than rise up again,
because you would carry me home, to never again return
because the debts of men troubles nay the departed
and they fail nay to pester me ever as a wound in my heart
And the soiled robes I wear, alas, I no longer need...
I would rather not feel for one last time the rain
One last cold shower under the borough, the ecstasy of the drizzle
or the lullaby of the crashing host of drops
I have heard the truth you whispered about man being a drop
And this drop fears the rain, lest I be not be able to see the sea
You would be gone, blown across the earth by the ancient One
I would rather be gone, for I dread waiting alone for the rain...

Amal Jamal

UNION REPORT

UNION REPORT 2011-'12

It is with great pride and elation that I present before you the Students' Union report for the year 2012. A long period of stupendous achievements characterized the period of our Students' Union and stands testimony to the unwavering determination of our students to stay united and achieving the peak of excellence in both curricular and extracurricular activities. The Union Report would most aptly exhibit the role of the Students' Union in inspiring and inculcating in the students a zeal to go ahead with unbound confidence to lead and train in sports, arts and other recreational activities, as well as arenas which transcends the sphere which we restrict ourselves to.

The College Union election was held on 24th April, 2012 and the following members were elected to office.

President	:	Jamaludheen A.
Vice President	:	Jasna M.K.
General Secretary	:	Sabarinath J.S.
Joint Secretary	:	Anju Abraham
Arts Club Secretary	:	Abhijith P.H.
Student Editor	:	Amal
Sports Club Secretary	:	Shihad M.
S. S. League Secretary	:	Ajmal P.M.
Planning Forum Secretary	:	Sherin Rishath

Councillors to the University Union:

Jain T.V.S.
Akshay Sasidharan
Farzana Ibrahim

Class Representatives:

Renjith (PG)
Nithin K. (2008)
Semsheer (2009)
Sameer Muhammad (2010)
Nithin S. (2011)

The Students' Union was framed with Dr. C.T. Abraham as the Patron and Dr. P. Ahmad as the Associate Patron. The following members took charge as the staff advisors to the Union.

Dr. Suresh Kumar P.: Advisor, Arts club
Dr. P.A. Joseph : Staff Editor
Dr. Sudha Devi: Advisor, Planning Forum
Dr. D. Girija: Advisor, Quiz Club
Dr. Vidya C.V.: Advisor, Social Service League
Dr. E.U. Rajan: Advisor, Sports Club

The Union activities could achieve such perfection only because of the whole hearted support and guidance offered by the staff advisors. We, the students community express our sincere gratitude to our staff advisors.

INAUGURATION

The Students' Union 2011-'12 was officially inaugurated on July 12, 2012. The event *Samastha 12* garnered the heartiest applause from all quarters for its superb execution, and fabulous display of cultural art forms. The Inaugural function was presided over by Sri. Jamaludheen A., President, Students' Union. The Students' Union was inaugurated by the chief guest, Sri. Gopinathan- IPS officer and celebrated National Volley Ball player. The Arts Club was inaugurated by the cine artist Sri. Anoop Chandran who had in the the last few years had presented some unforgettable characters to the Malayalam cinema lovers.

ARTS CLUB

Under the able leadership of Abhijith P.H. as secretary and the wisdom, experience and dynamism offered by the advisor, Dr. Suresh Kumar P., the Arts Club performed its duty admirably. On November 1, as a part of the Keralapiravi celebration, an Kathakali performance was staged under the auspice of the club, and art lovers from all over the University rivetted spellbound in an astounding display by the reknown artist, Sri. Somanasan. The 'magnum opus' of the Students' Union- the Inter Class Arts Festival- *Mayooram '12* was conducted from November 21st onwards. For three days a

battle between creative talents of the highest order raged on, at the end of which Aristaeus'10 were adjudged as the winners and Nakshatra'11 finished second. Auxillio dias Marcel won the Kalaprathibha title, while Ms. Anjali K. bagged the Kalathilakam title. Avinash Reji Thomas and Arjun T.P. shared the Best Actor title while Ms. Elsa Giles won the award for Best Actress.

In the Inter-collegiate arts festival conducted by the University Union, the mega event- YuVa'13, our college maintained the winning streak and its superiority in arts in the University by becoming champions for the second consecutive time. In this regard, all credit goes to the Horticos family for fighting off massive odds and practicing with massive dedication and effort under the versatile leadership of the co-ordinator Sri. Sameer Muhammad to put up a formidable unsurmountable front in the competitions. Ms. Anusree did the college proud by becoming Kalathilakam in the event.

MAGAZINE CLUB

Under the leadership of Amal and the much beloved Staff Editor, Mr. P.A. Joseph, the Magazine Club could bring out a slew of achievements. The Inter-class Off-stage competitions and Literary Festival were held along with *Mayooram '12*. The event also was witness to the Inter-class Hand-written magazine competition in which three well executed magazines of high literary merit were brought out. Aristaeus'10 won this competitions with their publication- *Osiyath*. Also the first ever photography competition event held in the college also made *Mayooram'12* special, and Syam Kumar won the event with his spectacular skill with the lens. The club also launched a well designed wall magazine- *Graffiti*, that became a prime point for exhibition of the creative talents and aspirations of the students. A camp on photography was held under the initiative of the club and created a huge drive in the students to experiment with the camera. A notable literary achievement during this period was that of Ms. Bhagya Vijayan who won the first prize in the National Essay Writing competition held by the Coconut Development Board.

SPORTS CLUB

The club under the passion driven leadership of Mr. Shihad M. and the advisor Sri E.U. Rajan could manage to revive the enthusiasm and achievemnts in the Sporting scene. Friendly matches in football and volleyball were held in which the teams were constituted by players from all batches. In the succeeding Inter-class Football tournament, a spirited show of skill and classic gruelling finale, Kallisto'09 emerged as champions for the consecutive time and Aistaeus'10 finished runners up. An Inter-class Cricket tournament was also held in which Aristaeus'10 emerged as champions and PG finished second.

In the Intercollegiate Basketball Championship, Team Horticos regained its pride as the Womens' team emerged champions and the Mens' team became runners up. In the Inter-collegiate Athletic Meet that followed, Team Horticos created a dazzling display of strength to win the Overall Runners up and the Womens championship. The triumphant team and athletes were given a felicitation on January 10th. The Trophies were handed over by Sri E.U. Rajan to Dr. C.T. Abraham amidst the jubilant cheers of the students.

For each of the Inter collegiate games highly successful coaching camps were held which greatly enhanced the skill and performance of our players. The camps generated many University players from our college. They were effective in inculcating talent and team building especially of womens team that produced stellar performances in Badminton, Volley ball and Table Tennis. A large number of our students made it in to University Teams. Nishidha, Rejin and Jayanti represented the University in Athletics. Avinash Reji Thomas, Semsheer, Aabid, Murthala, Rejin Ram and Aswin T. were selected to the University Football team. Viresh and Mathukumi were selected to the University Volleyball team. Jishnu K.J., Shihad M. and Yoghesh proved their mettle by representing

the University in Cricket. Aswin T. and Avinash Reji Thomas were selected to the University Basketball team. Aryasree and Merin made it into the University Table Tennis team. Aswin T., Arjun Vysakh, Shantanu Kumar, Sushanth and Avinash represented the University in Tennis. Nithin S. represented the University in Boxing and did all of us proud by winning several bouts. The Club was also able to bring about and facilitate praiseworthy developments in facilities and infrastructure for sports. New Cricket nets were built in the Mens' Hostel. New equipments bought included carroms board, table tennis tables, etc. Another notable achievement was the reinnovation and purchase of equipments for the Multi-Gym at the Mens' Hostel.

QUIZ CLUB

The club excelled under the splendid leadership of Sri. Jithin V.V. as secretary and Dr. D. Girija as advisor. On October 11th, 2012 as a part of the Wildlife week celebrations, a Biodiversity and Wildlife Quiz was conducted in which Kallisto'09 emerged winners and Nakshathra'11 finished second. The Interclass General Quiz was held as a part of *Mayooram '12* and was won by Aristaeus'10. The College Quiz team consisting of Jithin V.V. and Amal made some impressive victories and brought laurels to the college. They were able to represent the University in the All Kerala Inter University Quiz competition held at the Legislative Assembly at Thiruvanthapuram as a part of the 125th anniversary of the establishment of Kerala Legislative Assembly and fought off tough competition from major universities to reach the finals and finish fourth. Their other notable achievements include 1st prize in the Inter College General Quiz at the Calicut University Techfest- *Esotericz '13,* 2nd prize at the District level Biodiversity Quiz held by the Forest Department as a part of their Wildlife week celebrations and 2nd prize at the Inter collegiate Arts Festval YuVa '13.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

Under the able leadership of Ajmal P.M. as secretary and Dr. Vidya C.V. as advisor, the club made some note worthy achievemnts. on December 20th, 2012 a free camp for Eye check and treatment was held at the college which benefitted a large number of people, especially the people from our University. A most praise worthy achievement of the club was the setting up of a fund with the help of teachers and students to help needy stucents, especially in financial assistance for the study tours.

PLANNING FORUM

Under the dynamic leadership of Ms. Sherin Rishath as secretary and Dr. Sudhadevi the club conducted a large number of programmes. On June 29th, 2012 the respected and highly reknown IIT alumnus and teacher Prof. Ramnathan gave an emotive and motivating talk on the subject 'How to Sustain Progress'. On Septmber 13th, the club conducted a highly enriching class by Sri. V.K. Narayanan 'Save the Tree, Save the Soul' and was a great hit among our nature loving students. On December 28th, Christmas celebrations were held in the college. The day began with a spirited Christmas crib making competition which was won by Nakshatra '11. A host of cultural programmes were held which evocated merriment and joy. The day ended with an exciting treasure hunt competition between the batches which were won by Falconz '12. On January 1st New Year celebrations were held in the college. A moment of silence was observed before the event for the brave victim of the gruesome Delhi incident. On March 21st an orientation class on 'Career aspects of MBA' was held much to the benefit of aspirants to competitive exams like CAT. On September 10th, Onam celebrations were held in the college with much happiness and brevity. On March 16th a class on 'Behavioural Development' was conducted under the auspice of the club.

PROFESSIONAL AND ACADEMIC ACHIEVEMENTS

All the Students' Union activities are in hindsight aimed at the overall development of

students but in no small measure we heavily emphasize activities rooted in pofessional development. So the professional and academic achievements of our students, give us great joy and pride. The Students Union held a felicitaion July 10th for our beloved seniors who achieved success in competitive exams. Dr. Ashok Kumar, Director of Academics gave away the momentos to our high flyers- Mr. Ashique T.K., Mr. Sameer Ali, Ms. Darsana Sambhu, Ms. Shruthi, Ms. Sulakshana Rao, Ms. Shamna and Ms. Parvathy M. won the coveted Junior Research Fellowship. Mr. Rijith P. got placement in IIFCO through the placement cell. In the following year Ms. Bhagya Vijayan made the college by attaining JRF. Many of the students got placed in various prestigious B-schools and Agricultural Universities.

OTHER ACTIVITIES

- The college has an active NSS cell. On June 5, a Tree planting camp was held by the unit. On November 8th 2012, a talk on 'Energy Conservation' was held under the aegis of NSS. On October 2nd, on the day of Gandhijayanti the NSS unit recieved praise for its exemplary activities which included the cleaning of the premises around the Primary Health Centre, Thottapady and Peechi town.
- On September 26th, 2012 the Students' Union held a very heartfelt farewell function for our beloved mentor, Dr. P. K. Rajeevan, Former Associate Patron of Students' Union and Registrar.
- On July 26th, 2013 the Students' Union held the inauguaration of the much awaited Union Room in the college. It was the culimination of a long standing dream of the students. On the same day, the Students Union gave a send off to its beloved patron, Dr. C.T. Abraham, and welcomed the new Associate Dean, Dr. Valsalakumari.
- On September 12th a JRF orientation class was held for aspirants, in which some of our seniors shared their experiences and a general understanding on the resources and tactics to be utilized for preparations were imparted.
- The Union had the unique distinction of being able to conduct the Freshers' Day event for the students of two batches both the 2012 and 2013 batch students were welcomed and talent exhibition shows were conducted through the length of the period of the Union.
- The Students Union hosted very emotional farewell functions for our beloved seniors *Ormmaykkaayi* and *Theeramethumbol*.

The Union records its gratitude to the teachers of the college and also our beloved seniors for their unending support and timely counsel. The Students Union has always stood up to the demands of time and fate with remarkable resilence only because we stand united against all odds, and because with all our might we strive to be one in the path towards freedom and salvation of our dreams. Urging all of you to never give up the spirit, let me remain...

Yours sincerely
Sabarinath J.S.
General Secretary

Vellanikkara
19/11/2013

Dr. C.T. ABRAHAM
Associate Dean & Patron

Jamaludheen A.
President

Sabarinath J.S.
Gen. Secretary

Jasna M.K.
Vice-President

Anju Abraham
Joint Secretary

Abhijith P.H.
Arts Club Secretary

Amal
Student Editor

Shihad M.
Sports Club Secretary

Ajmal P.M.
SS League Secretary

Sherin Rishath
Planning Forum Secretary

Jithin V.V.
Quiz Club Secretary

UNIVERSITY UNION COUNCILLORS

Akshay Sasidharan

Jain T.V.S.
University Union Chairman

Farzana Ibrahim

Renjith
PG

Nithin K.
Avalon 08

Semsheer
Kallisto 09

Sameer Muhammad
Aristaeus 10

Nithin S.
Nakshatra 11

STAFF ADVISORS

Dr. C.T. Abraham
Patron

Dr. P Ahmad
Associate Patron

Dr. Suresh Kumar
Arts Club

Dr. P.A. Joseph
Staff Editor

Smt. Vidya C.A.
SS League

Dr. P.K. Sudhadevi
Planning Forum

Dr. D. Girija
Quiz Club

E.U. Rajan
Sports Club

Dr. Ajithkumar K.
Asst. Warden

Vishnu S.
Hostel Secretary

Dr. C.T. Abraham
Warden

Dr. Sudhadevi P.K.
Asst. Warden

Bhavyasree
Hostel Secretary

Avinash

Aswin T.

Rejin Ram

Nishitha

Aryasree

Merin

Avinash

Semsheer

Aswin T.

Rejin Ram

Abid

Murthala

Anusree

Aswin T.

Arjun Vyshagh

Shanthanu

Sushanth

Avinash

Viresh

Mathukumi

Nithin S.

Yoghesh Wagh

Jishnu K.J.

Shihad M.

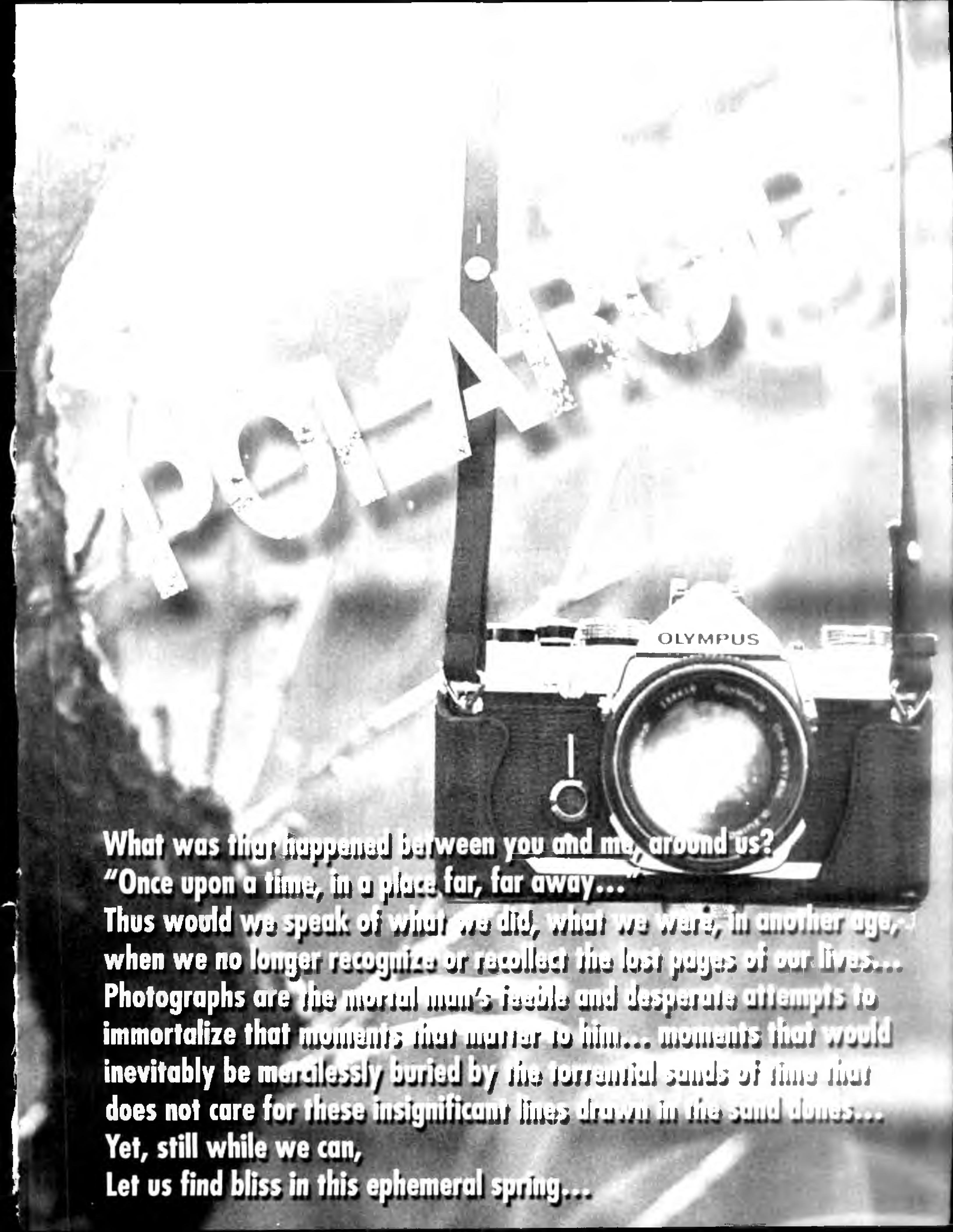

What was that happened between you and me, around us?
"Once upon a time, in a place far, far away..."
Thus would we speak of what we did, what we were, in another age,
when we no longer recognize or recollect the lost pages of our lives...
Photographs are the mortal man's feeble and desperate attempts to immortalize that moments that matter to him... moments that would inevitably be mercilessly buried by the torrential sands of time that does not care for these insignificant lines drawn in the sand dunes...
Yet, still while we can,
Let us find bliss in this ephemeral spring...

കമ്പ്യൂട്ടർ,ലാപ്ടോപ്
& ടാബ്‌ലറ്റ് ലോൺമേള
AMAZING
OFFERS
2500* രൂപയ്ക്ക്
കമ്പ്യൂട്ടർ സ്വന്തമാക്കൂ,
ബാക്കി തുക ലളിതമായ
തവണ വ്യവസ്ഥയിൽ
നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരേണ്ട രേഖകൾ:
ID proof, Photo,
Cheque leaf & land tax copy.
EXCELLENCE
21
YEARS
IN SERVICE
വിശ്വസ്തതയുടെ
21 സുവർണ്ണ
വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ട്...
Southern
Computers
Ground Floor, Hotel Pooram International,
Kuruppam Road, Thrissur-1.
southkuruppam@gmail.com
www.southerncomputers.in
SALES HELPLINE @ 9995822262 , 9995822258

COLLEGE OF HORTICU

KSU

KSU
KSU

COLLEGE OF HORTICULTURE
KERALA AGRICULTURAL UNIVERSITY
VELLANIKKARA · THRISSUR

"The World is a book and those who do nottravel read only one page"

Celebrating the spirit of the traveller,
in a quest to find the very heartbeat of our nation...

218

19
നിറവ്
റാവേ'013 തുടങ്ങി; പൂക്കോട്ടൂരിന് ഇനി ഉത്സവ നാളുകൾ
കാർഷിക സർവകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെത്തി

നിറപൊലി
RAWE 2013

നിറപൊലി

നിറപൊലി

AAGNEYA 13

FALCONS 12

NAKSHTRA 11

ARISTAEUS 10

KALLISTO 09

P.G. 2ND YEAR